

Ömer Çetinkaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.6.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması, gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması, kullanılması, dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

A - Tadında Sohbetlerim.

Bazen sohbete dalarım,
Gökte uçan serçelerle,kuşlarla,
Onlar bana hemen anlatır geçer,
Ben onların orkasından konuşurum,derimki.
=Sana o kanadı verin kim?
=Kanadının emrine havayı,
=Bu engin uçsuz bucaksız semayı.

Kanatlılardan bazısı bana kızar,
Sertelirler haklı olarak,
Kızıp köpürürler.
Biz seni tanımıyoruz açığa vurup,derlerki.
=Ben senin içinmi yumurtladım?
=Onlar benim yavrularım,
=Allahın(cc) izni ile izin sana (vampir sende) .

Kırda gezmeyi çok severim,
Gündoğmadan biraz önceleri,
At sırtında,
Yine böyle bir bahar sabahı idi (atım durdu) .
=Evet sahip sıra bende,
=Birazda sen beni taşı,
=Usandım sani taşımaktan,

Diye bilirler değilmi?
Ama onlar demez,
Çünkü onlar emri almışlar biliyorlar,
Emrine itaat ediyorlar, ya biz,ya biz, ya biz,
=Günde beş defa tekrarı (duyduk) ,
=Her bilgiyi beyine (koyduk) ,
=Allahaşkına gerçekten emrine kaçta kaç (uyduk) ?

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Abam kendin bulamazsın

Abam kendin bulamazsın,
Sabretmeyi bilmiyorsan.
İnan adam olamazsın,
Sabretmeyi bilmiyorsan.

Hayatının sorusudur,
İyiliğin dokusudur,
Düz yolların yokuş olar,
Sabretmeyi bilmiyorsan.

Has bahçeye giremezsin,
Gonca güller deremezsin,
Gizli sırra eremezsin,
Sabretmeyi bilmiyorsan.

Gönlün öğüt almaz olar,
Boş ambarın dolmaz olur,
Gözünden yaş gelmez olur,
Sabretmeyi bilmiyorsan.

Sabretmeyen yetip olmaz,
Vaktinde Menzile gelmez,
İyi çizgisinde kalmaz,
Sabretmeyi bilmiyorsan.

Ömer Çetinkaya sabret,
Sabırdâ olmaz heziyemet,
Mutlolmazsın ile lebet,
Sabretmeyi bilmiyorsan...

19.10.1989

Ömer Çetinkaya

Ağlayım

Anama babama gelin yârime,
Bırakında doyanaca ağlayım.
Döndü bağım bahçem yangın yerine,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Yuvamı terk etti dört tane kuzu,
Yılda bir görürüm oğlanı kızı,
Sizlere diyemem şuramda sızı,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Üç mezar yaptırdım aynı ustaya,
Çare bulamadım kanser hastaya,
Gelin refikama babam hacıya,
Bırakında doyanaca ağlayım,

Üç cenaze beş düğünü dört yılda,
Savuşturdum kala bildim bu halda,
Gel ağlama benim gibi sen olda,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Benden başka evde kalan olmadı,
Yedi nüfus idik biri kalmadı,
Ağlamama daha sıra gelmedi,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Yeni düzen kurdum Allaha(cc) şükür,
Başıma geleni görmedim hakir,
Ağlamamı emret nolur ser zakir,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Refikam kanserden babam sa kalp'ten,
Annemde gidince yıkıldım hepten,
Doya doya ağlasam bir yürekten,
Bırakında doyanaca ağlayım.

Göz pınarım kurumadı beş yıldır,
Bilmiyorum bu bendeki ne haldır?
Ömer Çetinkaya şükr eden kuldur,
Bırakında doyanaca ağlayım...

03.01.1995

Ömer Çetinkaya

Ağlamak ne

Ağlayınca üzülmeyin,
Göz yaşı yüreği yıykar,
Göz yaşıyla secde edin,
Göz yaşı yüreği yıykar.

Seher vakti elini aç,
Başımızda oluşur taç,
Seçcadene göz yaşı saç,
Gözyaşı yüreği yıykar.

Aslında aşk bunu diler,
Günahları kiri siler,
İnsanın azmini bilir,
Gözyaşı yüreği yıykar.

Tüm vücudu nurlu eder,
Etrafını surlu eder,
Elin Cennet yurdu eder
Göz yaşı yüreği yıykar.

Cennete ehil olursun,
Hayatın tadın alırsın,
İyi olur iyi kalırsın,
Göz yaşı yüreği yıykar.

Ömer Çetinkaya ağla,
Gönlünü Allah'a(cc) bağla,
Göz yaşınla böyle çağla,
Göz yaşı yüreği yıykar...07.12.2006

Ömer Çetinkaya

Ah ateşine yansam.

At ateşin yüreğime,
Yansamda hoş yanmasamda.
Bahşet abu hayatını,
Kansamda hoş kanmasamda.

İzin ver tanıyım seni,
Yada tanıt bana beni,
Bileyim manayı teni,
Sansamda hoş sanmasamda.

Konuştuğum laf laf ola,
Boş olarlar benden dola,
Kondur nolur yüksek dala,
İnsemde hoş inmesemde.

Anlam olsun hayatımda,
Bir yer bulayım katında,
Feryat oldum bir batumda,
Dinsemde hoş dinmesemde.

Korkmam ben bu emanetten,
Fayda gelmez kemik etten,
Söz verdim ben taa ebed'ten,
Dönsemde hoş dönmesemde.

Şözündedir Çetinkaya,
Önem vermiyor detaya,
Nefsimle durdum kavgaya,
Yensemde hoş yenmesemde...

04.01.1992

Ömer Çetinkaya

Ahbabım

Ben Dünyayı şöyle anlarım ahbabım,
Sessiz bir kuytu köşe, çağla rengi bir hava,
El elesin yıldızıyın sevdiği ile,
Dalıp dalıp gidiyorum,
Ahbabım.,
Ondan öte.

Ben güzele şöyle derim ahbabım,
Tutarım ellerinden, sıcaklığın taa şuramda,
Köpürürüm yıkarım tüm bentlerimi,
Ve taşıp dolarım,
Ahbabım,
Benden ona.

Elimin altında olmalı o ahbabım,
Varıma yoğuma tüm alemime renk olanım.
Anlatırken göz göze, dinlerken yine,
Sen iki yarımından biri ol,
Ahbabım,
Gel bana.

Bu gün dü, yirmi ocak seksen iki ahbabım,
Şiir diye yazdım dalıp gittiklerimi,
Ölsa dedim işte böyle bu Dünyam,
Şükredelim gel ikimiz,
Ahbabım,
Ulu Sultana...

15.02.1989

Ömer Çetinkaya

Ahhh ah ahlandım-1

-1-

Ne seher yelini yüreğimde duyup,
Ne tanın atmasını gözleye biliyor,
Ne zamanı yüreğimde hissedip,
Ne sensizliğe vakıf olabiliyorum,
İşte bunlar için ben,
Ahhh ah ahlandım.

-2-

Ne yağmuru bağına basan toprağın kokusunu alıp
Ne çiçeklerin masum ıslaklığına hayran,
Ne kuşların coşkulu korosunu duydum,
Ne ıslak izlerin sülûetinde umutlanıp,
Yitiklerimi derk ederek,
Ahhh ah ahlandım.

-3-

Ne suyun dört halini izleme fırsatını bulup,
Ne yağmurun sesini notaladım,
Ne o masmavi göğe kanat vurup,
Ne başımı kaldırıp yarınlara baktabıldım,
Çırpındıkca boğulduğumun hayıfıyla,
Ahhh ah ahlandım.

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

Ahhh ah ahlandım-2

-1-

Ne elimden gidenlere karşılık aldım,
Ne doya doya gülebildim,
Nede prangalarımı kıra bildim yüreğimin,
Ne acımın acı yanını keşf edip,
Bilinçsizliğime kahr olup,
Ahhh ah ahlandım.

-2-

Ne çiğdemin sarılığına kapıldı ellerim,
Ne alaca karda iz sürdürdüm goyak goyak,
Ne kar sesine tempoo tuttum ışıl ışıl,
Ne (hah işte ben buyum) gerçeğinde,
Haykıramadığıma,
Ahhh ah ahlandım.

-3-

Ne gel teskere gel havasını yakaladım,
Ne hasretliğim sona erdi benimle,
Ne turnaların katarına katıldım,
Ne gaye'i hayatımı anladı,
Bilinçsizlik girdabına kapılıp (by derken) ,
Ahhh ah ahlandım.

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

Ahhh felek ah

Sana neler desem, öfkemi alsam,
Çektirdin ömrümce, çilemi felek.
Sen biraz yorulsan, kendime gelsem.
Bozsam oyununu, hileni felek.

Baharıma boran verdin, kış verdin,
Akıla gelmedik, başa iş verdin,
Gözlerime kanlı kanlı, yaş verdin,
Ver gözüm yaşını, silen felek.

Gonca güllerimi, sama değdirdin,
Utanacak işle, başım eğdirdin,
Yağmur bekliyordum, dolu yağdırdın,
Aldın bana doğru, geleni felek.

Tutamadım gonca gülü, elimde,
Tatmadım kokusun, seher yelinde,
Tüm Dünyanın yükü, sanki belimde,
Ağlattın benimle, güleni felek.

Doya doya cemaline, bakmadan,
Saçlarına sarı çiğdem, takmadan,
El ele tutuşup, yola çıkmadan,
Verdin ortalığa, talanı felek.

Ömer çetinkaya, murat almadan,
O yârinin, yâri onun olmadan,
Göz yaşıyla, bir ummana dolmadan,
Ver bana GARİP'ten kalanı felek...

07.01.1991

Ömer Çetinkaya

Aklıma düşer

Gurbette garibin, aklına vatan,
Bahar mevsiminde, yelinen düşer.
Yârinin siması, ananla baban,
Açılmamış gonca, gülünen düşer.

Cenete bahar'ı, eş sayar garip,
Yârsiz geçen ömrü, boş sayar garip,
Çiğdemi gözüne, yaş sayar garip,
Gurbetlik yüreğe, elinen düşer.

Aklına sılası, sunası gelir,
Boynunu bükmüştür, böylece kalır,
Issız bir köşede, bir bozlak alır,
Çalar yanık yanık, dilinen düşer.

Acısını yutar, diyemez ele,
İğdeler çiçeğin, açarken hele,
Şitem eder, kaderiyle feleğe,
İçine gariplik, halınan düşer.

Hem gurbetlik, hem yoksulluk, hem bahar,
Garibin ciğerin, köz olur yakar,
Derki suna boylum, yoluma bakar,
Sevdiği aklına, yolunan düşer.

Ömer Çetinkaya, bahar'ı sever,
Sılaya gitmeye, habire ever,
Sende gurbet elde, kaldıysan eğer,
Bu acı gönülden, telinen düşer...

18.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Aklımdan neler geçiyor,

Aklımdan neler geçiyor?
Sarılıp'ta öpmek gibi.
Sevdam ile yüreğimi,
Sana buket yapmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Seni benim saymak gibi,
Gül pembesi bir ışıktta,
Ellerimle soymak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Seni alıp kaçmak gibi,
Sen aslında bir hurisin,
Kanat kanat uçmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Doyanaca sarmak gibi,
Seni benden alanları,
Tam alnından vurmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Güllerini dermek gibi,
Dalına konan bülbülün,
Kanatların kırmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Seni eşim etmek gibi,
Gel neslimin atisi ol,
Kanı kana katmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Seni güle katmak gibi,
Günüme gölge kaşların,
Beni kırıp çatmak gibi.

Aklımdan nelergeçiyor?
Sana çanım demek gibi,
Sen oğul'un balısın yâr,
Lokma edip yutmak gibi.

Aklımdan neler geçiyor?
Çetinkaya'n delin gibi,
Sensizlik mi? çekilmiyor,
Can bedenden çıkmak gibi...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Alem Şu d6nenemi deyim?

Dolanıyor ark'ı devran,
D6nene'mi alem deyim?
Her 6g6n'de binlerce can,
Alana'mı alem deyim?

Yaza g6ze kara kışa,
Emre karşı gelmem haşa,
G6zlerimden akan yaşa,
G6nene'mi alem deyim?

Bu D6nyaya gelmen senin,
AŞık almandır g6revin,
6mr6m6zden her g6n bir g6n,
S6nene'mi alem deyim?

Bu alem bir sınav yeri,
Olacak kederi kem'i,
Merdivenden çıkar kimi,
İnene'mi alem deyim?

İnsanoğlu eder hata,
Sığınmalı Őefaata,
Ecel gelip tahta ata,
Binene'mi alem deyim?

6mer etinkaya yarış
Kara toprak en son varıŐ,
Mezarımda karıŐ karıŐ,
imene'mi alem deyim?

25.05.2006

6mer etinkaya

Alem.

Şu an bir alem deyip,alemi anlatırım,
Ben alemin içinde,alemleri tanırım.

Neden böyle var etmiş? Dünyayı alem alem,
Hisse alalım diye,Her anımız bir alem.

Bir mekâna bin şekil,veren gözüm önünde,
Sabah Dünya bambaşka,akşamsa renkte künde.

Gün doğarken bir çiçek,alem gelir yeniden,
Bir sülûet gözümde,akşamki giden günden.

Tan yerinin attığı,anki alem yaşanır,
Etrafa Nur dağılıp,bütün varlık yıykarınır.

Reşha reşha yayılır,alem'ii ezan sesi,
Bu ses göğün direği,insanlığın nefesi.

Eğer bu ses olmasa,(güneş yola çıkmazdı) ,
Işıktan giysisinin, eteğin bırakmazdı.

Huzmesi kucaklarken,doğan günün alemi,
Tabii eksik bulurdun,bu aciz ifademi.

Tarif edilmez alem,alemi (var eden) de,
Tüken meye yüz tutmuş,sayılı ömür bende.

Allahın(cc) bir mesajı,(IŞIĞIN İFADESİ) ,
Benim asıl görevim,duymak bu (NUR) dan sesi.

Gökyüzüne yazılmış,bulutlardan bir name,
Sana dil uzatmadım,ay dede kaşın eğme.

Ömer Çetinkaya sen Alemi (yapan) ı bil,
Yaratanı bilmeyen,elbette insan değil...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Alemde adını gördüm

Rabbim alemde,
Adını gördüm,
Adını Zikr'in
Tadını gördüm.

Alemin vird'im,
Allahım(cc) dedim,
Nefsimi yerdim,
Yad'ımı gördüm.

Gelmek bir alem,
Bilmek bir alem,
Gülmek bir alem,
Vaad'ını gördüm.

Şu çark'ı devran,
Ederken seyrân,
Gülden tad alan,
Kadın'ı gördüm.

Gelip gitmenin,
Güne yetmenin
Emrin tutmanın,
Şad'ı nı gördüm.

Çetinkaya'nın,
Kulun olmanın,
Dertten almanın,
Ağd'ını gördüm...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Alemden aleme yol

Misafiriz biz burada bir süre,
Bir alemden bir aleme göçeriz.
Dünyayı koyarsın bin haldan hale,
Bir alemden bir aleme göçeriz.

Sabah bir başkaydı öğlen bir başka,
Baharda topraklar geliyor aşka,
Leylek dediğimiz alaca kuşla,
Bir alemden bir aleme göçeriz.

Seher vakti öten şu dertlu bülbül,
Ayrı ayrı alem laleyle sümbül,
Uçan kelebekle baharda tül tül,
Bir alemden bir aleme göçeriz.

Karlar ediyipte sular çağlarken,
Garip çoban kaval fas'ı eylerken,
Turna katarını şahin bölerken,
Bir alemden bir aleme göçeriz.

Bu Dünya bir alem her saat her gün,
Kimisi eyvahda kimi eder düğün,
Bir tahta sandıkta omuzda bir gün,
Bir alemden bir aleme gideriz.

Çocukluk gençlikti derken yaşlandık,
Bu kudret bizlerle kalacak sandık,
Ömer Çetinkaya ile göçe zorlandık,
Bir alemden bir aleme göçeriz...

25.05.2007

Ömer Çetinkaya

Allah(cc) var gayle yok

En dar anda bile dersin,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.
Hayatta huzur istersen,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

Önce deveni bağlarsın,
İşlerde çare ararsın,
Sebeb yoluna girersin,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

O' herşeyi iyi bilir,
Her işinde tedbir alır,
İnsanoğlu mutlu olur,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

İşini ibadet saymış,
Çalışmaktan mutlu olmuş,
Önünde hep çift yol bulmuş,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

Ağustos da boran görme,
Karamsar yollara girme,
İşin daha sını sorma,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

Ömer Çetinkaya dara,
Her darlıkta sıhhât ara,
Tüm işin hayıra yora,
Allah(cc) vardır gayle yoktur.

27.04.2006

Ömer Çetinkaya

Allahım(cc) bize ne bahşetmiş

Beni Yaradanım her şeyi bilir,
Bu alemi benim için var etmiş.
Ayağıma yeşil halı sererek,
Şu yalan Dünyayı bana yâr etmiş.

Aşığım laleye güle nergise,
Dinek dağındaki dumana sise,
İğde çiçeğinden oluşan sese,
Seherde bülbülü dili zar etmiş.

Denizler sevgilim dağlar nişanım,
Su ölür dirilir benim kırk canlım,
Ormanları kesen düşmanım kanlım,
Bakılmaz bağları bozup har etiş.

Gelinciğin edasına hayranım,
Kur'anına RESUL'üne kurbanım,
Yüce Yaradanım ulu Sultanım,
Yüreğimi iyilere yer etmiş.

Baharda koyuna körpe kuzuya,
Alaca karlardan olan yazıya,
Yüreğimde olan sonsuz arzuya,
Benim göz yaşımı aşk'a ter etmiş.

Ömer Çetinkaya vereni bilir,
Yüzüne turra'sın vuranı bilir,
Ecirinden soru soranı bilir,
Benim yüreğimde Kendin sır etmiş... 10.02.2002

Ömer Çetinkaya

Allahım(cc) kulun

Allahım(cc) kulun,
Deli mi olur?
Ağzına kadar,
Dolumu olur?

Sevmeye seni,
Namzet et beni,
Bedenin dili,
Selimi olur?

Ben neyim sen ne?
Beden ne ten ne?
Benden giden ne?
Dili mi olur?

Sana kul olmak,
Yolunda ölmek,
Boş iker dolmak;
Sulu mu olur?

Kendimi bulmam,
Ulu haz almam,
Tan da ağlamam,
Eli mi olur?

Çetinkaya sen,
Şusarsın neden?
Bu ruh beden,
Ölü mü olur?

Ömer Çetinkaya

Allahım(cc) sana yöneldim

Tüm insanlığımdan arı,
Kendimi bulmam uğruna,
Terki Dünya edip,
Sana yöneldim,
Kabulüyün arılığında,
Sana yöneldim.

Beni sana getiren binlerce yol buldum,
Şu kara toprakta ne kalemler duydum,
Bir damla su da sahifelere selam,
Gel deyişinin günün huzmesinin,
Yol ettim yüreğime,
Sana yöneldim.

Ne dağ tanıdım engel ne deniz,
Geceleri fener ettim elime,
Yıldızları tesbih edenlerin ışığında,
Çağladım bozbulanık damarımdan,
Yüreğime,
Sana yöneldim.

Duy sesimi şeydadan üç zaman erken,
Ben yolundan ayırma çığılığımı,
Göz yaşımda yaşamaya kararlı semek leri gör,
Bana kuvvet, bana beni, bana sevgini, bbahşet,
Sen dolu yüreğim ile,
Sana yöneldim Allahım(cc) sana yöneldim...

31.12.1990

Ömer Çetinkaya

Allahım(cc) seni bilmek

Allahım(cc) seni bilmek,şerefine ermeme,
İzin ver nail olam,ululuğun görmeme,

Hattımın fevkindedir,ağzıma sığmaz adın,
Dinime hizmet için,canım vermek muradım.

Seni tarif etmeye,ne dil yeter ne kelâm,
Vasfıyın tarifini,yazamaz hiç bir kalem.

Allahım(cc) izin verde,dil olayım sevginde,
Dermansız bir hastalık,haddim bilmemek bende.

Ben bir aciz kul iken,seni tarife durdum,
Kendimi keşf edince,başım taşlara vurdum.

Karincanın misali,dağı delmeye kalktım,
Gönlüm ile yolunda,Rabbim ölmeye kalktım.

Ben esma'i hüsnayın,tarifinde yok oldum,
İlmiyin katresinde,ilerleyip boğuldum.

Senin büyüklüğünü,ifade etmez kerre,
Hataya düştüm,Mevlâm tarif ile bir kerre.

Ne boyut ne son sınır,sana ölçü olmuyor,
Güzellikte benzerin,emsalin bulunmuyor.

Bilmemek acizliğim,yaparım küstahlığı,
Beni buna sevk etti,hoş gör sen bu alığı.

Sen kimsin de Allahı(cc) tarife kalkıyorsun,
Hangi ölçüye uyup,ne gözle bakıyorsun?

Allahım(cc) ne olursun,hoş gör aciz kulunu,
Senin iznin olmazsa,açamam ben elimi...

09.09.1989

Ömer Çetinkaya

Allahın(cc) rızası nede gizlidir?

Senin rızaan bulmam hayatta gayem,
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .
Senin emrin tutmam ömer sermayem,
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .

Erken kalkmaktamı şafak sökmeden?
Namaz kılmaktamı riyaa katmadan?
Haram kıldığından zerre tatmadan,
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .

Haçça gitmektemi oruç tutmakmı?
Yarattığın güzelliğe bakmakmı?
Din uğruna canım rafa takmakmı?
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .

Ananın babanın sözün tutmakmı?
Aşkın ile ciğerimi yakmakmı?
Mahremlik gözetip doğru bakmakmı?
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .

Güzel söylemekmi yüze gülmekmi?
Komşuların yardımına gelmekmi?
Her nefeste senin adın anmakmı?
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) .

Ömer Çetinkaya razıdır senden,
Hayatta gayesi razı olman benden,
Ayrılamam Resuluyün(asv) izinden,
Senin rızaan nede gizli Allahım(cc) ... 08.02.2002

Ömer Çetinkaya

Altı altı ikibin altı da dileğim...

Yüce Mevlâm senden,dileğim benim,
Senin sevdiklerin,bilmek isterim.
Senin iznin ile,sırrımı benim,
Kendimde kendimi,bulmak isterim.

Sevgili (Habib) im,tanısam sevsem,
Birdefacık olsun,Rüyamda görsem,
Sana gelen yolu,bulupta girsem,
Gönül ehli insan,olmak isterim.

Yak beni de senin yolun,Nur olsun,
Benim ışığımla,körler yol bulsun,
Ne olur Allahım(cc) bir lûtfun gelsin,
Senin aşkın ile dolmak isterim.

İnsan bilmeyince,nasıl sever ki?
Gönlüm onun için,bilmek diler ki,
Seher vakti gözyaşımı siler ki,
Bir damlayım umman kalmak isterim.

Sen seversen,başkasını istemem,
Bildirmezsən ben birşeyi bilemem,
Umudum olmasa,elbet dilemem,
İstedigimi alıp,gülmek isterim,

Ömer Çetinkaya,senin aşığın,
Senin Peygamberin,benim ışığım,
Kalbim ile Beytullahda eşğim,
Gülsem ayaklarla solmal isterim...

06.06.2006

Ömer Çetinkaya

Analara öf demeyin

Cennet anaların bastığı yerdir,
Analara öf demeyin evlatlar.
Ata size hayat denen eserdir,
Analara öf demeyin evlatlar.

Dokuz ay karnında taşıdı seni,
Uğruna harcadı canı bedeni,
Dünyalara vermez senin gölgeni,
Analara öf demeyin evlatlar.

Ehh demeden uykuyu terk ederdi,
Gözü ile seni öyle güderdi,
Kuzusuna canın feda ederdi.,
Analara öf demeyin evlatlar.

Sebebi hayatın canıyın canı,
Anaya aittir vücudun kanı,
Adıyla anarız biz bu Vatanı,
Anallara öf demeyin evlatlar.

O öğretti sana İmanın Dinin,
O nun bir parçası senin bedenin,
Hali harap anaya ehh deyenin,
Analara öf demeyin evlatlar.

Ömer Çetinkaya ANAM deyince,
Yer yerinden oynar O üzülnce,
Yüreğim tutuşur koygun derince,
Analara öf demeyin evlatlar... 08.02.2002

Ömer Çetinkaya

Anlarsın

Ömrünün kıymetin,bilmeyen kişi,
Vaden ile yarışınca anlarsın,
Aynaya bak hele,güzellik işi,
Elin yüzün,buruşunca anlarsın.

İnsanlığın,kıymetini bilmezsen,
Verdiğim öğütten dersin almazsan,
Çizdiğimiz,doğru yola gelmezsen,
Yol yokuşa,erişince anlarsın.

Vaden yetip,ecel süren bitince,
Azırail boğazından,tutunca,
Yunmak için teneşire yatınca,
Soğuk suya,alışınca anlarsın.

Şalacanı musallaya,koyunca,
Öldü haberini,eş dost duyunca,
Namaz için,herkes safa durunca,
Cömaatla,buluşunca anlarsın.

Omuzlarda götürürler,kabire,
Yanüstüne yatırırılar,o yere,
Toprak ile doldururlar habire,
Toz toprağa, karışınca anlarsın.

Ömer Çetinkaya,kaldın baş başa,
Karıştı bedenini,toprağa taşa,
Orada fark etmez,bey ağa paşa,
Ettiğinle,buluşunca anlarsın...

12.12.2000

Ömer Çetinkaya

Anneciğim günün kutlu olsun-1

Dünyanın bütün annelerinin günlerini kutlar öpülesi ellerinden öperim.

Annesiz olurmu? Dünyaya gelen,
Dünyada en saygın,varlık annedir.
Annesini sever,kendini bilen,
Dünyada en saygın,varlık annedir.

Sebebi hayatın,seni hep seven,
Başlangıçta,iki can da bir beden,
Beni ne hallerle? o adam eden,
Dünyada en saygın,varlık annedir.

Ananın kötüsü,olmaz imiş hiç,
O bize öğretti,neş'e ve sevinç
Ondan daha değer,olmazmış bir güç,
Dünyada en saygın,varlık annedir.

Bir damladan,bir deryayı eden o,
Ben diyoruz can ben idim beden o,
Kanı ile bana,gelip giden o,
Dünyada en saygın,varlık annedir.

Göbeğimden,kanı ile besledi,
Ninni çaldı,yüreğine yasladı,
Sevgisiyle,tüm hayatım süsledi,
Dünyada en saygın,varlık annedir.

Ömer Çetinkaya,Annesin sever,
İstese verirdim canımı eğer,
Günün bir gün.olmaz hayatım değer,
Dünyada en saygın,varlık annedir...

14.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Anneciğim günün kutlu olsun-2

Ana'ya günmü olur? Yıllar az ona,
Aslında sahipsin, bendeki cana,
Cennetler lûtfetsin, Allahım(cc) sana,
Dünyada en saygın, varlık annedir.

Kutlu olsun annem, günün hayatın,
Hiçbir neşnede ben, bulmadım tadın,
Benim ciğerinde, yazılı adın,
Dünyada en saygın, varlık annedir.

Giymedin giydirdin, yemedin yedim,
Sen bana kutluydun, sen bana gudüm,
Sendan adın almış, bu Memleketim,
Dünyada en saygın, varlık anadır.

Anam benim dilim, anam yüreğim,
Şu yalan Dünyada, bütün emeğim,
Evladına yavrucuğum, dediğin,
Dünyada en saygın, varlık anadır.

Yüreğimde senin, mezarın yerin,
Senden ayrılığın, yarası derin,
Cenneti alayı, sana isterim,
Dünyada en saygın, varlık annedir.

Ömer Çetinkaya, anneni anman,
Kur'an tilâvet et, hedaye salman,
İnşallah doğrudur, Cennette kalman,
Dünyada en saygın, varlık annedir.

14.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Antolojîm beğendim ben tuttum ben

Sayın Cengiz Ekrem Teymur efendi,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.
Sanal aleminde,ünün söylendi,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.

Hergün gece gündüz,hizmettesiniz,
Dünyanın her yeri,duydu sesimiz,
İyi olduğunuzu,siz bilesiniz,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.

Aktif üye sayın,üçyüz bin olsun,
Yirmi beş bin şair,nerede kalsın,
Dört yüz bin şiirle,zirveyi bulsun,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.

Neslihan Osmanoğlu hizmete hazır,
Her konuda aktif,hazır ve nazır,
Sevgi Uğur hanım,şiiri tanır,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.

E.bülten,gruplar,forum sayfası,
Baykuş uyanıklık,sitem arması,
Resim galerisi,kitap sayfası,
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben.

Ömer Çetinkaya,takdir etmez mi?
Bu kadar hizmeti,o gözetmez mi?
Size destek için,sevgi katmaz mı?
Antolojîm beğendim ben,tuttum ben...

Ömer Çetinkaya

Arındım böyle

Yükseklerden uçar,yere inmezdim,
Yerlerde yüzüstü,süründüm böyle.
Attığımı asla geri almazdım,
Ellerin varına yerindim böyle.

Başım havalara tuttuğum oldu,
Ucuz alıp yüksek sattığım oldu,
Çok zaman kendime yettiğim oldu,
Hazırı bitirip darındım böyle.

Ağa idim,paşa idim,bey idim,
Eğri doğrultmaya denen hey idim,
Aslı nesli belli köklü soy idim,
Dünüm bugünümle göründüm böyle.

Atlas,ipek,yün ve harir giyerdim,
Mavinin içinde beyaz severdim,
Libastan libasa ölçüler verdim,
Sonunda abaya büründüm böyle.

Bu Dünyü çıkışlı inişli imiş,
Bir elemde altın birinde gümüş,
Meğersem devranın sonu yoğumuş,
Elden çıkanlara yerindim böyle.

Ömer Çetinkaya hallerin size,
Gözlere gösterdi dökerek söze,
Kabuğa bulaşan değmedi öze,
Çok şükür duruydu arındı böyle...

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Arkadaş ol ben ile

Bize gidelim senle,
Arkadaş ol ben ile,
Savaşa tuttuşalım,
Şeytanı gölgem ile.

Kendimizi keşf edip,
Doğruca bir yol güdüp,
Hedefi tutturalım,
Vazifemizi bilip.

Mürşidi kâmil bilip,
Hak önünde eğilip,
Halkaya katılalım,
Her varda O'nu bulup.

Bir birinden güç alıp,
İyi olup iyi kalıp,
Etrafı ışıtalım,
Yürekten ateş alıp.

Anlatmayıp yaşarsak,
Dolup dolup taşarsak,
Hak için halka hizmet,
Din eksenli yaşarsak.

Ömer Çetinkaya'yla
Sana verdiği pay'la,
Yolumuzu Nur tutsun,
Kur'an dan bir detay'la...

27.11.2005

Ömer Çetinkaya

Arzuhâl

Arzuhâl eyledim derdimi sana,
Ne hâldeyim hâllerimi bil diye.
Sitem etme melûl mahsun durmama,
Acınacak hâllerime gül diye.

Ömrün yarısını çoktan solladım,
Günah deposuna erzak yolladım,
Bunca sene yollarını kolladım,
Ne hâldeyim merak ette gel diye.

Dişlerimin bir çoğunu çektirdim,
Sel ağzına yine bostan ektirdim,
Yalın ayak dikenlerde sektirdin,
Sana varan dağlar tozlu yol diye.

Saçlarım döküldü sakal ağardı,
Yüreğime bir kâinat sığardı,
Hasretinle kavuracak ne vardı?
Sarma beni kırık kanat kol diye.

Derdimi söylemek acım azaltmaz,
Bana dert çektirmen ömrün uzatmaz,
Muhannet canıma can gönül katmaz,
Çağlar gözüm yaşı kanlı sel diye.

Ömer Çetinkaya umman dalgalı,
Orta yerde işte malûmdur halı,
Diyemiyor amma sana sevdalı,
Bunca lafı SEN yanımda ol diye...

07.01.1991

Ömer Çetinkaya

Aslında bir diyarım

Bakmayın bu cüsseme,
Aslında bir diyarım.
Sen göster bana beni,
Ben se yanmaya varım.

Seherin yeli değil,
Hasbahçe gülü değil,
Seher bülbülü değil,
Dostun bağında harım.

Derdi tın madan çeken,
Yatağım olsa diken,
Gözlerinden yaş döken,
Yâr ile dili zarım.

Hakka hep boyun eğen,
Derdini bile ögen,
Yerden sema ya ağan,
Havalanan buharım.

Bildirmesen bilemem,
Ben kendime gelemem,
Ağlayamam gülemem,
Senin aşkınla narım.

Ömer Çetinkaya nı,
Canın yola koyamı?
Muradına doyamı?
Sıcakta erir karım...

08.01.1992

Ömer Çetinkaya

Aslında leyla Dünya

Sen toprak su diyordun,
Aslında Leyla Dünya.
Beni çöllere vurdun,
Aslında Leyla Dünya.

Gelin gibi tül giymiş,
Bulutla kaşın eğmiş,
Günle ufkuma doğmuş,
Aslında Leyla Dünya.

Bana hep kaşın çattı,
Acıma acı kattı,
Beni ataşa attı,
Aslında Leyla Dünya.

Ay dedim güneş dedim,
Dünya bana eş dedim,
Deniz kum ve taş dedim,
Aslında Leyla Dünya.

Ne karanfil ne lale,
Ne çağlayan şelale,
Ne de yârimde hale,
Aslında Leyla Dünya.

Beni çöllere salan,
Yükü sırtımda kalan,
Çetinkaya mı yalan?
Aslında Leyla Dünya...

04.01.1992

Ömer Çetinkaya

Aşık oldum aşık

Ben önce güle aşık oldum güle,
Seher vakti bülbül,bülbül,
Derken gün vurdu,gülün aslı göründü,
Alı al moru mor,
İnceledim yaprak yaprak,
İndim gülden daldan kök'e
Eee ne bu havan? aslın kara toprak.

Ben önce dile aşık oldum dile,
Eeyyy yâr diyer zılgıt zılgıt,
Gözlerinden yüreğine geçtim,
Gerçek sevginin peşinde,
Girdim haylan hale,
Aslın boş bir yaprak
Eee ne bu havan? aslın asıl iyi olma.

Ben önce bala aşık oldum bala,
Kovan kavan arı,arı,sır
Derken çiçeği gördüm,
Bahar bahar,
Sarı çiğdem mor menekşe ve de gül,
Bunlar hep bir ferd'a ferd,
Eee ne bu havan? arıysa bir asalak.

Ben önce sala aşık oldum sala,
Yükseklerde salınan omuz omuz,
Yolculuğa çıktım,
Hüzünleri süsleyerek ağıt ağıt,
İndim omuzlardan elden,
Açıldım ilik gibi bem beyaz giysimle
Eee ne bu havan? rahatca uzanarak...
01.01.1992

Ömer Çetinkaya

Aşıkların kıymeti

Aşıkların kıymeti,
Ölmeyince bilinmez.
Onun sevdasından pay,
Almayınca bilinmez.

Aşıklık acının eşi,
Dökmek gözlerinden yaşı,
Olur isen sen sırdaşı,
Olmayınca bilinmez.

Aşıklar senin dilin,
Derdindir bölüm bölüm,
Onlarca çiçektir ölüm,
Solmayınca bilinmez.

Aşık sevgiyi yaşar,
Aşk ile dolup taşar,
Boş olan ona koşar,
Dolmayınca bilinmez.

Hakka aşık olanın,
Boyutu yok sevdanın,
Allah'a(cc) adım adım,
Gelmeyince bilinmez.

Ömer Çetinkaya'nın,
Sevda olsun her anın,
Canı kurban Mevlanın,
Gülmeyince bilinmez... 29.11.2005

Ömer Çetinkaya

Aşk atına binince

İnsanoğlu aşk atına binince,
Aşar karlı dağlar düzden düz olur.
Deli gönül birisine yanarsa,
İki dişli kadın kızıdan kız olur.

Poyraz ile eser dur durak bilmez,
Bildiğini söyler hiç lafdan almaz,
Boşa koysan dolmaz doluysa almaz,
Zemheride donsa bile yaz olur.

Bülbülü beğenmez gülü beğenmez,
Seherde şakiyan dili beğenmez,
Kendi halin görmez eli beğenmez,
Kaşlarını yıkmak sanki naz olur.

Güneş ile yanar soğukta donar,
Yurt yuva beğenmez her dala konar,
Sanırsın bir çölde kar suyu pınar,
Yanan yüreklere konan buz olur.

Beğenmez kimseyi halini gizler,
Methi sena için hep fırsat gözler,
Maskeyle kapalı bu sahte yüzler,
Sanırmısın malum için gizz olur.

Çetinkaya gönlün seni beğenmez,
Aşlında şöylede,şöyledir denmez,
İyilik yaşanır elden istenmez,
Sen ben onlar sevgi ile BİZ olur... 03.08.2000

Ömer Çetinkaya

Aşkın ile doluyum

Bu göz senin imzanı,görmüyorsa göz değil,
Varlığını şuramda,duymuyorsa öz değil.

Günün ilk ışığında,huzma huzme namını,
Beni gör beni tanı,der gibi selâmını.

Emrin başım üstüne,sen benim Efendİmsin,
Ciğerimden nüks eden,adın anan sesimsin.

Ben sensizlik üstüne, hayatımı düşünürüm,
İzin ile ezelden,ebede taşınırım.

Bugün yolum uğradı,Bu Dünyada konuğum,
Nasil ifade etsem? Aşkın ile yanığım.

Bu Dünyada ne varsa? Bana seni anlatır,
Zaten ben yâreliyim, gelen vurup ağlatır.

Dedimya ben Hatemin,her masnuu da okudum,
Günün ilk ışığıyla,ismin kalbe dokudum.

Pire'nin midesinin,ihtiyacın hissedem,
Seherde Allah(cc) dersem,sesim duymasın neden.

Sen semanın alnına,yıldız yıldız taç yapan,
Zannetmem mahçup olur,sana elin uzatan.

Başımda bulut bulut,ulu karlı dağ olsam,
Eğilirim emrinle,bir sonsuz dimağ olsam.

Ben seni biliyorum,emrin başım üstüne,
Ben senden geldim elbet,döneceğim aslıma.

İzin verde Allahım(cc) emrine yol olayım,
Yaaa İlahi aşkınla,taşmak için dolayım...

08.02.1989

Ömer Çetinkaya

Ay gözlüm seni

Ne ayrılık unutturur seni,
Ne aramızdaki karlı dağlar,
Ne bu acımasız gurbet ellerdeki gariplik,
Ne sabah olmayı bilmeyen geceler,
Ne şu yün darağı yatağım.
Nede durup durup basan şu kaynar ter,
Ne adını bilmediğim acılar unutturur seni,
Seni benden ne silibilir? ay gözlüm.

Nelere baş vurmadım ki,
Ne kadar sabrettim sorma,
Nasıl olurda söylenmez bilmem ki adın,
Neyle tarif edilir güzellikler sen olmazsan?
Nasıl olur mutluluk kavramı,
Ne gülü canım ne güzeli,
Ne demek sensiz olmak Dünyada güzelim,
Seni benden ne silebilir? ay gözlüm.

Unut diyorlar olacak şeymi?
Sensiz olurmuş hayata?
Soluk alıyorum sen,
Gün doğuyor sen,
Güle bakıyorum seni görüyorum,
Güvercin öterken seni anlatır takla takla,
Şeyda bülbül seni zılgıtlar seher vakti,
Seni benden ne silebilir? ay gözlüm...

17.09.1989

Ömer Çetinkaya

Ayağa baş başa ayak bağlanmış

şu yalan Dünyanın,devranı dönüp,
Ayağa baş,baş ayağa bağlanmış,
Bütün umutların,güheri sönüp,
Gece güne,gün şafağa bağlanmış.

Büyük belli değil,toplumda gayri,
Evlât babasını,tutuyor sayri,
Tarihe karıştı,güzelin seyri,
Bütün umut,bir dudağa bağlanmış,

Taklidi yapıldı,güzelin merdin,
Çaresi yapmacık,cefanin derdin,
Kaygusu ortada,hemen her ferdin,
Tüm yarınlar.son atağa bağlanmış.

Tarihe karıştı,ulu sevgiler,
Canan sevdiğinden,maddiyat diler,
Kendin gerçek sayan,sizi gidiler,
Doğruluklar,bir batağa bağlanmış.

Kalmadı Dünyada,doğrunun yeri,
Kullar madde için,verirler seri,
Bu güruha denir,insan leşkeri,
Medenilik,kum batağa bağlanmış.

Medenilik saydık,çıplak gezmeyi,
Başarılı gördük,yalan düzmeyi,
Ömer Çetinkaya,açma çizmeyi,
Yiğitlikler bir tetiğe,bağlanmış...

02.08.1989

Ömer Çetinkaya

Aynalardan nefret ederim

Aynalardan artık nefret ederim,
Baktım kendim gördüm yüzüm kırışık.
Menzilim göründü hızlı giderim,
Ben doğruyum derim izim karışık.

Aynanın gözünün içine baksam,
Maskemi çıkartıp öz yüzüm taksam,
Senden olsam bu BEN liği bıraksam,
Olurmuyum çözümlere alışık?

Aynaya yalvarsam BEN i gösterse,
Kabuğumu kırıp özümü verse,
Gözümün önüne aslımı serse,
Derlermi ki? izim lere yılışık.

Aynalardan kaç mam suçumun özü,
Manda derisine döndürdüm yüzü,
Camla aramıza yığınca sizi,
Dersiniz ki bizim lerle bilişik.

Mızırak çuvalda saklanmaz imiş
Topraktan bozulmaz altınla gümüş,
Kendimden korkarım suçum bu imiş,
Yüreğimiz ezimlerde ölü şık.

Ömer Çetinkaya ayna dan kaçtı,
Aynını görünce kendinden geçti,
Kendini bulması başına taç tı,
Dosyamda ki yazım larda deli şık... 20.02.2006

Ömer Çetinkaya

Bağın ilk sahibi kim?

(Birçok kişi benim,demiş bu bağa) ,
Çok kişi de benim,dese gerektir.
Benim diye sarıldım,ben toprağa,
Çok kişi de benim,dese gerektir.

Sultan Süleymanlar,Belkıs lar hani?
Derya da mı kaldı,Nuh ile gemi?
Benim deyip alan,dev kostantini,
Çok kişi de benim,dese gerektir.

Değermiydi? Külüngünü kapmayı,
Yâr uğruna dağları,düz yapmayı,
Ferhatın suyuna,şeker kat payı,
Çok kişi de benim,dese gerektir.

Kırklarla yediler,göçüp giderken,
Ruhullah semaya,uçup giderken,
Ben diyen gözyaşın,saçıp giderken,
Çok kişi de benim,dese gerektir.

Nice ana göçtü,telli duvaklı,
Her zaman davada,Azrail haklı,
Ufkumda derim ki,çok yarın saklı,
Çok kişi de benim,dese gerektir.

Ömer Çetinkaya,sen benim deme,
Hakkına düşenden,fazla isteme,
Benim diye kefen,giymiş üstüne,
Çok kişi de benim,dese gerektir...

28.08.1989

Ömer Çetinkaya

Bağlıdır Dünya

Dünya dediğimiz bu devri alem,
İnsan denen bir devrana bağlıdır.
Geldik gideceğiz buradan bir gün,
Tüm ömrümüz bin seyrana bağlıdır.

Hedef belirledik iyilik ile,
Senin sevgin ile düşerken dile,
Dünya benim olsa bile nafile,
Bütün aklım bir hayrana bağlıdır.

Senin sevgindemi? Boyut bulunmaz,
Yalancı Dünyadan murat alınmaz,
İstenmeden gelir, ister kalınmaz.
Olmak ölmek bir bayrama bağlıdır.

Mahiyetin bildim ama geç oldu,
Doğru yolda ilerlemek güç oldu,
Hayal ile güzel ömrüm heç oldu,
Okum yayım bir ceylana bağlıdır.

Pamuk ipliğiyle bağlıyım ufka,
Kim demiş feleğin yüreği yufka?
Sevgiyin elinde böyle olupta,
Onmazlığım bir iylama bağlıdır.

Çetinkaya döner Dünyanın çarkı,
İyiyle kötüye koymaktır farkı,
Mezar dediğimiz devamsız ark'ı,
Kefen ile bir kurbana bağlıdır...

07.11.1990

Ömer Çetinkaya

Bahane etmedim

Sizler ile buluşmaya,
Dili bahane etmedim.
Senin güzelliğine ise,
Gülü bahane etmedim.

(Grup kurdum gelin diye) ,
Cardan bir dost olun diye,
Tuttum senin elindiye,
Dalı bahane etmedim.

Böyle bir topluma girmek,
Kendimi sizlerde görmek.
Ne hoş halka hizmet vermek,
Eli bahane etmedim.

Ben şairim dil severim,
Bülbül leyin gül severim,
Erkân bilir hâl severim,
Yolu bahane etmedim.

Tüm camia bana kardeş,
Herbiriniz iyi'ye eş,
Antolojim ufka güneş,
Yeli bahane etmedim.

Ömer Çetinkaya size,
Sahip değil kötü söze,
Cengiz Ekrem Teymur öze,
Balı bahane etmedim...

26.03.2006

Ömer Çetinkaya

Bahar ne güzel?

Dağlar türlü türlü,libas giyinmiş,
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel.
Toprak gelin gibi,gülle bürünmüş,
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel.

Her çiçeğe,ayrı ayrı özenmiş,
Ayağımın altı, çiçek bezenmiş,
Yaradan bizlere,çok değer vermiş
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel.

Kurumuş dallara,can veren O'dur,
Gönlüm çağlarına,yön veren O'dur,
Emrime ay ile,gün veren O'dur,
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel.

Her bir dalın,tek yaprağın tek etmiş,
Gözüme hoş gelir,al'ı pek etmiş,
Bahar mevsiminde,derdi çok etmiş,
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel.

Bahar gelir,benim derdim debreşir,
Yâr aklıma düşer,yüreğim erir,
Bastığım yerleri,halılar bürür,
Allah(cc) devran vermiş.bahar ne güzel.

Ömer Çetinkaya,Allahı(cc) bilir,
Nebâtat denilen,mektubun alır,
Bahar mevsiminde,bana ne olur?
Allah(cc) devran vermiş,bahar ne güzel...

18.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Baharda gülü severim sever

Bahar'da gül'ü,
Severim sever.
Gül'de o alı,
Severim sever.

Kara toprağı,
Dal'da yaprağı,
Bahçeyi bağı,
Severim sever.

Bulut'lar kat kat,
Yazılmış bir hat,
Kuş'daki kanat,
Severim sever.

Şeher vaktini,
İman'ı Din'i,
Doğarken gün'ü,
Severim sever.

Gelin'i kız'ı,
Tutulan söz'ü,
Güzel'de naz'ı,
Severim sever.

Çetinkaya sev,
Yaradan'ı öv,
Bulut,sema cev,
Severim sever...

18.06.2006

Ömer Çetinkaya

Bak

Seher vakti gül yâr diye,
Bülbül deki zikire bak.
Beynimi avcuma aldım,
Şu eldeki fikire bak.

Arayalım O'nu nerde,
Deyip çekme göze perde,
Elimi açıp seherde,
Acizdeki şüküre bak.

Allah(cc) demek zikir işte,
O'nu bilmek fikir işte,
Boyunum bükme şükür işte,
Ters düştüğüm hakir'e bak.

Baktığında gönsen O'nu,
Alnımda mührünü tanı,
Boynuma attım urganı,
Dilenirim fakire bak.

Yürekten bağıyım O'na,
Neler bahşeylemiş bana,
Adın hayvana insana,
Haykırıyor zâkire bak.

Çetinkaya zorda yine,
Hasret kalmış sevdiğine,
Huzurunda yönüm O'na,
El kaldırdım tekbire bak...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Bak neleri severim

Seher vaktini severim seher vaktini,
Bülbül sesini seherde,
İmam sesi ile karışık,
Şafağın kızılığını severim gül kurusumsu.
Ekin tarlalarını severim,
Ekinin dalgalanışını kuşluk yeliyle,
Denizdeki dalgalar gib,
Bir yönden bir yöne akışını severim.(birde)
Atı yürürken,
Çocuğu uyurken,
Kiminide soyunurken severim.

Ağustos böceğinin ötüşünü severim,
Ekinler firiği geçtiğ zaman,
Ekin tarlalarında gezmeyi,
Güneş doğdu doğacak arası gezmeyi,
Alaca kar'ı severim mart'ın sonlarında
Alaca karda çiğdemi,
Kuytu yerlerde mum yanar gibi,
Kar suyu ayaklarında çıkmalarını severim.(birde)
Tarlanın eve yakınını,
Atın eğere yakınını,
Hanımın ere yakınını severim.

İlk baharın her anını severim.
İğde dalları arasında açılmış aralık gülünü.
İğdi kokusu gül kokusu karışımını yol boyu
Yâr... kokusunu severim vefalı yâr,
Suyu severim suyun dört halini de
Beyaz bulutları
Buludur ağışını severim ekine taraf,
Yaradandan dolayı her yarattığı severim (birde) .
Tarlanın taşlısını
Hanımın saçlısını,
Öküzün inek başlısını severim...

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Bakalım

Hayat bir dönme dolap,dediler,
Devrin almış,dolanıyor bakalım.
Derdim bir beş idi,elli yüz oldu,
Peş peşine ulanıyor,bakalım.

Derler ki karagün,tez gelir geçer,
Geçerken alnımda,oyuklar açar,
Dertli aşık,gözlerinden kan saçar,
Yanaklarım sulanıyor bakalım,

Soğuktan üşürüm,günden yanarım,
Kervan geçmez,ıssız yolda pınarım,
Etrafıma engin sevgi,sunarım,
Dostluğumuz bileniyor,bakalım.

Girdaba kapılmış,bir kuru gazel,
Döner dolanırım,ebedii ezel,
Seni sevmem yüce Mevlâm ne güzel.
Yine gönlüm bulanıyor,bakalım.

Hazan mevsiminin,nişanı saçım,
Ne fazlaca doydum,ne fazla aç'ım,
Elimle zamanım,atan hallaç'ım,
Felek fırsat,dileniyor sakalım.

Ömer Çetinkaya,sürgünde yine,
Dostluk deryasında,vurgunda yine,
Yolumuz en sonun,üstünde yine,
Emaneten kalınıyor,bakalım...

07.09.1989

Ömer Çetinkaya

Bakışının ifadesi

Durup durup sarıl ne olur bana,
Der gibi ifade etti bakışın.
Artık dayanamam senin sevdana,
Der gibi ifade etti bakışın.

Sen bana yetersin malı istemem,
Altını akçayı şalı istemem,
Sen benim gülüm sen dalı istemem,
Der gibi ifade etti bakışın.

Varsın yalan Dünya ateşe yansın,
Denizler kaynasın sular bulansın,
Sen benim ufkumda sonsuz ummansın,
Der gibi ifade etti bakışın.

Ne yemek ne içmek ne mey isterim,
Ne ağa ne paşa ne bey isterim,
Ne bir garanti ver ne pey isterim,
Der gibi ifade etti bakışın.

Mevcut lisanların üstünde bu dil,
Göz yaşımı ettin böyle sel sebil,
Senin oldum artık bunu böyle bil,
Der gibi ifade etti bakışın.

Ömer Çetinkaya gözünden duydu,
Sevgisin haykırdı sözüne uydu,
Seni seviyorum bakışın buydu,
Der gibi ifade etti gözlerin... 21.02.1989

Ömer Çetinkaya

Bakmıyorsun bakışıma

Neler haykırıyor sana?
Bakmıyorsun bakışıma.
Peşkeş çeker canın sana,
Bakmıyorsun bakışıma.

Seni sevdim inan diyor,
Gözden kalbe yol gidiyor,
Bana hâldan hâl ediyor
Bakmıyorsun bakışıma

Sana doğru bu nazardan,
Sanki sızıyorum kardan,
Düşüyorum yüksek yardan,
Bakıyorsun bakışıma.

Al diyorum canım senin,
Senden kalsın kanım senin,
Benden olan yanım senin,
Bakmıyorsun bakışıma.

Neler bahşetmiyor neler?
Gözden oluşan nameler,
En güzel şey sana diler,
Bakmıyorsun bakışıma.

Bakışıyla yalvarırken,
İstiyorum beni senden,
Çetinkaya geçti benden,
Bakmıyorsun bakışıma...

21.02.1989

Ömer Çetinkaya

Balışeyh'in ben Beşbıçak köyünden,

Balışeyh'in ben,Beşbıçak köyünden,
Sizlere yürekten,dostluk daveti.
Dokuz kurnasından,soğuk suyundan,
Sizlere yürekten,dostluk daveti.

Beştane bucak'a,Beşbıçak denmiş,
Belkide açılmış,beş kucak imiş,
Ovaları altın,tepeler gümüş,
Sizlere yürekten,dostluk daveti.

Kadını erkeği,konuğu sever,
Dosta kapım açık,gelirsen eğer,
Bahar mevsiminde,çiçektir her yer.
Sizlere yürekten,dostluk daveti.

Her türlü mahsulât,eker biçeriz,
Dost görünce,kendimizden geçeriz,
Dostumuza candan,kucak açarız,
Sizlere yürekten,dostluk daveti.

Kırıkkale ilim,kırk kilometre,
Yazın yayladayız,kışın şehirde,
Bağrıma basarım,dostum gelirse,
Sizlere yürekten,dostluk daveti.

Ömer Çetinkaya,Congerler soyum,
Horasandan gelmiş,sülelem boyum,
Dedem besler imiş,deve'yle koyun,
Sizlere yürekten,dostluk daveti...

28.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Bana

Haber salmış Hak,
Bana baharla.
Demiş bana bak,
Bana baharla.

Severim demiş,
Kulluk istemiş,
Al demiş yemiş,
Bana baharla.

Cansız ölüyü,
Renk renk ziliyi,
Sermiş halıyı,
Bana baharla.

Kaç çeşit yemiş,
Buyur ye demiş,
Beni bul demiş,
Bana baharla.

Yaratan'ı bil,
Önünde eğil,
Güllerden bir dil,
Bana baharla.

Çetinkaya sen,
Bahar den neden?
Yol O'na giden,
Bana bahardan...

18.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Bana böyle ne oluyor?

Bana böyle ne oluyor bilmem ki?
Adını koyamadığım acalar,
Durup durup basıyorlar beynimi,
Yüregimi bir el habire sıkıyor,
Neye baksam seni görüyorum.
Yetiş bir hoş oluyorum.

Bana böyle ne oluyor bilmem ki?
Her yönümde bir taş duvar,
Bir türlü gökyüzünü göremiyor,
El yordamı arıyorum gerçekleri,
Gün vurdu ben eriyorum kar gibi,
Yetiş bir hoş oluyorum.

Bana böyle ne oluyor bilmem ki?
Ne geçem gece,ne gündüzüm gündüz,
Yokluğuna dayanmak öyle zor ki!
İnan tarif edemiyorum,
Sanki gül idim soluyorum,
Yetiş bir hoş oluyorum.

Bana böyle ne oluyor bilmem ki?
Bir ses duysam sen,
Bir gül görsem sen,
Suda günde çiğdemde kar kar
Ben hep seni buluyorum,
Yetiş bir hoş oluyorum...

13.10.1989

Ömer Çetinkaya

Başa iş gelir niye?

İnsanoğlu bu Dünyada sınavda,
Sorumuzdur başa türlü iş gelir.
Bazen dert debreşir bedende canda,
Acının çığlığı gözden yaş gelir.

Azada eksiklik başa kel verir,
Ananın yerine bazan el verir,
Muhanede acı acı dil verir,
Sözlerden oluşan başa taş gelir.

Bazan yârin alıp yüreğin yakar,
Yavrular gurbette yollara bakar,
Bazen insanoğlu canından bıkar,
Fakirlik zehirdir cüzdandan boş gelir,

Kuzuları pay pay eder her yere,
Acı son hattadır iyolmaz yâre,
Akşamları uyuku gider sefere,
Kader yüze gülmez çatık kaş gelir.

Kabulüm ne gelse bedene başa,
Alışsın bedenim borana kışa,
Vursamda başımı kırk sefer taşta,
Senden gelen bana gayet hoş gelir.

Ömer Çetinkaya sorun zor olsun,
Zorluktan konumun mesafe alsın,
Yeterki amelden Hak razı olsun,
Teneşirde soğuk suyla duş gelir... 10.02.2002

Ömer Çetinkaya

Başıma ne gelir demesin insan

Başıma ne gelir? demesin insan,
İş gelir insanın başına böyle.
Aslında bu hayat imtihan bize,
Çarpar başın mihenk tayına böyle.

Yürümüyü bilmez uçmayı dener,
Attan iner bazen eşşeğe biner,
Kendisi aç gezer ekmeğin sunar,
Beni ortak eder aşına böyle.

Ağustos da kar yağdırır başına,
Kezzap katar yüreğiyin yağına,
Her zaman hazır ol avcı ağına,
Bulunmaz derdiyin eşine? böyle.

Yüreğini harman yeri yaparlar,
Bişmiş aşı soğuk suyu katarlar,
Dehri olsan keçi diye satarlar,
Bakmazlar yaptığın işine böyle.

Ekip biçip harman etsen emeğin,
İstemedi zehir olur yemeğin,
Kefene dönüşür ipek gömleğin,
Öcüler el atar düşüne böyle,

Ömer Çetinkaya imtihan verdi,
Bir deritten kurtulup birine girdi,
Kendi derdi ile sizleri yordu,
Sizle olmak gitti hoşuna böyle...

09.11.2000

Ömer Çetinkaya

Bebek

Sen Cennetten gizlice,
Kaçıp gelmişsin bebek.
Allahın(cc) izni ile,
Uçup gelmişsin bebek.

Yolun nerden başladı,
Seni kimler süsledi,
Göbeğinden besledi,
İçip gelmişsin bebek.

Rızkın geliyor nerden?
El istemez beslerken,
Anneciği emerken,
Saçıp gelmişsin bebek.

Uyumaz ninni çalar,
Beşiğini ırgalar,
Ona haram uykular,
Edip gelmişsin bebek.

Aç gezer besler seni,
Canım der sever seni,
Bu bedeni vereni,
Seçip gelmişsin bebek.

Sever Çetinkaya'da,
Ne Sevgi var anada,
Çiçeklerle baharda,
Açıp gelmişsin bebek...

23.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Ben insanda ne buldum?

Ben ki bir insanın seyrine durdum,
Bir alemde bir aleme yol buldum.
Hammaddesi kemik,et ve kan idi,
Dille tarif olmaz,türlü hâl buldum.

Bir baksan ağlıyor bir baksan güler,
Bir baksan acıyla kendini biler,
Birde bakmışsın ki çiçeğe döner,
Ariyla insanda petek bal buldum.

Isıcakta yanar soğukta üşür,
Bakarsın Dünyayı sırtında taşır,
Akli ermeyince kafasın kaşır,
Sırrın açamayan onu lal buldum.

Bilmem ne tarihte yola koyulmuş,
Nice sıkıntıyla merteye bulmuş,
Ağzına işte dert ile dolmuş,
Bir çıkar uğruna kula kul buldum.

Asıl görevini hesaba katmaz,
Şeytana uymuştur Hak sözün tutmaz,
Bazende coş olur seherde yatmaz,
Seher bülbülünde şakır dil buldum.

Ömer Çetinkaya kulluğun gördü,
Öveğim derken kendini yerdi,
Yüreğim çok katı (AGLAMAM) derdi,
Onu gözlerinden çağlar sel buldum...

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Ben kendimi bulamadım

Zifiri bir karanlıkta arıyorum el yordamı,
Neciyim? Nereden geldim? Niye ben buradayım?
Bu gün niye doğar? Hep bu yel niye eser?
Zerre zerre arıyorum.
Ben denilen bu alemde,
Bulamıyorum ben beni.

Tan atınca kalkar gözlerim ufku,
Başbaşa kalmışlığımı yaşarım,
O'nunla doya doya,
Derken bir şimşek çakar kafamda,ne?
Aradım alaca karanlıkta seherde,
Bulamıyorum ben beni.

İddia ediyorum elbette,
Bu gün benim emrimde,şu ay dede'de,
Bu su benim için buz olur buhar olur,
Çiğdem benim için açar hemen kar'ın ayağında.
Aradım hep varlarda,
Bulamadım ben beni.

En sonunda üç'e böldüm kendimi,
Evet sen sen sen dedim,
Sen dün sen bugün sen yarın,
Gereğini yaptım bilme olayının,
Malisef heyyy haaat!
Bulamadım ben beni...

30,12,1990

Ömer Çetinkaya

Ben neleri severim

Ben güzeli değilde,
Yüreğimi öğduğu yeri severim öğduğu.
Ben gözlerini değilde,
Kaşlarını eğdiği yeri severim eğdiği.
Ben küpeyi değilde,
Küpenin değdiği yeri severim değdiği.
Ben yağmuru değilde,
Bulutun ağdığı yeri severim ağdığı.
Ben ufkumu değilde,
Güneşin doğduğu yeri severim doğduğu.
Ben senin sevgini değilde,
Aklımı boğduğu yeri severim boğduğu.
Ben senin şevdanı değilde,
Beni de koğduğu yeri severim koğduğu.
Ben gözlerini değilde,
Yaşların yağdığı yeri severim yağdığı.
Ben gönlümü değilde,
Cüsseyin sığdığı yeri severim sığdığı.
Ben bu canı değilde,
Kanımın sağdığı yeri severim sağdığı.
Ben kulaç saçlarını değilde,
Beliğin doğduğu yeri severim doğduğu.
Ben Ömer Çetinkayayı değilde,
Seherde attığı çığlığı severim çığlığı...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Ben olan işlerin sırrına erdim

Ben olan işlerin sırrına erdim
Çarkı devran, benim için dönüyor.
Havaya yüklenmiş, deryaya girdim,
Gökten yağmur, benim için iniyor.

Güller benim için, reнге bürünmüş,
Ufkum aydınlatan, birde Nur vermiş,
Ben gibi bazı kul, yerde sürünmüş,
Gece güneş, benim için sönüyor.

Ay yaratmış gün yaratmış, emrimde,
Ezel ebed dün, yaratmış emrimde,
Seksen doksan, bin yaratmış emrimde,
Çıkan yeli, benim için yaratmış.

Olmak kolay değil, her sırra vasıl,
Gelen gidecektir, Dünyadan hasıl,
Nerden niye geldik? Buraya nasıl?
Bunu kullar, benim için arıyor.

Eğilmeyen yüce yüce, baş vermiş,
Görmeye göz vermiş, hilâl kaş vermiş,
Miydem için ekmeğ vermiş, aş vermiş
El ekmeğim, benim için banıyor.

Ömer çetinkaya, sırrını açsa,
Kanadı kırıktır, iyolup uçsa,
Kubul edermisin? serinden geçse,
Bil ki bağı Allah(cc) için yanıyor...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Ben sendenim-1

Efendim sultanım cananım canım,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.
Yoluna kurbandır bedenim tenim,
Ben sendenim,ben sendenim, ben senden.

Misafirim olsan düşümde bile,
Beni aşkın ile düşürsen dile,
Aramızda bin dörtyüz yıl nafîle,
Ben sendenim, ben sendenim,ben senden.

Alem'i ervahdan sözüm söz benim,
Gözümün nurudur sünnetin senin,
Rehberisin arzdan arşa gidenin,
Ben bendenim, ben sendenim, bendenden.

Lâilâhe illallâha aşığım,
Seni bana rehber kılmış maşuğum,
Ruhumdaki aklım gözde ışığım,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Gelmezse gelmesin selâmın senin,
Taa sana yol olur bu sevgim benim,
Kur'anım olmuştur Dünyada yönüm,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Ömer Çetinkaya senden sayıldı,
Benlik kisbetinden tümünden soyuldu,
Adı çıktı sendenliği duyuldu,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden... 05.01.2005

Ömer Çetinkaya

Ben sendenim -2

Kapından kovsanda gitmem vallahi,
yüzüme bir dönüp bakmasan dahi,
Ahd'ı peymanemsin nebiler şah'i
Ben sendenim,ben sendenim, benbenden.

Sana ümmet olmak şerefim şanımlı,
Yoluna kurbanım ulu sultanım,
İsmi haykırır damarda kanım,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Lutfeyleyip selâm bile salmasan,
Defteri kebire ismim almasan,
Bir gece rüyama konuk olmasan,
Ben sendenim,ben sendenim,bensenden.

Asırlar insana engel mi olur?
Sünnetin le şaşkın yolunu bulur,
Seni kendisine mihmandar bilir,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Her gün ismin zikrederim seherde,
Dağlar aramıza olamaz perde,
Adın beynimdeki en zirve yerde,
Ben sendenim. ben sendenim. ben senden.

Ömer Çetinkaya senin ümmetin,
Karanlığa ışık etti sünnetin,
Kanım,camın,ruhum,kemiğim,etim,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden... 05.01.2005

Ömer Çetinkaya

Ben sendenim

Efendim sultanım cananım canım,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.
Yoluna kurbandır bedenim tenim,
Ben sendenim,ben sendenim, ben senden.

Misafirim olsan düşümde bile,
Beni aşkın ile düşürsen dile,
Aramızda bin dörtyüz yıl nafîle,
Ben sendenim, ben sendenim,ben senden.

Alem'i ervahdan sözüm söz benim,
Gözümün nurudur sünnetin senin,
Rehberisin arzdan arşa gidenin,
Ben bendenim, ben sendenim, bendenden.

Lâilâhe illallâha aşığım,
Seni bana rehber kılmış maşuğum,
Ruhumdaki aklım gözde ışığım,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Gelmezse gelmesin selâmın senin,
Taa sana yol olur bu sevgim benim,
Kur'anım olmuştur Dünyada yönüm,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden.

Ömer Çetinkaya senden sayıldı,
Benlik kisbetinden tümünden soyuldu,
Adı çıktı sendenliği duyuldu,
Ben sendenim,ben sendenim,ben senden... 05.01.2005

Ömer Çetinkaya

Ben seni hiç unutmadım

Daha dün gibisin bende,
Ben seni hiç unutmadım.
Hedef oldun sen se bende,
Ben seni hiç unutmadım.

Geçse bile bunca zaman,
Gelmesin kalbine güman,
Samimiyim buna inan,
Ben seni hiç unutmadım.

Gün doğarken gün batarken,
Seherde bülbül öterken,
Şöyle uzanıp yatarken,
Ben seni hiç unutmadım.

Dört mevsimde her haftada,
Adını demedim yada,
Dağlar olsada arada.
Ben seni hiç unutmadım.

Neye baksam yüzün orda
Yüzüm güler gönlüm zarda,
Aramızda yıllar varda,
Ben seni hiç unutmadım.

Ömer Çetinkaya seni,
Sen doldurdun bu bedeni,
Sen unutsan bile beni,
Ben seni hiç unutmadım...

20.10.1989

Ömer Çetinkaya

Ben seni kendime dost ilan ettim

Benim hallerime,aşinaa şahıs,
Ben seni kendime,dost ilan ettim.
Benim dert'lerimden,aynı alan his!
Ben seni kendime,dost ilan ettim.

Şiirimi satır satır okuyan,
Dilim olup,bülbül gibi şakıyan,
Sevgi ile yüreğimi,paklıyan,
Ben seni kendime,dost ilan ettim.

Ne kadar uzakta,olsan da bile,
Boyunaca gömüldün sen,sevgime,
Mutlu ve acılı,günün de bile,
Ben seni kendime,dost ilan ettim.

Kırıkkale ilim,Balışeyh ilçem,
Beşbiçak köyünde.evimle bahçem.
Uğrasın dost bilip,gelen ve geçen,
Ben seni kendime,dost ilan ettim.

Ekmeğimi,sizin ile bölmeye,
Yaş sınırsız,bacı kardeş olmaya,
Varmısınız? Hatırlayıp gelmeye,
Ben seni kendime,dost ilan ettim.

Ömer Çetinkaya,sizlere dost tur,
İnan ki yüreği,yolunda post tur,
İnsan'san arada hiç bir fark yoktur,
Ben seni kendime dost ilan ettim...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Ben seni nasıl seveyim

Ben seni nasıl seveceğimi bilmiyorum kii,
Sevmem için önce seni bilmem lazım ki,
Senin güzelliklerini,
Senin bana küfür lüğünü,
Senin ne denli yüce olduğunu,
Beanim terazimin senin sevgini çelmeyeceğini,
Bile bile nasıl ederim?
Ne olur bana (seni) bilidir.

Bende bu anlayış nerde? seni bilmek,
Ben bu halimle imkânsız!
Ne güneşe meydan okuyan bir zerreyim,
Ne kendimi bilme yolunda ilk adım,
Hafsalam almadığını bile bilemiyorum,
Ne yapacağımın yıkıntısı altında,
Bir düşünüş içinde gidiyorum habire,
Ne olur bana (beni) buldur.

Ben sana aşık olmak istiyorum.AŞIK
Ama neye nasıl ne ölçüde?
Ben neyim? ben neyim? ben neyim?
Arayışla değil bu başlangıç la,
Kendimi bilmek hiç değil.
Yanmak ateşi değil kanmak abu hayatı değil.
Başlangıcı bildir ki bana
Ben bende (ben) olayım.

O yananlara hayranım hayran,
Senin aşkını bulupta,
İşte ben bunun yıkıntısındaım,
Kendimi bilmeme sana ayna olmama,
Ben neyimki? yitikliğim de,
Acabalar ufkunda şaşkın,
Neyi nasıl ne yapayımlara gebe.
Ne olur ben (hamı) oldur.

Elest'i bezm'denmi bu bendeki şok?
Seni bilemiyor sensiz olamıyor,
Böyle kalıyor arıyor arıyorum.
Ne olursun seni sevenler aşkına,
Senin sevdikleriyin hürmetine,
Ne olur bu sanatı banada öğret,
Sende deli olma mertebesini.
Ne olursun (bana) buldur.

Sana gelen yolu bulama aptallığıma,
Kendime gelememe salaklığıma bakma.
Tutkun et beni,bildirmesende hiç leri.
Hiç olmazsa beni bir hiç bari,
Yada (yok) ne olursun,
Senin aşkınla yanan gün aşkına.
Yada beytim dediğin yön aşkına,

Rehberim (EFENDİM'e beni) bildir... 12.12.2003

Ömer Çetinkaya

Ben senin için

Ferhat şirin için dağları delmiş,
Kerem aslı için ateş,
Leyla mejnununa çöl olmuş,
Gel gör eserini,
Ben senin için bunlardan öte,
Neler oldum ben senin için?

Karacoğlan karalığın överken,
Dadaloğlu kır atını severken,
Köroğlu da bolu beyin ararken,
Ne haldelerdi?
Ben senin için bunlardan öte,
Neler oldum ben senini için?

Bir oduncu Yunus vardı tekkesiz takkesiz,
Bir Üveys'eđ garanı anasının emrinde,
Ulu EFENDİ' me aşık,
Ben bunların izinde,
Ben senin için bunlardan öte,
Neler oldum ben senin için?

Körlüğünü siper etmiş kendine,
Kara toprağı yâr edinmişler,
Sakaryayı ayağa kaldırmış kimi,
Bülbüle kızmış Akif,
Ben senin için bunlardan öte,
Neler oldum ben senin için? ...

06.09.1989

Ömer Çetinkaya

Ben suları ıslattım

Suyu nasıl ıslatırsın,
Sen tut suyu suya bas ta.
Dünyadan murat alırsın,
Sen tut suyu suya bas ta.

Sular nasıl ısların mış?
Yürek gözden su alırmış,
Canda yangın mı kalırmış,
Sen tut suyu suya bas ta.

Özden öze su geçermiş,
Yürek gözden su içermiş,
Dudakta güller açarmış,
Sen tut suyu suya bas ta.

Suyu ıslatmak ta cahil,
Allahı(cc) anmakta cahil,
Yürek derya su bir sahil,
Sen tut suyu suya bas ta.

Sular ıslanırken gözde,
Bir yangın başlarmış özde,
Su ıslatmak adet bizde,
Sen tut suyu suya bas ta.

Çetinkaya göz yaşın sel,
Derdin nerden bilecek? el,
Yüreğimden çekilir el,
Sen tut suyu suya bas ta...
20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Ben Őir adına sizlere derdim.

Ben Őir adına,sizlere derdim,
Allayıp pullayıp,gül diye yazdım.
Yüzüm ark ark oldu,gözüm yaşından,
Gözümün yaşını,sel diye yazdım.

Çırpındıkca battım,battıkca güldüm,
Başa ne geldiyse, kendimden bildim,
Ben kayıp olmuştum,kendimde buldum,
Kendimi kendime,el diye yazdım.

Kalbim kırk,yerinden kırık feleğe,
O nun kurşunuyla,döndüm eleğe,
Canım'ı alacak,ulu Meleğe,
Vakit tamam artık,gel diye yazdım.

Senden Şikâyetim,Haşa Allah'ım(cc) ,
Yedi kat semaya,çıksada ahım,
Yüce Mihmandarım,Sultanım canım,
Bu kemter nankör'ü,kul diye yazdım.

Bu dent'ler sorumun,Şık'kı dır elbet,
Çekerim ne olsa,ben ilelebet,
Ne acı,ne yokluk,nede bu gurbet,
Çektiğim en iyi,hâl diye yazdım.

Ömer Çetinkaya,yazmaya devam,
Hak'ka hizmet etmek,en ulu davam,
Hatamız bek çok,(AF) ulu Mevlam,
Günahım sayılmaz,bol diye yazdım...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Ben ve

Benim halim sana anlatacağım,
Askerden terhisi bekler gibiyim.
Yıllarca akıştım bomboş ellerim,
Umudum umuda ekler gibiyim.

Gerçeği demeye dilim varmıyor,
Yakınlarım hallerimi sonmuyor,
Dünyanın işine aklım ermiyor,
Aklımla kendimi haklar gibiyim.

Ben bilirim havasını vermeye,
Alışkınlım kendim haklı görmeye,
Utandım hep(şu nasıl'ı?) sormaya,
Bir yoldan bir yola dalar gibiyim.

Kırk bıyıl'cık saklamışım karnıma,
Her umudum erteledim yarına,
Döndü Dünyam bizim harman yerine,
Çieğim goncayken solar gibiyim.

Ne hesabım tuttu nede kâr ettim,
Aybolur el alem duyarı; güttüm,
Böylece her işi tüm berbat ettim,
Kendimi elekten eler gibiyim.

Ömer Çetinkaya suçun sakladı,
Sanıyor ki hataların akladı,
Boyun ölçtü okkasını yokladı,
Sizlerden çok özün diler gibiyim... 05.01.2001

Ömer Çetinkaya

Ben ve mevsimi hazan

Önce bir beş derken yarıyı geçti,
Göründü bendeki hazan mevsimi.
Seneler ömrümü su gibi içti,
Göründü bendeki hazan mevsimi.

Saçlarım ağardı yüzüm buruştu,
Net görmeme bulanıklık karıştı,
Günler aylar birbiriyle yarıştı,
Göründü bendeki hazan mevsimi.

Bu devran böylece geçer sanırdım,
Gülleri dört mevsim açar sanırdım,
İnsan mühletini seçer sanırdım,
Göründü bendeki hazan mevsimi.

Bahar nasıl geçti anlayamadım,
Bir bülbül palazı avlayamadım,
Elimde bir günüm eğliyemedim,
Göründü bendeki hazan mevsimi.

Yazın sıcağında pişip olmadım,
Neciyim? soruma cevap bulmadım,
Boş idim boş kaldım niye dolmadım?
Göründü bendeki hazan mevsimi.

Ömer Çetinkaya güze girince,
Elinde kazancın söyle ne sence?
Mevsimi tanımaz ecel gelince,
Göründü bendeki hazan mevsimi...

17.09.1989

Ömer Çetinkaya

Ben yâr için ölmeyi de bilirim

Seni çok severim güzelim inan,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.
Canın hiç kıymeti olurmu? canan,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.

Seni gülden daha nazik tutmayı,
Besler iken balı yağa katmayı,
Senle beslenmeyi seni tatmayı,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.

Güzellere seni mihenk etmiyi,
Seni şöyle el üstünde tutmayı,
Bendeki sevgiyim daha çok payı,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.

Seni çok severim her şeyden öte,
Dünyama bedelsin sevgi ahrete,
Boyut yoktur sevgimdeki heybete,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.

Bir gözüne günü versem az bile,
Senin güzelliğın sığarmı? dile,
Sen için bir canımı o ne kelime,
Ben yâr için ölmeyide bilirim.

Ömer Çetinkaya yârine canın,
Vermeye hazırdır her damla kanın,
Diler isen olacağım kurbanın,
Ben yâr için ölmeyide bilirim...

17.09.1989

Ömer Çetinkaya

Beni sana köle etti yüreğim

Kaçmaya çalıştım,senden uzağa,
Beni sana köle,etti yüreğim.
Gözün ile düşüverdim,tuzağa,
Beni sana köle,etti yüreğim.

Ne laftan anladı,ne öğüt tuttu,
Seni sevmek ile kendin unuttu,
Böylece acının,her türün tattı,
Beni sana köle,etti yüreğim.

Başka güzelleri,gözü görmedi,
Çok acı çekti de,açık vermedi,
Sonunda da muradına,ermedi,
Beni sana köle,etti yüreğim.

Hayır demedim ki,ben sana kurban,
Kolun yastık etsen,saçların yorgan,
Boyumda lâle yok,kolumda urgan,
Beni sana köle,etti yüreğim.

Ne zincire vurdun,kolumdan beni,
Ne çarmıha gerdin,tutup gölgemi,
En içten sevgiyle,severken seni,
Beni sana köle,etti yüreğim.

Seni sevmem,benim için kalksa'da,
Görünüşte başka,çare yoksa'da,
Ömer Çetinkaya,karşı çıksa'da,
Beni sana köle,etti yüreğim...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Benim

Eğilmemek üzre,başımız dikti,
Lâle ile büktün,belimi benim.
Söz verdin eğledin,bunca senedir,
Bıçağa kestirdin,elimi benim.

Yarışırdım seher vakti,bülbül le
Muatab etmezdim.ben seni gül le,
Yüreğimden vurdun,sen beni dil le,
Ahraza çevirdin,dilimi benim.

Karıştım kervana,sevda yoluyla,
Eser savrulurdum,seher yeliyle,
İnsan gülün yolmaz,kendi eliyle.
Kırdın dallarımı,kolumu benim.

Mihenge vuralım,acıımı benim,
Tarumar eyledin,çarkım düzenim,
Ayyuka çıkacak,nefretim kinim,
Dediler hakime,halimi benim.

Ben seni severdim,sevgiden öte,
Elin ile attın,beni hasrete,
Aşkımımı gark etti,seni gaflete?
Gurbete düşürdün,yolumu benim.

Ömer Çetinkaya,severdi seni,
Ne hallere soktun,seni seveni,
Sarfiraz eyledim,eski ve yeni,
Madalyon mu saydın? Ölümü benim...

31.07.1989

Ömer Çetinkaya

Benim gönlüm

Bazen bir leylanın,peşinde gönlüm,
Bir çölden bir çöle,sürünür böyle.
Her zaman onsekiz,yaşında gönlüm,
Bazende ellere,yerinir böyle.

Küçük dağı,ben yarattım havası.
Eksik olmaz hiç,başının sevdası,
Gönül benim bedenimin,çilesi,
Bazen iyiliğe,bürünür böyle.

Azı beğenmedi,çoğu bulamaz,
Bir gün olsun,Haktan hayır dilemez,
Yârden gel olunca,burda duramaz,
Bazen yunup yunup,arınır böyle.

Gönül senden,inan bıktım usandım,
Ne zaman güldürdün? her zaman yandım,
Boynu bükük,böyle ortada kaldım,
Bazen kem'den kendi,korunur böyle.

Uçup havalandın,yere inmedin,
Poçan poyraz ile,yağdın dinmedin,
Yalvardım yakardım,geri dönmedin,
Bazen aba'sına,sarınır böyle.

Ömer Çetinkaya,gönlüne dargın,
Peşinden koşuyor,hep yorgun argın,
Gönlümün felekle,arası sargın,
Bazende yanımda,barınır böyle...

08.08.1989

Ömer Çetinkaya

Benim için söz ola

Allah'ım(cc) esma'i hüsnanla seni,ömürboyu andı diye söz ola.
Gülden yara aldım bal ile tuzu,yarasına bandı diye söz ola.

Mekkedeki Beytullahın karalı bezi,yüreğimin bendi diye söz ola.
Hırsım yenemedim kesmedim hızı,nefs atına bindi diye söz ola.

Tırmanıp çıktığım zirvenin özü,uzun değil endi diye söz ola.
Gönlüm taru mardı ciğerde sızı,aşkın ile bundu diye söz ola.

Gözümünden düşürdüm mal oğlan kızı,saftı salak böndü diye söz ola.
Meydanda sırları faaş oldu gizi,varı yoğu candı diye söz ola.

Bilmedim baharı bilmedim yazı,ağusdosta dondu diye söz ola.
Şükür bir katara kattılar bizi,mesneviyle döndü diye söz ola.

Sanma ki tipiden kar örttü izi,benim suçum dündü diye söz ola.
Kutnu kumaş asla yükseltmez bizi,libasımız göndü diye söz ola.

Alnımda parlarken gecenin izi,o günümüz gündü diye söz ola.
Şeytanı alt ettim yok nefsin hızı,işte zıkr in fendi diye söz ola.

Gönlüm havalanır savrulur bazı,sanırsınki findi diye söz ola.
Feleğin elinin zirve son kozu,buda çıktı indi diye söz ola.

Haddim bilemedim çok sattım pozu,hep kabardı hindi diye söz ola.
Geldik gideceğiz az bulan yüz'ü,yalan Dünya handı diye söz ola.

Nakş'i bent yolunda doğrulttum özü,buda bizden candı diye söz ola.
Beynimde işlidir Üstadın sözü,kulağımda çandı diye söz ola.

Yurdum kanımızla suladık sizi,Bayrağımızda kandı diye söz ola.
Beni kötü kılan ne levh ne yazı,esas suçlu kendi diye söz ola.

Seherde ağlamak gözümün nazı,yüreğinde kindi diye söz ola.
Soğuk suyla yuyup hocamız bizi,mezarına kondu diye söz ola.

Ağzımız bozuldu gaf dizi dizi,laflarımız lan dı diye söz ola.
Boyumuzu aştı günahın dozu,suçum yoktu sandı diye söz ola.

Senden say ne olur günahkâr bizi,kendisi taa sendi diye söz ola.
Benim sendenliğim alınma kazı,senin kapın sondu diye söz ola.

Dilkcemde sendenliğim net yazı,arzuhalin sundu diye söz ola.
Başka kapı bilmem kovarsan bizi,tüm umudum söndü diye söz ola.

Kutb ul akitabına bağladım özü,dersim dokuz ondu diye söz ola.
Gece yarısında kırarak dizi,bütün yönü öndü diye söz ola.

Derler neyle ettin bu kara yüzü,beyazlığım undu diye söz ola.
Her zaman beklerim hayâlde sizi,rüyasında umdu diye söz ola.

Yükseklik tutkusu hiç eden bizi,yere çalan ündü diye söz ola,

İki metre temelimiz son kazı,ecel geldi yandı diye söz ola.

LÂİLAHE İLLALLAH'dı son sözü,selâ tamam yundu diye söz ola.
Dün bugün ve yarın ömrümün güzü,ölüm helvam yendi diye söz ola.

Ömer Çetinkaya üzdümü sizi? Size gelen yöndü diye söz ola.
Bir geldi bir gitti yok oldu izi,tüm varlığı zan dı diye söz ola...
03.03.2005

Ömer Çetinkaya

Benim moralimi bozdu

İyi kötüyü bilmezler,
Benim moralimi bozdu.
İyi lafımdan almazlar,
Benim moralimi bozdu.

Kötülere iyi deyip,
Gezen böyle sallan seyip,
Korktuğuna boyun eğip,
Benim moralimi bozdu.

Her pislikten medet uman,
Kuyruk sallar diler aman,
Beyin küçük don kocaman,
Benim moralimi bozdu.

Yaradanı yanlış bilen,
İt kopuktan akıl alan,
Her iyide bir kem bulan,
Benim moralimi bozdu.

Terbiyem müsaade etmez,
İyi lafım onu tutmaz,
Zannediyor bu gün bitmez,
Benim moralimi bozdu.

Ömer Çetinkaya sabır,
Her pisliği paklar kabir,
Baykuş gibi öt iki bir,
Benim moralimi bozdu...

21.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Benim yârim

Kimileri yâr eylemiş toprağı,
Benim yârim ise yâr gibi su dur.
Toprağı yutarak,yapar batağı,
Benim yârim ise,yâr gibi su dur.

Aslında kırk halde,biz dört diyoruz,
Bazen içiyoruz,bazer yiyoruz,
Arınmaya yüreğimiz,yuyoruz,
Benim yârim ise yâr gibi su dur.

Deniz olur,ırmak olur,göl olur,
Yüzde yetmişim de,bana el olur,
Yârin dudağında,tatlı dil olur,
Benim yârim ise,yâr gibi su dur.

Sin ile elif'i,büküp vav ettin,
Bir damla su ile,beni tav ettin,
Biri bine bölüp,böyle sav ettin,
Benim yârim ise,yâr gibi sudur.

Yârimin gözünde,türlü renktesin,
Bazen depolarıda,bazen denktesin,
Ekmeğimle,içerimde cenk'tesin,
Benim yârim ise,yâr gibi su dur.

Ömer Çetinkaya yârini seçti,
Kâseyi fağfura,doldurup içti,
Yârim dedi,gözlerine yaş seçti,
Benim yârim ise,yâr gibi su dur...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Benim yüreğim toprak

Benim yüreğim toprak,
Sevgin sular gl olur.
Gl için Şeyda bülbül,
Benim gibi dil olur.

Yüreğim toprak benim,
Sevgisiz yanar benim,
Mayesi Hak sevginin,
Yürekten bir yol olur.

Senin yerin yüreğim,
Sana en uygun yerim,
Sevilirim severim,
Türlü türlü hal olur.

Gözün var yüreğimde,
Tam yaramın yerinde,
Her günün seherinde,
Yr kokulu yel olur.

Sevgi,gl,ve güzel ses,
O'ndan gelen bir nefes,
Yüreğimden Haklı ses,
Allah(cc) diyen kul olur.

Ömer etinkaya sev,
Gönlün olsun sema cev,
Sevgin olsun böyle dev,
Yürekte su bol olur...

13.05.2006

Ömer etinkaya

Beşbıçak'tan bir can geçmiş

Beşbıçak'tan can geçmiş,
Yüregim'de iz'i var.
(Bana seni gerek seni) ,
Der dilimde sözü var.

(Sırat kıldan incedir,
Kılıçtan keskincedir,)
Benim gittiğim yoldur,
O can'ı mın sözü var.

Orda ev yapmak diler,
Benim yüregim biler,
Yaratan'dan ne ister,
Nur'dan olmuş yüzü var.

Sarı çiçekten çormuş,
Tam bağrıma iz vurmuş,
Yüregim od'a vermiş,
Bağrimda bir köz'ü var.

Terk'i de terk et demiş,
Eğriyi düz söylemiş,
Taptuk'sa benim demiş,
Yüregimde sızı var.

Çetinkaya Yunusun,
İzinde buldu hüsûn,
Bütün kötülükle kûsûn,
Mezar diye yazı var...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Bilinçlenme görevimiz -1

Madden mevcut değil,mana yoğuken,
İnsan olmak şerefine ermişsin.
Alemler evahda,daha ruh iken,
Yaradana kulluk,sözü vermişsin.

Alemler evahdan,yola çıkmışsin,
Emir alıp yüreklerde,çakmışsin,
Aslın toprak,beden olup akmışsin,
Gül zannedip.kendi kendin dermişsin.

Fikirden kâğıda çizildi hattın,
Daha başlamadan gelecek,ceddin,
Bir candan bir cana taalluk ettin,
Yazı idi su şekline girmişsin.

Elemi Rahimde,kandan can oldun
İki yarım birleştirip,tam oldun,
Kandan ete dönüp,sonra sen oldun,
Ağzın oynatmadan,gıdan yermişsin.

Bu Dünyaya teşrif,ettin çocuktun,
Sütle doyuyordun,derken acıktın,
Bir zaman aynada,kendine baktın,
Genç,olgun,derkene sonra pirmişsin.

Ömer Çetinkaya,böyle bir yolcu,
Hayat zehir olur olsanda balcı,
Elbet hesap sorar,senden (bolbolcu) ,
Onun için burdan,konup göçmüşsün...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Bilinçlenme görevimiz -2

Şeher vakti dertli dertli,
Ötmek bülbülün görevi.
Koku ile seni tarif,
Etmek sümsülün görevi.

Şafak attı yüreğimde,
Seni sevmek var serimde,
Hergün hergün üzerimde,
Batmak bu günün görevi.

Hava bana hayat verir,
Su niye buz olur erir?
Bu Dünyayı kim çevirir,
Çakmak dahinin görevi.

Her nev görevini bilir,
İnsan hayır der dikilir,
Sınav için dert çekilir,
Katmak çağının görevi.

Sınavdasın bilmelisin,
Görevde tam olmalısın,
Sözümnden ders almalısın,
Tutmak çoğunun görevi.

Çetinkaya görevin bu,
Kainat kitabın oku,
Vakit tamam ömrün sonu,
Yatmak sağının görevi...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Bilinçlenme görevimiz -3

Seni tanımak,
Görevimiz dir.
Doğru yaşamak,
Görevimiz dir.

Gülüp oynamak,
Sedanı duymak,
Yemek ve doymak,
Görevimiz dir.

Nesli ati'ni,
Devam da hemi,
Bilmemiz Din'i,
Görevimiz dir.

Acı'yı çekmek,
Göz yaşı dökmek,
Mideye ekmek,
Görevimiz dir.

Bedene hakim,
Bir süre mukim,
Ölmek ben kim?
Görevimiz dir.

Farz ile sünnet,
Çetinkaya net,
Yapmam ibadet,
Görevimiz dir...

05,05,2005

Ömer Çetinkaya

Bilmedim bilemedim

Ben gülünce o yüzünü azdırır,
Suç bende mi? ondamıdır bilmedim.
Yitik gibi ortalarda gezdirir,
Kayıp oldum ben kendime gelmedim.

Yılışarak acılarım örterim,
Acılarda eksilmem de artarım,
Defter seni karalısın yırtarım,
Zayıat var bii kararda kalmadım.

Ne gündüzüm gündüz ne gecem gece,
Sözden kule kurdum kem hece hece,
Hayattan tırsadım sössüz sessizce,
Kötülerden kendi payım almadım.

Aynaya içimi dökünce böyle,
Aramıza duvar ördüm sevgiyle,
İki yüzlü iyilik mi? nafile,
Çeşme başındayım boşum dolmadım.

Yağmurunan yağdım yel ile estim,
Böylece kendimden umudu kestim,
Hep kendime kinim kendime kastım,
Saadete giden yolu bulmadım.

Ömer Çetinkaya bulandın yine.
Kendi tuzağına dolandın yine,
Bıçak ile saldırınca sevgime,
İstedğin suça neden olmadım... 23.02 2006

Ömer Çetinkaya

Bilmedimmi sandın?

Feleğin ettiği oyunu bana,
Bilmedimmi sandın bilsem ne olur?
Oyununu bozup,onun kahrına,
Gülmedimmi sandın,gülsem ne olur?

Bana sevgin ile,tuzak kurması,
Gözlerinle can,evimden vurması,
Suçsuz yere,beni sana yermesi,
Kalmadimmi sandın,kalsam ne olur?

Benim çektiğime,seyirci kalman,
Ben acı çekerken,sevinip gülmen,
Bir faydası olmaz,saçların yolman,
Ölmedimmi sandın,ölsem ne olur?

Ne ki bunlar çektiğimin yanında?
Yelken açtın sevdiğiyin kanında,
Benim dediğine işte sonunda,
Gelmedinmi sandın,gelsen ne olur?

Bana acı için,ne bunca heves,
Nazar mı ettiler,değdimi nefes?
Çektiğim acıdan,yeterince ders,
Almadimmi sandın,alsam ne olur?

Ömer Çetinkaya,Değildir düşman,
Hiç gelir sen için,dağları aşmam,
Aleyhime felek ile anlaşman,
Olmadınmi sandın,olsan ne olur?

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Bilmiyordum

Ben neciyim nerden geldim?
Bilmediğim bilmiyordum.
Ben yoktan var nasıl oldum?
Bilmediğim bilmiyordum.

Bunca sanat güzel eser,
Her bir varda bin hikmetler,
İnsan niye gelir gider?
Bilmediğim bilmiyordum.

Bir zerrede kürre gizli,
Şeyda bülbül tatlı sözlü,
Ağaçlar salınır nazlı,
Bilmediğim bilmiyordum.

Bildiğin bana bildirdin,
Her yanım niğmet doldurdun,
Topraktan güller oldurdun,
Bilmediğim bilmiyordum.

Anlayışım kısa benim,
Ben dediğim şu bedenim,
Nasıl oldu canım benim,
Bilmediğim bilmiyordum.

Ömer Çetinkaya bilse,
Arayıp Mevlâsın bulsa,
Emrin tutup adam olsa,
Bilmediğim bilmiyordum...06.06.2003

Ömer Çetinkaya

Bin boyutlu bir kıçmaz

Bin boyutlu bir çıkmaz,içinde yarıştayım,
Sürünerek uçacak,biçimde varıştayım.

Bana Dinek dağını.taşımayı verdiler,
Ekipman ve araca,ellerin var dediler.

Mecbur etmişler beni,karşılıksız sevmeye,
Dilimi bağlamışlar,bir yardım istemeye.

Dolup taşmak yok bana,süzülmek yok gözümünden,
Koparmak istiyorlar,zor ile beni senden.

Ben sensiz bir yarımım,bunu onlar da bilir,
Bir insanı bölüpte,yarısın nasıl alır.

Ama beni böldüler,ulu orta ikiye,
Ondan ayrı koydular,bu sana lââyık diye,

Gel sen olda çağlama,kanlı göz yaşın ile,
Kendi kendini yiyen,karşılıksız sevgiyle.

Buna hayat mı denir? Durup durup ölmeye,
Yerdeki sürüngene,kendini eş görmeye,

Kıvrım kıvrım uzanan,gurbet yolu umudum,
Cam kırığı döşenmiş,yataklarda uyudum.

Kan değil damarımda,kezzap deveren eden,
Akrep,yılan,çiyandır,beynime hücum eden.

Gel görki,dudağımda,kahkaha var bu halde,
Benim sınavında bu,acılar sorum elde.

Kendini keşf etmeden,aleme örnek oldum,
Bu yalancı Dünyada,ne ararken ne buldum?

24.Mayıs:2006

Ömer Çetinkaya

Bir evde de dirlik düzen

Bir evde de dirlik düzen olmaz sa,
Hayır gider içeriye şer yağar.
Bir kapı da ustasını bulmaz sa,
Açık kalır içeriye kar yağar.

DİN unsuru evde temel olmaz sa,
Hane halkı Allah(cc) ını bilmez se,
Helâl yerden eve kazanç gelmez se,
Belâ gelir ahu feryad zar yağar.

Evin tadı tuzu neş'e si biter,
Sonra bacasında baykuş lar öter,
Gonca gül yerine bet koku tüter,
Has bahçeye taze güle har yağar.

Helâl lokma yemiyorsa bir adam,
Şabun yutmuş gibi olur tas tamam,
İnsanın ahlakı bozulur bundan,
Utanırsın alnınıza ar yağar.

Ev demek aslında Cennete benzer,
İbadetsiz ev de şeytanlar gezer,
O evde her zaman pis duman sızar,
Böyle eve her gün sabah kor yağar.

Ömer Çetinkaya evin Cennet et,
Meşru'u daire keyfe kafidir elbet,
Her işte hayır var aman sabır et,
İyiliğe ahbab ile yâr yağar...

22.02.2006

Ömer Çetinkaya

Bir faydası olmadı

Umut bağladım suya,
Yüreğimdeki bu yangını söndürür,
Beni kurtarır diye,
Meğer benim ki su yangını değil,
Yâr yargını imiş.O yâr
Kanmamında yanmama bir faydası olmadı.

Umut bağladım uykuya,
Uyurum rüya görür,
O'nu bulurum diye,
Heyy haaat gecelerimin değil,
Ne uykumun ne rüyamın,
Yanmamında anmama bir faydası olmadı.

Umut bağladım tutkuya,
Aşık oldum leylaya,
Geçerim leyladan da öte,
Vururum yüreğimi çöle,
Haykırırım leylaaa leylaa
Anma kanma leylanında bir faydası olmadı.

Umut bağladım korkuya,
Çocuk anasından korkar,
Kendini anasının bağrına atarya,
Korktum kendimi bilmekten,
Bilirdede kendime gelir,
Senden oluruma bir faydası olmadı...

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Bir garip sahne Dünya

Hayır şikayet değil gerçeği böyle bunun.
Kuruması mümkünmü? ipin üstünde onun.

Kandan çiçek yapılmaz,yarama gül de denmez.
Dert gelince çekilir,ama hiç dert istenmez.

Çalışmam şu ki benim,tanı sende Dünyayı.
Gafleti yaşayanı, değer feleğin yayı.

Varsın vursun gam değil,beni nöbette kâhin.
Yüz kargaya yeğlenir,kanadı kırık şahin.

Yeter ki uyanık ol,tanı giden gününü.
Adını çıkarırlar'tanımaz bu yönünü'.

Hahh işte sen o zaman,iddia edemezsin.
Şu zaman kesitinde yol alıp gidemezsin.

Yol yok yürümek yok ken,Menzile ermek nerde?
Yıllar aktı önünden sen se saydın bu yerde.

Gözyaşında boğulsan sana acıyan olmaz! .
Ömrünü kayıp et sen,çok ayıptır sorulmaz.

Hıhh aklına şaşayım,sonra hesap olmazı?
Necisin nerden geldin? kimliğin sorulmaz mı?

Ye iç uyu gez eğlen,Dünyayı bir sahne bil.
Hesaba çekilmeyen bilirsin insan değil.

Eee öyleyse daha ne? tepinirsin habire.
Bütün yollar çıkıyor, ensonunda kabire.

Sınav için gelmişiz,sende bende buraya.
Diyemezsin hayır sen, bir garip sahne Dünya...30.01.1989

Ömer Çetinkaya

Bir görme olayı

Göz görmez yürek görür,teşbihini doğrular,
Ben size anlatayım,başımdan geçmiş olay.

O gün sabah erkenden,uyanmıştım ezanla,
Hazırlandım camiye,gerektiği ızanla.

Alaca karanlıkta,sabahın soğuşunda,
Bir huşu kaplı idi,düşüncemin çoğunda.

Kuşlar bile uykuda,konu komşu mahalle,
Giderken ağır ağır,ruhumda kutlu halle.

Şuramda duyuyordum,sana kul olduğumu,
Bu durumdan acayip,ulviy haz aldığımı.

Alaca karanlıkta,minarede gözlerim,
Sanki şekilleniyor virt'mdeki sözlerim.

Günahlarım affeyle,beni sana kul eyle,
Dünyanı terk edeyim,gönlümdeki sevgiyle.

Yaşayayım şu anı,izin ver binler sene,
Hedefim lâıyk olmak,ulu Allahım(cc) sana,

Gözlüyordum çevremi,yeni atan ufkumu,
Rızaan için katlettim,sıcak yatak uykumu.

Aç gözümü göreyim,yarattığın masnuu da,
İnsan oğlu olamaz,korkuda ve kuşkuda.

Her varlığın üstünde,turranı okuyayım,
Şu ezan seslerinden,bir cûbbe dokuyayım.

Giyip imam olayım,sana aşık kitleye,
Ruhum teslim edeyim,Allahım(cc) diye diye.

Göz görmez yürek görür,diyerekten sözümü,
Yumup yürüsem (sana) ,açık eyle özümü...

Ömer Çetinkaya

Bir gün

Eğence mekanı değildir Dünya,
İnsanlar buradan sürülür bir gün,
Ettiği ecirden iyi ya kötü,
İnceden inceye sorulur bir gün

Ağlayıp avunur güler eğlenir,
Bir gün olur bir güzele bağlanır,
Acısıyla yüreğinden dağlanır,
Derdiyle ortadan yarılır bin gün.

Geliş nedenine aklı ermeden,
Neciyim sorusuna cevap vermeden,
Doya doya sevdiğini sarmadan,
Kollar omuzundan kırılır bir gün.

Ayrılık hasretlik acısın katlar,
Elinden kuş olup uçar fırsatlar,
Zehire dönüşür aldığın tatlar,
Ağzıyın lezzeti burulur bir gün,

Niye sıralarsın boşuna böyle,
Yüreğini yumadıysan sevgiyle,
Kazancın sonunda olur nafile,
Yüreğin bulanıp durulur bir gün.

ęetinkaya hayatında gaye ne?
Ağdi peymanına bryan mı sine?
Hayat dediğimiz şu telli suna,
Peşinden koşmakla yorulur bir gün...

19.12..1989

Ömer ęetinkaya

Bir vefasız yüzünden

Bu günlerde başım,dumanlı yine,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden.
Hep geliyor acım,acı üstüne,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden.

Günüm yıla döndü,yılım bir asır,
Yastığım taş oldu,yorganım hasır,
Gözümün yaşından,yüzümde nasır,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden,

Sevgimi elinin,tersiyle itti,
Zannettim ömrümün,süresi bitti,
Gülümün dalında.saksağan öttü,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden.

Benim ızdırabım,büyük vallaha,
Kibirin dokunur,gayretullaha,
Adını demedim,kimseye daha,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden.

Yılları boşuna,etme bahane,
Hiç kimsenin,ömrü geçmez şahane,
Seni seviyordum,başka daha ne?
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden.

Başım duman duman,yüzün ufkum da,
Güneşimi kestir,şöyle durdun da.
Ömer Çetinkaya,pejmur yurdun da,
Kıymet bilmez,bir vefasız yüzünden...

12.09.1989

Ömer Çetinkaya

Bir yârim olsun

Bir yârim olsun istemişimdir hep,
Mert dürüst dobra dobur,
Uzun boylu uzun saçlı fart etmez,
Yeterki gözümdeki gibi olsun.
Nazik duyarlı sadık.

Yıllardır ufku gözledim,
Ha geldi haa gelecek havasında,
Bin bir umutla bu güne geldim,
Ellerim bomboş değil,
Ne var gibi ne zar gibi.

Bir yarım olsun istemişimdir hep,
Mejnunun leylası keremin aslısına eş,
Şirini gibi ferhatın,
Yan diyor deli gönlüm yan,
O nu bulsanda bulmasan da.

Sen yârim ol diyemiyor,
Arada engelleri görüp
Uzanıp alamıyor,
Hep geldiye bekliyorum,
İnan bir hoş oluyorum.

Sanki başım omuzuna yaslı,
Sanki ellerimde mor sümbüllü bağ,
Ufkumu kuşatan gözlerinde,
Kaybolup gidiyor,
Seni çok çok çok ve çokook seviyorum.

10.10.1989

Ömer Çetinkaya

Bir zaman kesiti

Bir zaman kesiti,ömrü sermayem,
Habersizce,geçen yıllar yalanmış.
Geldim gördüm sade,bu benim payım,
Ağır aksak geçen,yollar yalanmış.

Nakit sermayeyi,hesapsız yedik,
Günler hep böylece,geçecek dedik,
Bir var idi,üç beş daha istedik,
Elden geçen,para pullar yalanmış.

Nice gonca gülü,derip kokladık,
Nice zor işleri,yapıyı hakladık,
Nicesinin gizli sırrın,sakladık,
Sırrını faaş eden,kullar yalanmış.

Gönlüm daldan dala,çok yuva kurdu,
Kollarım vefasız sunamı sardı,
Bir hoyrat gülümün,dalını kırdı,
Gülü deste yapan,eller yalanmış.

Hep bir bu yılcıkla,ömrümüz geçti,
Elimizden nice,fırsatlar kaçtı,
Hak rızası,benim için amaçtı,
Mutluluk dediğim,haller yalanmış.

Ömer Çetinkaya,yalanın sezdi,
Mümkün olduğurca,gerçeği yazdı,
Eliyle kendinin,mezarın kazdı,
Göz yaşı denilen,seller yalanmış...

22.08.1989

Ömer Çetinkaya

Bir zerrede bir alemi halk eden

Bir zerrede bir,alemi var eden,
Bir halden bir hale,devreder bizi.
İmtihanım için,Dünyam dar eden,
Kötüden iyiye,cevreder bizi.

Bazen bahar eder,bazen yaz eder,
Balabanım,ördek eder kaz eder,
Has kulu Hak için,hep niyaz eder,
Her saniye görür,seyreder bizi.

Bir damla göz yaşım,deryadan sayar,
Kalbim ritmik atışında,var ayar,
Beynimizden geçen,fikiri duyar,
Adın zikretmezsek,buyreder bizi.

Her gen'immin,arzusuna aşinaa,
İsmin zikir etsem,soluk başına,
Sığınarak sarılırsam,işime,
Her işim hakkımda,hayreder bizi.

Gece vermiş gündüz vermiş ne güzel,
Dünyada ne varsa,hizmetim eder,
Damarımdan kanım,devredip süzer,
İnişten yokuşa,bayreder bizi.

Ömer Çetinkaya,sana sevdalı,
Emrine bin şükür,çok iyi halı,
Bir gün de olacak,elbette ölü,
Mezarda bedenden,gayreder bizi...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Birlik olalım

Bir bütünüz bizi,bozmak isterin,
Birlik olup,oyununu bozalım.
Tatlı dille,tuzağını süslerin,
Birlik olup,oyununu bozalım.

Halin anlayalım,düşkün fakirin,
Kökün kurutalım,şerrin mekirin,
Dinimize fitne,katan hakirin,
Birlik olup,oyununu bozalım.

Habibin sesini,duyup uyalım,
Bize gözdikenin,gözün oyalım,
Aleyhimizdeki,giz'i duyalım,
Birlik olup,oyununu bozalım.

Çalışırken,şevkimizi kıranın,
Neslimle bağırma,balta vuranın,
Din ve kültürüme,tuzak kuranın,
Birlik olup,oyununu bozalım.

Aşıl gayemizden,yönüm çelenin,
İş zamanı,uyutmayı bilenin,
Ben ağlarken,sinsi sinsi gülenin,
Birlik olup,oyununu bozalım.

Dünyada birliktir,uhrada birlik,
Birlikden doğarmış,Dünyada dirlik,
Ömer Çetinkaya,birliğe yerlik,
Birlik olup,oyununu bozalım...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Bismillah

Doğan her güneş,
Derki Bismillah.
Kuru ile yaş,
Derki bismillah.

Dünya ile ay,
Evrende detay,
Göz ile kaşta yay.
Derki Bismillah.

Toprak ile su,
Gülün kokusu,
Dünyanın süsü,
Derki bismillah.

İnsanda beden,
Bedende her gen,
Damarda giden,
Derki Bismillah.

Ağzımın tadı,
DİNİM'in adı,
Kuşun kanadı,
Derki Bismillah.

Çetinkaya'da
Aşık bu ada,
Her var Dünyada,
Derki Bismillah... 16.01.2006

Ömer Çetinkaya

Bismillah demeliyiz

Her iŖe baŖlar iken,
Demeliyiz Bismillah.
Su içerken ve yerken.
Demeliyiz Bismillah.

Uyanınca uykudan.
Sıyrılırız korkudan,
Pay alırız huzurdan,
Demeliyiz Bismillah.

Kitabımız okurken,
Dillerimiz Ŗakırken,
Her gün ve sabah erken,
Demeliyiz Bismillah.

Eve girip çıkarken,
Yüzümüzü yiykarken,
devimiz yaparken,
Demeliyiz Bismillah.

Dersime alıŖırken,
Bir dostla konuŖurken,
Okulumu koŖarken,
Demeliyiz Bismillah.

Ömer etinkaya der,
Bismillah sevap iŖler,
Bu söz Allah'a(cc) gider,
Demeliyiz Bismillah... 16.01.2006

Ömer etinkaya

Biz insanız

Biz insanız türlü hata ederiz,
Affet demesini bilmeli insan.
Tövbe edip günah kirin sileriz,
Nedametle huzur bulmalı insan.

Her günah kalbine bir leke yapar,
Bembeyaz kalbini lekeler kaplar,
İnsan Hakkı koyup nefesine tapar,
Aslında Nur ile dolmalı insan.

Bizlere Peygamber göndermiş Hüda,
Yolun uçurumdur kalırsan cüda,
Kur'an rehberinden duyulan seda,
Her harfinden hisse almalı insan.

Bize akıl fikir bize his vermiş,
İmtihana soru bazen pus vermiş,
Bazen sevinç vermiş bazen yas vermiş,
Dertlerle imtihan olmalı insan.

Kendisi kazanır makamın yerin,
Sana değer katar her ibadetlerin,
Dünyada kalıcı olsun izlerin,
Ebediyete bir kök salmalı insan.

Ömer Çetinkaya görevin bilse,
İyiler safında yerini alsa,
Seherde uyanıp huzurda olsa,
Pişman olup saçın yolmalı insan.

Ömer Çetinkaya

Biz insanlar içindir

Toprak,hava,güneş,ay,yıldız,sema,
Bütün alem,biz insanlar içindir.
Kol bacak vücudum,gördüğün sima,
Bütün alem,biz insanlar içindir.

Binbir türlü çiçek,kovan arı bal,
Kutnu kumaş ipek,harir'den ak şal,
Çobanın derdine,tercüman kaval,
Bütün alem,biz insanlar içindir.

Yüz binlerce Nab'i,binlerce kitap,
Dünyanın gezdiği,devran'ı etap,
Yüreğimde çöller,gözümde serap,
Bütün alem,biz insanlar içindir.

Kur'an'ı kerimim,ahd'i Peymanem,
Peşinen ödenen,ömrü sermayem,
Yaratana kul olmaktır,tek gayem,
Bütün alem,biz insanlar içindir.

Açıp kapanmaya,bize çağ vermiş,
Ova vermiş,yayla vermiş,dağ vermiş,
Sarı çiğdem,mor sümbüllü,bağ vermiş,
Bütün alem.biz insanlar içindir.

Verilen niğmeti,say Çetinkaya,
Şükrün yapmıyorsun,vay Çetinkaya,
Dünyayı sevmekten.cay Çetinkaya,
Bütün alem,biz insanlar içindir...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Bizi yaratanı bildirir bana

Bizi yaratanı,bildirir bana,
Baharda gül.gül baharda sevilir.
O'nun namesidir,can katar cana,
Baharda gül.gül.baharda sevilir.

Kuru bir çubuktan,elvan türlü renk,
Üstünde imzası,bak benek benek,
Bence bir demet gül,Dünyalara denk,
Baharda gül.gül baharda sevilir.

Diken ile korur,gül güzelliğın,
Gül ustadan alır,o özelliğın,
Var edici olmaz,toprak dediğın,
Baharda gül.gül.baharda sevilir.

Hemi renk vermiştir,hem koku hem tat,
O'nun namesidir,taklitsiz bir hat,
Bazı güller uçar,bak kanat kanat,
Baharda gül.gül baharda sevilir.

Hem elime,hem dilime hem göze,
Koku verip,hitap eylemiş öze,
Daha nasıl anlatayı,ben size?
Baharda gül.gül baharda sevilir.

EFENDİM aslında,gülün simgesi,
Ömer Çetinkaya'nın da gülü sevmesi,
Her duyguya hitap,gülün bu sesi,
Baharda gül,gül baharda sevilir...

18.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Bizim

Ermek için,Vatanına sunamın,
Uğradı dağlara,yolumuz bizim.
Yârı sarmak için,vardır gümanım,
Kırık kanadımız,kolumuz bizim.

Bulmak mümkün müdür,senin tadını,
Kendime yâr bildim,elin yaadını,
Sevdim amma,diyemedim adını,
Bağlı dudığımız,dilimiz bizim.

Çokmu senden,yâr olmanı istemem?
Şeni herşeyden çok,severim demem,
Sevgisiz günlerim,yaşadım görmem,
Geçti omuzlarda,salımız bizim.

Ağumuz içime,boyanır öyle,
Tutup yüreğimi,ne ettih böyle?
Bana ettiğini,çekinme söyle,
Allaha(cc) malûmdur,halımız bizim.

Sevdim demem,elinize fisattı,
Felek böyle,ciğerime el attı,
Baharımı kara bulut kuşattı,
Açmadan derildi,gülümüz bizim.

Doyanaca gülemedim,yürekten,
Şöyle bir gün,yakalayıp felekten,
Toplumumuz,ayırt olmaz melekten,
Ömer Çetinkaya ise,delimiz bizim...

08.01.1991

Ömer Çetinkaya

Boşuna

Allahın(cc) lûtfuna mazhar olmazsan,
Bütün emeklerin,boşu boşuna.
Fakirin yetimin,görlün almazsan,
Bütün emeklerin,boşu boşuna.

Mahsulattan,sonuç alma zamanı,
Harmana yığarsın,sapı samanı,
Bir kiprit çalarak,yakarsan onu,
Bütün emeklerin,boşu boşuna.

Maddeye çok büyük,verirsen değer,
Parayla saadet,olmaz mış meğer,
İnsanların kalbin,kırarsan eğer,
Bütün emeklerin,boşu boşuna.

Eştirerek bineğini yordun sa,
Kulun hatasını,yüze vurdunsa,
Su doldurup amma,destin kırdınsa,
Bütün emeklerin,boşu boşuna...

Elin siper edip,uzağı görse,
Dessasın kurduğı,tuzağı görse,
Ayağın altında kızağı görse,
Bütün emeklerin,boşu boşuna.

Ömer Çetinkaya derip çatarsın,
Dünya malı bire beşi katarsın,
Bir gün olur,tenesire yatarsın.
Bütün emeklerin,boşu boşuna...

22.08.1989

Ömer Çetinkaya

Böyle bilinir

Seher eksenli yaşarsan,
Gül sevilir gül bilinir.
Derdini O na dökersen,
Dil sevilir dil bilinir.

Yol eserden müessire,
Açılan gül harelere,
Bütün dertlerime çare,
Hâl sevilir hâl bilinir.

Topraktan alır gıdasın,
Bahşeder güllerin hasın,
Yeriz o nun tüm meyvesin,
Dal sevilir dal bilinir.

Her varlıktan O na bir yol,
O nu keşfederiz bol bol,
Gözümden gir kalbime dol,
Yol sevilir yol bilinir.

O na sevdiğimi derim,
O nun rızasın isterim,
yoluna kurbandır serim,
Kul sevilir kul bilinir.

Ömer Çetinkaya kulun,
Yokuşa çattırma yolun!
Seherde açmış sa elin,
Şol sevilir şol bilinir... 09.01.2005

Ömer Çetinkaya

Bu alem'e

Uçsuz bucaksız,
Ben bu aleme.
Giysisiz donsuz,
Gelen ademe.

Bedeni küçük,
Alemi büyük,
Dertleri hüyük,
Banzer madene.

Yeldirir durur,
Ekme zor bulur,
İmtihan olur,
Hayat eleme.

Bu engin alem,
İzin ver gezem,
Semaya gidem,
Beni eğleme.

İlimin nice?
Bu gün bu gece,
Ömür sessezci,
Bitsin isteme.

Çetinkaya sen,
Benden ne isten?
Aldın hepsin sen,
Varma üstüme...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Bu bendeki olanlar'ı.

Bu bendeki olanlar'ı,
Sen bilirsin Yaradanım.
Doğanları ölenler'i,
Sen bilirsin Yaradanım.

Damarda kanım kurusa,
Yüregimde dert var ise,
Beynime kafam dar ise,
Sen bilirsin Yaradanım.

Uykusuz geçen gecem'i,
Nokta harfim ve hecem'i,
En bilinmez bilmecem'i,
Sen bilirsin Yaradanım.

Yavrularım yetim kalsa,
Gözlerim yaş ile dolsa,
Korkum yoktur güneş solsa,
Sen bilirsin Yaradanım.

Veren sensin alanda sen,
Kalbimdekin bilende sen,
Sen olmazsan bir hiçim ben,
Sen bilirsin Yaradanım.

Ömer Çetinkaya kulun,
'Ölüm bana tozlu yolun) ,
Ayan beyan sana halim,
Sen bilirsin Yaradanım...

21.12.2005

Ömer Çetinkaya

Bu destanım göz üstüne

Ele hayatımı,alacak olsam,
Tüm hayatım,bir çift sözün üstüne.
Dünyanın isterse,zengini olsam,
Tüm hayatım,bir çift gözün üstüne.

Dağları taşları,güllü bağ etsem,
Tutamazsın beni,zülfün ağ etsen,
Her mevsimim,yeniden bir çağ etsen,
Tüm hayatım,bir çift güzün üstüne.

Günün ilk ışığı,düşmüş yüzüne,
Hiç bir müzik,eş olamaz sözüne,
Seni dahil etmiş,Mevlâm yazıma,
Tüm hayatım,bir çift yüzün üstüne.

Ganiyyi Mutlaksın,Yüce Allahım(cc) ,
Sana ulaşmıştır,feryadım ahım,
Efendim'dir senden benim Penahım,
Tüm hayatım,bir çift dizin üstüne.

Methinden acizim,ben bu hüma'nın,
Aldım kokusunu,yanan sinenin,
Mevcudu yok,senin sevgin kanaanın,
Tüm hayatım,bir çift hızın üstüne,

Eğme kaşlarını,yıkma Dünyamı,
İşte ben yoluna,veririm canı,
Ömer Çetinkaya,destanın hanı?
Tüm hayatım,bir çift özün üstüne...

15.07.1989

Ömer Çetinkaya

Bu Dünya ölümlü bizde ölmeden

Her anın kıymetin,bilelim senle,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.
Hayatını yaşa,her doğan günle,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.

Yemeyi içmeyi,ölçülü yapıp,
Aldığıım kötü huyu bırakıp,
Yuttuğun lokmada,helal gözetip,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.

Allahın emrini,harfiyyen tutup,
Gayri meşru,huylarını unutup,
Zarar çekme,kötü yanın unutup,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.

Siygaya çekelim,kendi nefsimiz,
Çılgıya dönmeden,güzel sesimiz,
Terk edelip,açık saçık süsümüz,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.

Efendimin sünnetinden,gidelim,
Hududullah çizgisini,güdelim,
Bu alemin meşruların tadalım,
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden.

Ömer Çetinkaya,korkmaz ölümden,
Hisse alsın,seni bilen halinden,
İyilik yap ne gelirse,elinden.
Bu Dünya ölümlü,bizde ölmeden...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Bu gönül sizi

Bu gönül sizi,
Görmek istiyor,
Sizi bağrına,
Sarmak istiyor.

Bakma halime,
Geçsen elime,
Canım yoluna,
Vermek istiyor.

Hergün her gece,
Ben hece hece,
Sırra gizlice,
Ermek istiyor.

Sen ile Hak'ka,
Gitsek şafak'ta,
Olsan uzakta,
Sarmak istiyor.

Şefaät demek,
Medet istemek,
Yâreme em ek,
Sürmek istiyor.

Çetinkaya sen,
Neden dost isten,
Bir selam dost'tan
Almak istiyor...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Bu göz beni deli etti

Sevdadan da öte bir şey,
Bu göz beni deli etti.
Aklıma getirdi hey hey,
Bu göz beni deli etti.

Poçan poyraz yelle estim,
Tüm Dünyadan ümit kestim,
Artık kendime de küstüm,
Bu göz beni deli etti.

Bakman ciğerimi deldi,
Kırpıkların gonca güldü,
Bütün hafızamı sildi,
Bu göz beni deli etti.

Hoca muska kârmı eder?
Sevdan beni alır gider,
Tüm ömrümü ettin heder,
Bu göz beni deli etti.

Beynim mağma gibi kaynar,
Bilsen bağrım nasıl yanar?
Göz yaşlarım oldu pıran,
Bu göz beni deli etti.

Sabrimin sınırın aştım,
Bir çıkılmaz yola düştüm,
Ömer Çetinkaya'n coştum
Bu göz beni deli etti...

24.06.1989

Ömer Çetinkaya

Bu kıymetin neden aldı bu insan?

Etten kemiktenmi,yoksa kandanmı?
Bu kıymetin nerden,aldı bu insan?
Bedenini taşıttığı'can danmı?
Bu kıymetin nerden,aldı bu insan?

Su ile boğulur,ateşle yanar,
Gök yüzüne çıksa geriye iner,
Gözle görülmeyen bir mikrop yener,
Bu kıymetin nerden,aldı bu insan?

Eti yenilmiyor,gönü giyilmez,
Geçmişin unuttur,yarının bilmez,
Emir verildiği,Hakka halde eğilmez,
Bu kıymetin nerden,aldı bu insan?

Soğuğa dayanmaz,sıcak etkiler,
Bir bakarsın ağlar,bir baksan güler,
Karşılıksız verileni,pek sever,
Bu kıymetin nerden,aldı bu insan?

Yükseğe çıkmadan,başı çevrilir,
Ayağı takılır,yere devrilir,
Sevdiği uğruna,yanar kavrulur,
Bu kıymetin nerden,alır bu insan?

İnsanın kıymetin bil,Çetinkaya,
İnsan hükümrân'dır yıldıza aya,
İnsan oğlu muatap'dır MEVLÂ'ya
Bu kıymetin O'ndan aldı bu insan.

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Bunca niğmet

Bunca niğmet vermiş Allah(cc) ,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.
İhtiyacın görmüş Allah,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.

Annenden doğun ca südü,
Etle kan içine kodu,
Seni besler gıda adı,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.

Her mevsimde vücuda has,
Sabahları çorba tas tas,
Kes koyunu çengele as,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.

Acı tatlı senin için,
Hoş yaratmış biçim biçim,
Kavun karpuz üzüm niçin,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.

Bal ile kaymağı yağı,
Balığı eti kuymağı,
Fındık fıstık tat yumağı,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin.

Ömer Çetinkaya şükret,
Niğmeti vereni fikret,
Dışkı olur sebzeyle et,
Yeyin yeyin Allah(cc) deyin...12.12.2005

Ömer Çetinkaya

Bunlar seni arayışım

Bir şafak atıyor yüreğimde,
Bedenimi bir huzur sarıyor sımsıcak,
Bu diyorum,senden selam.
Huzmesinde günün,esen meltemin.
Şiirlerimde harf harf feryadım,
Bunlar sene arayışım.
İmzanın sahibi.

Bir gül görüyorum,bir kuş uçuyor önümden,
Bir yaprak düşüyor ellerime,
Sayki Dünya naritası,Piri reisce,
Yada damar damar can,
Bir mühür ilişiyor gözüme,sökmeye haa gayret.
Bunlar seni arayışım.
Mühürü basan.

Nasıl olur? diyorum,
Dağlar benim,gün emrimde,
Yağmur benim için yağıyor,güllerimi sulamak için,
Şimşek benim için parlıyor,
Neler geçiyor aklımdan neler? son sürat,
Bunlar seni arayışım.
Hatemi yazan.

Eğil öğdündeyim başıma,
Eğilde gör,şu turrayı,suyun sesinde.
Anlattıklarını dinle,sırtın buz gibi olsun,
Ve itirafıma şahit ol sen ay dede.
Bu yolda ölmek var,yok dönmek.
Bunlar seni arayışım.
Turranın sahibi...

16.12.1989

Ömer Çetinkaya

Buyur işlem tamam hocam

Çarptım, çıkarttım, ve böldüm,
Buyur işlem, tamam hocam.
Doğdum yaşadım ve öldüm,
Buyur işlem, tamam hocam.

Dert verdi, derdini çektim,
İş verdi, terlerim döktüm,
Arpa, buğday, çavdar ektilim,
Buyur işlem, tamam hocam.

Okudum, diploma aldım,
İşe girip, bir şef oldum,
Müfettişe, hesap sundum,
Buyur işlem, tamam hocam.

Arsa aldım, konak yaptım,
Her yanın, süsle donattım,
Arabam yeni, boyattım,
Buyur işlem, tamam hocam.

Oğlanı, kızı büyüttüm,
Ev ocak, sahibi ettim,
Sen yuvamı, yenilettin,
Buyur işlem, tamam hocam.

Bu Dünyaya neden geldim,
Ömer Çetinkaya bildim,
Defteri kebire doldum,
Buyur işlem tamam hocam...

23.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Bülbülden şikâyet

Senden şikâyetim var,neden feryad edersin?
Diliyin kollarıyla,beni derde atarsın.

Feryada ortak ettin,gülüm bile bile bizi,
Matimii kâlp edip gittin,olan onca sevgimizi.

Çekilirmi sanıyorsun? Tan vaktinde ahu feryad,
Bir gül için edilirmi? Sen benim ömrümü berbat.

Köz oluştu bağrımda,yangını sen başlattın,
Beklemezdin inan ki,beni gülle taşlattın.

Güle sitem eylerken,bülbül dillere düşmüş,
Gülü yârini sanıp,seher vaktinde coşmuş.

Akşamın mahmurluğu,berraklığı sabahın,
Söyle bunlar mı sebep? Nereden gelir ahın.

Aşıklığın timsali,oldun gülün yüzünden,
Kan damlıyor eyy bülbül,seher vakti sözünden.

Eyyy bülbül feryad etme,gel bizide ağlatma!
Bizde yârden ayırınız,derdimize dert katma.

Dünyanı perde perde,güller kaplaya bilir,
Canını gırtlığına,sevdaan toplaya bilir.

Ama senin derdini,bana yüklemen niye?
Velveleye verirsin,ben bir aşığım diye.

Bizdede var bu sevda,ama biz susuyoruz,
Gözümüzde başlayıp,gönlüme sızıyoruz.

Gel de sulh'e varalım,ben ağlamayım sen sus,
Sevgi ile çekilsin,ufkumuzu tutan pus.

Bülbül öter ben ağlarım,ikimiz ayırınız yârden,
Al ki yâre kavuşayım,Dünya denen bu diyârden.

15.02.1989

Ömer Çetinkaya

Canım der gibi bakar

Ana yer gibi bakar,
Evlad yur gibi bakar,
Ana baba evlada,
Canım der gibi bakar.

Ebeveyn'le avlat,
Ayrılmaz ilelebet,
Daim atanı gözet,
Canım der gibi bakar.

Yavru ana bir beden,
Sesi gelir ciğerden,
Ata evladım derken,
Canım dergibi bakar.

Ana sesi tatlıdır,
Yüreği serhat'lıdır,
Sevgisi safat lıdır,
Canım der gibi bakar.

Ana baba diyemez,
Evlad halin bilemez,
Ağzından bet ses gelmez,
Canım der gibi bakar.

Ömer Çetinkaya sen,
Derdi yok atasından,
Çok memnun yavrulardan,
Canım der gibi bakar... 08.02.2002

Ömer Çetinkaya

Cevabını bulur

Ben hep sordum kendime, bu ay, bu gün, bu sene.
Gözlerim kan çanağı, yüreğimde sevgi ne?

Niye sular buz olur? neden kar tane tane?
Bunca milyar içinde, niye (BEN) se bir tane.

Bunca kesret içinde, ferde değer ne böyle?
Zerre ile devam var, sendeki sır ne? söyle.

Minnacıksın emrinde, ay, yıldız, doğan güneş,
Kürre neden olamaz, senin sıkletine eş?

Bu kadar değer sende, nasılda sonsuzlaşmış,
Nerelerden başlayıp, sana nasıl ulaşmış?

Sahibini tarifin, nasıl net nasıl duru,
Ondan bana bir name, ne haşmetli duyuru.

Senin O'nu tarifin, bana dehşet veriyor,
Hitabına muatap, yüreğim se eriyor.

Dalgalanıp durulmam, zaman da zamansızlık,
İfadeni duymamak, ancak bence kansızlık.

Soru soru içinden, O'na doğru yol bulur,
Gerçeğin huzurunda, her bulanık durulur.

Gözlerini yumana, gündüz gecemi olur?
Bilir ama doğruyu, bilmemekle savunur.

Yalan'ına kendi'de için için gülerek,
Bilmiyorum tezine, geçici eğilerek.

Bulur elbet sorunun, cevabını derk eden,
İnsanlığın anlayıp, kulluğunu fark eden... 01.01.1992

Ömer Çetinkaya

Cısss olur

Değme sabuna suya,
Sonra sana cısss olur.
Çanak tutma kokuya,
Sonra sana cısss olur.

Gel denirse bekletme,
Emre emir ekletme,
Görevini tekletme,
Sonra sana cısss olur,

Görünce gördüm deme,
Fazlaca hak isteme,
Anlam verme her güme,
Sonra sana cısss olur.

Art'ta kalma uç olma,
Her işe fikir salma,
Böyle her şeyi bilme,
Sonra sana cısss olur.

Her zaman hak arama,
Suçluda suç var ama,
Tuz basarsan yarama,
Sonra sana cısss olur.

Ömer Çetinkaya sen,
Susmuyorsun sen neden,
Yansın benim tüm beden,
Alnıma cısss (İZ) olur...

15.11.2005

Ömer Çetinkaya

Ciger seni köpeklere doğrasam

Acep kurtuluşa erer mi gönlüm?
Ciğer seni köpeklere doğrasam.
Evlat acısından deliye döndüm,
Ciğer seni köpeklere doğrasam.

Ne içtiğim belli nede yediğim,
Kuzular üstünde döner dediğim,
Yavrulara sarılmaktır istediğim,
Ciğer seni köpeklere doğrasam.

Altı yavru teker teker gözümden,
Geçer kene neler söker özümden,
Söyledikçe acı sızar sözümden,
Ciğer seni köpeklere doğrasam.

Her gece bin defa sizi süzerim,
Torunları boy hizası dizerim,
Şafak sökenece plan çizerim,
Ciğer seni köpeklere doğrasam.

Hayır anlatılmaz ancak yaşanır,
Ciğerden uzakda ata haşlanır,
Dil tutulur gözlerden yaş boşanır,
Ciğer seni köpeklere doğrasam.

Ömer Çetinkaya derdini gizler,
Asla küllenmez miş ciğerde köz ler,
Tariflerden öte kuzusun özler,
Ciğer seni köpeklere doğrasam... 15.02.2006

Ömer Çetinkaya

Ciğerim destanı

Bastırırdım bağıma,
Yumardım gözlerimi,
Duyardım yüreğimde ter'ü taze
(Mavalkit) bakır kokusu,
Kına kokusu,
Şehit olmuş asker edasıyla.
Göz yaşı kokusu arasında,
Osmanımmm ninni sinde dinlerdim,
Ciğerim destanını.

Yaşı belki seksen belikide yüz seksen,
Sadece kemik,deri v e miss gibi bir koku,
Bakır depeliğinden yayılan mavalkit kokusu,
Altın rengi kınalı saçlarında,
Göz yaşı kokusu,
Yapış yapış gül kurusu dudaklarından
Mis gibi bir öpücük.
Osmanımmm ninnisinde dinlerdim,
Ciğerim destanını.

Siz babanne dersiniz ya,
Ebem derim ben,(ebemdi o) ,
O da bana torunum yerine ciğerim derdi,
Adımı yâr yoluna ölen ciğerinden almışımda.
Basardı beni yüreğinin üstüne,
Kondururdu gözlerime öpücüğü.(mühür vurur gibi)
Gözlerinden yaş kendiliğinden taşardı ağlamadan.
Osmanımmm ninni sinde dinlerdim,
Ciğerim destanını.

Osmanı yâri imiş bir yıllık olmadan asker,
Şehit olmuş Çanakkalede boğazı tutarken.
Alnından vurulmuş.Bunu kaynına vermişler.
Kaynından olma ciğerini yemişler,
Vefasız bir yâr uğruna.
Kanlarını yalamış.Hep anlatırdı,
(Bozulardı seherlerde) .
Osmanımmm ninni sinde dinlerdim.
Ciğerim destanını.

Acılarını susturmak ne mümkün,
Küllenmezdi yüreğinde ki köz.
Yel esse kokunu getirdi der,
Kuş uçsa eyvah o gatilmi diye?
Belinlerdi.
Gülde benzini bulurdu Osmanının ve oğlunun.
Acısını bayrak ederdi.
Osmanımmm ninni sinde dinlerdim.
Ciğerim destanını.

Ebe derdim; ebe bee!
Ben seninim yaa.

Neden üzülyorsun,der,
Teselliye çalışırdım yaşım beş altı o sıralar.
Ama ne mümkün!
Şehidim,oğlum yavrum ciğerim der taşardı.gözlerinden.
Osmanımmm ninni sinde dinlerdim.
Ciğerim destanını... 13.02.1989

Ömer Çetinkaya

Çocuk,Gül ve Kelebek

Bana sorarsan eğer,
Sevgim çocuk,gül,kelebek.
Bunlar Dünyaları değer,
Sevgim çocuk,gül,kelebek.

İnsanı hayata bağlar,
Yüreğimden sular çağlar,
Bahar mevsiminde dağlar,
Sevgim çocuk,gül,kelebek.

Dünyanın kaymağı balı,
Kirazın çiçekli dalı,
Sevgiden olurum deli,
Sevgim çiçek,gül,kelebek.

Sevgisinde riyaa olmaz,
Kalbim sevgilerin almaz,
Üç şeysiz güzel bulunmaz,
Sevgim çocuk,gül,kelebek.

Siler keder ile pası,
Seherde ezanın sesi,
Bu kirlili Dünyanın süsü,
Sevgim çiçek,gül,kelebek.

Ömer Çetinkaya sever,
Sevdiğine verir değer,
Dizde derman gözde güher,
Sevgim çiçek,gül,kelebek... 12,02,2002

Ömer Çetinkaya

Çocuklarım ve Güllerim

Torunum İbrahim babam,
Gonca olmasında çabam,
Sevgimi nasıl anlatsam?
Çocuk,torun ve güllerim.

Said safa taze fidan,
Cemali dayılık güden,
Adaşım torun Ömer den,
Çocuk,torun ve güllerim.

Seviley'la kevser suna,
Süleyman furkan'sa nida,
Halil ile Fatma eda,
Çocuk,torun ve güllerim.

Kırşehir'li Cebrail den
Ayşe ile oda bizden,
Alırıza sert birazdan,
Çocuk,torun ve güllerim.

Muhammet'le Sevim seni,
Durup durup öpsen beni,
Arif ile Dağıstanı,
Çocuk,torun ve güllerim.

Çetinkaya Bakiyenin,
Nilüfer Gonca gelinin,
Yusuf,Ahmet,Enes benim,
Çocuk,torun ve güllerim... 07.02.2002

Ömer Çetinkaya

Dağlar

Emrine bağlanıp,divana durmuş,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar.
Sanki birbiriyle,sırt sırta vermiş,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar.

El kadar yeri yok,gül'süz çiçeksiz,
Sanki düğün yeri,def'siz köçeksiz,
Bütünlük arz eder,parçasız eksiz,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar.

Hayvanat nebatat,O'nun eseri,
Yeşil halı etmiş,ayağa yeri,
Dua vakti etmiş Allah(cc) seheri,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar.

Sende odun kömür,madenim saklı,
Sanki gelin gibi,gül gül goyaklı,
Sensin su membağım,kar ile akılı,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar.

Düşmanın pis eli,değmesin sana,
Nice mahsül için daye oldun bana,
Seni seyir etmek,can katar cana,
Baharda ne güzel,süslenmiş,dağlar,

Çökyüzü mavi mor,bulutlar pamuk,
Ömer Çetinkaya,seyrin mutluluk,
Dağlara sarılsam,bak yumuk yumuk,
Baharda ne güzel,süslenmiş dağlar...

19.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Dalıp gittim gözlerine

Çok küçük bir odada olabilirim,
Bu bir şey değiştirmiyor,
Seni bilmem yetti,
Mekânın ne önemi var?
Dalıp gittim gözlerine,
Şark'tan garb'a,
Güneşten kanatlı kuşlarla.

Ben seher vaktini çok severim,
Hemen Her mevsimin,
Seni hissederim yüzlerimde yel yel kokun,
Güzellik üstüne ne görsem,
Bana seni hatırlatır,
Senin tapunu yıkar üzerime,
Dalıp giderim gözlerine,gözümde yaşlarla.

Göz göze gelmek için seninle,
Suyu bahane ederim,
Havada buludu,
Güneşi bahane ederim ellerine,
Sımsıcacık,
Şuramda duyarım seni canım şuramda,
Dalıp giderim gözlerine o dertli başımla,

Her rengi bulurum gözlerinde,
Her çiçeğin her tonunu,
Dört mevsimi yaşar,
Hayatı sende bilirim,
Sevgiğin üzerine Dünyamı ve varlarımı,kor,
Şükr ederim Allahıma(cc) mabed bamed,
Dalıp giderim gözlerine dua denen eşlerim ile...

Ömer Çetinkaya

Değerini sana verilen değer ile ölç

Kıymetimi anlarım,verdiğin kıymetten ben,
Kâinatta ne varsa,hep bana hizmet eden.

Tabiy senin emrinle,hizmetime koşarlar,
Emrin için can vermek,yarışında coşarlar.

Güneş bana hizmetkâr,hep bana hizmet verir,
Işık ısı,renklerini,benim için getirir.

Düşünmez doğmamayı,planından hiç sapmaz,
Görevini tam yapar,işine hile katmaz.

Milimin binde biri,sapmak bilmez yolundan,
O O'nun emrindedir,bir şey gelmez elinden.

On iki hareketten,bazı ların sergiler,
Asla suratın asmaz,hergün yüzüme güler.

Bana hizmet verışı,bir ibadet vecd'inde,
Yorulup geri kalmaz,tülû eder vaktinde.

Benden kaç kez büyükken,hiç asla büyüklenmez,
O o ise ben'de ben,diye aklına gelmez.

Tanıyıp Mevlasını,emrine boyun eğer,
Hergün hergün doğmakla,bizlere hizmet eder.

Allahın(cc) nazarında,zerreyle gün eş elbet,
Bunları bile bile,ne bizdeki atalet. (tembellik)

Gün doğdu uyanalım,vazifemiz bilelim,
Görevimiz bilerek,lâyık bir kul olalım.

Her varlık bilir onu,ve emrine râm olur,
Ömer Çetinkaya da,değerden değer alır...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Deli gönlüm bir leylanın peşinde

Deli gönlüm bir leylanın peşinden,
Bir çölden bir çöle koşturur beni.
Boz bulanık bahar selinde değil,
Gözümün yaşında coşturur beni.

Gönlüm karla yağar yel ile eser,
Bir günde katlime kırk ferman keser,
Kaşımı eğersen yıllarca küser,
Talihe kadere küstürür beni.

Yurt yuva tutmama taraftar değil,
Nerde güzel görse ona eder meyil,
Demez ki bu Haktır önünde eğil,
Kavak yeli gibi estirir beni.

Gönül senden şikâyetim bu yüzden,
Hâl bilir değilsin bilmezsiz azdan,
Bana gınaa geldi sendeki nazdan,
Ceberrud cellada kestirir beni.

Bahar bilmiyorsun yazdan bii haber,
Olaydan ders almaz sözden bii haber,
Bağrımda ki yanan közden bii haber,
Kül olup üstümden bastırır beni.

Çetinkaya şikâyetçi gönlünden,
Lezzet almaz bir kul oldu ömründen,
Söyle neler kaldı elinde dünden,
Zaman sehbasında astırır beni

Ömer Çetinkaya

Deli gönlüm diyor ki

İnan bana deli görlüm diyor ki,
Ek,biç,sür,savur,elde et,
Ondan sonrada mahsulünü yak,
Olmuyor,olmuyor,olmuyor!
Bir çare bul bu gidişe,
Yık yükü üzerine,al işte sen,işte BEN de.
İnan bana deli gönlüm diyor ki.

Bir yarışa girişim boşunamı?
Dünya dedim yeldirdim,
Leylaa dedim yandım,
Eridiğimi fark ettim geçte olsa,
Tek tek tel tel saçlarımda,
Şanki yüreğimden tır geçiyor
İnan bana deli gönlüm diyor ki.

Vur kendini karlı karlı dağlara,
Eri damla damla göz pınarlarında,
Tut şu ölümün ellerinden,
Soluk soluğa yaşa gerçeklerle,
Aman haaa kırılma eğilme,
Ne olacaksa olsun!
İnan bana deli görlüm diyor ki.

Al işte sana BEN,
İşte beden dediğim külfetim,
Beşbiçak köyünder ibrahim oğlu ömer,
Taşımaktan bıktım,
Yıllar var ki yılgınım bu hayattan,
Ezilmekten zerrenin altında
İnan bana deli gönlüm diyor kiii...

08.01.1992

Ömer Çetinkaya

Demekki lâıyım bu imiş benim

Senden ne istedim bana ne verdin?
Demekki lâıyım bu imiş benim.
Yüreğim de ateş sırtımda dağlar,
Demekki lâıyım bu imiş benim.

Elimde köz tuttum kahkaha attım,
Yaramın emine balla tuz kattım,
Yarın diye diye umut uzattım,
Demekki layığım bu imiş benim.

Ana yedim,baba yedim,yâr yedim,
Hep sıkıntı günlerimi dar yedim,
Kahkaha yerine ahu zar yedim,
Demekki lâıyım bu imiş benim.

Ciğer verdi ayrılıklar ekledi,
Her günümün akış ritmi tekledi,
Dertler benim fırsatımı bekledi,
Demekki lâıyım bu imiş benim.

Her başa gelene şükür eyledim,
Ne şikâyet ettim nede söyledim,
Yoluma çıkmadan son'u boyladım,
Demekki lâıyım bu imiş benim.

Çetinkaya çektiğinden dert yanmaz,
Şeytanın sözüne kanıp aldanmaz,
Hayat bir sınav dır bıkmaz usanmaz,
Demekki lâıyım bu imiş benim...

31.05.2000

Ömer Çetinkaya

Demessem olmuyor

Seni sevdiğimi cümle aleme,
Demessem olmuyor desem olmuyor.
Her gün yük koyarken günlük çileme,
Demessem olmuyor desem olmuyor.

Önce sevdim dedi sonra terk etti,
Ciğerimi tırnağıyla herk etti,
Nasıl vefa imiş nasıl çark etti,
Demessem olmuyor desem olmuyor.

Yün tarağı çekiyorsun beynimden,
Bir gün ettiğini sorarlar senden,
Alırlar hakkımı tenden bedenden,
Demessem olmuyor desem olmuyor.

Ufku gözlüyorum gelirsin diye,
Canımı yoluna koydum hediye,
Bu acıyı layık gördün ne diye?
Demessem olmuyor desem olmuyor.

Çetinkaya sana sırrını açtı,
Seni sevdiğinden serinden geçti,
Ama o vefasız biriymiş uçtu,
Demessem olmuyor desem olmuyor...

18.10.1990

Ömer Çetinkaya

Der

Kâinatta hâl,
Der Allah Allah(cc) .
Dünya'da ehvâl,
Der Allah Allah(cc) .

Günün doğuşu,
Yağmur yağışı,
Ayın her işi,
Der Allah Allah(cc) .

İnsanda akıl,
Vücutta her kıl,
Simada şekil,
Der Allah Allah(cc) .

Suyun dört hali,
Esen sam yeli,
Her dinin yolu,
Der Allah Allah(cc) .

Bütün hayvanat,
Tümce nebatat,
Kalp'deki her hat,
Der Allah Allah(cc) .

Çetinkaya'n da,
Ne varsa onda?
Ruhum şu anda,
Der Allah Allah(cc) ... 17.01.2006

Ömer Çetinkaya

Ders alırsan

Bu kainat kitap sana,
Okunandan ders alırsan.
Binbir dilde hitap sana,
Şakınandan ders alırsan.

Kitap vermiş Peygamber de,
Biber şeker misk amberde,
Galp gözünden açıp perde,
Bakınandan ders alırsan.

Yüreğini yol edenden,
Göz yaşını sel edenden,
Kefenini şal edenden,
Takınandan ders alırsan.

İncil Zebur ve Kuran'dan,
Gökte direksiz durandan,
İllyin'de oturandan,
Akınandan ders alırsan.

Allah(cc) için ser verenden,
Yüreğinden yer verenden,
Evlat oğul yâr verenden,
Yakılandan ders alırsan.

Ömer Çetinkaya insan,
Allah(cc) yolundadır inan,
Her alimden bir ders alan,
Sakınandan ders alırsan...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Dertlerim debreşti

Tan yer atıpta bülbül ötünce,
Dertlerim debreşti atağa kalktı.
Yavru şahin ilk avunu tutunca,
Dertlerim debreşti atağa kalktı.

Gülün domurcuğu çiğde değince,
Nazlı sunam kaşlarını eğince,
Gine gurbet elde ilk ay doğunca,
Dertlerim debreşti atağa kalktı.

Mor koyunlar katar katar olunca,
Karlara yerini çiğdem alınca,
Koç yiğit gurbutta garip kalınca,
Dertlerim debreşti atağa kalktı.

Kırlangıçlar göçe hazır olunca,
Turnalar havada katar alınca,
Güz ayında son yaprakta solunca,
Dertlerim debreşti atağa kalktı.

Yeşiy yaprak gün rengine dönünce,
Dağların başına bulut inince,
Hazan mevsimine günler binince,
Dertlerim debreşip atağa kalktı.

Ömer Çetinkaya derdimi deştin,
Şimdi dertmi coşar ne oldu şaşkın?
Zaman oldu son bahara ulaştın,
Dertlerim debreşip atağa kalktı...

17.09.1989

Ömer Çetinkaya

Deve'yi uğur demedim

Deveyi uğur demedim,
Yaramda ki sineği kovvv.
Benim yaram ciğerimde,
Sen yinede alnımı ovvv.

Benim senden isteğim şu,
Yüreğime salma kuşku.
Ne şarkı ęak nede türkü,
Neşem için istemem şovvv.

Kaşlarını yıkma bana,
Yakınsın canımdan cana,
Yüzünü yıkmı insana,
Hatam varsa deme ki bovvv.

Buyurduğum yumuşu tut,
Gaf yaptımsa hemen unut,
Yıkma sakın bende umut,
Evet'i me deme ki yovvv.

şaklabanlık yapma ele,
İyi desin lerle hele,
Yaptığın iş boş nafile,
Yüzüme diyince ovvv.

Ömer ÇETİNKAYA SANA,
Değer verir candan yana,
Bedelsin tüm hayatıma,
Dedirtme ki bana amovvv...04.07.2002

Ömer etinkaya

Diklenme dikdur

Bak evladım,benden sana nasihat,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.
Doğru yürü,izin olsun düzgün hat,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.

Eğilme de kırıl,acı duymazsın,
Tembel durma yorul,hiç yıpranmazsın,
Doğruluktan kötü,ünvan almazsın,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.

Diklenen insanın,sevgisin yakar,
Sonra senin adın,kötüye çıkar,
Her kaba kuvveti, birisi yıkar,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.

Adaba uymayan,edip olamaz,
Gözettiği yerden,hisse alamaz,
İyi olsa bile,iyi kalamaz,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.

Muhanete avuç,açmak ölümdür,
Etrafına tafra,satmak zulümdür,
Beklentimi yapamaman,elimdir,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen.

Ömer Çetinkaya,iyi bilir,
İyinin yolunda, haki pay olur,
İnsan iyi sözden,nasihat alır,
Bu toplumda,diklenme de dik dur sen...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Dil olmak için

Aslında sizlere baş vurmam şundan,
Mazlumun derdine dil olmak için.
Gurbet elde kalmış garip kimsesiz,
gönlümden sılaya yol olmak için.

Derdini diyemez gözüne bakar,
Garibin bakışı ciğerler yakar,
Mazlumun ahıysa Dünyayı yıkar,
Dertlinin haliyle hâl olmak için.

Onun sükuneti nelere gebe?
Dertlerini dökse gelmez hesaba,
Bendeki çırpınış bendeki çaba!
Ona kanat ona dal olmak için.

Kimsesiz olana kimse olmaya,
Gönlündeki dertlerini almaya,
Derin yarasına derman bulmaya,
Kırık kanadına sal olmak için.

Garip kimsesize mazlum düşküne,
Yönünü kaybetmiş yolu şaşkına,
Allah(cc) rızasına Resul(asv) aşkına,
Kavuşmuş bir kâmil kul olmak için.

Ömer Çetinkaya için değilde,
Dertlerin duyalım biraz eğilde,
O nun derdi bende benim değilde,
Gözlerden çağlayan sel olmak için...

Ömer Çetinkaya

Dilin dudağıma tarih atarken

İnan yer yerinden oynar güzelim,
Dilin dudağıma tarih atarken,
Yüreğimde kanım kaynar güzelim,
Dilin dudağıma tarih atarken.

Sanki ayaklarım boşlukta gibi,
Ellerim bir kaygan yaşlıkta gibi,
Gözlerin sonsuza eşlikte gibi,
Dilin dudağıma tarih atarken.

Kalbim beden beden kabı kırıyor,
Her zerremi ayrı duygu sarıyor,
Emiynol ki! artık zaman duruyor,
Dilin dudağıma tarih atar ken.

Geleceğın tarihini düşerken,
Cennet senin kollarında yaşarken,
Dur olurmu deli gönlüm coşarken,
Dilin dudağıma tarih atarken.

Uçmakla deryada yüzme arası,
Bir halet içinde böyle olması,
Sıfır tüm Dünyanın pulu parası,
Dilin dudağıma tarih atarken.

Ömer Çetinkaya sırrın faaş ettin,
Bir buseyi neye neye eş ettin,
Sanırsın ki beni uçan kuş ettin,
Dilin dudağıma tarih atarken...

17.09.1989

Ömer Çetinkaya

Dillere düştüm

Deli gönlüm bir leylanın,
Peşinden çöllere düştüm.
Sevdim amma alamadım,
Böylece dillere düştüm.

Zalime eyvallah dedin,
Türlü çeşit haltlar yedin,
Birde ululuk istedin,
Bulmağa yollara düştüm.

Kendini yücede gördün,
Ele akran'ını yerdin,
Sonunda gününü gördün,
Ayrı ayrı dallara düştüm.

Gönül seni prangaya,
Karara vardım vurmaya,
Ekmek atlı ben se yaya,
Aç susuz ellere düştüm.

Acınacak haline bak,
Başın dik tutmayı bırak,
Beni sen çıkarttın çırak,
Hastedip sallara düştüm.

Ömer Çetinkaya sana,
Merhamet etmedin o'na,
Biraz acırlar insana,
Kırılmış kollara düştüm...

10.03.1991

Ömer Çetinkaya

Diyemediklerim

Bunca ızdırıp kedere,
Takıldım da diyemedim.
Yaramın üstüne yere,
Yıkıldım da diyemedim.

Kendimi akıllı sandım,
Hemen her işte yanıldım,
Böylece ortada kaldı,
Dikildim de diyemedim.

Her suçum feleğe yıktım,
Sanırsın ben haklı çıktım,
Her şeyi aklımdan çektim,
Ekildim de diyemedim.

Umut neyse adı kayıp,
Derdimi diyemem ayıp,
Sermayeyle ömrüm sayıp,
Çekildimde diyemedim.

Hayale verdim ömrümü,
Zehir eyledim günümü,
Bunca yıl kırdım belimi,
Büküldüm de diyemedim.

Gittin çetinkaya güme,
Tabut geldi düğününe,
Gel sahip çık son gününe,
Döküldüm de diyemedim...

23.08.2004

Ömer Çetinkaya

Diyor

Bütün kâinat,
Diyor Bismillah.
Kuş kanat kanat,
Diyor Bismillah.

Dağlarla taşlar,
Aklolan başlar,
Gözler de yaşlar,
Diyor Bismillah.

Dümdüz ovalar,
Çağlayan sular,
Bahçeler bağlar,
Diyor Bismillah.

Yerdeki toprak,
Daldaki yaprak,
Gül tabak tabak,
Diyor Bismillah.

Koyunla kuzu,
Bülbülün sözü,
Aşığın sazı,
Diyor Bismillah.

Çetinkaya der,
Böyle zikr eder,
Bedende her yer,
Diyor Bismillah... 16.01.2006

Ömer Çetinkaya

Doktorlarımız

Sağlığın emektar neferi,
Şu bizim Türk doktorları.
Keserler hep ahı zârı,
Şu bizim Türk doktorları.

Gece gündüz çalışırlar,
Candan cana karışırlar,
Derman ile buluşurlar,
Şu bizim Türk doktorları.

Hem vücut hem kâlp yaparlar,
Kol bacak,kemik takarlar,
Dünyada öne çıkarlar,
Şu bizim Türk doktorları.

Dermansıza derman onlar,
Dünyada tek ferman onlar,
Sihhat (şafi) için kurban onlar,
Şu bizim Türk doktorları.

Ömer Çetinkaya dert ne?
İmtihana soru ben de,
İyi ilim de ilk üç lerde,
Şu bizim Türk doktorları...

21.12.2005

Ömer Çetinkaya

Dokun sabuna suya

Konu doğruluk ise,
Dokun sabuna suya.
Kulak ver ahhh lı sese,
Dokun sabuna suya.

Duy mazlumun sesini,
At Dünyanın pusunu,
Gör oyun perdesini,
Dokun sabuna suya.

Tut yakasın zalimin,
Ortağı ol halimin,
Korkusu ol zulümün,
Dokun sabuna suya.

İyilikte örnek ol,
Kötülüğe verme yol,
Çile çeksende bol bol,
Dokun sabuna suya.

Zor olsada iyi kal,
Zayıfa ol kol ve dal,
Kötülere korku sal,
Dokun sabuna suya.

Ömer Çetinkaya sen,
Haksıza sustun neden?
Onlara örnek senden,
Dokun sabuna suya... 04.01.2005

Ömer Çetinkaya

Dokunma

Ateş alıp,ciğerinden yansanda,
Yağmur yağar,aman suya dokunma.
Parmağın tetikte,namlu alnımda,
Cana değer,aman yaya dokunma.

Bir yurtdan bir yurda,seğirtip koşan,
Kıtadan kıtaya,çağlayıp coşan,
Tarihin alınına,nalın nakş eden,
Kırat varken aman,taya dokunma.

Ne der diye,şöyle nabzın yoklarken,
Kırıp döküp.sonra,kalbim paklarken,
Hakca böldük,diye suçun aklarken,
Suçlanırsın aman,paya dokunma.

Ben senin derdinden,hisse almaya,
Ben derdimin,boyutunu bilmeye,
Gözümün yaşından,ummun olmaya,
Irmak varken aman,çaya dokunma.

Her insanın,kendin bilsin isterler,
Asıl bilip ulu kulu severler,
Ot kökün üstünde,bitermiş derler,
Aslın belli aman,soya dokunma.

Ömer Çetininkaya,sözün tutan kim?
Çiçekten bal yaptın,onu tatan kim?
Liderlik yapmana,yaparız seçim,
Kazandın sen,aman oya dokunma.

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Dost dediğin böyle olur

Çağırmadan çıkar gelir,
Dost dediğin böyle olur.
Gönlündün geçeni bilir,
Dost dediğin böyle olur.

Davete icabet eder,
O gelince biter keder,
Sözü doğru dili şeker,
Dost dediğin böyle olur.

Varınla var yoğunla yok,
Sen aç iken o olmaz tok,
Arada bulunmaz yok yok,
Dost dediğin böyle olur.

Acıyın çoğunu alır,
Her acıya çare bulur,
Dar günde yanında olur,
Dost dediğin böyle olur.

Dostluğun SANAL'ı olmaz,
Sahte dostlar dost bulamaz,
Neden söz yerini bulmaz,
Dost dediğin böyle olur.

Ömer Çetinkaya dostun,
Ölenece dost tur kastım,
Sözüme kalıbım bastım,
Dost dediğim böyle olur...

12.04.2006

Ömer Çetinkaya

Dost gözlüm seni

Dünya yı bir yana saydım,
Seni bir yana.
Tüm ölçü birimlerinin ötesinde,
Yüreğimde bir sıkletsin.
Anlatılmaz bir duygu,
Her nesneden bam başka görüyorum inan,
Dost gözlüm seni.

Bakışların sım sıcak,
Yüreğime kundak (belek leyin) .
Dürüm dürüm sarmış sın tüm benliğimi,
Ufkumda huzme huzme,
Bam başkasın dedim ya,
Ondan da ötelerde görüyorum inan,
Dost gözlüm seni.

Bence ne sen bir şiir,
Nede buketsin gülden
Her türlü güzelliklerin üzerinde,
Bütün çağrışımlardan berisin,
Bak işte yanlış anladın şimdi,
Sevdalardan öte gördüm inan,
Dost gözlüm seni.

Hep yanımda ol istedim,
Doyamıyorum gözlerine,
Ne yemek,ne içmek,
Ne yaşamak geliyor aklıma,
Hayat işte buuu diyorum,
Canımdan üstün tutuyorum inan,
Dost gözlüm seni... 21,06,1989

Ömer Çetinkaya

Dostluğum ölenece ölenece

Bizde dost'luk üç gün değil,
Ölenece ölenece.
İnan gelip geçkin değil,
Ölenece ölenece.

İyi günler için değil,
Hemi sev hemide sevil,
Bölgesel ve seçkin değil,
Ölenece ölenece.

Diğer gam'lık ölçü bize,
Değerimiz büyük söze,
Davetlimsin (taç) sın öze.
Ölenece ölenece.

Bende dostluk gönül işi,
Dürüslük kuralım başı,
Değeril uçkun gönül kuşu,
Ölenece ölenece,

Sözümüz çeliği keser,
Yolumuz Hak için sefer,
Kötülükten kaçkın nefer,
Ölenece ölenece.

Ömer Çetinkaya dosta,
Sevip sevmeye hasta,
Şize kalbim açkın işte,
Ölenece ölenece...

22.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Doymadık.

Besmele'siz sofrâ,kurduk oturduk,
Nimetleri,yedik yedik doymadık.
Kendime bakmadan,millete akıl,
Boşâ çıktı,dedik dedik uymadık.

Yalanı söyleme,haramı yeme,
Her gün beş vakittir,namazın koma,
Ulu Yaratandan,bu emir bana,
Kulağımız sağır,oldu duymadık.

Hep dönüp dolaştık,aynı izdeyiz,
Arkası gelmeyen,bir boş sözdeyiz,
Hergün düğün bayram hergün sazdayız,
Başım taşâ,vurduk vurduk aymadık.

Başımın dumanı,beni dağ etti,
Zalim nefis,her isteğin ağğ etti,
Gâflet huyum ellerime bağ etti,
Ettik tuttuk suçâ suçtan saymadık,

Hep yarın diyerek,yılları yedik,
İyi olmaklıktan,yüzümüz yuduk,
Yıllar yılı böyle,gafil uyuduk,
Esir olduk,zevkimize kıymadık.

Ömer Çetinkya,deyin susmasın,
Öğüt olur sözün,sakın kesmesin,
Doludur taşmıştı,kimse küsmesin,
Halimizi kötülüğâ,yoymadık...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Durda sana bir bakayım

Ne olursun doya doya,
Durda sana bir bakayım.
Kaşların benziyor aya,
Durda sana bir bakayım.

Gül üstünde çiğ gibisin,
Kargı kalkan tığ gibisin,
Hükümran'ım tuğ gibisin,
Durda sana bir bakayım.

Yıllarca baksam yüzüne,
Menent bulunmaz gözüne,
Tahammül yok yâr nazına,
Durda sana bir bakayım.

Ürkek ceylan gibi halin,
Boyun uzun ince belin,
Elim tutmasada elin,
Durda sana bir bakayım.

Vaha'sın gönül çölemde,
İpeklisin hint elinde,
Tüm varlığım sen elimde,
Durda sana bir bakayım.

Ömer Çetinkaya seni,
Seviyorken oldu deli,
Yutar seni gözüm seli,
Durda sana bir bakayım...

15.07.1989

Ömer Çetinkaya

Duy beni

Umudumu bağladım,çığlığa seher seher,
İmansız zından olur,Dünya denen geniş yer.

Fikrim oldu yehule,ben onda tepe taklak.
Bir damla göz yaşımla,bu Dünya allak bullak.

Ne idi beni çeken,bu girdabın içine?
Benzemiyor bu acım,benzeyen bir biçime.

Dolup dolup taşıyor,sen beni aşyorsun,
Benimle nefes nefes,şuramda yaşıyorsun.

Göz yaşımda yıkadım,arıttım yüreğimi,
Hazırladım buyur gel,sana layık yerini.

Gözümdesin beynimde,yol yolsun bedenimde,
Eğer ölçüye vursak,benden fazlasın bende.

Işığım çığlığımsın,rayihamsın seherde,
Beni istilaa ettin,yürekten perde perde.

Şimdi ise boğulmak,hengamında sevgiyin,
Yaşamımın membaı,yanım olmalı yerin.

Ama sen basıp gittin,beni böyle bu halde,
Bende yangın başlattın zından ettin beldem de.

Gel diyorum seherde,geri gel sevgili yâr,
Ne olur kurtar beni,ben den artık eyy ağ yâr.

Gözlerimi yumunca,sülüetin karşımda,
Bana intikalin var,her soluk alışımda.

Ben seni seviyorum,diyememem ne acı?
Duy beni ne olursun! Hayatımın baş tacı...

16.02.1989

Ömer Çetinkaya

Duyalım

Rabbim gel dedi,
Sesin duyalım.
Dersin alalım,
Sesin duyalım.

Sevdiğim gel der,
Hemen her seher,
Bülbül zar eder,
Sesin duyalım.

Evliya ermiş,
Cemalin görmüş,
Zikr'de derviş,
Sesin duyalım.

Dağ deniz hava,
Çöldeki vaha,
Çağırır şaha,
Sesin duyalım.

Sen Muhammed'in(asv) ,
Tut istediğin,
Beş vakit her gün,
Sesin duyalım.

Hizmet muradım,
Ömer dir adım,
Arttı feryadım,
Sesin duyalım...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Duyarsızlara duyuru

Ben kendimi yırttım sesim duy diye,
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.
Senin duyarsızlık baş kuşkum diye,
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.

Bir köşeyi kapmış kapıyı örmüş,
Kendisini bazı yerler önermiş,
Kendisinden başkasını görmemiş,
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.

Sanki babasından miras o makam,
Sanıyor ki ömür boyu kalacam,
Köküne bakarsan halis ala çam,
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.

Sesimi duymazsan orda oturma,
Bir halta yaraman makam da durma,
Daha ne diyeyim? Sanına erme.
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.

Hemi küçük, hem bayağı, hem kibir,
Kendini övmeye başlar iki bir,
Senin gibilere bizde ş(e) y denir,
Bazı zatlar duvardanda duyarsız.

Ömer Çetinkaya sabır et hele,
İstedğin tipler az geçer ele,
O'nu temsil etmez taş duvar bile,
Bazı zatlar duvardan da duyarsız.... 19.04.2006

Ömer Çetinkaya

Dün-1

Ben size hayatımın,dününü anlatmaya,
Elden çıkan günümün,hesabını yapmaya.

Başlamadan evvela,hatırlamam elzemdir,
Bu gününü bilmeyen,yarına derki; zemdir.

Geçmişini bilmeyen,elbet görmez önünü,
Ders almayan geçmişden,gün edemez gününü.

Her zaman dün mevcuttur,bugün ile yarın var,
Gün hesabın bilmezsen,olur sonra Dünya dar.

Biz bir hesap içinde,hayatı yaşamazsak,
Elbet bomboş oluruz,dolupda taşamazsak.

Bende dünümü size,şöyle tablo eyledim,
Bu güne gelmem için ezelden vardım dedim.

Bir zaman kesitini,hayat diye rabt ettik,
Bir fason dairede,Yaaallah sefer ettik.

Biz den rey alınmadan,işte yol buyur dendi,
Verilen bir sürede,ehil insan ol dendi.

Türlü türlü sıkıntı,sıktı beni PEK etti,
Bir eşrefi mahlukat,insanlıkta TEK etti,

Günümü yapan Allah'cc) ,dün bugün yarın etmiş,
İlk günden başlayarak,bir yön takip et demiş.

Bu yarışta daha çok,suçu düne yükledim,
Hele bugün diyerek,günü güne ekledim.

Eğer ki her günümün,hakkını verse idim,
Bu gün burda olmazdım, önümü görse idim...

02.01.1992

Ömer Çetinkaya

Dün bugün-2

Hiç sordunmu kendine,dün nedir nedir bugün?
Gününü gün etmişsen,gel ondan sonra öğün.

Sen gününü bilmezsen,nasıl değer verirsin?
Günün geçirmek için,hep plan çevirirsin.

Halbuki değerini,bir türlü anlamadın,
Günüyün geçmesini düzene bağlamadın.

Niye bana verilmiş? ömür denen şu anım,
Ömür nedir sürene? yaşıyorum ne canım?

Biz bu ulu sefere ne için sürülmüşüz?
Ömür dene süreye böylece serilmişiz.

Dün bugün yarın diye ömrümü üçe böldüm,
Hayatımın başından buraya nasıl geldim?

Aldığım mesafenin değerini verdimmi?
Bu zaman fağnusunda,vazifemi gördümmü?

Yoksa hep kaytararak,görevi es geçerek,
Günümü günümü saydım? yiyerek ve içerek.

Mutfak tuvalet yatak,günüme paye oldu,
Günlerimi geçirmek,bana bir paye oldu.

Demedimki bir günün,değeri nedir bence?
Aslında sınav olan başa gelen işkence.

O günü görevini aslında örtmemeli,
Allahıncc her emrini asıl hayat bilmeli.

Ve her günün görevini,yarına bırakmadan,
Sonunra pişman olup,gözlerimden akmadan...

02.01.1992

Ömer Çetinkaya

Dün bugün yarın-3

Geçmişini bilmeyen,geleceğin bilemez,
Ufkunu göremeyen,yola rota veremez.

İnsanoğlu bilmeli,elbette geçmişini,
Bilmeyince yapamaz,bu hayatın işini.

Sayar yaşadım böyle,yeyip içip yatmayı,
Bir üçgen ortasında,hayatımın HAK payı.

Hiç olurmu hayata,süflii şeylerle denge?
Bir gayen olmamışsa olur hayat işkence.

Bir ışık olmayınca,göremeyiz yolu biz,
Her adım atışıyın,altında olur dehliz.

Tepetaklak gideriz,esfeli safilii ne,
Elbette yazık olur,bu sanata bu güne.

Bizi yarın basmadan,bu günü yaşayalım,
Dünkü HAK sancağını,yarına taşıyalım.

Bir kopukluk olursa,bu bağın sonu gelmez,
Yarınını bilmeyen,görevden görev almaz.

Yarınıyın gelişin,bugünden Nurlu eyle,
Baştan başa kuşat hep,bir ömrünü sevgiyle.

Geçmişten ders alarak,bu günü yaşayarak,
Her türlü meziyetin,yarına taşıyarak.

Yüreğini köprü et,her gelen basıp geçsin,
Dünüyün ışığından,herkes gününü seçsin.

Bir günü üçü bölüp,Dünya Uhra vede ben,
Ölümüne ayrılma,Uhraki vazifenden...

02.01.1992

Ömer Çetinkaya

Dün gibi

Tam kırk altı yaşındayım(şimdi atmış) ,
Ağzımda dişlerim dökülmeye başladı,
Kafamın yarısı kel,
Kalan saçlarda kar,
Bunca yaş mı?
Daha dün gibi.

Ben istemeden geldim,
Bana sorulmadan gideceğim,
Ne götüreceğimse malum,
Acı ızdırap sınavda sorularım,
Konduk mamur göçtük viran,
Dünya han gibi.

Yiyorsun üzüyor seni,
Yemiyorsun üzülyyorsun,
Neler yedi bu diş ne altın oldu ne gümüş.
Habire boğazlar meselesini geçemedik,
Dolduramadıç şunca çıkını,
İnsan in gibi.

Bir hayat başlar bir gün,
Bilmem hangi hanede,
Sevinç içinde ana baba,
Derken yanık sesli bir hoca sabah,
(İbrahim oğlu ömer öldü) selası,
Ömür gün gibi...

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Dünya'yı omzuna alsan.

Dünya'yı omzuna alsan,
Allah'ın(cc) dediği olur,
İnsan doğar, yaşar ölür,
Allah'ın(cc) dediği olur.

Gök gürele dolu yağsa,
Yıldızlar yerlere ağsa,
Karıncaysan hasmın dağsa,
Allah'ın(cc) dediği olur.

Çarmıha gerilen ölmez,
O' demezse gül de gülmez,
Bazan eden eder bulmaz,
Allah'ın(cc) dediği olur.

Ateş olur su'ya kardeş,
Sular akar sıkınca taş,
Düşmanları eder kardeş,
Allah'ın(cc) dediği olur.

Ay'ı Dünya'ya bağlamış,
Dünya'mız gün'le eğlemiş,
Hiç'tir O'na altın gümüş,
Allah'ın(cc) dediği olur.

Ömer Çetinkaya korkmaz,
Kötülerden yana çıkmaz,
O'nun yolunu bırakmaz,
Allah'ın(cc) dediği olur...

21.12.2005

Ömer Çetinkaya

Dünya baki sanıyordum

Dünya baki sanıyordum,
Anladım ki yanılmış sım,
Herşeyden tat alıyordum,
Anladım ki yanılmış sım.

Açtım gözümü bahara,
Daha doymadım sehere,
Sarılırdım kara yere,
Anladım ki yanılmış sım.

Güllere dalmıştı gözüm,
Her soruna vardı çözüm,
Tüm cümle aleme sözüm,
Anladım ki yanılmış sım.

İlk bahardan yaza geçtim,
Anlaşılır söze geçtim,
Mevsimden güze geçtim,
Anladım ki yanılmış sım.

Saat güne günler aya,
Bahçem boyandı sarıya,
Düşmüştüm deli sevdaya,
Anladım ki yanılmış sım.

Bağlanılmaz Dünya sana,
Ne ettin Çetinkaya na?
Geldim ben sana sınava,
Anladım ki yanılmış sım...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Dünya senden alacağım kalmadı

Benim senden,alacağım kalmadı,
Boşuna allanıp,pullan ma Dünya.
Başkasına benim,sözüm kesildi,
Endam kesip bana,sallan ma Dünya.

Mor sümbüllü bağ,istedim vermedin,
Nikâh kıydık,gerdeğime girmedin,
Hep kıştayım,hiç bahara ermedin,
Bahar diye, gülle alman ma Dünya.

Gavil kurduk,ahde vefa etmedin,
Hoş davranıp,hiç suyum ca gitmedin,
Seher bülbüllüyle,feryat etmedin,
Şimdide ah çekip,dillen me Dünya.

Kur'ana el bassan,inanmam sana,
Zevkin için acı,verdin sen bana,
Al malanı çalıyorum,başına,
Fırsatım kötüye,kullan ma Dünya.

(Gelen gider,giden gelmez) kanun bu,
Derdimden kalmasın,gözünde uyku
Bana acı vermek,sende bir tutku,
Sende derde düşüm,hallan ma Dünya.

Ömer Çetinkaya,Dünyadan geçtii,
Kâseyi fağfurdan,bir dolu içti,
En sonunda bülbül,kafesten uçtu,
Boşa şekerlenip ballan ma Dünya.

27.07.1989

Ömer Çetinkaya

Dünya sevgi üstünedir

Kimi aşk der kimi sevda,
Dünya sevgi üstünedir.
Mejnun çölde arar leyla,
Dünya sevgi üstünedir.

Gönül verir yâr yârene,
Bütün dertlere çare ne?
Boşluktaki seyyare ne?
Dünya sevgi üstünedir.

Yavrusuna gayy veren kuş,
Gözden göze değiş tokuş,
Güllerdeki renk ve nakış,
Dünya sevgi üstünedir.

Sevgisiz olurmu hayat,
Dert çeşni dir sevgiyse tat,
Ufkumdaki neş'e den hat,
Dünya sevgi üstünedir.

Kuşlar havaya ağar mı?
Gözümde yağmur yağar mı?
Seven kaşların eğer mi?
Dünya sevgi üstünedir.

Var sevgi alın yazımda,
Ülkemin oğlu kızında,
Ömer Çetinkaya özümde,
Dünya sevgi üstünedir...

05,05,2005

Ömer Çetinkaya

Dünya tuzağı

O'nu bulmak için yola çıkmıştım,
Dünya denen bir tuzağa tutuldum.
Kendim bilmem için ben bana baktım,
Kalıp burda ben uzağa atıldım.

Uçtum havalandım semaya ağdım,
Rüzgâr ile estim kar ile yağdım,
Kendim beğenirdim dumanlı dağdım,
Demem hayır çöre çöpe katıldım.

Kendimi bilmeden allame oldum,
Bir kapdan boşalıp bin kaba doldum,
Diyordum kedimce bir zirve aldım,
Bir hamlede bir lokmada yutuldum.

İnsanda büyüklük beden baş değil,
Güzellik sağlayan gözle kaş değil,
İnsan iyi kötülüğe eş değil,
Niye bilmem? yok fiata satıldım.

Ben kendim yapmadan sana yap dersem,
Altın tasda şu zehiri tat dersem,
Senin için bir kötülük istersem,
Say ki beni kemden keme itildim.

Ömer Çetinkaya susarken söyler,
Yüreğini sizler için yol eyler,
Elinden gelen bu, başka ne diler?
Felekle kumarda böyle ütüldüm... 13.11.2005

Ömer Çetinkaya

Dünyalar benim olurdu

Bir canın ikiye bölünümünden beri,
Aklımda kalanlardan kimi,
Anamın kokusu anamın sesi,
Bağrına bastığında yüzümdeki nefesi,
Canımın derken iniltisinden,
Dünyalar benim olurdu.

Tüm gününde ben var idim,
Hayatının her yerinde,
Yemek yerken ben, su içerken ben.
Gözünden esirgerdi beni,
Doğan güne gölge, esenyele dulda olurken,
Dünyalar benim olurdu.

İşe giderken ben yanında,
Aşa giderken ben,
Kendi diker kendi eker yetiştirirdi,
Her mahsulünün meyvesi ben,
Her meyvenin sümbülüsün dediğinde anam,
Dünyalar benim olurdu,

Bağrına bastırır ikiye bir ederdi,
İkimizde bir can vardı,
İki nefes olmasına inat,
Canımın oğlum.
Cerkez oğlum kara kuzum türkmenim derken,
Dünyalar benim olurdu.

Aramıza asırlar girse bile,
O nunla bir ve terü tazeyiz,
O ne yaşlanır o ne ölür yüreğimde,
Ben yaramaz can'ı
O benim tüm Dünyamdı düşünürken,
Dünyalar benim olurdu.

Öfkesinde bir merhamet,
Ana olmasında bin asalet,
Anlatılmaz bir hal vardı,
Anamdı canımdı Dünyalar tatlısıydı,
Ben onundum, canımın derken,
Dünyalar benim olurdu.

Topukları yarılmış ayaklarının altında cennet,
Gözlerinde tüm kainat,
Bağrına bastırışında ap ayrı bir tat,
Tariflerden vareste ikiden bir can, oluşumuz da
O canına canımın derken varya!
Dünyalar benim değil, ben Dünya olurum...

22.06.2002

Ömer Çetinkaya

Düşün sene

Bunca ziynet böyle sanat,
Kimin olur düşün sene?
Ete takmış gül gül kanat,
Kimin olur düşün sene?

Tonlarca su göğe ağar,
Kar ve yağmur olur yağar,
Sudan renk renk tablolar var,
Kimin olur düşün sene?

Bunca insan bunca sima,
Salınıp süzünen suna,
Rüyalar katan uykuna,
Kimin olur düşün sene?

Damar damar kan vücudun,
Can içinde can vücudun,
Tamdán öte tam vücudun,
Kimin olur düşün sene?

Günü göğe takan kimdir?
Beni böyle yakan kimdir?
Ayın belin büken kimdir,
Kimin olur düşün sene?

Ömer Çetinkaya düşün,
Sıra sıra yazın kışın,
Yapılan planlı işin,
Kimin olur düşün sene?

18.08.1989

Ömer Çetinkaya

Edipler edepli olur

Lafı ölçer biçer söyler,
Edipler edepli olur.
Öfkenin hızını eğler,
Edipler edepli olur.

Toplum vücut şair dili,
Ufku geniş net görmeli,
Taş atana gül vermeli,
Edipler edepli olur.

Medeniyetin örneği,
Kültürdür onun emeği,
Millete gözdür görmegi,
Edipler edepli olur.

Toplumların çimentosu,
Söylediği sözün hası,
Sözümün öz ve dahası,
Edipler edepli olar.

Güzel bir söz gül gibidir,
Şair demek dil gibidir,
Edip kalbe yol gibidir,
Edipler edepli olur.

Ömer Çetinkaya sözün,
Güzelliğe döndür yüzün,
Edip teksilcimiz bizim,
Edipler edepli olur... 07.01.2006

Ömer Çetinkaya

Eli boş gidilmez gidilen yere

Varınca bakarlar neler getirdin?
Eli boş gidilmez gidilen yere.
Hangi bahçelerden nice gül derdin,
Eli boş gidilmez gidilen yere.

Oraya para pul mücevher gitmez,
Orada diploma beş para etmez,
Burada ki servet orada ötmez,
Eli boş gidilmez gidilen yere.

Ne traktör ne otobus ne dolmuş,
Ne generâl ne yüzbaşı ne çavuş,
Orda sökmez Dünyada ki olan iş,
Eli boş gidilmez gidilen yere.

Orda kabul görmez yat ile uçak,
Kılıç kından çıkmaz kesmez (beşbıçak) ,
Kalamozan sorgucular açacak,
Eli boş gidilmez gidilen yere.

Sürü ile koyun tarla bağ bahçe,
Zekâtsiz mal olur kola kelepçe,
Orda konuşamaz altınla akçe,
Eli boş gidilmez gidilen yere.

Ömer Çetinkaya servetin hani?
Nerede mahvettin ömrü bedeni?
Ne kadar yaşadın farz olan Dini?
Eli boş gidilmez gidilen yere... 16.02.2002

Ömer Çetinkaya

Elinden tutamıyorum

Kurtuluştun,hayatıma inan ki,
Uzanıp elinden,tutamıyorum.
Beni mahvedecek,ne vardı san ki
Artık geceleri yatamıyorum.

Hasretliğin ceğerime işledi,
Ayrılığın,baharımı kışladı,
Benden kaçman,aşkıma aşk aşladı,
Sevgimin peşinden,yetemiyorum.

Aramıza üç beş,sene giremez,
Huri melek olsun,yine giremez,
Nur dan halk edilmiş suna giremez,
Aşktan yanıyorum,tütemiyorum.

Bilmiyorum nolur? Bu işin sonu,
Eğip kaşın zından,ettin ufkumu,
Nasıl reva gördün,sen bana bunu?
Kederim bir türlü,atamıyorum.

Ayrı kalman için,sebeb ne sence?
Zevk mi sana? Bu çektiğim işkence,
Kabahat aradım,inceden ince,
Sevgime bir hâlel,katamıyorum.

Ömer Çetinkeye,aşıktır sana,
Senin ayrılığın,tak etti cana,
Hakkında dâvacı oldum Sultana,
O'na meta'ını,satamıyorum...

01.09.1989

Ömer Çetinkaya

Emeklerim boşa gitti

Nasıl geçti bunca zaman bilmem ki,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam?
Daha çocukluğum dün gisi sanki,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam?

Yıllar yelden hızlı elimden kaydı,
Ne şafağım söktü ne kafam aydı,
Tüm amacım esas işte detaydı,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam?

Yiyip içip eğlenmeyi iş bildim,
Aklımızı zay etmeyi hoş bildim,
Erzaklarım derlemeyi boş bildim,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam?

Daha gencim diye hesabı yırttım,
Ne kendimi bildim ne mihenk tarttım,
Şap ile şekeri derde em yaptım,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam.

Elde sermaye yok menzil görüdü,
Dişler düştü saçlar aka bürüdü,
Nefsime sorarsan hala gün güdü,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam?

Ömer Çetinkaya mühletin tamam,
Derki melekül mevt burada komam,
LÂİLAHE İLLALLAH'la göz yumam,
Emeklerim boşa gitti ne yapsam... 28.12.2004

Ömer Çetinkaya

Emrimdekiler

İnsan oğlu Kâinata efendi,
Bir uçtan bir uca,evren emrinde.
Çelik kanat takıp,yıldıza ağdı,
Güneş'ten öteye,seyran emrinde.

Toprak tan halk oldu,toprağa hakim,
Varlığı ayakta,tuterken çekim,
Rulman'sız Dünyayı döndürende kim?
Dolanıyor çarkı devran emrinde,

Uyan seher vakti,efkârı dağıt,
Alacaksan her çiçekte var öğüt,
Topraktan ot yaptı ottan et le süt,
İçinde yağ ile ayran emrinde.

Emrinde neler yok ay yıldız gece,
Sana göstermeden,hemde gizlice,
Kaç kez şahit oldun,su daki güce,
Şu uçsuz bucaksız deryan emrinde.

Göz ile görülmez elle tutulmaz,
O olmazsa beş dakika durulmaz,
Havan olmayınca sesde duyulmaz.
Esir'le beraber ceryan emrinde.

Ömer Çetinkaya farkı fark etti,
Uyanarak görevini derk etti,
Tövbe ile kötü huyun terk etti,
Allahım(cc) kabul et kurban emrinde...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Erkekler ağlamaz

Erkekler ağlamaz dediler bana,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.
Daha baharında yok olan cana,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.

Önce Allah(cc) için seherde ağla,
Gençliğini yaşa baharda ağla,
Hemi genişlikte hem darda ağla,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.

Geldin gidiyorsun izin yok ise,
Allahın(cc) emrinde yüzün yok ise,
Komşun aç ta senin karnın tok ise,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.

Yıkılan yuvaya çöken çatıya,
Şanlı tarihime cahil atii ye,
Şuçumuz bu saklıyoruz ne diye? ,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.

Bilgi çağındaki şu cahil bana,
Sahip çıkılmazsa kutlu Vatana,
Layık olamazsan ana babana,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş.

Ömer Çetinkaya utanma ağla,
Kaçan fırsatlara karalar bağla,
Bu halde öğünme sakın bu çağla,
Meğerse ağlamak erkeklik imiş... 22.02.2006

Ömer Çetinkaya

Feleğin elinden bunca senedir

Feleğin elinden,bunca senedir,
Goncayken yolunmuş,güle dördüm ben.
Sevmiş alamamış,aşıklar gibi,
Yarinden ayrılmış,.dula dördüm ben.

Ağlamayı kendimize,ar edip,
Bir vefasız,sevdim diye yâr edip,
Seher vakti,işim gücüm zar edip,
Seher bülbülünde,dile dördüm ben.

Dolduk taşamadım,bendim zorladım,
Sabrın sınırında,kendim tor'ladım,
Feleği eş seçip,gülüm harladım,
Bükülmüş bilekte,ele dördün ben.

Yıllar ak ak olup,saçıma düştü,
Ömrüm alaca kuş elimden uçtu,
Felekse peşinde,alıcı kuştu,
Pençesinde halden,hale dördüm ben.

Alnım oyuk oyuk,acının izi,
Yoldurdum bağımdan,gülü nergizi,
Hasretlik çekilmez,yürekte sızı,
Gurbete uzanan,yola dördüm ben.

Ömer Çetinkaya,halin ne böyle?
Göz yaşın derdine,çaremi söyle?
Derde çare buldum,derdin sevgiyle,
Yaprağı dökülmüş,dala dördüm ben...

23.08.1989

Ömer Çetinkaya

Felek ile yarışım

Çekilmez feleğin cevri cefası,
Benim yüreğimi yola çevirdi.
Kıymetimi beş paralık eyledi,
Altınım akçemi pula çevirdi..

Zalım felek ile yarış edilmez,
Düz ovada doğru yolda gidilmez,
Felek istemezse yüzümüz gülmez,
Gözümün yaşını sele çevirdi.

Ahdi amanımı hebaa ettirdi,
Ne bağımnda şeydaa bülbül öttürdü,
Az diye derdimi hergün arttırdı,
Beni sevenleri ele çevirdi.

Senin benim ile derdin ne ise?
Yüzüme ben seni hiç sevmem dese,
Doğruluk la ciğerimi istese,
Kallesçe bir zebun kula çevirdi.

Göz yaşımıla duş etmeye sevindi,
Hep kalleslik ile hayatta yendi,
Akıla gelirmi feleğin fendi,
Beni türlü halden hale çevirdi.

Ömer Çetinkaya felekten korktu,
Aslında felekle ittiyam yoktu,
Anadan doğalı hep çilem çoktu,
İbrişim ipeğim kıla çevirdi... 08.11.2000

Ömer Çetinkaya

Felek sana benim karnım kavuşmaz

Felek sana, benim karnım kavuşmaz,
Gönlümü bir kula, esir eyledin.
Varımı yoğumu, elimden alıp,
Bütün hayatımı, küsur eyledin.

şahin pençesinde, serçeye döndüm,
Kırılıp dökülen, sırçaya döndüm,
Yerleri süpüren, fırçaya döndüm,
Gül tutan elimi, nasır eyladın.

Fırsat bulamadım, yâri bulmaya,
şu yalan Dünyada, murat almaya,
Bir gececik, huzur ile kalmaya,
Üstüme yorganım, hasır eyledin.

Yâr ile arama, karlı dağ koydun,
Harap olmuş, bahçe ile bağ koydun,
Yüreğime acı için, ağ koydun,
Yârimi gönlüme, esir eyledin.

Felek senin, kaç kanını sayayım,
İyi diyenlere, nasıl uyayım?
Söylermisin nasıl? İyi olayım,
Bütün iyiliğim, kusur eyledin.

Ömer Çetinkaya, feleğe kırgın,
Feleğin okuyla, kalbinden vurgun,
İnşallah duracak, devranın çarkın,
Benim ağıdımı, nesir eyledin...

04.09.1989

Ömer Çetinkaya

Fermanım bakman

Renk leri halk etmiş,gözlerin için,
Katlime fermanım,yazdı bir bakman.
Can evimden vurdu,kirpiğin ok ok,
Tutup mezarımı kazdı bir bakman.

Gülde tomurcuksun,bir doruk dal'da,
Güzelden güzelsin,olsan ne hal'da,
Kıymet mi görünür,harir'de şal'da?
Sırrı muammayı çözdü,bir bakman.

Seni tarif etmem,güç ten de öte,
Sende ki eda,ya naz'a heybete,
Her görüşte,düşüyorum hayrete,
Beni çıldirt maya,az dı bir bakman,.

Sevgimin boyutun,bilmen imkânsız,
Yaşarsın şuramda,hayatsız cansız,
İstemem Dünyayı,inan ki sensiz,
Hayat çınarımda,öz'dü bir bakman.

Bir an olsun,çıkılmıyorsun aklımdan,
Bakışın'la geldinböyle,hakkım dan,
Sultan olsam,vaz geçerdim tahtımdan,
Ben seninim diyen sözdü bir bakman.

Ömer Çetinkaya,ferman'ın göz'den,
Çaren kesilmiştir,verilen söz'den,
Ömür mevsiminde işte son güz'den,
Harmanım savuran,tozdu bir bakman...

07.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gaylem

Gaylesiz bir günüm geçmedi inan,
Bir gün ekmek bitti bir gün tuz bitti.
Kendi nasıl bulur rahatı insan,
Bir gün huzur bitti bir gün haz bitti.

İki yakam bir araya gelmedi,
Ambarın dibi yok tahıl dolmadı,
Hiçmi bana hayır duaa olmadı?
Bir gün sürat bitti bir gün hız bitti.

Zemheride yandım ateşe oda,
Derdim dökemedim yabana yada,
Acılar dizili her gün sırada,
Bir gün bahar bitti bir gün güz bitti.

Ekmek buldu isem aş bulamadım,
Hayatın tadını hiç alamadım,
Yetişkin olmadım ham olamadım,
Bir gün onlar bitti bir gün biz bitti.

Takdiri İlahi kader mi böyle?
Hayatımı kuşatsaydım sevgiyle,
Mutluluk ne ola bilersen söyle,
Bir gün çabuk bitti bir gün tez bitti.

Ömer Çetinkaya şikayet etme!
Yok denene artık elin uzat ma,
Doğruluk içine eğrilik katma,
Bir gün utanç bitti bugün yüz bitti... 08.12.2003

Ömer Çetinkaya

Gel ikiden bir edelim

Ayrılık aykırı bize,
Gel ikiden bir edelim,
Kulak ver gel doğru söze,
Gel ikiden bir edelim.

Yeyip içip uyumayı,
Saydık mahlukatın payı,
Tatmak istersen sevdalı,
Gel ikiden bir edelim,

Nerden geldik sorusuna,
Erek sırrın yarısına,
Sevdamızın darısına,
Gel ikiden bir edelim,

Hayatının gayesini,
Öğretirim sana seni,
Bayrak yapmak için Dini,
Gel ikiden bir edelim.

Mevlânanın mesleği bu,
Seda değil his ve duygu,
Yol olmaya Hakka doğru,
Gel ikiden bir edelim.

Amma uzak köymüş deme,
Dünyada rahat isteme,
Ömer Çetinkaya yine,
Gel ikiden bir edelim...

02.08.1989

Ömer Çetinkaya

Gel seninle birlik bütün olalım.

Eyyy alemi İslâm,bay ile bayan,
Gel seninle birlik,bütün olalım.
Benim cenahımdan,sevgiye doyan,
Gel seninle birlek,bütün olalım.

Bu millet ki, insanlığı öz katan,
Dinine hizmette,söze SÖZ katan,
Yüreğiyle tüm,Dünya'yı kuşatan,
Gel seninle birlik,bütün olalım.

Aşkın ile olup,bir dili şeyda,
Senden benim ile gurbettesin'ya,
Doğudan batıya,köy oldu Dünya,
Gel seninle birlik,bütün olalım.

Küs'lüğün lâfzını,Dünyadan silip,
Her başa geleni,Mevlâdan bilip,
Kötünün yüzüne,inat'la gülüp,
Gel seninle birlik,bütün olalım.

Kadın erkek bütün,yapalım katar,
Kardeş bir milletiz,bayrağımız (AR) ,
Sevgin beni değil,Dünya'yı tutar.
Gel seninle birlik,bütün olalım.

Ömer Çetinkaya,kendin unuttu,
Sevgim bu Vatanın,tümünü tuttu,
İnşallah bizlere,olacak kutlu,
Gel seninle birlik,bütün olalım...

28.05.2006.

Ömer Çetinkaya

Gelde gör

Yüreğimde oylum oylum, yangın var,
Acım acı çekilmiyor, gelde gör.
Aktı kanım, içerime uyuştı,
Yüreğime kandan oldu, göl'de gör.

Vasfın tarif etmek, ağızıma sığmaz,
Senin gibi güzel, bir daha doğmaz,
Kim demiş? Yâr için ölmeye değmez,
Can veririm halime, bir gül'de gör.

Dünyamı kapsamış, gözlerin senin,
Gül takma sakın haâ, incinir tenin.
Dünyada varlığım, senin bedenin,
Sevgim dağdan yüce, bunu bil'de gör.

Değişmem sevgini, şaha sultana,
Hasretlik dayandı, inanki cana,
Ağlamak sızlamak, kâr etmez bana,
Acım gizli gözyaşımı, sil'de gör.

Gelir diye bekliyorum, yolları,
Sen yoğunken, har kapattı dalları,
Hemi dâlı, yaprakları kolları,
Açmadı tomurcuk, soldu gül'de gör.

Ömer Çetinkaya, hasrettir sana,
Ya kendin gel, yada haber sal bana,
Derdim arz eyledim, Ulu sultana,
Dua dua göğe bağla, .el'de gör...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Geldim.Oldum.Öldüm.

'Güzelliğın on para etmez.
Bu bendeki aşk olmasa? '
Doğru demiş,koca (Aşık Veysel) ,
Sen neye yarardın?
Sana O' değer vermese,
Seni sevmeseydi.

Bunun gibi,
Benim de ne değerim olurdu?
O' beni bilip,
O' beni kendine (muatap) etmeseydi,
Beni bildiğini,
Bunca niğmetlerle bildirmeseydi.

Nasıl sükût bulurdum?
Bu çığlık nasıl dururdu?
Beni ne nasıl eğlerdi?
Gözlerimden süzölmekten,
Başımı nerelere vurur,
Ben kendimi nasıl bulurdum?

Durup durup sor kendinden,
Benim gibi,
(Vede)
Mutmain ol,(yılış) ,
Beni sen gönderdin,sınav sınav,
GEL'DİM ÖL'DUM ÖL'DÜM de...

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

Gelemedim maruzatım.

Aramızda karlı dağlar,
Yol vermedi gelemedim.
Yaradanım bana mühlet,
Bol vermedi gelemedim,

Sen beni unuttu sanma,
Sevmez diyene aldanma,
Ellerin sözüne kanma,
Hâl vermedi gelemedim.

Yollar boran kış idi say,
Bir yoyulmaz düş idi say,
Allahtan(cc) bir iş idisay,
Ol vermedi gelemedim.

Her doğan gün ölüm sensiz,
Ruhen senleyim bedensiz,
Koydun burda beni bensiz,
El vermedi gelemedim.

Sana varmak için yola,
Kaç kez daldım garanbole,
Selâm gönder el'den el'e,
Dil vermedi gelemedim.

Ömer Çetinkaya'n yola,
Gelir sana yele yele,
Takılıp kaldı engele,
Kul vermedi gelemedim...

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

Gelir gider

Allahın(cc) emriyle,yalan Dünyaya,
İmtihan olmaya,kul gelir gider.
Sorumuzun bir tanesi,maddiyat,
İnsana parayla,pul gelir gider.

Neciyim nereden,niye gelmişim?
Bilinçlenmek için,ne yol almışsım?
Görevimden neden,uzak kalmışsım?
Başımıza türlü,hal gelir gider.

Bunca haslet ile yaradan bizi,
Dilimize takmış en güzel sözü,
Emrimize vermiş,müziği sazı,
Mızrabın emrinde,tel gelir gider,

Bunca nasihattan,hiç ders almadık,
Yol gösteren,Mihmandarı bulmadık,
İnip çıktık,bii kararda kalmadık,
Gözümün ömünden,yol gelir gider.

Bukadar niğmeti,verdiler niye?
Bütçeni ayarla,hesap var diye,
Maşukun lâyıkmı? Bunca sevgiye,
Aşıktan maşuka,gül gelir gider.

Ömer Çetinkaya,soruldu sana,
Ne görev vermiştir? Mevlâ insana,
Hesap vermek için,ulu Sultana,
İfade'i merâm,dil gelir gider...

13.08.1989

Ömer Çetinkaya

Giden sene (1990) den

Oturdum bir hesap yaptım,
Yılın son günü,
365 günün hani? ,
Ne var elinde? 52 haftadan,
Koskocaaa bir hiç,
Giden seneden.

Evimizden biri uzuuun sefere çıktı,
Yırtıldık ama durduramadık,
Bir tanede konuk geldi,(ibramim)
Kutnu kumaşa sardıramadık,
Bu bize bir suç,
Giden seneden.

Yap emdinin ne kadarını yaptım?
Ne kaldı yanımıza maddi,
Manada bir merhale,
Neredeee? bende,
Bir hezimet sorma!
Giden seneden.

Ağladım gözyaşım incimi oldu?
Bir hastam var idi çaremi buldu?
Bundan alınımdaki oyuklar oldu,
Bu türden sorular soru üstüne,
Ne miktar yöneldim bunlardan ders alıp O'na,
Giden sene (BEN) ...

01.01.1991

Ömer Çetinkaya

Gönlüm bir alaca kuşun peşinde

Senden bir çift selam, getirdi diye,
Gönlüm bir alaca kuşun peşinde.
Dünyada en büyük, bana hediye,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde.

Yıllarımı kanadına, taksada,
Bulutların üzerine, çıksada,
Yâr zülfüne ak; papatya taksada,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde.

Gönlümden, süzülüp çıktığı için,
Kan kan damarımdan, aktığı için,
Burcu burcu yârim, koktuğu için,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde.

Kanat vurup göğe, aşkım yazarken,
Yârim görmüş, gözlerini süzerken,
Gözlerimden yanağıma, sızarken,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde.

Benden yâre, selam alıp götürür,
Tor şahin misali, avın yitirir,
Selamınla, beni bana getirir,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde.

Ömer Çetinkaya, bir kuşa neden,
Yâri için düşüp, peşinden giden
Hasretlik çekilmez, ahuu vahh eden,
Gönlüm bir alaca, kuşun peşinde...

01.09.1989

Ömer Çetinkaya

Gönlüm bir yoldur

Benim gönlüm bir yoldur,
Şuramdan başlayıp sana doğru,
Uzun ince kıvrım kıvrım,
Beni sana taşıyan,
Benim gönlüm bir yoldur,

Benim gönlüm bir çöldür,
Sevginle yanıp yanıp kavrulan,
Kum kum kum,
Durup durup yakan beni,
Benim gönlüm bir çöldür.

Benim gönlüm bir daldır,
Damar damar kan kan,
Seni tomuran tüm bahara inat,
Benim canım sevgilim,(meyveli) ,
Benim gönlüm bir daldır.

Benim gönlüm bir saldırı,
Tüm umutlarımı taşıyan,
Sensiz tüm Dünyamı alıp götürün,
Gecenin bzzzz gibi karanlığında, yol alan,
Benim gönlüm bir saldırı.

Benim gönlüm bir haldır,
Bak sevgilim anlatayım,
Sensiz bir Dünya'yı sil,
Senin yanımda olmayın tarifi canım,
Benim gönlüm bir haldır...

11.08.1989

Ömer Çetinkaya

Gönlümü mezata çıkardım

Deli gönlüm ben mezata çıkardım,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.
Hayran hayran havasına bakardım,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.

Varım yoğum bilmez her şeyler ister,
Bende bırakmadı gömlekte astar,
Karşıdan karşıya köprüdür mostar,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.

Her gün havalandı gökten inmedi,
Gönlümün yüzünden gözüm dinmedi,
Yaptıkları hiç içime sinmedi,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.

Geçmişimi beğenmedi saymadı,
Kazancımı yedi yadi doymadı,
Hiçbir zaman sözlerimi duymadı,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.

Hedefi görmedi plan kurmadı,
Ahde vefa edip sözde durmadı,
Sahip çıkıp beni bir kez sarmadı,
Satıyorum,satıyorum ve saaattım.

Gönül seni hiç fiata sattım ya!
Büyüklendin seni (hiç) e kattım ya!
Ömer Çetinkaya sabır ettin ya,
Satıyorum,satıyorum ve sattım... 07.04.2006

Ömer Çetinkaya

Gönül

Gönlüm ile,hesaplaşma zamanı,
Bana sorarsanız,geldi gidiyor.
Taman gardaş idik,paylar yarıydı,
Benimde hissemi,aldı gidiyor.

Azı beğenmedi,çoğa yetmedi,
Üzerinden cahilliği,atmadı,
Yalvardım yakardım,sözüm tutmadı,
Ama müstehakın,buldu gidiyor.

Seher seher,Hakka elin açmadı,
Sevdam ile,kanat açıp uçmadı,
Allah(cc) için,gönlüm serden geçmedi,
Şimdi de biñ bişman,oldu gidiyor.

Bu yalan Dünyada,neler etmedin?
Bir kez olsun,sen suyumca gitmedin,
Doğru ile,canı cana katmadın,
Kötüden kötüye,daldı gidiyor.

Ağustos da,karlı dağdan kar ister,
Eda ile,salınacak yâr ister,
Yokluktan bii haber,herdem var ister,
Sanki her isteğin,buldu gidiyor.

Ömer Çetinkaya,gönlüne kızgın,
Ben bir körpe yavru,gönlüm bir kuzgun,
Ben beni bileli,yolundan azgın,
Gönlüm tek başına,kaldı gidiyor...

01.08.1989

Ömer Çetinkaya

Gören olmadı

Seninim demişti vefasız biri,
Verilmişti sözü gören olmadı.
Beni tepeleyip gitti elimden,
Alnımdaki izi gören olmadı.

Bağırđım çığlığım yankıda kaldı,
Elimde güllerim sarardı soldu,
Zalim felek benden intikam aldı,
Hiç gülmeyen yüzü gören olmadı.

Ahde vefa etmeyene yâr denmez,
İnsan yalnız yaşıyorsa var denmez,
Bağrımdaki yanana mı? nar denmez,
Ciğerimde közü gören olmadı.

Derdinde olmayan deve yi görmez,
Derlerdi doğruymuş sırrına ermez,
Nasıl vefasızmış? halimi sormaz,
Sade nazmış kızı gören olamıd:

Keklik palazıydın tuzağa düştün,
Çok büyük fırsattın elimden kaçtın,
Başıma bin türlü olaylar açtın,
Yüreğide sızı gören olmadı.

Ömer Çetinkaya sana tutkun du,
Aşkın deryasına böyle batkın dı,
Hep fırsat kolladı söze yatkın dı,
Kaçtı fırsat hızı gören olmadı...

22.09.1989

Ömer Çetinkaya

Görev ve düşman

Ağrı acı ızdırıp,günlerimi doldurdu,
Esti bir deli poyraz,güllerimi soldurdu.

Ekledim günü güne,sabrettim her acıya,
Allahım(cc) nasip eyle beni haç ve hacıya.

Yapamadım çok zaman,ben kulluk görevimi,
Yanıldım affet Rabbim,Dünya sandım yerimi.

Nefis denen düşmanıp beni hep yanıltıyor,
Kulluk görevlerime hep bahane katıyor.

Ha bugün ha yarınla günlerimi çalıyor,
Nefis denen düşmanım beni benden alıyor.

Neye baksam hep menfii,hepsi cazip geliyor,
Nefis denen bu duygu,maddeye eğiliyor.

Yiyip içip eğlenmek,havasın sürdürerek,
yaşamana bak canım,daha gençsin diyerek.

Aslında ayağımın altını oymak işi,
İnan hiç beğenmedim bendeki bu gidişi.

Ama kendimi almam,ne mükün ne mudara,
Görerek kulak tıkar,benim attığım zara.

Hep bir yana tutuyor,benim yönümü böyle,
Doldurup taşamıyor yüreğimi sevgiyle.

Çok küçük şeyler ile hep beni oyalıyor,
Bir lokmanın peşinde hazinemi harcıyor.

Allahım'cc) sen kuvvetim,artır nefsim yeneyim,
Şu yalancı Dünyada görevimi bileyim.

Ömer Çetinkaya

Görev ve yaratılış

Seher vakti kalkar dinlerim,
Bülbül öter,
Anlarım ki bu ötmek için yaratılmış,
Kalkıp hazırlanırım,
Kahvaltı da zeytin,
Anlarım ki bu tatmak için yaratılmış.

Evden çıkarım işime diye,
Yolumu bir köpek keser,
Anlarım ki bu kapmak için yaratılmış,
Yolumun Kenarlarında çiçekler açmış,
Envay türlü renk renk gül,
Anlarım ki bunlar kokmak için yaratılmış,

Akşama kadar çalışırım,
Evime dönerim bir telaş,
Dünya evi bu ben ahmak için yaratılmış.
Ah canım evim ve hayatım,iş mutfak banyo,
Nefis bir yatak odası pembemsi,
Yatak bu baza yatmak için yaratılmış.

Bülbül ötmek,zeytin tatmak,
Köpek kapmak için yaratılmış,da,
Ben niye? niye? niye? Yaratıldım,
İş,ev,mutfak,tuvalet,yatak,
Bunlar olamaz hayatıma gaye,
Yaratanımı bilmek sınav olmak için yaratılmışım...

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

Görünüm ve görüşüm-1

-1-

Hayat denen sürecin,size yansıyan yönü,
Sizlere tablo ettim,ders alın diye beni.

Benim hayat biçimim,inişli ve yokuşlu,
Çok az kahkaham mevcut,acı keder nakışlı.

Hayır şikâyet değil,dert benimdir çekerim,
Bastırırım yarama,bal ile tuz ekerim.

Çünkü benim sınavım,sorular zor olsada,
Kimseye boyun eğmem,sabrim çok az kalsada.

-2-

Tuttururum bir türkü,acıımı hep yutarım,
Kamofle ettim üstün,bir kahkaha atarım.

İnsanoğlu makamın,kendisi burda yapar,
Allah(cc) ne yap dediyse,yapar ilave katar.

Hem O'nun rızasını,gözetir her işinde,
Hemde O'na sığır,her işinin başında.

Her olayda mutlaka,çok iyi bir yön bulur,
Her olaydan kendine,gayet büyük pay alır...

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

Görünüm ve görüşüm-2

-3-

Siğınır yaratana, İmanından güç alır,
Gücünü O'ndan alan, ebedi güçlü kalır.

Daima irtibatlı, kalben bağlıdır O'na,
Doyup mutain olur, ismini ana ana.

Ağzı hep kapalıdır, Kalbi ile zikr'eder,
Kâinat kitabını, okur okur fikr eder.

Derki benim Rehberim, uyanık yolum doğru,
Kurtulmama yapılır, günde beş defa çağrı.

-4-

İşte bende sizlere, beni böyle anlattım,
Kırıldı kırılacak, belki şu an fay hattım.

Kusuruma bakmayın, bazen ben zırvalarım,
Ama bir sözüm gerçek, hep rızasın ararım.

Derim ki seher vakti; Allahım(cc) bizi affet,
Senin seyrângahın kalp, o na uygun ver ceset.

Yıllar yıldırım gibi, çakıp ta geçi verdi,
Olmalı hepimizin, (DERD, i) Dinimin derdi...

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

Görünüm ve görüşüm-3

-5-

İlayı kelimetullah,yücelmesi uğruna,
Dönüp bakmamış neslin,Dünyaya ve varına.

İşte bizde bu yolun,yolcuları olalım,
Halka'i serzakirde,yerimizi alalım.

İnsanoğlu Dünyada,Yaratanın halef'i,
Rızasının kazanmak,bu hayatın hedefi.

Olması ekseninde,(Hududullah) içinde,
O'na İbadet eden,O'nu görür biçimde.

-6-

Doldurursak içini,bu ömür sınırının,
Yeri elbet yücedir,böyle Hak tanırının.

Değilse zararını,yine bizler çekeriz,
İşleri yanlış eder,bal'a da tuz ekeriz.

Buda bizde cehalet,varlığının yaftası,
Hemen yüzüne vurur,insanların hatası.

Yalvarırım Allahım(cc) yalvarırım ben sana,
Bunca niğmet üstüne,sevgini bahşet bana...

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

Göz göze

Sözler gözler içinde,gözler bir(giz) içinde,
Göz neyemi muktadır? Kız var gözün içinde.

Bir bakınca tutuştı,bu yüreğim gözlerden,
Ciltlerle kitap yazsam,gözlerdeki sözlerden.

Uçsuz bucaksız umman,insandaki her bir göz,
Dünya'mı baştan başa,od'a yakar her bir göz.

Alırmış göz haberi, beyine iletirmiş,
Envayy türlü renkleri,et parçası bilirmiş.

Ne kadar acip bir yol,ne derece gizem bu,
Göz için yüksek okul,senin ilmin mi dir bu?

Görmeyi beyne verip,göstereni retdetmek,
Akli tabana verip,kafaya pabuç giymek.

Gibi geliyor bana,senin ilim bildiğin,
İnkâr kapısıdır? senin son istediğin.

Bunlardan yola çıkıp,görülene gidilir,
Zar ve su ya beyine,bunlara perde denir.

Göz görmez yürek görür,sen bunu anlamadın,
Görmeyi sağlayanı bir türlü bulamadın.

Görüşelim seninle,bir müsait zamanda,
Görmeyi öğrenelim,bir karanlık akşam da.

Aç gözünü ey insan,(biz'i gören'i) tanı,
Sonra gözün kör eder,olasılık ve sanı.

Ömer Çetinkaya gören,ne göz nede beyindir,
Görmenin esası,Allah(cc) Kitap ilim ve Din,dir.

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

Göz nasıl görür?

Göremez kendini,nasıl birşeydir?
Alemi Dünyayı,göz nasıl görür?
Dünya gibi,dönek döner çevrilir,
Kaş denilen yayı,göz nasıl görür?

Bir kabın içinde,iki ayrı su,
Nasıl karışmıyor? Hayret doğrusu,
Renklerin her tonu,açık koyusu,
Milimetrik payı,göz nasıl görür?

Her sırrı keşfeder,kendini görmez,
El karışmaz,yapısına sır ermez,
Nur olmasan,ardın sıra gidilmez,
Gündeki ziyayı,göz nasıl görür?

Gördüm deriz ama,hiç düşünmeyiz,
Gezip gözden kalp'e hiç taşınmayız,
Yıllardır bakarız,hiç aşınmayız,
Görevde rıza'ii göz nasıl görür?

Kahverengi siyah,yeşiyi mevcut,
Tek başına Dünya,yalnız bir vücut,
Bu alem onunla,kazanır boyut,
Su ama deryayı,göz nasıl görür?

Gözlemek olayı,yüreğin işi,
Bu Allahın(cc) lütfu bilmeli kişi,
Ömer Çetinkaya,gör sen gidişi,
Yürekte sevdami,göz nasıl görür?

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Göz üzerine tezim

Bir bakışın aklım,başımdan aldı,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.
Gönlüme aydınlık,gözünden doldu,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.

Sandım ay buluttan,sıyrıldı yine,
Bakışın örnektir,her doğan güne.
Kırk gün baksam doymam,inan gözüne,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.

Aydan aydınlık tır,güneşten sıcak,
Her bakman açıyor,kalbime kucak,
Ufkumu ısıtır,bakışın ancak,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.

Hangi renk'e baksam,gözümde sensin,
Göz göze gelince,sen bende sensin,
Bir başka adıdır,devri düzensin,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.

Suda berraklıksın,gül de rayihaa,
İpekten görülmüş,bedenin çuha,
Gözünün seyriyse,bir sonsuz vaha,
Ondan benim tezim,göz üstünedir.

Ömer Çetinkaya,hayran gözüne,
Gözün konu aldım,sevgi tezime,
Değişmem cenneti,gözün izine,
Ondan benim tezim,göz üstünedir...

24.02.1989

Ömer Çetinkaya

Göz yaşlarım

Ne aşkına düştüm ne bağırim yandı,
Gözüm niye Yaratana yaş dökmen?
Nefsimin sözüne inandı kandı,
Gözüm niye Yaratana yaş dökmen?

Paraya ağladın pula ağladın,
O nun yarattığı kula ağladın,
Kızlara ağladın dula ağladın,
Gözüm niye Yaratana yaş dökmen?

Anaya,babaya,oğula,kıza,
Aladın düğüne ağladın saza,
Dönmedin seherde Hakka niyaza,
Gözüm niye Yaratana yaş dökmen?

Mal için üzüldün mülke ağladın,
En sona ağladın ilke ağladın,
Kendini bilmeden hakla ağladın,
Gözüm neden Yaratana yaş dökmen?

Rızasını hiç hesaba katmadın,
Saldığı emirin birin tutmadın,
Ağlamanın lezzetini tatmadın,
Gözüm niye Yaratana yaş dökmen?

Ömer Çetinkaya gözyaşınla yun,
Bu ömür bu Dünya sınav ve oyun,
Gözüyün yaşını iç yudum yudum,
Gözüm neden Yaratana yaş dökmen? ... 04.01.2005

Ömer Çetinkaya

Gözleriyin bebeğinde

Gözleriyin bebeğinde,
Gül yazılı gül bebeğim.
Kaşların ufkumu tuttu,
Tül yazılı tül bebeğim.

Çağla rengi mordan öte,
Ayrılığın zor dan öte,
Senin sevdan nar dan öte,
Kül yazılı kül bebeğim.

Çekemedim sensizliği,
Gece müthiş sessizliği,
Yeşil gözün mor iliği,
Pul yazılı pul bebeğim.

Öyle dolsam gözlerine,
Doyum olmaz sözlerine,
Gün batarken yüzlerine,
Kul yazılı kul bebeğim.

Ne yani bu bana çok mu?
Senden bana hisse yokmu?
Bu ettiğın cana hak mı?
Bul yazılı bul bebeğim.

Çetinkaya (n) ciddiye al,
Gözündeki gerçekle kal.
Gözümnden gir kalbime dol,
Yol yazılı yol bebeğim...

16.021989

Ömer Çetinkaya

Gözler ruhun penceresi

Bir ulu kervansın umutlarımda,
Beni sana,
Seni bana taşıyan,
Ben böyle görür böyle düşünür,
Seni yaşarım canım seni,
Ruhum senden nefes alır,
Gözler ruhun penceresi.

Harman üstü mahmurluğu,
Sabah serinliği gibi,
Göz göze gelivermek,
Bir hisirtti oluşur buz gibi,
Alır beni sana taşır,
Yaşadığımı hissedirim iliklerimde,
Gözler ruhun penceresi.

İliklerime kadar titrer,
Bir halete bürünürüm,
Bir türlü ifade edemem hallerimi de,
Kesin inanırım seni sevdiğime,
Nefes alırım gün banyolu derin derin,
Şuramda görürüm seni,
Gözler ruhun penceresi.

Ben kaç kez şahit oldum,
Kaç kez senden hayat bulduğuma.
Soluk soluk sen güzelim,
Zabd'ediyorum sevgiden yana ne varsa,
Seni hissediyorum damar damar,
Seni görüyorum, bütün güzelliklerin üzerinde,
Gözler ruhun penceresi...

24.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gözlerin ayrı bir Dünya

Ellerin ellerimde,
Hemen gülün dibindeyiz, hep sen sen,
Diz dize oturmuşuz,
Hani şu aralık gülünün,
Gün doğmadan az evvel, ön bahçede,
Benim dediğim an varyaaa,
Gözlerin ayrı bir Dünya.

Ne şiir ne müzik,
Ne renk anlatır o anı,
Zaman durur,
Yer yerinden oynar bence,
Şuramdan bir şeyler kopar,
Bir halete bürünürüm sorma!
Gözlerin ayrı bir Dünya.

Bir yıldız kayar beynimde,
Bir bütün olurum sende sır sır,
Ne söz ifade eder, o kokuyu
Ne halim o duygularımı,
Bağırarak gelir içimden,
Derken kaybolurum labirentinde,
Gözlerin ayrı bir Dünya.

Bence yaşamak bu olsa gerek,
Gözlerinden ötelere gidiş,
Yolun başlangıcı ve buutu yok,
Sessiz sözsüz,
Tüm duygulardan öte ve giz
Karda yürür gibi yalın ayak ağustos da,
Gözlerin ayrı bir Dünya...

24.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gözlerin canıma kıydı

Gözlerin Dünyamda,doğan gün idi,
Bakmadın gözlerin,canıma kıydı.
Bakışın kan idi,damarlarımda,
Akmadın gözlerin,canıma kıydı.

Ne önemi vardı,sensiz Dünyanın,
Şöyle bakışın sa,en güzel yanın,
Aklımı başından,alır insanın,
Çakmadan gözlerin,canımı aldı.

Su da berraklık'sın,gönlümde huzur,
Seni hiç unutmam,gönlümde hazır,
Seni bana taşır,boz atlı Hızır,
Bakmadan gözlerin canıma kıydı.

Lâv misali,yakıp geçtin beni sen,
O bakışa dayanır mı? Bu beden,
Ne olursun çek,gözünü üstümden,
Çekmedin gözlerin,canıma kıydı.

Yıldız akmış gibi,seherden önce,
Sensin beni saran,ulu düşünce,
Duvak gibi tül tül,huzmeden ince,
Takmadın gözlerin,canıma kıydı.

Ömer Çetinkaya,gözün seyrinde
Tutup aşık oldu,tamda yerinde,
İşte can dediğim,senin elinde,
Sıkmadın gözlerin,canıma kıydı...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Gözlerin günden huzme

Bakınca gözlerim aldı gözlerin,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye.
Şafak attı yüreğimde,bakmandan,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye.

Denizde yokhamoz,ırmakta membağ,
Benim tarihimde,açtın yeni çağ,
Erirdi bakmandan,böyle karlı dağ,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye.

Yüreğimden bağlandım ben,gözüne
Ayrı kalsam gark olurum,hüzüne,
Karanlığı geçip düştün özüme,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye.

Bağırsam ses yetmez,arada dağ var,
Gelemem yanına yolumda ağ var,
Gözünden gözüme,bariz bir bağ var,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye.

Gözlerine bakmam,yetiyor bana,
Sensiz yaşayamam,sen anla sana,
Hayat verir bir bakışın bu cana,
Gözlerin benziyor,günden huzmeye.

Işığa ne hacet? Gözlerin varken,
Bakışların ciğerimi tararken,
Ömer Çetinkaya aşk'tan yanarken,
Benziyor gözlerin,günden huzmeye...

05.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gözlerin İstanbullu

Sen Kark ta doğsan bile,
Gözlerin İstanbullu.
Van lı olman nafiye,
Gözlerin İstanbullu.

Sivas Elazığ Hatay,
Antep Maraş ve Daday,
Doğduğun belde detay,
Gözlerin İstanbullu.

Ankara Yozgat Çorum,
Nev'i ne yapmam yorum,
Balışeh de dururum,
Gözlerin İstanbullu.

Kırıkkale de doğsan,
Çerkez tatar kürt olsan,
Trabzonda bulunsan,
Gözlerin İstanbullu.

Konya Bursa Malatya,
Her insanda huy varya,
Ayağa kalk Sakarya,
Gözlerin İstanbullu.

Çetinkaya nın yurdu,
Gözlerde onun derdi,
Milletimin her ferdi,
Gözlerin İstanbullu...13.06.2000

Ömer Çetinkaya

Gözlerin mor menekşe

Seni tarif ettim geçen,
Seni bilmeyenlere dedim ki,
Saçları tel tel huzme günden,
Bakışları seher yeli gibi sep serin,
Gözleri karlı dağların moru,
MOR MENEKŞE'si.

Eteklerine tül tül yıldız düşmüş,
Ellerinde ceylan ürkekliği,
Elmaya nisbet yanakları,
İplik iplik süt beyazı alnıda,
Gözleri dağların moru,
MOR MENEKŞE'si.

Çiğ düşmüş gibi,gülün yaprağına,
Kaydı kayacak arası,yıldız,
Karanfil yaprağı gibi buğulu,
Suyun üstündeki kabarcıktaki gün de,
Gözleri dağların moru,
MOR MENEKŞE'si.

İncecik nar fidanı boyda,
Salınırken yellere inat,
Ufkumu tutu verir,
Güneşe göç eden kuşlar gibi,
Gözleri dağların moru
MOR MENEKŞE'si.

Analarda süt kokusu,
Bulutlarda yağmur müjdesi,
Dağlarda goyak goyak çiğdem,
Sahillerde dalga hışırtısı sesi,
Gözleri dağların moru
MOR MENEKŞE'si...

Ömer Çetinkaya

Gözlerinden gel gelince

Kırk yerimden bağlasalar duramam,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.
Yollar karlı dağdan aşmış aramam,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

Karşı korum efendi me beyime,
Hat çekerim Vatanıma köyüme,
Sırtımı dönerim emmim dayıma,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

Hele birde bakman kucak açınca,
Bakışın benliğim öte geçince,
Dünya altın olsa pul etmez bence,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

Yalvarırım nazarını öte tut,
Sevgime olamaz pranga hudut,
Beni buralarda ne tutar sabit?
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

Işığa ne hacet bakman yeterli,
Aydınlattın gönlüm gözün gün ferli,
Yıkarım kal'ayı olsa Hayber'li,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

Gözlerine bakmam gut gıda bana,
Paşamı biçilir? şöyle bakmana,
Ömer Çetinkaya yolcudur sana,
Bana gözlerinden gel,gel olunca.

21.02.1989

Ömer Çetinkaya

Gözleriğin davetine

Aşıp geldim karlı dağdan,
Gözleriğin davetine.
Geçip yayladan otağdan.
Gözleriğin davetine.

Sevip seni düşsem dile,
Versem canım bile bile,
Karşı koymam ne kelime,
Gözleriğin davetine.

Dayanılmaz bir arzusun,
Sensiz geçen gecem uzun,
Katar oldum düzüm düzüm,
Gözleriğin davetine.

Gözlerinden gel olunca,
Burda kalmam olmaz bence,
Gelirim çeksem işkence,
Gözleriğin davetine.

Na olursun! bakma öyle,
Kuşattın gönlüm sevgiyle,
Gelmem şart tır ölsem bile,
Gözleriğin davetine.

Çetinkaya gözlerine,
Bitiyorum dedi yine,
Gelip erdim benliğime,
Gözleriğin davetine...

21.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gözleriyin hasretliği çekilmez

Olmasa ne önemi var,
Havanın,suyun,güneşin,
Ben yinede yaşar,
Ben yinede mutlu olabilirim,
Bütür güçlükler bana vız gelir,
Amma ve lâkin,
Gözleriyin hasretliği çekilmez.

Hiç şiir yazdığım olmadı,
Ekmek üstüne,et üstüne,
Belkide bu kırkınıcı şiirim,
Harf harf seni anlattığım,
Senin özelliklerini,
Haykırdığım dağa taşa gecelere,de
Gözleriyin hasretliği çekilmez.

Sen olmadıktan sonra,
Ne bahar güzel bence,
Ne gül bahçeleri inan,
Ne musikide makamın evrenselliği,
Yinede katlanırım,tüm tatsızlıklara da,
Gel ve lâkin,
Gözleriyin hasretliği çekilmez.

Ne gam bence güzelim,
Yokların sıralanması kapıma,
Un yok,tuz yok,su yok,hava yok,
Tahamulüm şınırsızdır,
Acıyı,açlığı,ağlamayı,
Ne olsa çekerim de,
Gözleriyin hasretliği çekilmez...

24.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gözleriğin kitabını yazayım

Lütfeyle nazarın çeke gözümde,
Gözleriğin,kitabını yazayım.
Beni çekip alan,dertten hüzünden,
Gözleriğin kitabını,yazayım.

Dünyayı toz pembe gösteren bana,
Hayatı tanıtan can katan cana,
Seyrederken huzur veren insana,
Gözleriğin kitabını yazayım.

Doyum'mu olurmuş? Göze bakmaya,
Gönlüm'den bir ırmak başlar akmaya,
Baka baka beni böyle yakmaya,
Gözleriğin kitabını yazayım.

Bir göç başlar,benden şana gözümde,
Yanlış mana buldun doğru sözümde,
Güne sırtım döndüm,gözün yüzünden,
Gözleriğin kitabını,yazayım.

Güne ihtiyaç yok,bakman yetiyor,
Gözlerin büsbütün ufkum tutuyor,
Bakınca bak,kalbim nasıl atıyor,
Gözleriğin kitabını yazayım.

Ömer Çetinkaya gözüne hayran,
Yıllarca gözlerin eylesem seyran,
Gözlerin yaradan Mevlana kurban,
Gözleriğin kitabını yazayım...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Gözleriğin rengini

Hiç bir renk de bulamadım,
Gözlerinin rengini ben.
Işıktan mı bilemedim?
Gözlerinin rengini ben.

Çağla rengi desem değil,
Ey gün gölge oldun eğil,
Çağlar gibi ettin meyil,
Gözlerinin rengini ben.

Güneş vurmuş buz da şule,
Yeni açmış gülde hale,
Saydım tüm renk'i nafiye,
Gözlerinin rengini ben.

Suda ki renk gül'de koku,
Başka alem doku doku,
Vurdu beni nazar oku,
Gözlerinin rengini ben.

Ufkumu tutmuşsun bakıp
Tüm renk'i peşine takıp
Renk oldun ciğerim yakıp,
Gözlerinin rengini ben.

Baka kaldım gözlerine,
Sakın kızma sözlerime,
Çetin kaya baksın yine,
Gözlerinin renk'ine ben...

22.02.1989

Ömer Çetinkaya

Gözleriğin tarihcesi

Dünyadaki tüm,renklerin üstünde,
Gözlerin dağların,mor'undan güzel.
Küllenmiş ti yüregimin ateşi,
Gözlerin ateşin,kor'undan güzel.

Başak başak sarı,çiğdeme inat,
Martılarda beyaz,tüyden bir kanat,
Yeşile bürünmüş,yamaçta kat kat,
Gözlerin ırmağın ton' undan güzel.

İplik iplik süt beyazı,sineden,
Geline yakılmış,taze kınadan,
Yeşil başlı ferik,telli turnadan,
Gözlerin bülbülün,zar'ından güzel,

Havada tur nadan,gölde ördekten,
Has bahçede açmış,gülden çiçekten,
Devranıma dönük,çerkı felekten,
Gözlerin kaderin,zor'undan güzel,

Laleden,sümbülden,gülden,nergisten,
Sinemi dağlayan,Davudii sestem,
Yüzümde duyduğum,ılık nefesten,
Gözlerin gülecek,yâr'inden güzel.

Katar katar deve,sürüyle yoz dan,
Kanımı kaynatan,bahardan yaz dan,
Ömer Çetinkaya,çaldığın sazdan,
Gözlerin mızrabım, yer'inden güzel...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Gözü gören Rubaii ler-1

1-
Gözümüz gönlümüzün dışa açık kapısı,
Gözlerden keşf edilir bir yüreğin yapısı,
Gözden girip gezersin, benim gönül bahçemi.
Gözlerimden verilir, vücudumun tapu'su

2-
Senin öyle bakışın beni deli edecek,
Gözlerinden öte'ye alıp beni gidecek,
Aslında gözlerimiz iki kalbin bir yolu.
İki yönlü tek yoldan bize sevgi gelecek.

3-
Ben sana demedim mi? ne olur öyle bakma!
Gözlerinden tutuşdurup, benim Dünyamı yakma,
Gözdür alemi gezer yüreğim örklü sana,
Bu fağnusun içinde beni sensiz bırakma.

4-
Kanat vurdum seherde, gözündeki aleme,
Nev'i seyrangâh yapmış, Rabbim benii ademe,
Kâinatta ne varsa? Allahın(cc) ser zakiri,
Ne kadar bilgi vermiş göz denen allâmeme.

5-
Göz ayrı görmek ayrı, görmek gözü seyretmek,
Gözden açılan yoldan, gözden de öte gitmek,
Görmek farkı fark etmek, görmek görmede O'nu,
Şiddeti zuhurundan gizliliği (derk) etmek.

6-
Senin her eseriğin seyrine doyum olmaz,
Sen kanun koymasaydın, hayata uyum olmaz,
Nasıl akıl edilir ki? bunca eser ustasız.
Hava, kulak, firekans, ayarsız duyum olma...

09.01.2001

Ömer Çetinkaya

Gözü gören Rubai ler-2

1-
Her göz seni anlatır,Senin büyüklüğünü,
Bu gönül aleminde sırf senin tekliğini,
Sen olmasan görmemin,ne anlamı olurdu?
Görmesem de bilirim ben senin ferd'liğini.

2-
Hiç insanın canının ikincisi olurmu?
Sen ben,siz biz ikilik,bir canda bulunurmu?
Hayatımı kuşattın,yerim neredir deme,
Sen bende solunumsun,hiç sensiz olunurmu?

3-
Anlatmak öyle zor ki, senin bende yerini,
Geçmişim sensin san ki,kuşattın yarınımı,
Ufkumu aydırlatan gün gibisin güzelim.
Bu duygumun içinde,tarîf eyle serimi.

4-
Dünya ben sende kalmam elbet birgün giderim,
Hani nerde? sen söyle ebem dedem pederim,
Senden muradın alan bir kul bile görmedik.
Sen bizi terk etmeden,erkekce biz edelim..

5-
Hergün acı ve keder,hep yıkık umut gördüm,
Bozulmuş has bahçeler,yıkık yıkık yurt gördüm,
Acımızdan mutluluk duyduğun belli Dünya.
Izdıraptan kıvranan,bin bir türlü fert gördüm...

6-
Gözlerden başlayarak bak neleri seyrettik,
Eserden müessire, alıp başımız gittik,
Biz senin eseriğin üstünde turran görüp,
Eseri yaratana böylece İman ettik...

06.01.2001

09.01.2001

Ömer Çetinkaya

Gözüm senin üstünde

Aklım fikrim senin,üstünde döner,
Şimdi kestirdiğim,hallarda mısın?
Uykudan uyanıp,yüzün yumamış,
Yüzün her tonuyla,allarda mısın?

Güle uzanınca,dikenmi tuttun?
Yüzün niye ekşi,limon mu tattın?
Gözlerimde böyle,inan her hattın,
Aşkım duyuldu da,dillerde misin?

Sevdamamı düştün,benzin sapsarı?
Rüzgara kaptırma,çözüp saçları,
Seni gördü saydım,uçan kuşları,
El ele geçtiğim,yollar da mısın?

Günün her anında,gündüz ve gece,
Simaan gözlerimde,ineden ince,
Şafak vakti,seher yeli esince,
Kokunu alırım,güller de misin?

Aramızda karlı,dağlar olsada,
Gönlüm senle,cüssem burda kalsada,
Tüm Dünyanın,gonca gülü solsada,
Çiçekten oluşmuş,ballar da mısın?

Ömer Çetinkaya,gözlüyor seni,
Tariflerden uzak,özlüyor seni,
Ruhem adım adım,izliyor seni,
Sardım kucağımda,kollar da mısın?

12.09.1989

Ömer Çetinkaya

Grup kurdum dostlarım için

Sizler ile bir arada olmaya,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.
Dertlerine candan ortak olmaya,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.

Hem hâl olup dertleşmeye sizlerle,
Her zorluğu yenmek için el ele,
Grubumuz dönsün bahçeden güle,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.

Sevgiden bir anıt misali olsun,
Sevgiyi bilenler burda bulunsun,
Grubumun adı ister SEN olsun,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.

Grup senin benlik olurmu? Bizde,
Sakin haa kalmasin dostluklar sözde,
Bir ışık mutlak var gittiğim izde,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.

Yüreğimi size mekân eyledim,
Programım dürüstlüğe bağladım,
Buyurun (dostlarım) ,bir haber saldım,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum.

('Ömer Çetinkaya şiirini sevenler,*
Grub'umun adı) sevip gelenler,
Lâfla değil özden birlik olanlar,
Dostlar için bir grup'ta ben kurdum...

06.05.2006

Ömer Çetinkaya

Gurbet elde garip nasıl eğlenir?

İnsanın içine gurbet düşünce,
Derdini içine atar eğlenir.
Bahar'da erimiş kar'ın seline,
Gözünün yaşını katar eğlenir.

Kurbetliğı yüreğime mâl etmiş,
Sıla diye kar'lı dağı yol etmiş,
Bitmez hasretliğe kendin kul etmiş,
Suçunu aleme atar eğlenir.

Kurbeti suçlar ya kendisi garip,
Yüreğini tutup kiraya verip,
Gariplik içinde böyle eriyip,
Demez acısını yutar eğlenir.

Işık olmak için kendini yaktı,
Birde kafasına gurbetlik taktı,
Kendini bulmaya ser'in bıraktı,
Malını mezatta satar eğlenir.

Biri gurbet biri felek yârinin,
Ömür boyu esiridir (bir) inin,
Tapusunu gurbet almış yerinin,
Boyunca acıya batar eğlenir.

Gurbetlik içime işlemez benim,
Vaveyla da böyle bedenim tenim,
Ömer Çetinkaya gurbet el senin,
Yüreğini yakar tüter eğlenir.

Ömer Çetinkaya

Gül havası yapma

Gül havası yapma kendi kendine,
Gül dediğin ince dala bağlıdır.
Sakın ahkâm kesme sevda üstüne,
Gönül yapmak tatlı dile bağlıdır.

Geçici sevdaya gönlünü verme,
Şuursuz bilinç siz hayatın sürme,
Hayır kolay değil peteğe girme,
Arı dan çiçekten bala bağlıdır.

Kadın yada erkek insan insandır,
Sanırmısın insan et kemik kandır,
Kâinatta insan oğlu sultandır,
Zirve ise karlı yola bağlıdır.

Demir dövülmekle çeliğe döner,
Hüda sıkıntıyla bizleri dener,
İnsan sabır ile nefsini yener,
İnsan olmak türlü hala bağlıdır.

Kalbine Dünyayı malı doldurma,
Hak sevgisin sen hafife aldırma,
Defterini kötülükle doldurma.
İyi demek elbet ele bağlıdır.

Ömer Çetinkaya Hakka sevdalan,
Kaçkez isbatlandı bu Dünya yalan,
Elbette olacak has bahçen talan,
Sam denilen esen yele bağlıdır... 12.12.2003

Ömer Çetinkaya

Gül yüzünde güller açsın.

Bu Dünyanın derdi bitmez,
Gül yüzünde güller açsın,
Keder (soru) ,gelir gitmez,
Gül yüzünde güller açsın.

Her insanda üzüntü var,
Başa gelir ahhh ile zar,
Benim size öğüdüm var,
Gül yüzünde güller açsın.

Somurtmak'la gün mü geçer?
Suratsızdan herkes kaçır,
Gülmek mutlu kapı açır,
Gül yüzünde güller açsın.

Üç beş günlük bu ömürde,
Yay huzuru perde perde,
Kul başına iş gelirdi,
Gül yüzünde güller açsın.

Ne olursun üzme beni,
Gülde Mevlâm sevsin seni,
Yanlış anlamayın beni,
Gül yüzünde güller açsın.

Ömer Çetinkaya bu ne?
Suratını astın yine,
Ne gölge etse sevgine?
Gül yüzünde güller açsın...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Gülenler ve gülmeyenler

Halinden belli oluyor,
Gülenlerle gülmeyenler.
Elbetteki ayırt olur,
Bilenlerle bilmeyenler.

İnsan bu Dünya'ya gelir,
Belirli bir süre kalır,
Sınavda ayırt edilir,
Olanlarla olmayanlar.

Simasından belli insan,
Dışı gön'dür içide kan,
Çok sağ olsun selam salan,
Şalanlarla salmayanlar.

Güler yüze tatlı dile,
Doyum olmaz sevgiliye,
Mutluluktan bir kabile,
Bulanlarla bulmayanlar.

Doyumsuz bir muhabbete,
İyi biten akibete,
Dolup taşan ferasete,
Dolanlarla dolmayanlar.

Ömer Çetinkaya size,
Layık olsun sevginize,
Sürçü lisân olan söze
Kalanlarla kalmayanlar...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Gülmü güzel? senmi gülüm?

Durup durup sorarım hep,
Gül mü güzel sen mi gülüm?
Güle biraz gonca sebep,
Gül mü güzel sen mi gülüm?

Güneş doğar vurur cama,
Huzmeleri yansır bana,
Seherde sordum şeyda ma,
Gül mü güzel sen mi gülüm?

Gülün aslı toprak odun,
Kokusundan güzel kokun,
Bence olamaz rakibin,
Gül mü güzel sen mi gülüm?

Gül dalında çiğ dudağın,
Ettin aklım darman dağın,
Seni takınmak adağım,
Gül mü güzel sen mi gülüm?

Diyeceğim çok ya daha,
Düşümde ersen sabaha,
Gül mevsimin geçti aha,
Gül mü güzel sen mi gülüm?

Çetinkaya gülü değil,
Şeni sever pişman değil,
Söyleyimde gerçeği bil,
Gül değil de sen sin gülüm... 11.06.1989

Ömer Çetinkaya

Gün gelir bu Dünya ömrün tamamlar

Gün gelir bu Dünya,ömrün tamamlar,
İnsanlar mahşere,derilir bir gün,
Her kul ne yaparsa,kaydın alırlar,
Defteri eline,verilir birgün.

Siygaya çekerler,en küçük haktan,
Geçmesi zor,sırat denen tuzaktan,
Tanığın olacak,gözden kulaktan,
Suçların sırayla,sorulur birgün.

Ömür sermayeni,nerde harcadın?
Görevin olmadık,işler kurcadın,
Paşa biçilmeyen,antik sırçaydın,
Gülün darbesiyle,kırılır birgün.

Kazandın derledin,mal servet ettin,
Haram mı helal mı? demedin yuttun,
Baki'i hayat menziline,unuttun,
Gerçekler ap açık,görülür birgün.

Her gün beş kez,GEL diyeni duymadın,
Kurtuluş bu,diyene sese uymadın,
Hak yalında,beş paraya kıymadın,
Servetin boynuna,sarılır bir gün.

Ömer Çetinkaya,belki gün bugün,
Ölüm benim için,derdin toy düğün,
Suyunu koydular,de gayri öğün,
Naşın teneşire,serilir birgün...

28.08.1989

Ömer Çetinkaya

Gün olacak böyleğim

Gün olacak böyleğim,
Yalan Dünya seni seni.
İnan esir alacağım,
Yalan Dünya seni seni.

Seni yurd'tan süreceğim,
Kötü halin göreğim,
Ölenece gereğim,
Şalan Dünya seni seni.

Sen hep bana ettin oyun,
Eş olmaz kurt ile koyun,
Yalan Dünya böyle deyin,
Yalan Dünya seni seni.

Sana bel bağlamam nerde?
Oldun nazlı yâri perde,
Dava ettim mahkemede,
Yalan Dünya seni seni.

Tlan ettin bağım benim,
Tutulurmu? sözün senin,
Taşa tutsam tüm bedenim,
Yalan Dünya seni seni.

Çetinkaya kızar sana,
Kızmakta da haklı ama,
İçtin kanın kana kana,
Yalan Dünya seni seni...

27.09.1990

Ömer Çetinkaya

Güvercinim

Bize seni anlatır,bir tercüman gönderdin,
Alıp okuyun diye,eline nağme verdin.

Dönüp cevelan eder,yerden göğe ağarak,
Anlatır bana seni,kanatla yel döğerek.

Mühür vardır gözünde,uçarsın güvercinim,
Bulutlardan bir bahçe,açarsın güvercinim,

Şehit kanına basıp,ayağın boyamışsın,
Şehidime oyyy çekip,seherde ağlamışsın.

Alın yazım gibisin,bulutların içinde,
Senin savrulman gibi,ömrüm aynı biçimde.

Takla atar tuğ yapar,pike üstüne pike,
Göğe dikkatim çektin,pikeni dike dike,

Nazarımı hasrettim,gök yüzüne buluda,
Zaman zaman taşarım,gönlüm böyle doluda.

Derim ki nasıl olur? Direksiz bu gök tavan,
Ne kadar büyük Usta,bunları böyle yapan.

Güvercinim çırpınır,sende kanat bende kalp,
Kalbimin üzerinden Hakka taraf pike yap.

Bak Ömer Çetinkaya,güvercinden ders aldı,
Pike yapan ömründen,ellerinde ne kaldı?

23.Marat.2006

Ömer Çetinkaya

Güzelliğın tuzak etmiş

Avlamaya o yâr beni,
Güzelliğın tuzak etmiş.
Aramıza dağlar koyup,
Yollarımı uzak etmiş.

Mahvı perişanım bilmez,
Ağlarım göz yaşım silmez,
Benden kaçır bensiz olmaz,
Kaderimi kazak etmiş.

Lâf ile sevgimi olur?
Eden ettiğini bulur,
Dağ başında tipi olur,
Yağan kar'ım tozak etmi.

Elinde oyuncak gönlüm,
Acı ile geçer ömrüm,
Gün gelir de sana derim,
Kirpiklerin boz ok etmiş.

Çarkımın bent'ini yıktı,
Öda atıp bağrımı yaktı,
Gönlüm hayatından bıktı,
Varlarımı hiç yok etmiş.

Çetinkaya seni sevdi,
Ayrılıp boynunu eğdi,
Gözlerin yarama değdi,
Kirpiklerin bıcağ etmiş...

27.09.1990

Ömer Çetinkaya

Güzelsin ama nelerden

Telli turnam gökte tutarken katar,
Bence sen onlardan daha güzelsin.
Gözümde gühersin kalbimde atar,
Bence sen onlardan daha güzelsin.

Günün batımından dolun aydan da,
Kaşın güzel çekilmemiş yaydan da,
Anasından kesilmemiş tay danda,
Bence sen onlardan daha güzelsin.

Gülün yaprağında oluşan çiğ den,
Beni can evimden vuracak tiğ dan,
Koldaki kuvvetten yürek te yağ dan,
Bence sen onlardan daha güzelsin.

İnan ki cananım sözümün özü,
Değişmem gamzene baharı yazı,
Anası yozmamış keklik palazı,
Bence sen onlardan daha güzelsin.

Mevcut ne var ise ayrısın bence,
Senden ayrı kalmam büyük işkence,
Buluttan süzülüp yağmur iniince,
Bence sen onlardan daha güzelsin.

Ömer Çetinkaya vafından aciz,
Ruhun benim ile bedenim naçiz,
Ay yıldız gök güneş karalar dediz,
Bence sen onlardan daha güzelsin...

18.08.1989

Ömer Çetinkaya

Halimi nasıl anlatsam sana

Ne desem bilmem ki? nasıl anlatsam,
Tarifden çok uzak hallerim sana.
Muatap telakki eden mi beni?
Çıkmıyor kapalı yollarım sana.

Halim şudur diyememek ne acı,
Kendin kaybetmenin yoktur ilacı,
Her zaman sen oldun başımın tacı,
Açıktır her zaman ellerim sana.

Sükunetim ifademın özüdür,
Göz yaşlarım çığlığımın sözüdür,
Denmi bu kulumun bana nazıdır,
Kırıktır kanadım kollarım sana.

Kendime gelmedim yitik gibiyim,
Gırtlığıma kadar batık gibiyim,
Hiç bir fiat ile satık gibiyim,
Geçermi hiç param pullarım sana.

Belki diye diye ömrü geçirdim,
Verdiğin fırsatı elden kaçırdım,
Elim ile talih kuşum uçurdum,
Daima şükürde dillerim sana.

Ömer Çetinkaya halin demedi,
Boyundan fazlasın hiç istemedi,
Ettiği yanlışa tövbe işledi,
Ölmeden geliyor sallarımla... 08.11.2000

Ömer Çetinkaya

Halimi sorma

Benim hatırımı sormuşsun elden,
Bir uçsuz bucaksız yolda gibiyim.
Seher bülbülüym gülüm tarumar,
Kökünü kesmişler dalda gibiyim.

Çiğliktayım sesim sana yetmiyor,
Gözlerimden sülûetin gitmiyor,
Karanlık ufkumda şafak atmıyor,
Bilinmez bir garip halda gibiyim.

Sonunda şu halim ne olur? Bilmem,
Sensiz bir yitiğim kendime gelmem,
Sen olmazsan eğer burada kalmam,
Şekilce parada pulda gibiyim.

Hallerimi sana yazışım niye?
Yıllar var ki susamışsım sevgiye,
Bii habersin paralansam yâr diye,
Acınacak halden dilde gibiyim.

Günler yüreğimi oyup geçerken,
Çaremi bulurum benden kaçarken,
Yavru şahin yuvasından uçarken,
Pranga vurulmuş kolda gibiyim.

Çetinkaya ayrılığa alışmaz,
Sen yoksunya yaşamaya çalışmaz,
Kavilli de kavilin de buluşmaz,
Omuzlarda giden salda gibiyim...

27,09,1990

Ömer Çetinkaya

Halt etti felek

Beynimde bir mağma,dilimde sükut,
Diyemedim,derdim beni alt etti.
Sevdim alamadım,adın sır ettim,
Verdim diyen,zalım felek halt etti.

Küçük kap almıyor,büyük dolmuyor,
Acı tartım,bir ölçüye uymuyor,
Ettiğimiz,yanımıza kalmıyor,
Her oyunda,felek beni mat etti,

Kaderim bu deyin,çekmemmi bunu?
Kurtuluşmu olur,hayatın sonu?
Var idim yoluna,vermeye canı,
Senin bu tutuman ben yad etti.

Acımı gizlemek,sırrına erdim,
Sevmediğim övüp,kendimi yerdim,
Şu yalan Dünyada; söyle ne gördüm?
Zevkten beni kader böyle tart etti.

Doyanaca gülemedim,bunca yıl,
Has bağımnda neden? soldu gonca gül,
Yılanı alt eder derdin tatlı dil,
Yüze gülen,geri dönüp setr etti.

Ömer çetinkaya,lafı açmadım,
Göğüs gerdim,gerçeklerden kaçmadım,
Yuvadaydım,kanatlandım uçmadım,
Önsaftaydım,felek beni art etti.

24.01.1991

Ömer Çetinkaya

Hani?

Yıllar akıp geçti bu güne geldik,
Elimizde sermayeden mal hani?
Bir kaptan boşalıp birine dolduk,
Geldik geçtik izden olan yol hani?

Doyanaca gülemedik haz ile,
Saramadım naslı sunam naz ile,
Aramızda husumet var söz ile,
Derdime tercüman sazda tel hani?

Yarışa tabiyim sorum zor benim,
Sorulardan birisi de kor benim,
Ağlamaktan iki gözüm mor benim,
Gözümün yaşındanır olan sel hani?

Her günümün üç beş misli sıkıntı,
Kafamda her daim pürüz takıntı,
Bu yüklerden kalbim duracak sanki,
Derdimi dökecek bende dil hani?

Bir gün beyaz dan kem birgün karadan,
Zorlar için var eylemiş Yaradan,
Yavaş yavaş duman tüter şuradan,
Bencileyin nara yanan kul hani?

Ömer Çetinkaya derdin anlatma,
Tutup tereciye tereler satma,
Herkes senin gibi lafı uzatma,
Yandım diyorsun ya nerde kül hani?

27.05.1991

Ömer Çetinkaya

Hasretine tahammülüm kalmadı.

Hasdetine tahammülüm,kalmadı,
İşim gücüm zar'a,döndü gel gayri.
Yatak bir işkence,aleti oldu,
Zülfün teli dar'a,döndü gel gayri.

Yokluğunu yaşıyorum,her nefes,
Dünya sanki oldu,bana dar kafes,
Canını isterin der,gibi bir ses,
Yandı yürek nar'a,döndü gel gayri.

Uykuyu yitirdim,umudum bitti,
Senden ayrılalı,gün yıla yetti,
Gözlerimde bilmem,kaç şafak attı,
Beyaz ufkum mor'a,döndü gel gayri.

Kitabında hani,ayrılık yok idi,
Yer uygunsuz,sana lafım çok idi,
Aslında bu acı,bana hak idi,
Yandı bağrım kor'a,döndü gel gayri.

Elini kanıma,batırman niye?
Senin için nefret,ettim sevgiye,
Beklerim yolunu,gelecek diye,
Bir vefasız yâr'e,döndü gel gayri.

Ömer Çetinkaya,hasrettir sana,
Sevdasını koyamadı,zamana,
Gelmen için bekledim,hep amana,
Gonca gülüm har'a,döndü gel gayri...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Hasta ve hemşire

Gözleri şiiirdi dili tatlıydı,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.
Saçlar bukle bukle şöyle katlıydı,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.

Sağlığı bitirip hemşire olmuş,
Özel hastahane de vazife almış,
Ailede iyi bir terbiye bulmuş,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.

Anadolu da bir nüfusa kayıtlı,
Siması çok narin dili pek tatlı,
Vazifeye düşkün kendi adap'lı,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.

Bakışının arkasında sevgi var,
Konuşması baştan başa bir diyar,
Dilerim ki iyilere olsun yâr,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.

Hanım hasta o başında hemşire,
Hiçbir tavrı dokunmuyor sinire,
Şımarmasın diye demem yüzüne,
Petek hanım diye bir kız tanıdım.

Ömer Çetinkaya senin büyüğün,
Dilerim her zaman iyi olsun günün,
Öğren Petek hanım İmanın Dinin,
Petek hanım diye bir kız tanıdım...

27.04.2006

Ömer Çetinkaya

Hastalığa sabır

20.11.2005 tarihinde hastalanarak hastahannede yattığımda ikinci çalışmam olarak o halette bir halleri gördükten sonra içten bir ifademdir.
Saygılarımla ile...

Hastalığım senden selam bilerek,
Senden gelen derde sabır ederim.
Gözlerimden akan yaşları silerek,
Senden gelen derde sabır ederim.

Biz O'nunuz beden O'nun mülk onun,
Süslenip püslendim, giydim kürk onun,
Yoluna kurbandır bedenim canım.
Senden gelen derde sabır ederim.

İnsanı yaratan dert ile dener,
İmtihan insanın azmini biler,
İnsan bazen ağlar bazıda güler,
Senden gele derde sabır ederim.

Kimini kör topal kimin deli eder,
Kimini evliyaa kimin veli eder,
Sorumuz bu türlü çeşit hâl eder,
Senden gelen derde sabır ederim.

Eyyûpla(as) kurtlara ziyafet çeken,
İbrahim'le(as) od'a çiçekler eken,
Dünya denen yola seferber eden,
Senden gelen derde sabır ederim.

Ömer Çetinkaya derdinden memnun,
Olsada derdiyle bedenden yangın,
Dertlerle imtihan oluruz gün gün,
Senden gelen derde sabır ederim...

21.12.2005

Ömer Çetinkaya

Hayatının kadrini bil.

Kalp te teklemeye, var gözde astimat,
Hayatın kadrini, bilmeli insan,
Bu sitres altında, çekilmez hayat,
Hayatın kadrini, bilmeli insan.

Başta dönme başlar, gözler bulanık,
Ömrün geçtiğine, saçlarım tanık,
Benim dediğim bu, tutsa insanlık,
Hayatın kadrini, bilmeli insan.

Dizler ağustosda, üşüme beller,
Hareket matlaşır, titirer eller,
Teklemeye başlar, şakıyan diller,
Hayatın kadrini, bilmeli insan.

Ömür dediğimiz, bu mahdut kesit,
Günler tek düzeye, geçmesin fasit,
Yemekler lezzetsiz, sular bir asit,
Hayatın kadrini, bilmeli insan.

Uykusuz geceler, geçmekten aciz,
Bu beden bilindir, bizlerce neçiz,
Yapraklar hep sarı, mevsimler hep güz,
Hayatın kadrini, bilmeli insan.

Ömer Çetinkaya gençliğin geçti,
Ömrün bir yıldız dı doğdu ve aştı,
Dünya pazar yeri, kârın kaç kaçtı?
Hayatın kadrini, bilmeli insan...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Hazır ol

Sanma sonsuza dek, yaşarım böyle,
İnsan oğlu ölüm, gelir hazır ol.
İndir bindir, Dünyasıdır burası,
Sınav için zulüm, gelir hazır ol.

Ölünde dirinde, seni görmeye,
Sohbet edip, hatırını sormaya,
Konuk edip, yere sofraya sermeye,
Bir aniden elin, gelir hazır ol.

Kurmuşsun bir düzen, yıkılmaz sanma,
Bu güne kapılıp, gaflete kanma,
(Tasvibim değildir) , olursa amma,
Eşin ölür gelin, gelir hazır ol.

Yer içer eğlenir, güler geçersin,
Hep böylölür ile, döker saçarsın,
Eldolmazsa, bulamayan naçar sin,
Kıtlık denen yılın, gelir hazır ol.

Emmin dayın hep, yanında olmazlar,
Gün olurda, kıymetini bilmezler,
İnsanlıktır bu akılda, kalmazlar,
Evlatlardan delin, gelir hazır ol.

Ömer Çetinkaya, hazır ölüme hele,
Gözlerden akacak, bulanık sele,
Yalan Dünya, Senin olsa nafiye,
Talan denen yelin, gelir hazır ol...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Hemşire hanım

Ayna oldum sana gel gör kendini,
En uç dalda gül gibisin hemşire.
Endamın halinle aynı bil seni,
Seher vakti yel gibisin hemşire.

Sağlığı bitirip hemşire olmuş,
İyi bir aileden terbiye almış
Şimdi (hastane) de bir görev bulmuş,
Hastalara kol gibisin hemşire.

Boyu posu mesleğine tam uygun,
Mesleğini bilir mesleğe saygın,
Bazen şöyle bakarken baygın,
Kalpden kalp'e yol gibisin hemşire.

Anadolunun köyünün biri nüfuslu,
Aile görgüsü gayetten uslu,
Nişanlıdan ayrı birazcık yaşlı,
Bir acayip hâl gibisin hemşire.

İnsanlar sözünden belli olurlar,
İyi olursa toplumda yer bulurlar,
İnsanların yardımına gelirler,
Bir uzanmış el gibisin hemşire.

Ömer Çetinkaya büyüğün senin,
Ahh sana öğretse İmanın Dinin,
Olurken gelirim senin düğünün,
Sen çok tatlı dil gibisin hemşire...

27.04.2006

Ömer Çetinkaya

Her Őeyim senden

Beni sen yaratansın,
Ekmeğim aÇım senden.
Görenler öyle sansın,
Gözümle kaŐım senden.

Ana baba yâr senden,
Vatan Bayrak var senden,
Ahh ağlasam sevginden,
Gözümde yaşım senden.

Her soluğum sen verdin,
Nefes nefes erdirdin,
Soruma kem gönderdin,
Bu dertli başım senden.

Aldığımız her gıda,
Bin hikmet gizli su'da,
Gecemde ve uykum'da,
Gördüğüm düşüm senden.

Ben dediğim bu nefis,
Kar yağmur bulut ve sis,
Aklım fikrim vede his,
Yazımla kışım senden.

Ömer Çetinkaya kul,
Kur'an'ın bildi okul,
RESULÜM'ü andım bil,
İbadet işim senden...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Her zerremle seni seveyim

Her zerremle seni bilip sevmeme,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) .
Ben aciz Din'ini bilip övmeme,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) .

Efendim SULTANIM senin RESULÜN,
Hayatıma gaye İmanım DİNİM
Kulun olup senden aciz isteğim,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc)

Kur'anın hıfz edip yaşamam için,
Ben seni bilemeye sevmeye açım,
Sen bir halk edensin ben ise hiçim,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) .

Senin her emrini sevip tutmama,
Diniyin uğruna canım atmama,
Resulüyün(asv) şefatın tatmama,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) .

Dünyada var ettin imtihan için,
İmtihanda sorum dert ve dar geçim,
Sana İmanım dır başımda taşım,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) .

Her nefes aldıkca ismini ansam,
İslâmi Din'ine doysamda kansam
Ömer Çetinkaya aşkınla yansam,
Ne olur hakiki aşk ver Allahım(cc) ... 27.11.2005

Ömer Çetinkaya

Herşeyin bir sonu vardır

İnsan doğar yaşar ölür,
Herşeyin bir sonu vardır.
Ömür sermayem son bulur,
Herşeyin bir sonu vardır.

Bize ışık veren günün,
Şeb'i aruzun düğünün,
Dediğinin ve duyduğun,
Herşeyin br sonu vardır.

Düştüm derde çektim hayli,
Derman kar eyledi gayli,
Bu dertten dens al detaylı,
Herşeyin bir sonu vardır.

Gözümdeki akan yaşın,
Ağustosun kara kışın,
Baharda coşup akışın,
Herşeyin bir sonu vardır.

Yenen balın tuzun yağın,
Beni taşıyan ayağın,
Zincir pranga dayağın,
Herşeyin bir sonu vardır.

Ömer Çetinkaya sende,
Bir parçasın bu bütünde,
Ne kazandın tüm ömründe?
Herşeyin bir sonu vardır...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Hızirellez ateşini yakalım

Kötülüğün acıların üstüne,
Hızirellez ateşini yakalım.
Birliğimiz daim etmek kastına,
Hızirellez ateşini yakalım.

Bugün hızirellez kardeşlik günü,
Coşup yaşayalım toyu düğünü,
Yakmaya düşmanın kötülüğünü,
Hızirellez ateşini yakalım.

Tüm Dünyaya iyiliği yaymaya,
Şafak attı uyanıpda aymaya,
Şanlı tarihim le örnek olmaya,
Hızirellez ateşini yakalım.

Minareden ezanımın sedası,
Bizde vardır Vatanımın sevdası,
Sevinsinler diye şehit anası,
Hızirellez ateşini yakalın.

Bayrak dalgalansın göklerimizde,
Bütan vatandaşla önderimizde,
Ana bacı kardaş kophile bizle,
Hızirellez ateşini yakalım,

Ömer Çetinkaya hızırı bulsa,
Ülke huzuruna bir tarif alsa,
Sizlerin yanında uzak ta olsa,
Hızirellez ateşini yakalım...

06.05..2006

Ömer Çetinkaya

Hiper tansiyon

20.12.2005 tarihinde bayılmam neticesinde acil olarak Kırıkale Devlet hastahanesine acil olarak yatmamdan sonra hastahane baş hekimi uz.dr.Mehmet Öncel beyin müdahalesi sonucu bir tecrüse ve sınav atlatmış olduk. Hastahanedeki 60 yılda ilk defa hastahane ve doktorlarla olan bazı kesitleri sizler ile paylaşmak sanırım sizleri sıkılmaz saygılar.

Şaşırdım bir anda bayılı verdim,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.
Sanki yerden kopup havaya erdim,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.

Bazen sinir yaptım bende kin yaptım,
Bu adamda dertli diye ün yaptım,
Beynimi salladı beni BEN yaptım,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.

Kanımın basıncı damara tazdik,
Bırakmadı bende bir nebze nâzzik,
Tır geçti üstümden vacudum ezik,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.

Kimini felç etmiş kimini sakat,
Kiminin dizinde bırakmaz takat,
Derdi hazır eden insanda kat kat,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.

Aslında bizlere dert olmuş soru,
Sabırla almış insanlar yeri,
Esas soru bizde derdin üzeri,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı.

Ömer Çetinkaya derde sabır et,
Derdi veren sende hâl bilir elbet,
Düzenli hayatta sağlığın gözet,
Tansiyonmuş yıktı beni ayılttı...

21.01.2005

Ömer Çetinkaya

Hizmetcilerim

Seyrederim Şu aleml,
Gözler bana hizmet eder.
Kalbim adını zikr eder,
Sözler bana hizmet eder.

Mühim olan hisse almak,
O'na giden yolu bulmak,
Taşmak için dolu olmak,
Az'lar bana hizmet eder.

Her varda bir hikmet ara,
Turnalar durmuş katara,
Son bahar kış sıra sıra,
Yazlar bana hizmet eder.

Doğan güneş çevrilen ay,
Ömrümüzü eyledik zay,
Kaval da ses kemanda yay,
Sazlar bana hizmet eder.

Kara toprak çağlayan su,
Gözlerim den akan uyku,
Mevlâma olan bu tutku,
Naz'lar bana hizmet eder.

Ömer Çetinkaya dedi,
Senin rızanı istedi,
Ciğerin ateşe verdi,
Köz'ler bana hizmet eder...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Hizmetim için

Allahım(cc) ben bu handa,bir iz bırakmak için,
Zahmeti göze aldım, bilmem ki başka seçim.

Ne ün kapma savaşı,nede yüksekte gözüm,
Dinime hizmet etmek,Allahım(cc) sana sözüm.

Beynimi kevgir etsem,eleşem liyme liyme,
İnan bana haz verir hizmette sevdiğime.

Yeterki yardım olsun,yolunu yitirene,
Karanlık ruh halinde,kendini bitirene.

Yanayım ışık olsun,yolunu bulan olsun,
Çılgılığımın eko sunda kendine gelen olsun.

Bana zahmet vız gelir,gece uykusuz kalmak.
Aşkıyın ateşinde yanıp yanıp Nur olmak.

Her yüreğe kısmet mi? Aşkın ile kavrulmak,
Heybetine bii hayran alınını yere vurmak.

Allahım(cc) zerre miktar,aşkını dilenirim,
Eziyetten tat alır,aşkınla bilenirim.

Yeterki lütfun ile,bu yolda izim olsun,
Sana giden her yolda, basmaya yüzüm olsun.

Bana hizmet etmeye,ne olursun lütfeyle,
İstersen canım ile, istersen kalemimle.

Hemi hizmet edeyim,hemide günüm biter,
Tez günde kavuştur ki,çektiğim hasret yeter.

Allahım(CC) yalvarmaya bana yüzle el bahşet,
Şiir şiir Dinimi,anlatmama dil bahşet...
01.01.1992

Ömer Çetinkaya

Hürriyetim ve hakkım

Ben size insan'ı
Ben size insan'lığı,
Ben size sen'i,
Ben size ben'i anlatacağım.
Hürriyete olan aşkıımı,
Hayatım ve Hürriyetimi,
Ayrılmaz bütünüm iki parçayı anlatacağım.

Onun için kırdığım prangaları,
Erittiğimiz demir dağları,
Yüreğimi yol,
Canımızı nasıl Bayrak yaptığımızı,
Bir an'ı na bin hayat verip,
Onun için yaşadığımızı,
O'na olan aşkıımı anlatacağım.

Ay'ı versen vermem,
Gün'ü versen vermem,
Beni versen vermediğim,Ahd'ı peymanemi,
Gözümün nuru gönlümün süruru,
Kalbimin atış ahengi olan.
İşte hayat bu denen,
Size Hürriyetimi anlatacağım.

Bulutun hür'lüğünü,
Kuşların kanadını,
Avcının uzak bakışını.
Göz yaşlarımın izlerin yüzümde,
Suyun dört halinin gizemini,
Fecr' sadığı,
Yüreğimizdeki pranga izlerini anlatacağım.

Toplayacağım Dünya'dan tüm kilitleri,
Söktüreceğim tüm parmaklıkları,
Kırşuna dizeceğim kırık kalemleri,
Ölümsüzlüğe yüz karası diye,
Seni bana tercih edip,
Geldiyeceğim Dağlara sinen korkuları yık,
Sensiz geçmeyen Tarihimi anlatacağım.

Senin için serden geçen,
Senin için yârden geçen,
Nice prangalı Üstatları anlatacağım,
Her kötülerin önünde sur,
Bozkurt bozkurt hür,
Alcanımı buyur,Hürriyetim için deyip de
Ölmeyi bilmediğim için ferdii kusurumu anlatacağım..
28.11.2000

Ömer Çetinkaya

Hız İmam Hüseyin

Benim ciğerimin ciğeri idin,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .
Dem'emi gark oldu mübarek tenin?
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

EFENDİM'in (gözüm nuru) dediği,
Bilinirdi sizi candan sevdiği,
Unutulmaz zalimlerin ettiği,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

Kur'an Al'i ashabım (yolunuz) derdi,
Bizlere sizleri Mihmandar verdi,
Zalimler kanına nasılda girdi?
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

Alemi halk etmiş RESULÜ (asv) için,
O'nun(asv) gözü nuru olmakmış suçun,
Her iki cihanda başımda taç'ım,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

İmamların şahı evliya yolu,
Hazreti Aliy'yül(ra) Mirtaza oğlu,
Bütün ilimlerin nur hayat eli,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

Ben Aliyim(ra) Ali(ra) benden diyene,
Kurban olsam Al'i aba giyene,
Canım feda sizi candan sevene,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra)

Baban evliyalar serdarı idi,
Allahın(cc) Aslanı Kerrarı idi,
EFENDİM(asv) yazını çok önce gördü,
Canımın canısın İmam Hüseyin'ra) .

On iki İmamlar (ra) bizlere ışık,
Bizlerse doğuştan onlara aşık,
Yüreğimiz yoldur yüzümüz eşik,
Canımın canısın İmam Hüseyin.

Peygamberim AHMET(ASV) İmamım Ali(ra)
Hasan(ra) ve Hüseyin(ra) kalbimin gülü,
Ahdı peymanem dir Dinimin yolu,
Canımın Canısın İmam Hüseyin(ra)

Ne desem bilmem ki nasıl anlatsam?
Yaramın üstünü tuz la kapatsam,
Bu acımı ölümümle anlatsam,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

Bir Allaha(cc) İman ettik tek vücut,
İslâm kardeşleği Dünyamıza kut,

Hazreti Muhammet(asv) Al'i dir umut,
Canımın canısın İmam Hüseyin(ra) .

Ömer Çetinkaya ehl' ihvandan,
Ehl'i beyti sever ciğerden çandan,
Yol rehberim bildim on iki İmamdan,
Canımın Canısın İmam Hüseyin(ra) ... 02.02.2006

Ömer Çetinkaya

İçimden ağlamak geliyor

Sakin ayıplaman beni,
İçimden ağlamak geliyor.
Yendi böyle acım beni,
İçimden ağlamak geliyor.

Tutturamadığım hedefe,
Günahla ağır ise kefe,
Çalman sazı vurman def'e,
İçimden ağlamak geliyor.

Güzelliği görmememe,
Hak yoluna girmememe,
Beni dürüst görmememe,
İçimden ağlamak geliyor.

Senin derdin acısına,
Şeherde bülbül sesine,
Üstadımın Nefesine,
İçimden ağlamak geliyor.

Ayağın baş olmasına,
Bağrımın taş olmasına,
Şehitlerimin kanına,
İçimden ağlamak geliyor.

Anama,babama,Yâre,
Cetinkaya ciğer pare,
Acılara olsun çare,
İçimden ağlamak geliyor...

23.Mayıs:2006

Ömer Çetinkaya

İddia et

Cok uzaklara gitme,
O'nu bulmak istiyorsan,
Yerden bir avuç toprak al,
Bak içten içe,
Ve say...
Sende gül var bir,
Sende bal var iki,
Sen acısın de üç...

Bir kâseye su doldur,
Fağfur olmasada olur,
Darı fülful hiç olmasın,
Bak içten içe,
Ve say...
Onda kan var bir,
Ondan göz yaşı olur iki,
Sen hayatsın de üç...

Çık dışarı şafak vakti,
Deriiin bir nefes al,
Tut içinde tutabildiğince,
Yaşa onu,
Ve duy...
Sen zülfi yâre değdin bir,
EFENDİM'den sêlam getirdin iki,
Seni O(asv) da solumuştu üç,

İDDİA ET, yaşadığını
Ve,
BUNLARIN YARATANINI BİLDİĞİNİ...

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

İki alemde ışığım

Anam babam sana feda olsun canımda.
Ahmed'i mahmut yaa Muhammet Mustafa(asv) .
Malım mülküm tüm bedenim kanımda.
Ahmed'i Mahmud yaa Muhammet Mustafa(asv) .

Bir sünnetin Dünyanın her şeyini değer,
Senin aşkın ile kebab olsa bu ciğer,
Yüreğimi yol edeyim istersen eğer,
Ahmed'i Mahmud yaa Muhammet Mustafa(asv) .

Hem Dünyamı hemi uhramı sen kurtardın,
Her güneş yerinde ufkumda sen vardın,
Bizler için İMAN aleminde diyardın,
Ahmed'i Mahmud yaa Muhammet Mustafa(asv) .

Kıymet aldı hem insanlık hemi Dünya hemde ben,
Senin aşkın ile kebab olsam tüm beden,
Kur'an sünnet DİNİN için kurban et benden,
Ahmed'i Mahmud yaa Muhammet Mustafa(asv) ..

Ömer Çetin kaya ümmetin ve aşşığın,
Ne olursun yüzüm olsun senin eşşığın
İki alemdede gözüm nuru ışşığım.
Ahmed'İ Mahmud yaa Muhammet Mustafa(asv) ...27.01.2006

Ömer Çetinkaya

İkiden bir olmak

İnsan oğlu iki kısım,
Birisi dış birisi ben.
Dış kafa kol gövde bacak,
İç alemse ruh ile ben.

Ayrılamaz ikiliyiz,
Köksüz dalsız dikiliyiz,
Su dan su ya ekiliyiz,
Başlangıcı bitimi ben.

Biteviye dönen fasit,
İmtihana hayat kasit,
Eser muhkem yapı besit,
İfademe şahidim ben.

Benim başım benim gözüm,
Benim dilim benim sözüm,
Ben ne isem? meçhul yüzüm,
Bulamadım kendimi ben.

Renk koku ve şekil bende,
Tat ifade vekil bende,
Çoğul bende tekil bende,
Bu alemin yekünü ben.

Çetinkaya kısım landı,
Bedeniyle hısım landı,
Beyni böyle yosunlandı,
Başlangıcım bitimi ben... 31.05.2000

Ömer Çetinkaya

İkimizde aynı dertdeniz

Ben de acıkırım ben de acırım,
Senn derdin benim kinin aynısı.
Tüm ömrüme olmuş ızdırap cürüm,
Senin derdin benim kinin aynısı.

Her sabah kalkarım yürek ağzımda,
İlk üç sıradayım kederde gam da,
Umudum kalmadı inan kafamda,
Senin derdin benim kinin aynısı.

Günü kurtarmanın peşinde çabam,
Zerreyi yıkmaya dedim haa babam,
Teselli olmuyor artık ağlamam,
Senin derdin benim kinin aynısı.

Ufkumuzu tutan bulut dağılsa,
Hıçkırığın yerin kahkaha alsın,
İkimiz kurtulsak bir hekim olsa,
Senin derdin benim kinin aynısı.

Hep sabır ederim bu sınav diye,
Başa gelen Hak dan bize hediye,
Öyle ise yırtılırız ne diye?
Senin derdin benim kinin aynısı.

Ömer Çetinkaya derdin dost edin,
Salan selâm salmış O na ne dedin?
Hakkımızda hayırlısın istedim,
Senin derdin benim kinn aynısı... 24.02.2006

Ömer Çetinkaya

İl den ele selâm selâm

20 yılın üzerinde bir süredir ilimiz Kırıkkaledede düzeyli bir yayıncılık yapan ve benimde Makale ve şiirlerim ile katkıda bulunduğum şehrimizin güzide gazetesi olan İLGAZETESİ'nden siz okurlarıma selam ve sevgiler.

Gazetemiz sahibi Çetin kardeşler Ercihan Çakmak bey ve bütün personele yazar arkadaşlara ve bütün okurlarıma saygı ve sevgilerim ile ithaftır.

En içten sevgiler ile,
İlden el'e selâm selâm.
Geçsin günün güle güle,
İlden el'e selâm Selâm.

Dünya'mızı tutsun sevgi,
Gerçek budur değil övgü,
İyi huylar size özgü,
İlden el'e selâm Selâm.

Yüreğim sizin olacak,
Dünyanız huzur dolacak,
Bizden size kucak kucak,
İlden el'e selâm Selâm.

Size ışık olmak için,
Doğru haber almak için,
Sizinle dost olmak için,
İlden el'e selâm selâm.

Sırtlarsam senin derdini,
Tohumlar sümbül verdimi?
Sev toplumun her ferdini,
İlden el'e selâm Selâm.

Çetinkaya selam saldı,
Bu hizmette bir yer aldı,
Gönlümüz sevgiyle doldu,
İlden el'e selâm selâm (1) ...

1-Ele derken bizim memleket bizim eller maksadı ile söyleniştir.

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

İle-1

-1-

Alıp başımı gittim buralardan,
Çok çok çok ötelere,
Yağmur kanatlı kuşlar ile,
Çağları yakaladım, çağları öte geçtim,
Yetiştim kaçırdığım, çocukluğumun ardından,
Bir devri devran İLE.

-2-

Belendiğim toprağın sıcaklığında,
Annemin ninnilerini yaşadım,
Boyaları solmuş tahta beşşigimde,
Tarih düşüyordu tıngırtıları,
Başıma gelecek acıların tarihlerini,
Bir hali seyran İLE.

-3-

Horoz sesleri ile uyanmada uyandım,
O karanlıklar içinde o hayvan,
Nasıl biliyor vakti sabahı sorusunda,
Bir kapı araladım,
Tanın atmasını yaşadım yüreğimde,
Doğruyu bulma hayranı İLE.

24,12,1992

Ömer Çetinkaya

İle -2

-1-

Müezzinin (esselatü hayrun minennevm) gerçeği,
Kıydı sabah uykularımı,liyme liyme,
Kurşun renkli camileri yıykadı,göz yaşlarım,
Damat dikti minareleri,gayri meşruu inançlara,
Başlarında güneşten yapılı tuğlarda ki,
Benim Hakka olan sevdam İLE.

-2-

Seher'i yaşadım,diyordu bülbül,
Hissediordu gülü yüreğinde,çığlık çığlık,
Sütle yunmuş ufkun,berraklığı-in'i kasında,
Yâr demenin,tadına varıyordu tadına,
Seriordu işte sevgi diye gözlerimin önüne,
Yaşadığımı hissediyordum şeydam İLE.

-3-

İlk horoz,şeyda bülbül,seher yeli yüzümde,
İşte bence hayat bu,var mı ötesi?
Hele birde buna,kağrı iniltisi katılırsa,
Temmuzun yirmi dördü sabahında,
Toprağın lohusalığı kokusu ciğerlerimde,
Coşkumun ifadesi Haydaaam İLE...

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

İlk baharın secde -1

Ufkumu kuşatmıştır, çiçek ile kelebek,
Mavi göğü süslemiş, bulutlar beyaz benek.
Yemyeşil bir halının, gelincikler nakışı,
Derelerden çağlayan, kar suyunun akışı.
Melemesi kuzunun, anasına yamaçtan,
Yârden bir selam aldım, şu geçen kırlangıçtan.

Buram buram toprağın, kokusunu baharda,
Ciğerimde hissetmek, güzel olur seherde.
Sudan inci oluşur, her gülde her çiçekte,
Güneş henüz doğarken, uçuşan kelebekte.
Bir huzurlu telaşın, varlığını görmemek,
Mümkün mü var edenin, emriyle eğilmemek.

25.06.2006

Ömer Çetinkaya

İlk baharın secde -2

Çimlerin üzerinde,gündoğduktan az sonra,
Kuşluk secdesi edip,uzun süre oturma.
Seyretmek ayrı ayrı,harikaa eserleri,
Yeşil sarı kırmızı,Donatılmış yerleri.
Bunları yaratana,hayran olmamak olmaz,
Onun emri olmasa,gözüm yaş ile dolmaz.

İnci gibi dizilip,bulutun gözyaşları,
İnce nazenin kökler,delir geçer taşları.
Ayağımın altına,yeşil bir halı serer,
Bunca nimete bedel,ben kulundan ne ister?
Ben bunları düşünüp,vazifemi bilmezsem,
Ot'tan ne farkım kalır? Emriyle eğilmezsem...

25.06.2006

Ömer Çetinkaya

İlk baharın secde -3

İşte böyle bir bahar,kırlara çıkmış idim,
Oğlum Dağıstan ile,biraz gezmek istedim.
Yanyana ağır ağır,etrafı seyrederek,
Öten kuşun böceğin,sedasın derk ederek.
Biraz gittikten sonra,çayırılığa ulaştık,
Baharı anlamaya,Dağıstanla anlaştık.

Ben biraz oturayım,sende koş eğlen dedim,
Allahın(cc) haşmetini,görmesini istedim,
Sağa sola koşarken,Dağıstan yıkılmıştı,
Ağzaşşığı öylece,yatar şekil kalmıştı.
Kalkıp yanına vardım,Böcekleri görmüştü,
Böcekten kitap yazdı,böcek istan demişti...

25.06.2006

Ömer Çetinkaya

İlk ve tek ölümüm de

Bir coşkudur yüreğimde,
İki bir adını haykırmam,
Hele hele seher vakti,
Seher yeli, bülbüllün feryadı,
(Esselatü hayrun minennevm,1) korosu,
Canın ta kendisi bende.

Bir yıldız kayar gözlerimde,
Öğlenin karanlık sıcağında,
Bir kıpırtı başlar,
Bir candan bin cana doğru,
Gözlerde,
Göçün ta kendisi bende.

Derken bahar yeli eser,
Bende bir zayıt belirir,
Acı üstüne ayrılık üstüne,
Bir (yanık kokusu yayılır etrafa,
Yanık ciğer kokusu) o yelle
Benim dediğim mevcut bedende.

Duvarlara vururum başımı al diye,
Al bu öğütleri,
Alda beynine kazı,
Verilen süre bitti bitecek,
İman'la gitmek en büyük davam idi,
İLK VE TEK ÖLÜMÜM DE...

1-Namaz uykudan hayırlıdır.

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

İmdaat sesimi duyan yokmu?

Ben bu yükün altındayım,
Ezildim ezilecek arası,
Yardım edin ne olur!
Buluşup birlik olalım.
Yüreğim cem alanımız olsun,
Ne olursanız olun kadın erkek çoluk çocuk,
Yardım edin (GELİN) ,
Sesimi duyan yokmu?

Kucak açıyorum bütün (HEP) lere,
Birliğimizi idrak edenlerin tümüne,(gönül) erlerine
Yeterki sevmeye yüreğimizi yer edelim,
Bu sen ben ler ayrılıklar eziyor beni,
Toplanıp bir olalım,
Yüreğim kavil yeremiz olsun,
Yardım edin(GELİN) ,
Sesimi duyan yokmu?

Tam ortasındayım güzel yurdumuzun
Her hasretlime aynı mesafede,
Çekilmez yükün altında,
Ezildim ezileceğime ramak
Kurtarın da ben sen biz olalım,
Sevgiden oluşmuş harman,
Yardım edin (GELİN) ,
Sesimi duyan yokmu? ... 15.04.2006

Ömer Çetinkaya

İmdaat sesimi duyan yokmu?

Ben bu yükün altındayım,
Ezildim ezilecek arası,
Yardım edin ne olur!
Buluşup birlik olalım,
Yüreğim harman yerimiz cem alanımız olsun,
Ne olursanız olun yeter ki sevgiyi bilin,
Yardım edin! (GELİN)
Sesimi duyan yokmuuuuu?

Kucak açıyorum burudan bütün (HEP) lere,
Kadın erkek fark etmez çoluk çocuk,
Yeterki yardım edin ne olur!
Bu ayrılıklar eziyor beni,
Toplanıp bir olalım,
Yüreğim buluşma yeriniz (odak) ,
Yardım edin! (GELİN)
Sesimi duyan yokmuuuuu?

Tam ortasındayım güzel yurdumuzun,
Her hasretlime aynı uzaklıkta,
Çekilmez yükün altında linç
Çığlık çığlayım şu an,
Kurtarında bende biz olalım
Sevgiden olmuş harman Dünyalara örnek
Yardım edin! (GELİN)
Sesimi duyan yokmuuuuu?

15.04.2006

Ömer Çetinkaya

İmkânsızlık

Bir yardım edememek, ezikliği içinde,
Erim gözlerinde,şen ve şakrak biçimde.

Ben sana son ümittim,elin boşa çıkırca,
Çok şey ifade etti,sessiz sakın bakınca.

Ağlamamam olmuyor,ağlamamsa imkânsız,
Karşında donup kaldım,sanki vücudum kansız.

Ezildim bir çift gözün,altında kalıp böyle,
İmkânsızlık lafzının,bende örneği şöyle.

İnsanın anlaması,gücünü Hakka karşı,
Belime yüklemiştim,sanki semayı arşı.

Ezilmekten çok öte,ölümden daha derin,
Yaşıyordum acısın,canımı alan elin.

Çiğerime işleyen,o bakışın acısın,
Ölsemde anlatamam,sen buna yabancısın.

Nasıl sükun bulacak,kanımdaki fırtına,
Çaresizlik ne etti, böyle bir anda bana.

Başlı başına acı,uzanıp tutamama,
Gözlerine bakarak,hiç birşey yapamama.

İşte bence en acı,acının acı yanı,
İmkânsızlın içinde,senin bana bakmanı.

Çiğliğa durmak gibi seher vakti Allaha(cc)
Çaresizliğim saymam,imkânsız oldu daha.

Ömer Çetinkaya

İmtihanımın sorusu

Bazen boran olur bazen kar olur,
Burda imtihanım sorusu bunlar.
Geniş Dünya bu başıma dar olur,
Burda imtihanım sorusu bunlar.

Ağrı olur acı olur dert olur,
Gurbet eller vatan olur yurt olur,
Yakınların kaplan olur sırp olur,
Burda imtihanım sorusu bunlar.

Seversin sevdiğin elinden alır,
Evinde çocuklar kül yetim kalır,
Güvendiğin dağlar boran kar olur,
Burda imtihanım sorusu bunlar.

Derken çoluk çocuk yurdu terk eder,
Kimisi evlenir kimi iş güder,
Benim yüreğimde oturan keder,
Burda imtihanım sorusu bunlar.

Gördüğünden geri kalmasın kişi,
Ahu feryat olur kişinin işi,
Değmeyin çağlasın gözümün yaşı,
Burda imtihanım sorusu bunlar.

Ömer Çetinkaya aman sabır et,
Bunlar soru gelip gidecek elbet,
Sınavla alınır büyük icazet.
Burda imtihanım sorusu bunlar... 04.04.2006

Ömer Çetinkaya

İncitme ki incinme

İnsanda meziyet insanda ziynet,
İncitmemek bilmek incinmek olmaz,
İnsan gönlün kırmak kula heziyet,
İncinmemek bilmek incinmek olmaz.

Sen o nun yerine kendin kor isen,
Yüreğin kilitli açmak zor isen,
Eğer gonca gülde kara har isen,
İncinmemek bilmek incinmek olmaz.

Kırma kul kalbini yapması zordur,
Kalp kıranlar için zor hesap vardır,
Bir kişi kazanmak taze bahardır,
İncitmemek bilmek incinmek olmaz.

İncinmeyi bilsen incitmen eli,
Kötülüğü anla kötü bil dili,
Suçunu yıykamaz gözünün seli,
İncitmemek bilmek incinmek olmaz.

Kulu incitmemem hedefim benim,
Yola halı etsem yüzüm bedenim,
Pür neş'e içinde geçer her günüm,
İncitmemek bilmek incinmek olmaz.

Ömer Çetinkaya üzerler seni,
Eğer kırdı isen kulları yeni,
Kötü ünvanını alırsın hemi,
İncitmemek bilmek incinmek olmaz...

Ömer Çetinkaya

İnsan bu Dünya'nın meyvesi

Bu Dünyanın meyvesi,çiçeği dalı insan.
Kaınat sırlarının,bilinen halı insan.

Rabbinin muatabı,O'nun eseri insan.
Taa Alemi ervahtan,başlamış sarii'i insan.

EFENDİ'si alemin,sebebi varın insan.
Ezelden ebedece,bugün ve yarın insan.

Hemi ruh hemı beden,İki'den bir'dir insan.
Acaip bir yapıda,bilinmez sır dır insan.

Su içinde oluşan,bir yanan ateş insan.
Et'ten libas giyinmiş,bir yığılı taş insan.

Hem boşalan hem dolan,Kaynak ve gönen insan.
Bağzen yükseğe çıkan,bazende inan insan.

Misâli musağğar'ı,alemlere denk insan.
Hemi tat hem rayiha,elvan türlü renk insan.

Bir gün olur alemi,kalbine alan insan.
Bir bakarsın zerrenin,altında kalan insan.

Velhasılı cihanda,emsâlsiz sanat insan.
Kalbinde ateş taşır,suda ki kanat insan.

Görür,duyar ve ağlar,alimde alem insan.
Yaratıklar içinde,bir aciz adem insan.

Her nefes alışında,şükr'e zorunlu insan.
Madde gibi görünür,Mana kurum'lu insan.

Alayı illiyyyinden,buraya inen insan.
Ömer Çetinkaya'yla,şimdilik dönen insan...

24.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

İnsan dediğimiz garip varlığın

İnsan dediğimiz,garip varlığın,
Keşf ettim acaip,sırdır insanlar.
Ezelden ebede,bir ulu kervan,
Dünya denen yolda,vardır insanlar.

Ruhlar aleminde,tasnif edilmiş,
Yaratmadan evvel,var eden bilmiş,
Manadan maddeye,yazım süzölmüş
Baba dan ana ya,çardır insanlar.

Bir etten kaleyi,mekean edinmiş,
Ağzın oynatmadan,gıdasın bulmuş,
Kanın arasından,beyaz süt gelmiş,
Anne kucağında,zardır insanlar.

Emeklemiş,sıralamış,yürümüş,
Sanırsın ki,böyle kendi büyümüş,
Zaman olmuş,başını gam bürümüş,
Bu Dünyada sınav,zordur insanlar.

Büyümüş evlenmiş,od ocak kurmuş,
Tek bir gayesi var,bu Dünya yolmuş,
Hergün gidenlerden,sayki ders almış,
Sonunda güllerin,hardır insanlar.

Ömer Çetinkaya,bu Dünya hali,
Dünyaya bağlanan,inan ki deli,
Hayatın gayesi,imtihan belli,
Hayat sonu,Ulu Yâr'dır insanlar...

22.08.1989

Ömer Çetinkaya

İnsan nedir?

Bunca varlık içinde,bulduğum yer nedir?
Her fert'in bilmesi şart,(Acaba insan nedir?)

Bu sorunun altında,kalıp ezilmen niye? ,
Arayıp bilene sor,Dünyada neyim diye?

Neciyim nerden geldim? Dünyada işim nedir?
Biri bize bahşetmiş,bu ömür sermayedir.

Yeyip içip eğlenmek,hayatıma gayemi?
Mutfak tuvalet yatak,bir ömüre payemi?

Bedendeki bu nizam,bu kadar ömre fazla,
Gibi geliyor bana,nimet çok ömür azda.

Kâinatta en üstün,muatap Yaradan'a,
Kaç defa name gelmiş,ulu Mevlâ'dan sana.

İnsan nedir Dünyada? Sorusunun cevabı,
Olmak en büyük şeref,Allahın(cc) muatabı.

Bir şeref kervanında,yer almamız ne güzel,
Malumunda bulunan,kuludur ebed ezel.

Bize bir plan çizmiş,mutlu olmamız için,
Bin çeşit niğmet vermiş,ayrı tat ayrı biçim.

Al demiş; Al bunları,ye iç yaşa gül eğlen,
Hududullah çizgimin.içersinde kal eğlen.

En önemli vazifen,yemek içmek olamaz,
Varlığın keşf etmeyen,hiçbir değer alamaz.

Biz bu bilgi yüzünden,eğer bir yol almazsak,
Asrının sahibini,arayipta bulmazsak.

Bize insan mı denir? biz O'nu bilmez isek,
Doğru bir rota çizmiş,rotasına gelmez isek.

Boğuluruz varların,detayının içinde,
Sonra oluruz insan,kuru sözde biçimde...

31.01.1989

Ömer Çetinkaya

İnsan oğlu düşünmeli.

İnsanoğlu düşünmeli,
Bildiğini bildiren'i, verdikleriyle,
Sevdiğini bildiren'i, merhametiyle,

İnsanoğlu düşünmeli,
Bana neler verdi? Benden ne istiyor?
Bana ne faydası var, O'na ne zararı var?

İnsanoğlu düşünmeli,
Bana bunca hizmetkâr'ı kim verdi?
Hizmet edenlerin benden ne çıkarları var?

İnsanoğlu düşünmeli,
Gün niye doğar, bulut niye ağar?
Su nasıl bilir beni bedenimi yol yol,

İnsanoğlu düşünmeli,
Ben nasıl güler, nasıl ağlarım?
Ben nasıl yanarım, hiç ateş yokken, alnımda ter ne?

İnsanoğlu düşünmeli,
O, (cc) benden ne istiyor?
Ben emirlerine ne kadar cevap veriyorum?

İnsanoğlu düşünmeli,
Benim yolculuğumu kim nereden başlattı?
Nereden nereye Niye? Niye? Niye?

İnsanoğlu düşünmeli,
Ben neciyim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum?
Ömer Çetinkaya burda görevin ne diye? sor, sor, sor.

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

İnsan oğlu yaşar gider

O'na sorulmadan doğup,
İnsan oğlu yaşar gider.
Yaşam sırrına ermeyip,
Hayatına şaşar gider.

Bazen güler ağlar bazen.
Vardır seni sınav eden,
Dert için gözden süzülen,
Yatağından taşar gider.

Sorar bazen doğdum niye?
Geldim nereden nereye?
Ulaşmek için hedefe,
Ömrü ile koşar gider.

Vurup başını uyanır,
Ulu gerçeğe dayanır,
Bazısı Nur'a boyanır,
Bazısıda düşer gider.

Derki çoğu Mevlâ Haktır.
Bu can bedene konuktur,
Elbet sınav olacaktır,
Çiğ ateşte bişer gider.

Ömer Çetinkaya bilir,
Namaz için abdest alır,
Din yoluna kurban olur,
Canın yola döşer gider...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

İnsan ve ömrü- 2

Atıp tohum toprağa,sana havale ettim,
İşim ibadet oldu,bunuda idrak ettim.

Yemek yedik çay içtik,meyveleri yer iken,
Tefekkür deyim yine,kızım baba der iken.

=Baba bu elmaları,ağaçlar mı boyuyor?
=Portakalı dilimli,ağacımı koyuyor?

Hayır kızım onları,bizi Yaratan boyar,
Hem göze,hem ağıza,hemde vücuda uyar.

Düşün sene evladım! Elma siyah olsaydı,
Portakalı soyunca,dilimler olmasaydı.

Ne denli zor olurdu,karpuz kışın olsaydı,
Soğuktan yiyemezdik,buzdan hisse alsaydı.

Her varlığın gıdasın,bilerek tahsis etmiş,
Çocuğun ağızına hoş,kanla etten süt etmiş.

Aslana et,ata ot,bir plann sonucu,
İnsan toprakta gezer,semaya bağlı ucu.

Evladım insanlığın,gereği bunu bilmek,
Bilerek kulluğunu,O'na şüyük yaab olmak.

Ve böylece soframız,tefekküre bir sergi,
Bunları bilmeyenin,Dünyadan büyük derdi.

Yatsıyı kılıp geldim,uzandım yatağıma,
Şöyle tefekkür edip uzandım sabahıma.

Günlük hesabım yapıp,huzurla uyumadan,
Asla uyuyamazdım,dua'mı okumadan.

Yaaa Rabb sana bin şükür,bizi insan yarattın,
Vücudumu bin türlü,ziynetlerle donattın.

Kapımı bekler it'im,soğuk sıcak demeden,
Senin emrini tutar,karşılık istemeden.

15.02.1989

Ömer Çetinkaya

İnsan ve ömrü- 3

Sanat aynı el aynı,ayrılık neresinde?
O kelp oldu sen insan,üstünlük neden sende?

Kelp verilen emire,harfiyyen uymaktadır,
Aç susuz ve uykusuz,kapında durmaktadır.

Bunları düşünürken,uyuya kalmış idim,
Bir rüyaa aleminde,hisseler almış idim.

Rüyayla amel olmaz,ama sizleri gördüm,
Hâl hatırdan hizmetten,sizlere soru sordum.

Bir daha mutlu oldum,bir daha şükür ettim,
Ve böylece sizlerle,bir günümü yaad ettim.

Bir an'ının kıymetin,bilmezsen zarardasın,
Verilen ömür mahdut,günün biter dardasın.

Bunun için her günün,hakkını vermek gerek,
İnsanlık görevinin,sırrına ermek gerek.

Yiyip içip yaşamak,olurmu hayvan gibi?
Hep bu Dünyada kalmak,hedefimiz değil ki,

Bizim burda olmamız,bir hizmetin gereği,
Kâinat aleminin,insandandır direği.

İnsanlığın bilmeyen,demesin ki yaşadım,
Dünyamı mamur etme,çabasıyla yaşlandım.

Bir bak sana çevrene,bakii kalan olmuş mu?
En zenginin kesesi,tam gönlünce dolmuş mu?

Bunca ömrün boşuna,geçirirsen çok yazık,
Görevin bilmeyenin,derdi çok bağı ezik.

Bir gün bir ömür derken,doldukta taşlık böyle,
Beyhude bu Dünyaya,boşuna koştuk böyle.

Ömer Çetinkaya sen,saydın insan ve işin,
Seni Hakka götürsün,Din yolunda gidişin...

15.02.1989

Ömer Çetinkaya

İnsan ve ömrü-1

Bir gün deyip geçmeyin,bir dakika önemli,
Boşa giden saniyen,önemlidir ne denli?

Bir dakikada on soluk,bir saate altıyüz,
Ömrün akıp gidiyor,yok önünde bir pürüz.

Bütün ömrün geçiyor,böylece gece gündüz,
Bu kadar ömrü yedik,vardır elde neyimiz?

Her soluğun hesabın,vermekle mükellefiz,
Her varda hatem'ini,görmekte mükellefiz.

Yaaa Rabb seni bilmemek,bilmiyorum nasıl şey?
Kendin bana bildirmen,hayatıma değer pey.

Bir günümüz böylece sıralarsak ne iyi,
Yatağımdan doğruldum,önce Bismillah deyi.

Daha şafak atmadan,Abdestimi alırım,
Soğuk sıcak demeden,hep camime gelirim.

Hocam huşuu içinde,YASİN'i okur iken,
Ne kadar mutlu oldum,anlamın düşünürken.

Bir beş derken camide,ikitane saf olduk,
Ezan kamet ve tekbir,Huzurda huzur bulduk.

Tesbihatla bitirdim,bir sabah Namazımı,
Allahım(cc) sen çok eyle,az olan sevabımı.

Bütün insanlar tatsın,seher vakti bu tadı,
Bu an başka bir alem,sabah Namazı adı.

Ekmek aldım bakkaldan,hazır idi soframız,
Kahvaltımızı yapıp.tamamladık dua mız.

İşimiz planlayıp,başladık çalışmaya,
Öğlenece çalışıp,kısmetimiz almaya.

Öğlen,ilkindin,akşam,farzları eda ettik,
Çalışarak Allaha(cc) fiili dua ettik...

15.02.1989

Ömer Çetinkaya

İnsan ve yükseliş

İnsanoğlu bir yolcu,ezelden yola çıkmış,
Boynuna taa ervahda insan levhasın takmış.

Alayı illiyyine, çıkmağa istidat ta,
En mahir mahlukattır,lisanda ve sanat ta.

Melekleri kat eder,yükselir zirvelere,
Melekler yükselemez,onun çıktığı yere.

Yeterki Yaradana layıkıyla kul olsun,
Mihmandarı yolunda hemide hem hal olsun.

Yükseklere çıkmağa,o kanadı istemez,
Melek huyunu alır,onun sırrı bilinmez.

Nuraniyet kesbeder,işık gibi Nur gibi,
Nazırlığıda geçer o yokda da var gibi.

Bir anda bir kaç yerde,görünür ve var olur,
İyilerle beraber,kötülere zor olur.

Yeterki kulluğunu,bilip görevin yapsın,
Bir sefer bilinciyle,görev yerini kapsın.

Bu misafir haneye,o kadar değer versin,
Görevlerin yaparak,kulluk sırrına ersin.

Eğildikce yükselsin huzuru İlâhide,
O yoklardan beridir,varla vardır sahide.

Değilse mertebesin,düşürür nerden neye,
Düşerde durdurulmaz,makamı yerden yere.

Esfeli safiline,inenece yol alır,
Oraya layık olur (mazallallah) orda kalır...
01.01.1992

Ömer Çetinkaya

İnsana dost olmaz

İnsana dost olmaz,insana ahbab,
Yüzüne gülüp te,sözü sahteden.
Peşinden gidilmez,can güvenilmez,
Yolunu bilmeyen,izi sahteden.

Görünüşte,sanki seni çok sever,
Arkadan laf eder,yüzüne över,
Seni canı kadar,severse eğer,
Hemen ayırt olur,nazı sahteden.

Her ortamda,sahte olan bilinir,
Aranca can'dan,dos'lar bulunur,
İnsanın iyisi,söz'den bilinir,
Dostluk ilerlemez,hızı sahteden.

Önce ölçüp biçer,sonra söyleriz,
Canı pahasına,bu dost'um deriz,
Biz böyleyiz,seni böyle isteriz,
İlk sözde bellolur,özü sahteden.

Ya söz verme,ya sözünü öl de tut,
Sevgin sahte ise,beni tez unut,
İnsanlar yalan'la,verirse umut,
Yürek yara olur,bize sahteden.

Benim sözüm sözdür,çeliği keser,
Sözümü sayarım,anıt bir eser,
Kötü bahaneyle,iyiye küser,
Ayırsın Allahım(cc) bizi sahteder.

Ömer Çetinkaya,duruşun duruş,
Mert'lik gerektirir,ins'i can oluş,
Benim keşf ettiğim,yeni bir buluş,
İyidir iyinin,KÖZ'ü sahteden...

12,05.2006

Ömer Çetinkaya

İnsanı eğleyen

Ne ud haya erkân, ne yol ne görgü,
İnsanı eğleyen İmandır İman.
Hangi kanun yol alanı eğler ki?
İnsanı eğleyen İmandır İman.

Sen kendine akıl erdiremezsin,
İyiliğin daim sürdüremezsin,
Tam olmana karar verdiremezsin,
İnsanı eğleyen İmandır İman.

Hem Dünyanı hem Uhranı nur eder,
Kıymet verir insanlığın var eder,
İnançsızlık işin ahuu zar eder,
İnsanı eğleyen İmandır İman.

İnsan fitratında inanmak vardır,
İmansız yaşamak Dünyada zordur,
Kişinin iyide durması kârdır,
İnsanı eğleyen İmandır İman.

İmansızlık kesafettir karadır,
Her olayın sana yönü yara dır,
İmanda her daim haz huzur vardır,
İnsanı eğleyen İmandır İman.

İnsanın başına bekcidir İman,
İnkişaf'a değer ekcidir İman,
Ömer Çetinkaya Hak'cıdır İman,
İnsanı eğleyen İmandır İman.

Ömer Çetinkaya

İnsanın başına gelen işler

İnsanın başına gelen işlerin,
Her bilinde ayrı ayrı hikmet var.
Kanat vurup gökte uçan kuşların,
Her birinde ayrı ayrı hikmet var.

Göze giren gün'ün gün'ün kendinin,
Arıyla kovanda balın fendinin,
Yüreğimde olan aşkın yangın'ın,
Her birinde ayrı ayrı hikmet var.

Suyun her halinin toprağın teri,
Gün'den aya aydan gün'ün seferi,
Bedende zerrenin gen'in her biri,
Her birinde ayrı ayrı hikmet var.

Kuşların yuvayı kurma işinde,
Benim gözlerimin akan yaşında,
Her insanın otuz iki dişinde,
Her birinde ayrı ayrı hikmet var.

Ananın karnıda suyun içinde,
Hayat sürmek tepetaklak biçimde,
Kaşta kipriğinde tel tel saçında.
Her birinde ayrı ayrı hikmet var.

Ömer Çetinkaya bakıp görmez'sen,
Her bir yaratığa değer vermez'sen,
Her varlık üstünde arma görmez'sen,
Her birinde ayrı ayrı hikmet var... 06.02.2002

Ömer Çetinkaya

İnsanın ömrüne ayrı renk katar

Uyku,umut,unut,Hayatta kaynak,
İnsanın ömrüne ayrı renk katar,
Vücudumun hammaddesi su taprak.
Yüce Mevlân,ikisini denk katar.

Yüreğimi mesken,etmiş (zat) ına,
Bir gün olur,davet eder katına.
Ebedi yoldaki,tahta atına,
Bindirip kulunu,cana cenk katar.

İmtihana tabi tutmuş.sorum bu,
Hayatıma hakim olan,bir korku,
Ömür dediğimiz hayat okulu,
Defteri kebire birde cönk katar.

Hayatımdan bir kesitin,raporu,
Kamoflaj'la,örtülmeyen bir soru,
Arzularken,saadeti huzuru,
Beynimdeki infilâka,zonk katar.

Aklın yatmaz bu; Dünyanın işine,
Gerçekten kaçarsın,boşu boşuna,
Kafamı vurunca,mihenik taşına,
Acımın sesine,birde dark katar.

Ömer Çetinkaya,sözü bağıladı,
Oyuncaklar ile,gönlün eğledi,
Bunca hayat on parayı değmedi,
Neye yarar,sermayeye bank katar...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

İnsanın üç düşmanı

Dünyada insanın düşmanı bence,
Cahillik,fakirli,kendin bilmemek.
Tarihe lekedir nesle işkence,
Cahillik fakirlek kendin bilmemek.

Bende çokca olan bu üç huyumu,
Yalan olmaz ataların deyimi,
Zebun eder memleketi köyünü,
Cahillik fakirlik kendin bilmemek.

Muhanete boyun büktüren bize,
Aslanı kafeste getiren dize,
Eliyle bastırır yüreğim köze,
Cahillik fakirlik,kendin bilmemek.

El aman dedirtir boyun büktürür,
İnsanlara binbir acı çektirir,
Bir toplumun ciğerini yaktırır,
Cahillik fakirlik,kendin bilmemek.

Allahın(cc) ilk emri OKU kuluna,
Bilgi yol olurmuş servet eline,
Pranga ayakta bukağ koluna,
Cahillik,fakirlik,kendin bilmemek.

Ömer Çetinkaya ezeli hasmın,
Bu üç hasmın senin dertteki kısmın,
Müslümanım dersin çalışmak ismin,
Cahillik fakirlik,kendin bilmemek... 14.01.2006

Ömer Çetinkaya

İnsanın üstüne beynimde soru

İnsanın üstüne, beynimde soru,
Harf harf yazılmayan, kitap mı insan?
Her varlığın lisanına aşına,
Rabbinden aleme, hitap mı insan?

Çalışır çırpınır, vara var katar,
Acı çeker çığlığına, zar katar,
Gonca güle, hasbahçeye har katar,
Koşmuş yorulmuş ta, bitap mı insan?

Günü aya ayı, yıla eş eder,
Göz yaşıyla, kitabını yaş eder,
Göz yapayım derken, tutar kaş eder,
Bir fasit çemberde, etap mı insan?

Demezkine ben, neciyim burada?
Hayat bulmuş, hem havada karada,
Vade mahdut, bekliyoruz sırada,
Ömrünün sonunda, azap mı insan?

Binbir türlü sanat ile bezenmiş,
Senin ustan sana, nasıl özenmiş?
Kara toprak, iken goncaya dörmüş,
Sanatla aleme, cevap mı insan?

Ömer Çetinkaya, işler insanı,
Bu nasıl tariftir, bu nasıl tanı?
Gözde görme ile damarda kanı,
Çağlayan sellere sürat mı insan?

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

İnsanları birlik etmiş

Bin bir tane ayrı millet,
İslamiyet birlik etmiş.
Nice ülke nice devlet,
İslamiyet birlik etmiş.

Nişaneşi cübbe sarık,
Beden İmin ezan soluk,
Sağlam bünye yok hastalık,
İslamiyet birlik etmiş.

Cinsiyet yok ırk farkı yok,
Bir üç ayrı kırk farkı yok,
Libas kutnu kürk farkı yok,
İslamiyet birlik etmiş.

Tesbih takke cübbe sarık,
İnsansa bunlara layık,
Seher vaktinde halayık,
İslamiyet birlik etmiş.

Birlik için bu Din çare,
Ayrılıktan ciğer pare,
İslamla olun allame,
İslamiyet birlik etmiş.

Ömer Çetinkaya bütün,
İman ile olsak sütun,
Dünya benim memleketim.
İslamiyet birlik etmiş...

16.02.2002

Ömer Çetinkaya

İnsanoğlu

Bu Dünyada insanoğlu,
Niye yaşar bilmiyorsun?
Konduk geri göçeceğiz,
Neden erzak almıyorsun?

Konak yerine özenme,
Sanma hayat içip yenme,
Seni var eden var emme,
Neden dürüst olmuyorsun?

Yönünü hep O'na çevir,
Geçer zaman döner devir,
Günleriğin hakkın verir,
Neden yüze gülmüyorsun?

Doyanaca yemeyi bil,
Doğru sözü demeyi bil,
Hakkın huzurunda eğil,
Niye boş ken dolmuyorsun?

Bahar olur yaz da geçer,
Turna göle konar uçar,
Azrail senide biçer,
Niye burda kalmıyorsun?

Çetinkaya halin işte,
Bir terslik var bu gidişte,
Gönlün hayel ile düşte,
Neden Hakkı bulmuyorsun?

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

İrticaa'mı? irticaa'cı

Abdest alıp namaz kılmak,
İrticaamı? irticaa'cı.
Seni Yaradanı bilmek,
İrticaamı? irticaa'cı.

İrticaa geriye gitmek,
Değildir ibadet etmek,
Allahın(cc) emrini tutmak,
İrticaamı? irticaa'cı.

Tarihine sahp çıkmak,
Umutla ufkuna bakmak,
Derdi çağda öne çıkmak,
İrticaamı? irticaa'cı,

Adalet rehber edinmek,
Bizde kalkınalım demek,
Kardeşlik ve birlik bilmek,
İrticaamı? irticae'cı.

İnsanlağın bilincinde,
İbadetle bünye zinde,
Din direksiyon bende,
İrticaamı? irticaa'cı.

Ömer Çetinkaya çağdaş,
Benimle ters düşme eyy baş
Müslümanlar tek bir gardaş,
İrticaamı? irticaa'cı...

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

İskelet

Kaç yıldır toprağın,koynunda yattın?
Sağken murat,aldın mıydın? İskelet.
Nerede başladın,nerede bittin?
Hamdın pişip,yandın mıydın? İskelet.

Kadın' mıydın,erkek' miydin,er' miydin?
Selvi boylu bir,sunaya yâr mıydın?
Bende bir gün,öleceğim der miydin?
Yitik kendin,buldun muydun? İskelet.

Kaç yaşında öldün,kaç yıl dem sürden?
Ne kadar kazandın,nice pay verdin?
İyilik üstüne,söyle ne gördün?
Elin hakkın,bildin miydin? İskelet.

Geriye ne koydun,evlat,mal eser?
Sendede var mıydı,(söz çeliği keser?)
Etsiz bir kemikten,kalmadan o ser,
Doya doya,güldün müydün? İskelet.

Tepe tepe kullandın mı,ömrünü?
Yerince tuttun mu,hakkın emrini?
Bilirmiy'din İman'ını Din'ini?
İlim ile doldun muydun? İskelet.

Çetinkaya,sen bu hale gelmeden,
Hakkın emreni tut,böyle olmadan,
Et dediğin giysin,kurt kuş almadan,
Bencileyin,soldun muydun? İskelet...

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

İSTANBUL BEN SENİ CANDAN SEVERİM

EFENDİM(asv) methetmiş hoş belde demiş,
İsmanbul ben seni candan severim.
Fem'i mübareğin sana göndermiş,
İstanbul ben seni ondan severim.

Tarihin gözyaşı boğazlarını,
Evliya'i azam vaazlarını,
Hemi dört mevsimin hem yazlarını,
İstanbul ben seni günden severim.

Yedi tepen yed'i alem ayrı ayrı,
Köprüler gerdanda incimdir gayri,
Minareler tapu Dinime tabii
İstanbul ben seni Dinden severim.

ŞAHABE'den kaç şehide banii sin,
Özbe öz cennetsin ama fanisin,
Büyüksünde büyüklenmen ganii sin,
İstanbul ben seni ünden severim.

ENSAR'ımı bastın bağına sevip,
EFENDİM(asv) GİT demiş methedip övüp,
Biz sana sahibiz canımız verip,
İstanbul ben seni dûn dan severim.

Nice padişahlar beyler konuğun,
Kaç peygamber sende? sahip olduğun,
İyi olmana EFENDİMİZ(asv) tanığın,
İstanbul ben seni senden severim.

Gemimize toprağından yol verdin,
Evliya FATİH'e şanı bol verdin,
Biz kan verdik sense bize bal verdin,
İstanbul ben seni önden severim.

Dünyada benzerin eşin bulunmaz,
Sen altınsın toprağın taşın bulunmaz.
Tarih de eğilmiş başın bulunmaz,
İstanbul ben seni Handan severim.

Anadolum beden sense başısın,
Bu Dünyada Cennetlerin eşisin,
Sevinçten ağlarım gözüm yaşısın,
İstanbul ben seni bundan severim.

Ayasofyam,Fatih camiim,galatam,
Sultanahmet in de zikr etmiş babam,
EBAEYYUBİ'yi saydım akrabam,
İstanbul ben seni kandan severim.

Süleymaniye camiin Allahın(cc) evi
Kaçыл hakim kıldın Osmanlı devi?

Beni bağrına bas yap son görevi,
İstanbul ben seni sondan severim.

Her ferdin bizlere bacı gardaştır,
Seni güzel kılan ne göz ne kaştır,
Mihmandarım sende Osman Topbaş'tır,
İstanbul ben seni yoldan severim.

Ömer Çetinkaya aşğın senin,
Aleml cihanı tutmuştur ünün,
Oğlum Dağistan'ım senin mukimin,
İstanbul ben seni benden severim... 15.03.2006

Ömer Çetinkaya

İstanbulu doya doya sarılsam

Sende cananım var sende canım var,
İstanbulu doya doya sarılsam.
Uç torun bir evlat sonsuz kanım var,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Seni methedenin aşkı uğruna,
Fatih Sultan Mehmet nazlı yarine,
Mescidi selamda konuk yerine,
İstanbulu doya doya sarılsam.

En yakınım diye bağıma bassam,
Sen gelinsin duvağa laleler assam,
Senin methin için destanlar yazsam,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Bize görünümün (gül) gibi senin,
Alemi cihanı tutmuştur ünün,
İsmin dudahında (gül) EFENDİMİN,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Doğusundan girip batıdan çıksam,
Büyük Çamlıcadan gözüne baksam,
Eyüp Sultanında tel duvak taksam,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Hisarların surlarını seyretsem,
Üsküdar üstünden tarihe gitsem,
Haftada bir boğazını tur etsem,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Beyoğlundan taksimini turlasam,
Kalem alsam kaşlarını kârlasam,
Anadolom danda bin selam salsam,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Topkapı sarayın bize hazine,
Bu Dünyada rastlanılmaz eşine,
Derdim debreştirdin bak böyle yine,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Sende olmayan yok ama ben uzak,
Yüzünde her mevsim tel ile duvak,
Benim seni sevmem en tabii bir hak,
İstanbulu doya doya sarılsam.

Sende yaşayanlar kadrin bilmiyor,
Kıymetini bilip huzur bulmuyor,
Ben senden uzağım sensiz olmuyor,
İstanbulu doya doya sarılsam.

EFENDİM aşkından sana bu sevdam,
Evliya asfiya sendedir tamam,

Mihmandarım sende misafir kalsam,
İstanbulda doya doya sarılsam.

Ömer Çetinkaya Kırıkkale'den,
Anadolüm adına dır el eden,
(Bütünlük arz eder baş ile beden,)
İstanbulda doya doya sarılsam... 04.04.2006

Ömer Çetinkaya

İstanbul Selâm Bizden

Anadolunun her yerinden,
İstanbul selâm bizden.
Gerç kızlar yiğit erinden,
İstanbul'a selâm bizden.

Her obadan her köyümden,
Ağa paşa ve beyinden,
Türkiyemin her yerinden,
İstanbul'a selâm bizden.

İstanbul bizim canımız,
Ne güzelidir Vatanımız,
Sizde şehit yatanımız,
İstanbul'a selâm bizden.

Ebaa eyyup ensariye(ran) ,
Evliyaya tüm Veliye,
Her semtine Laleliye,
İstanbul'a selâm bizden.

Tüm illerden ve Başkent ten,
Kandan kemikten ve et ten,
Benim diyen her bir fert ten,
İstanbul'a selâm bizden.

KIRIKKALE ilimizden,
Sevmek gelir elimizden,
BALIŞEYH li (Velimiz) den,
İstanbul'a selâm bizden.

BEŞBIÇAK köyümün adı,
Dağistan'ım sende kaldı,
Bütün köylüm selam saldı,
İstanbul'a selâm bizden.

Böyle her köy ilçe ve il,
İstanbuldan ayrı değil,
İstanbul gönlümüzde gül,
İstanbul'a selâm bizden.

Her bireyden parça sende,
Sen bir BAŞ'sın yurt beden de,
Çocuk çocuk ve de ben de,
İstanbul'a selâm bizden.

İstanbulum kadrin bilin,
Her semtine sahip olun,
Ülke Cennet sen se gülüm,
İstanbul'a selâm bizden.

Bütün Dünya sana hayran,
Güzel demiş ulu (SULTAN) ,

Bağrına basıp da doysan,
İstanbul'a selâm bizden.

Balışeyh Beşbiçak köyünden,
Ömer Çetinkaya sevdiğin ben,
Hiç çıkmadın ki gönlümden.
İstanbul'a selâm bizden...

09.04.2006

Ömer Çetinkaya

İşte öyle oluyorum-1

Zorluyorum tüm zorlukları,
Kırıyorum tüm zincirlerin belini,
Tutturuyorum bir hoyrat yanık,
Seherde şeyda bülbüle inat,
Dağ başında bir parça kalmış kar,terler ya,
Yanaktan süzülen yaşlar misali,
Göllenip göllenip kuruyan,
Ben işte öyle oluyorum.

Derken bölünü veriyorum ikiye,
Yarım organımda yarısı ben,
Belinleme ihtisasındayım hanidir,
Alaca körpe kuzuların mant'ta,
Yada yitik keklik palazı gibi,
Arıyor bulamıyor,
Bu yitiklikte varya bitilmiş say,
Ben işte öyle oluyorum.

Uçarya telli turnalar baharda katarla,
Beni alıp sana taşır gibi,
Kırlangıçlar yuva çamuru çabasında,
Ben se seni bulmak geri,
Eğiliyorum çiğdeme taraf,
Derken bana birşeyler olmaya başyıyor,
Çok yüksekte su düşerya suya,
Ben işte öyle oluyorum...

0806.1991

Ömer Çetinkaya

İşte öyle oluyorum-2

Hatem'ini okuyorum şeker dikeninde,
Allahım(cc) ne azamet diyor,
İliklerime kadar irkiliyor,
Sana gelmeden kendime geliyor,
Kaynayıp kaynayıp coşuyorum,
Varlığımı bilme sevinci içerisinde,
Bulut solurya kır at zemheride,
Ben işte öyle oluyorum.

Geçen günleri sayıyorum erinmeden,
Günlerin açtığı oyukları alnımda,
Muhasebe ediyorum kârım ne?
Ne kazandım bunca ticaretten?
Ne götüreceğim o ulu yola?
Verdimmi yüce soruya net bir cevap?
Burnunu yere dikerye suçlu,
Ben işte öyle oluyorum.

Ben rneyim nereden niye geldim bu aleme?
Nereye gideceğim ne olacak yüküm?
Bu sorular git gelindeki yola,
Hiç nazar ettim mi yorgunluğu?
Ana bağrına atılan çocuk korkusuyla,
Sarıldım mı seçcademe? cevabında,
Koparya bir bardak suda fırtınalar,
Ben işte öyle oluyorum...

08.06.1991

Ömer Çetinkaya

İzin verde ağlayayım.

Tövbe edip ettiğime,
İzin verde ağlayayım.
Ömrüm heder ettiğime,
İzin verde ağlayayım.

Elden kaçan fırsat'lara,
Duymadığım feryat'lara,
Şıralanan heyv hat'lara,
İzin verde ağlayayım.

Geçen güne biten ömre,
Hatalarım zümre zamre,
Kurtulmaya son bir hamle,
İzin verde ağlayayım.

Saçlarım döküldü bitti,
Hayatımsa heziymetti,
Şıhhatım beni terk etti,
İzin verde ağlayayım.

Ömrümü heva'ya verip,
Geç ayıktım başım vurup,
Şeherde huzura durup,
İzin verde ağlayayım.

Ömer Çetinkaya diyor,
Suçu pek çoktur biliyor,
Gözleri dolup geliyor,
İzin verde ağlayayım...

29.06.2006

Ömer Çetinkaya

Kafama gönlümü taktım

Allak bullak oldu,işim düzenim,
Kafama gönlümü,taktım takalı.
Dur durağım yoktur,inan ki benim,
Kafama gönlümü,taktım takalı.

Soğuk üşütmüyor,güneş yakmıyor,
Gök gürleyip,yıldırımlar çakmıyor,
Sular artık,çağlayarak akıyor,
Kafama gönlümü,taktım takalı.

Geceleri uyku,kalmadı bende,
Huzur bulamadım,yurtta beldemde,
Ağlamam anlamsız,böyle gülmemde,
Kafama gönlümü,taktım takalı.

Ne kan portakalı gün,ne gümüş ay var,
Ufkumda hep,cemâlinden detay var,
Yetiş ne olursun,canda bir zay var,
Kafama gönlümü,taktım takalı.

Seher vakti,şeyda bülbül ötmüyor,
Hasretlik var,sana elim yetmiyor,
Yaşıyorum amma,kalbim atmıyor,
Kafama gönlümü,taktım takalı.

Ömer Çetinkaya,derdini açma,
Bu yaşta,gönlünle uğraşman saçma,
Belki bu son fisat,beli son uçma,
Kafama gönlümü,taktım takalı...

22.08.1989

Ömer Çetinkaya

Kalemimi alıp meydana çıktım

Kalemimi alıp, meydana çıktım,
Dağlar'ı taşlar'ı, şiir etmeye.
Dünyanın gözünün, içine baktım,
Çatılmış kaşları, şiir etmeye.

Topal dede türbesinin, yanına çıktım,
Denekdağı'nın da yüzüne baktım,
Kızılırmak ile çağlayıp aktım,
Bahar'ı kış'ları, şiir etmeye.

Hasan dedem türbesini seyrettim,
Cezüretül arap, eline gittim,
O Asrı saadetin kokusun tattım,
Gördüğüm düşleri, şiir etmeye.

Bu dağlar tepeler, O'nun nâmesi,
Çınarın dalında, rüzgârın sesi,
Hasan dedemden'de alsam nefesi,
Tüm kötü işleri şiir etmeye,

Topal dedem Ehlibeyt'in soyundan,
Denekdağı yeşilkaya suyundan,
Balışeyh ilçesi ta Beşbiçak köyümden,
Bükülmez başları, şiir etmeye.

Ömer Çetinkaya, aşiktir Hakka,
Elimde tesbihim, başımda takka,
Gönlüm EFENDİM'de, olsam uzakta,
Selâmla kuşları şiir etmeye...

19.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Kapattım gönlüm sana

Hayır çalma kapımı,
Kapattım gönlüm sana,
Dünyada mevcut değil,
Senin ettiğin bana.

İnanmam göz yaşına,
Hadi git sen işine,
Hep bunları başıma,
Dert verdin inanana.

Estim estim savruldu,
Aşkın ile kavruldu,
Bu tepkinle devrildim,
Kıydın böylece cana.

Davamı güdeceğim,
Sevdim ben diyeceğim,
Şikâyet edeceğim,
Şeni ulu Sultana.

Seven çilemi çeker?
Gözlerinden yaş döker,
Suçların teker teker,
Dökeceğim meydana.

Ahde vefa etmedin,
Gönlümü yüceltmedin,
Elini uzatmadın,
Ömer Çetinkaya'na...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Karşıyım

Hayır beni yanlış,anladın yine,
Uyu uyu yat uyu'ya,karşıyım.
Şuyalan Dünyada,ye iç gül oyna,
Ne var ise sat,yahu'ya karşıyım.

Kendisi bilmeden,fetva verene,
Çıkar için başkasını,yerene,
Hiç uğruna,bataklığa girene,
Cahil iken gof.dahi'ye karşıyım.

Başına gelenden,dersin almaza,
Tam yerinde,ağlamaza gülmeze,
İyiliği kötülüğü,bilmeze,
Zarar veren boş,sahi'ye karşıyım.

Allahın(cc) emrini,bilip tutmaza,
Kalan mirasına,helâl katmaza,
Kültürünün gereğini,yapmaza,
Gece gündüz,kör ahu'ya karşıyım.

Cüce iken kendini dev,görene,
Her mecliste,kendisini övene,
Geçmişini beğenmeyip,sövene,
Köprü tutmuş,her dayı'ya karşıyım.

Çetinkaya yanlış isen,ben sana,
Yuva yıkan,gıybet ile yalana,
Beyni yokken,tesadüf baş olana,
Şeffaf değil,çok koyu'ya karşıyım...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Kayıp ilanı

Ciğerimin tam ortasını kaybettim,
Görenlerin bilenlerin,
İnsaniyet namı hesabına,
Haber vermeleri yalvarılırrr.
Yaşamaya mahkûm adresim;
Kırıkkale ili Balışeh ilçesi,
Beşbiçak töyü nüfusunda mukim.

Ciğerimin tam ortasını yitirdim,
Bir yetmiş iki boyunda
Elli beş kilo ağırlığında,
Bin douzyüz yetmiş baharı doğumlu,(ER)
Köyümün nüfusuna kayıtlı,
Sin harfliden doğma
Dal harfli de benim her hücreme hakim.

Ciğerimin tam ortasını arıyorum,
Bulanların müjdesine,
Hayatımı adıyorum,
Çünkü onsuz olamıyor,
Bir türlü de bulamıyorum,
Sen benden uzaklaştıkca eyy can parçam,
Sana doğru geliyorum.

Ciğerimin orta yerisiz yaşıyorum,
Yaşamak sayarsan,
Hayretteyim ben sensiz nasıl oluyor,
Nasıl dim dik kalıyorum?
Bir boğaz için değerliydi?
Bırakıp gittin uzaklara canıım,
Senin gelmeni diliyorum.

Ciğerimin ortasından arıyorum,
Saçları omuzlarına dökülmüş,karışık ak ak,
Sakalı yer yer kara bürünmüş,
Gözlerinin altında onlarca çizgi,
Kendini para makinesi haline getirmiş,
Boş vermiş bu Dünya'ya,
Ama ben seni biliyorum.

Ciğerimin ortasının tarifi şu,
Kırılıp bükülmez dimdik tir,
Nazlıdır çekilmezdir,
Ama asla azimsizliği bilmez,
Milim sapmaz hedefinden dim dik,
Eze eze zorlukları yine yine acıları,
Ben dal herflide sen oluyorum... 30.12.2003

Ömer Çetinkaya

Kendimi bilme

Allahım(cc) ne bu bendeki bulanıklık,
Vuruyorum başımı taşlara,
Sular gibi durulur,
Kendimi bulurum diyorum,
Olmuyor,olmuyor,olmuyor.
Ben kendimi bilemiyorum.

Allahım(cc) neden yetmiş bin Nikab
Neden ben hep kaostayım,
Biri bitiyor biri başlıyor,
Yok bir sükun yüreğimde,
Bir yitklik içindeyim, ilanlarda
Ben kendimi bulamıyorum.

Bir başlangıç peşindeyim Allahım(cc) ,
O ulu başlangıcın,
Neredeeen nereye,
Bu ulu yolculukta benim kârım ne ola?
Ne götürceğimi bilip,
Ben erzakım almıyorum.

Basit şeylerin altında eziliyorum Allahım(cc) .
Çok basit şeylerin,
Yemek,yatmak,tuvalet gibi,
Böyle basit işlere bunca ziynet,
Hep zayıttayım yıllardır,
Ben bir türlü dolamıyorum...

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Kendin bilmekte

Kendin bilmekte,
El gibi insan.
Dalından kopuk,
Gül gibi insan.

Umutlar eker,
Acılar çeker,
Göz yaşı döker,
Sel gibi insan

RUBAİİ-1 İnsan
İşçi,aşçı,bavaşçı,ama bizler insanız,
Hayır çelikten değil,et ile kemik kanız,
İnsan oğlu bir yerden,bir sefere yollanmış,
Yıllar var ki yoldayız,at'lı değil yayanız.

Yolcudur ezel,
Rüzgâr'da gazel,
Yapısı güzel,
Hâl gibi,insan,

Umman da dam'la,
Ezgindir gam'la
Canında can'la,
Dil gibi insan.

RUBAİİ-2 İnsan
Nesine güvenelim,beden denen bina'nın,
Kondun ve göçeceğiz,iki kapılı han'ın,
Eğilmemek üzere,(Verilen bu kafanın) ,
Ebediyyen yaşanmaz,sonu vardır bu canın.

Sever sevilir,
Yerer övülür,
Ele verilir,
Bal gibi insan.

Çetinkaya sen,
Çıkıştın neden?
Geldin ve giden,
Yol gibi insan.

RUBAİİ-3 İnsan.
Gerçeğin sahilinde,yunup arın yüreğim,
Sıkıntıda olsanda,dürüstlük olsun yerin,
Gerçeğin sertliğine,vurup başım uyandım,
Ne denli acı çeksen,illa dürüst ol derim...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Kendine gelememe

Karıştırdım hayatta,rüya ilegerçeği,
Dikenle deste ettim,karanfilî çiçeği.

Unuttum yıllar oldu,güneşin doğduğunu,
Yüreğimden acıyı,bülbülün sağdığını.

Dalıp dalıp gitmem mi? hayır o fikirdeğil,
Elim açmam semaya,istemek zikir değil.

Sanıyorsan yanıldın,dudur durur ağlarım,
Ellerimi değilde,beynim Hakka bağlarım.

Her eserden yol bulur,müessir'e giderim.
Aya,yıldıza,güne,birer imzadır derim.

Ama ben bu halimi,benzetiyorum neye?
Hep karşıyım kendime,üf leyene uy diye.

Uy ku hava tam olsun,dinleyense mest ola,
O'nun emrini tutan,insanlarda üst olu.

Değilse dalgalanmam,bana fayda mı verir?
Eğer engin olazsam,altım üste çevirir.

İşte bazen cezbeye,kapılmam da olmasa,
Gözlerine bakınca,gönlüm nem den almasa.

Bulanır durulurum,göl gibi içe dönük,
Mesnetimi bilmedim,ondan da sedam sönük.

Lafz'ım ben de ben ile,atıp tuttum ha bire,
Nefesimi tükettim,konuşarak boş yere.

Söyle kim irşad oldu? çılgılığından sesinden,
Ne kadar yer yanar ki? çingî'nin kendisinden...

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Kendini hesaba çek

Hergün ettiğinden insan kendini,
Hesaba çekmeli hesap gelmeden.
Bildimmi İmanı? bildimmi Dini?
Hesaba çekmeli hesap gelmeden.

Kaç kez soluk aldın kaç kez Hak dedin?
Keç kez hayır yaptın kaç kez yok dedin?
Kaç kez gözlerine Hakka bak dedin?
Hesaba çekmeli hesap gelmeden.

Beş kez davet etti duyup uydun mu?
Suçun bilip hataların saydın mı?
Geceleri alnın yere koydun mu?
Hesaba çekmeli hesap gelmeden.

Ben neyim dir bilincine erdinmi?
Binbir türlü ziynetini gördün mü?
Her azayın değerini verdin mi?
Hesaba çekmeli hesap gelmeden.

Okudunmu Yârden gelen nameyi?
Resulün kitabın bilirsin neyi?
Nelerle geçirdin bunca seneyi?
Hasaba çekmeli hesap gelmeden.

Ömer Çetinkaya hesabın bilsen,
Hesapta yanlışa tez tedbir alsan,
Seherde secdenle baş başa kalsan,
Hesaba çekmeli hesap gelmeden... 29.12.2004

Ömer Çetinkaya

Kına yakma ellerine kanımdan

Kına yakma,ellerine kanımdan,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.
Sevginle vaz geçtim,tatlı canımdan,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.

Bayrak ettin,yüreğimi eline,
Düşürdün adımı,elin diline,
İnsan biraz olsun,acı halime,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.

Hiç bir silah,kâr etmezdi sineme,
Canımı post ettim,nazlı sunama,
Ne olursun anla,beni kınama,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.

Deldi geçti,bir bakışın benliğim,
Sevgin ile kaim,idi kimliğim,
Bu dediğim budur,benim bildiğim,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.

Sanki ay sıyrıldı,buluttan gece,
Adın göğe yazdım,günle güzelce,
Sevgin haykırayım,bak hece hece,
Gözlerinle can,evimden vurgunum.

Ömer Çetinkaya,vurgundur sana,
Seni kazanmaya,pey koydu cana,
Birkez nazar edip,gözümde bana,
Gözlerinle can,evimden vurgunum...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Kızım olsa adın Bahar koyardım

Kızım olsa,adın bahar koyardım,
Baharı severim,gülü severim.
Seher vakti,gülü için yırtılan,
Bülbülü severim,dili severim.

Güzelde edayı,güzelde nazı,
Allahın(cc) aşkıyla çalınan sazı,
Çeliği kesecek,verilen sözü,
Sözünün erolmuş,kulu severim.

Kuru bir çubuktan,gül yaratanı,
Gönlüme bin türlü,hal yaratanı,
Bayrağıma,kandan al yaratanı,
Kılıç gibi kesen,kolu severim.

Allahını(cc) Kitabını,bileni,
Bir topluma,hitabını bileni,
Ömür denen,etabını bileni,
O'ndan bana gelen,yolu severim.

Kulluğunu bilip,gereğin yapan,
Her bir gördüğünden,bir hisse kapan,
Çiçeklerden,peteklere yol yapan,
Çiçeği,arıyı,balı severim.

Ömer Çetinkaya,sevmeyi bilir,
Bahar namesinden,bin haber alır,
Baharda gurbette,çok mahsun olur,
Sılaya uzanan,yolu severim...

18.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Kibirlenme

Hükümran olmaya kalkma aleme,
Vurup indirirler mahcup olursun.
Sen kendini sayıyorsun Âllame,
Sorup indirirler mahcup olursun.

Bu günkü halini tetkik eylesen,
Ne durumda olduğunu söyleyen,
Kanat vurup cevü semayım desen,
Yorup indirirler mahcup olursun.

Gonca gülüm deme harı unutup,
Kahkahayı basma zaarı unutup,
Ele kucak açma yâri unutup,
Kırıp indirirler mahcup olursun.

Enkazını yakıp küle katarlar,
Pahana bakmazlar ucuz satarlar,
Kabir denen bir çukura atarlar,
Sarıp indirirler mahcup olursun.

Ne ile dolarsan dışa o taşar,
Çevher taşın ise görenler şaşar,
En çok insanoğlu yüz sene yaşar,
Yerip indirirler mahcup olursun.

Ömer Çetinkaya başın dik tutma,
Fiatın bellidir kâra kâr katma,
Yeter artık lafı fazla uzatma,
Deyip indirirler mahcup olursun... 26.03.2003

Ömer Çetinkaya

Konularına göre dertlerim

Bütün Dünya'yı gezip,her insanı dinlesen,
Dertsiz'in bulamazsın,elek ile elesen.

Meselâ benim derdim,bir değilde çok derim,
Bazen sıraya koyup,konulara bölerim.

Dün derdi bugün derdi,birde yarınlar derdi,
Benim gücüm bir tane,dertlerim üçe böldü.

Ana derdi,yâr derdi,çekilmez evlat derdi,
Benden tonlarca ağır,bu derdimin her ferdi.

Bir bakarsın alt eder,ezip geçer cismimi,
Sırrımı faaaş ederim,dertli korlar ismimi.

En iyisi kanımı,yutayım kusmayayım,
Basayım kahkahayı,suratım asmayayım.

Bunlar benim omzuma,konulmuş sınav için,
Dert'ten tasaffi eder,olur insan o biçim.

Yer yüzünde görülmez,ateşsiz pişmiş yemek,
Acı acı üstüne,işte o pişmek demek.

Kıvrınmak acı ile,pişip kaynamak gibi,
Hamdım,piştim,Yunus'um,seninle yanmak gibi.

Konulara ayırmam,derdimi bunun için,
Ben derdimi severim,yanıp mum olmam için.

Allahı(cc) dost bilenin,derdi dostları oldu,
Her derdi aralayan,Hakka giden yol buldu...

23.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Korkum

Halim anlamayan iyâl elinden,
Bu yaşta kula kul olmaktan korkum.
Yavrular yetişti takatım kesik,
Kuzular sahipsiz kalmaktan korkum.

Dolupta taşmamak nedir bilin mi?
Acep ola sözlerime gelinmi?
Umudum yitirdim arar bulun mu?
Dert den saçlarımı yolmaktan korkum.

Dolmayınca taşmaz insanın gönlü,
Ah vah la bitirdik verilen ömrü,
Eldeki sermayem yıkılmış benmi?
Ellerim yanımda kalmaktan korkum.

Servet devir aldım satıp savurdum,
Ateş olup etrafımı kavurdum,
Taş gibi cüssemi yere devirdim,
Sarıp gül gibi solmaktan korkum.

İyi kötü idrakini etmedim,
Bu günlerin hesabını tutmadım,
Ak akçeyi kara güne atmadım,
Muzdarip kötürüm olmaktan korkum.

Ömer Çetinkaya şiiirdir hayat,
Bütün korkuları yenmektir sanat,
Hayat bir sınavdır sorular katkı,
Sonunda İmansız ölmekten korkum...04.01.2001

Ömer Çetinkaya

Köyüm

Özleyip gurbetten,köyüme geldim,
Çoğu yitirmişler,az belli değil,
Büyük küçük,hepisini yan bildim
Gelin belli değil,kız belli değil.

Bir hırsla düşmüşler,kadını eri,
Elleriyle yırtar,olmuşlar yeri,
Ekini biçmeden,ekiyor geri,
Bahar belli değil,güz belli değil,

Bağ bahçe sürülüp,arpalık olmuş,
Örf adet yerini,bir moda almış,
Herkes kararınca,bir hedef bulmuş,
Hedefi tutmaya,gez belli değil.

Silmişler kafadan,ölüm sözünü,
Bir birinin oyacaklar,gözünü,
Değişir maddeye,oğlun kızını,
Vaad belli değil,söz belli değil,

Damların üstünü,eker olmuşlar,
Sanırsın ki,bir den ateş almışlar,
Mana kayıp sırf,maddeye dalmışlar,
Kabuk belli değil,öz belli değil.

Ömer Çetinkaya,derdi ya daha,
Köyün geleceği,kalmış sabaha,
Köylümüz özüne,dönmezse aha,
Sen kayıp olursun,biz bellideğil...

12.09.19898

Ömer Çetinkaya

Kul nedir ki?

Yüce Mevlam huzurunda,
Sana karşı kul nedir ki?
Başlangıcımı demedim,
Bu gittiğim yol nedir ki?

Derdim vardır boydan aşkın,
Bu Dünyada halim şaşkın,
Huzuruda düşkün düşkün,
Seher vakti dil nedir ki?

Başımda iş soru dedim,
Bu sorumun zoru dedim,
Salınana huri dedim,
Bu bendeki hal nedir ki?

Zamanım olmadı bana,
Vakit bulamadım cana,
Bu Dünyada yana yana,
Taşıdığım sal nedir ki?

Beden bana yük oldu hep,
Cüzdanım boş deliktir cep,
Söylemeye ettim edep,
Elde kalan dal nedir ki?

Çetinkaya zorda yine,
Gelemiyor ki kendine,
Kavuşmaya sevdiğine,
Engel olan kol nedir ki? ...

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Kulak nedir?

Seher vakti bülbül öter,
Sesi duyan kulak nedir?
Yüreğim kan ağlar yâra,
Göz dediğin sulak nedir?

Her duyduğum sesi seçip,
Seçtiğine şekil biçip,
Bildim dersin gözün açıp,
Bunca yol ve yolak nedir?

Kulağınla seçiyorsun,
Her sese yol açıyorsun,
Niye ben den kaçyorsun?
Bizden ayrı dilek nedir?

Kulak değil yürek duyar,
Allahın(cc) emrine uyar,
Birlik olduk diyar diyar,
Bükülmemiş bilek nedir?

Bunca müzik kulak için,
Yaratmış ve vermiş biçim,
Seni tanımamak suçum,
Yaşayan bu salak nedir?

Çetinkaya sesin tanır,
Dilden yüreğe uzanır,
Misafirin burda kalır,
Dünya denen konak nedir?

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Kurda kuşa yem olur

Bedenini besleme,
Kurda kuşa yem olur.
Gönlün altında kalır,
Yükselmene men olur.

İbadet ruha gıda,
Bunu yapmayan geda,
Seherde öten şeyda,
Gonca güle dem olur.

Rehberini iyi bil,
Hakkın önünde eğil,
Bu Dünya bakii değil,
Ölüm nefse gem olur.

Tasfiye et nefsinin,
Yaşayarak bu dini,
Sultanın dediğini,
Kalbimize cem olur.

Rehberini örnek al,
Sırat üzere doğru ol,
Ağızına ca kur'an dol,
Gayri laflar zem olur.

Ömer Çetinkaya nın,
Hakla dolsun her anın,
Sen bu yola ver canın,
Başka laflar yom olur... 05.01.2005

Ömer Çetinkaya

Kuru kafa

Topalmıydın,çolakmıydın,körmüydün?
Bir yâre esirmi,hürmüydün kafa?
Seher bülbülüyle,dili zârmıydın?
Kendi varlığında,gürmüydün kafa?

Nazenin vücudun,kurtlar yemeden,
Ömür'mü geçirdin,Allah(cc) demeden?
Göçemi zorlandın,hiç istemeden,
Öldüğünde,aç'mı tokmuydun kafa?

Eşin dostun,malın mülkün,çokmuydu?
Lidermiydin,hiç râkibin yokmuydu?
Menzilde hedefin,hukuk Hak mıydı?
Yokluk ortasında,çok muydun kafa?

Vücut kemiklerin,toprak olmadan,
Göz çukurlarına,çamur dolmadan,
Yolculuk mu yaptın,erzak almadan?
Karnın tok,sırtın pek miydin kafa?

Kalıcı bir eser,niye koymadın?
İlim irfan ile kanıp,doymadın,
Yoksa elin,ırzıylamı oynadın?
Serkeşlikde yoksa,tekmiydin kafa?

Ömer Çetinkaya,senden sorarken,
İskelet'in,gizemine erer'ken,
Dikenimi tuttun,gülü dererken?
Daldan mı eğildin,kökmüydün,kafa?

22.12.1992

Ömer Çetinkaya

Lâilahe illallah.

İmanın ifadesi,
Lâilahe illallah.
Kalbimizin gür sesi,
Lâilahe illallah.

Dünyada en güzel söz,
İnanç'taki esas (öz) ,
Günde desem ah bin kez,
Lâilahe illallah.

Kulu Allaha(cc) bağlar,
Küfürü yakar dağlar,
Sular diyerek çağlar,
Lâilahe illallah.

Dinim İmanım özüm,
Hayatta iki gözüm,
Son nefeste son sözüm,
Lâilahe illallah.

İnsanı insan eder,
Kalp'den Hakka yol eder,
Diyen ibadet eder,
Lâilahe illallah.

Ömer Çetinkaya der,
Daha başka ne ister?
Bu sözle canım gider,
Lâilahe illallah...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Leylasız çöllerde benim işim ne?

Vurdum ben kendimi yâr diye yola,
Leylasız çöllerde benim işim ne?
Yanıp kavrulmaya görlümle çöle,
Leylasız çöllerde benim işim ne?

Bu alemde varlığında kaim'im,
Senin ile mutlulukta daim'im,
Aşkın ile yansam bile selim'im,
Leylasız çöllerde benim işim ne?

İstikbalim varlığına bağılyken,
Sevdan ile ciğerlerim dağılyken,
Benim yolum bu çöllerden eğliyen,
Leylasız çöllerde benim işim ne?

Hemi baharımdın hemi kışımdın,
Yalancı Dünyada bütün işimdin,
Elimi elnıma koyup düşündüm,
Leylasız çöllerde benim işim ne?

Kimi zengin olup mala gark oldu,
Kimide gönlümde çağlar ark oldu,
Benimde yollarım sana çark oldu,
Leylasız çöllerde benim işim ne?

Çetinkaya sevilmeden yollarda,
Bak senin yüzünden böyle dillerde,
Tarifden çok uzak acı hallerde,
Leylasız çöllerde benim işim ne? ...

19.10.1989

Ömer Çetinkaya

Melekten üstün dediğin

Melekten üstün dediğin,
Söylermisin insan nedir?
Büyük işler beklediğin,
Söylermisin insan nedir?

Saray yapan bina kuran,
Tutup dağları deviren,
Başımıza çorap ören,
Söylermisin insan nedir?

Havada karada suda,
Yarışır hep ön sırada,
Hakim ama beş kıtada,
Söylermisin insan nedir?

Denize karaya hakim,
Hem öldürür hemi hekim,
Demez artık tamam yüküm,
Söylermisin insan nedir?

Yer içer güler eğlenir,
Gün geçer ömür tükenir,
Yerin taa kalbini bilir,
Söylermisin insan nedir?

Çetinkaya sorar sana,
İnsanı tarif et bana,
Sununda katılan kervana,
Söylermisin insan nedir?

24.05.2006

Ömer Çetinkaya

Mevlâm yaratmış

Mevlâm yaratmış,
Gül benim için,
Gözünden gönle,
Yol benim için.

Nar ayva elma,
Göze hoş olma,
Dosta sarılma,
Kol benim için.

Bahar ile yaz,
Eylerim niyaz,
Bülbül de avaz,
Dil benim için.

Ay güneş gece,
Harf mana hece,
Arı ilmince
Bal benim için.

Çay ırmak dere,
Bak kara yer'e,
Denizler bile,
Yel benim için.

Çetinkaya sen,
Daha ne isten?
Omuzda giden,
Sal benim için...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Minarenin gölgesi

Bembeyaz minarenin,çağla rengi gölgesi,
Göz yaşıma aks eden,müezzinin gür sesi.

Sana müzik geliyor,benim ettiğim ağıt,
Kanımızı emmeyi,meslek edinmiş taut.

Uçsuz bucaksız ova,yüreğim dostlarıma,
Gözlerinden yol gider,Hind'e Yemen'e Şam'a.

Laf nereden başladı,mevzuumuz neye geldi,
Cami,Minare Mihrap,İmam İmana dil'di.

Şakıyordu seherde,hocam bülbüle inat,
Nur yaymaktır aleme,bizdeki ana sanat.

Akşamın mahmurluğu,çökünce gözlerime,
Bir çırpınma başlıyor,o zaman yüreğime.

Acı ızdırıp keder,saf da nihayet bulur,
Yüreğim deki dalga,ilk tekbir le durulur.

sığınacak sığınak,Dünyanın külfetine,
Sanki aşeriyorlar,keklik gibi etime.

Ayet Ayet Beyyinat,Cadde bana izlerin,
Ufkumda tuluğ etti,sardı beni sözlerin.

Sevginin potasında,yoğurdun yüreğimi,
Efendim Sünnetinle,baştan ben ettin beni.

Bağlanma demen bana,sakın yalan Dünyaya,
Bir sözünü değişmem,arz'a güneşe aya.

Minarenin gölgesi,yutarken beni bir gün,
Salacada gelişim,İmanla oldu düğün...

16.02.1989

Ömer Çetinkaya

Ne bileceksin

Ne derdimi diye biliyor,nede susa biliyorum,
Bir sıkıntı içindeyim,bii karar,
Gülmek mecburiyetindeyim,gülmek,
Hadi canım sende,
Nereden bileceksin,sen dert içinde gülmeyi,
Bana aşık olmadın ki.

Benim yüreğimi sıkan el var ya,
Hani canım durup durup,
Beni yaşamaya zorluyor işte,
Hemde bu şartlar altında,
Umutlarımın naaş'ı başında,
Saçlarını yolmadın ki.

Gelse ne yazar? Söylermisin,
Feleğin gamı kederi üstüme üstüme,
Ben göğüslemesine varım'da,
Onsun olmuyorum onsuz,
Bir vefasız nazlı yâr,
Sen hiç onsuz olmadın ki.

Ha güneş doğmuş ha batmış,
Hiç fark etmez mevsimler,
Diyorum sen gülüyorsun,
Haklısın haklı,
Ne bileceksin bensizliği?
Sen hiç bensiz kalmadın ki...

15.12.1990

Ömer Çetinkaya

Ne kadar zor oluyormuş?

Ne kadar zor oluyor muş?
Muhanedede boyun bükme.
İnsan ömrün alıyormuş,
Kul'a yüz suyu dökmek.

En büyük gam muhtaç olmak,
Ondan bundan yardım almak,
Ölüm demek naçar kalmak,
Zehir olur balla ekmek.

Muhtaç isen akıl verme,
Fakir isen çekme sürme,
Kendini yüksekte görme,
Deliliktir işve çekmek.

Fakirlik en ağır yüktür,
Fakirin boynu büküktür,
Dev olsa gücü küçüktür,
En iyi şey halin bilmek.

Zelilliğin adı yokluk,
Soru bize açlık tokluk,
Zenginde olunca hak lık,
Kolay olurmu hiç sökmek?

Ömer Çetinkaya çalış,
Yardıkt etmelere alış,
Aman dikkat yokluk zor iş,
Zehir olur kahır yemek...

27.07.2003

Ömer Çetinkaya

Ne olduğunu yazmalı insan

Akıl defter değil unutmamaya,
Ne olduğun bilip yazmalı insan.
Her nesnede türlü hikmet bulmaya,
Ne olduğun bulup yazmalı insan.

Şu an'ki halini yarını dünü,
Akıp giden ömrü haftayı günü,
Bayramı seyranı toyu düğünü,
Neş'e ile dolup yazmalı insan.

Saniye nin hesabını tutmalı,
Zaman zaman balı yağa katmalı,
Metahını değerine satmalı,
Zirvelerde kalıp yazmalı insan.

Seherin yelinde gülün halini,
Bilmeli şeydanın dertli dilini,
Edebin erkânın kar'lı yolunu,
Sarp'a yolcu olup yazmalı insan.

Bildiğini bildirmeye Rabbine,
Huzurda durmalı her vakit yine,
Canını vermeli İman'a Din'e,
Ağlarken de gülüp yazmalı insan.

Ömer Çetinkaya bildiğin yazdı,
Bir noktadan bin aleme yol sezdi,
Sanırsın iğneyle kuyular kazdı,
Her şeyini silip yazmalı insan...

02.07.2004

Ömer Çetinkaya

Ne olur

Zaman gelir,beni senden sorarlar,
Suçsuzum katlime,girme ne olur.
Canımı yoluna,koydumsa ne var?
Elini kanıma,sürme ne olur.

Elimde değildi,sevdana düştüm,
Aşkın ateşiyle,ham idim piştim,
Sevgi girdabında,sonsuz gidiştim,
Bulandım bent'imde,durma ne olur.

Çatma kaşlarını,ufkum karartma,
Goyak goyak,bana çare aratma,
Kölen olduk ise,götürüp satma,
Okka'mı engine,vurma ne olur.

Her günümü kuşatırsın,ben kadar,
İnan seni seviyorum,sen kadar,
Sarsam seni,üstündeki yen kadar,
Sevgimi yerlere,serme ne olur.

Beni yerden yere,vurman nedendir,
Yoktan hatırmı,kırman nedendir,
Sevgim küçük görüp,yermen nedendir.
Gonca güllerimi,kırma ne olur.

Ömer Çetinkaya,sevdiyse seni,
Etmekmi lazımdır? Seveni deli,
Kibir öldürürmüş,canım güzeli,
Gücüm bitti beni,yorma ne olur...

27.08.1989

Ömer Çetinkaya

Ne olur sorma?

Senin yerin benim şuramda canım,
Bana sevdiğimi sorma ne olur.
Saçıyın teline bin can veririm,
Beni başka türlü görme ne olur.

Durup durup sorman şüphe arz eder,
Sevgimin üstüne gölgeler güder,
Sanırmısın? sevgi gelir de gider,
Gidici yoluna girme ne olur.

Baştan başa hayatımı kuşattın,
Sayki tenkidime gülmü uzattın,
Kanımın içine kendini kattın,
Gül gibi kanımı derme ne olur.

Sevip sevmediğim gözlerim desin,
Sevgimin boyunda sence nedesin?
Senin sevgin hayatımı süslesin,
Tavrımı kötüye yorma ne olur.

Sen olmazsan hayatta tat olur mu?
İnsan hayatından lezzet alır mı?
Sevgisiz bir insan huzur bulur mu?
Sensizliğe geçit verme ne olur.

Güle leke olur en büyük korkum,
Dağlardan çok fazla sevgide farkım,
Ömer Çetinkaya dönerken çarkın,
Sırrımız ortaya serme ne olur... 06.01.2001

Ömer Çetinkaya

Ne olurdu sanki benim olsaydın

Dünyamı batardı,gökmü çökerdi?
Ne olurdu sanki,benim olsaydın.
Denizler gözünden,yaş mı dökerdi?
Ne olurdu sanki,benim olsaydın.

Ne bülbül ölürdü,ne gül solardı,
Ne bahar gam duyup,keder salardı,
Ne maşuk kalbini,kana bulardı,
Ne olurdu sanki,benim olsaydın.

Mevsimler şaşmazdı,kervan durmazdı,
Ahrazlar konuşup,körler görmezdi,
Aslanlar çakala,payın vermezdi,
Ne olurdu sanki,benim olsaydın.

Güneşin doğması,kalmazdı geri,
Yılan ile çiyân,sarmazdı yeri,
Verir idim sana,serveti seri,
Ne olurdu sanki, benim olsaydın.

Yer yerinden oynamazdı,inanki,
Durmadan akardı,gözyaşın sanki,
Sen için divane,deliyim ben ki,
Ne olurdu sanki, benim olsaydın.

Ömer Çetinkaya,isterken seni,
Ayrılıp mahvettin,çarkı düzeni,
Acı çarmihına,gerdin sen beni,
Ne olurdu sanki,benim olsaydın...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Ne olursun bakıp geçme

Ettin bağrım delik deşik,
Ne olursun bakıp geçme,
Gönlüm oldu bak alt eşik,
Ne olursun basıp geçme.

Lâf kâr etmiyor gönlüme,
Balta vurdu yâr ömrüme,
Lûtfeyle beni kendime,
Ne olursun kesip geçme.

Çiğlıktayım seher vakti,
Tutup bozdun yine aht'i
Doyamadım sana zahti,
Ne olursun küsüp geçme.

Sensiz kalmak acıdan zor,
Hasretinse bağrımında kor,
Bana bir şeyler oluyor,
Muammamı çözüp geçme.

Güzelliğe miheng gözün,
Kulağımda çınlar sözün,
Buluksuz ay sanki yüzün,
Huzmelenip süzüp geçme.

Taşıyorum derdim çokta,
Hatırlarım her varlıkta,
Adın diyemem yasakta,
Çetinkaya yazıp geçme.

05.07.1989

Ömer Çetinkaya

Ne olursun bakma öyle- 1

Tahammuldede bir sınır vardır,
Acının bir ölçüsü,
Ne deniz vurgunu yemiş gibiyim,
Ne girdapdan zor kurtuldum,
Tarif edemem ki sevgini,
Ne olursun bakma öyle.

Geceleri uykuyu unuttum,
Yediğimden tat almayı,
Nerde gezdiğimden bii haber,
Dolup dolup taşamıyorum,
Sevgini anlatmak öyle zor kii
Ne olursun bakma öyle.

Eserden müessire,
En uç yapraktan köke iner gibi,
Sevgin beni nelere sevk etti bir bilsen?
Aşkı mecaziden,
Aşkı tanıdım senle
Ne olursun bakma öyle...

17.07.1989

Ömer Çetinkaya

Ne olursun bakma öyle- 2

Sanki yer ayaklarımın altında yok,
Eriyor yada düşüyorum,
Beni alıp götürüyor Nur'dan kanatlı kuşlar.
Tırnaklarından kaydım kayacak arası,
Ben bir tuhaf oluyorum,
Ne olursun bakma öyle.

Demin dedimye demin,
Sanattan sanatkâra,
Hah işte o yolu buldum acizane,
Gözlerinde ne görüyorum ah bir bilsen
Tariflerden çok uzak,
Ne olursun bakma öyle.

Ne aklımda bir şey kalıyor,
Ne gözlerimde bir başka renk,
Bir yağnusun altındayım,
Her ufkuşda sen doğuyorsun,
Gözlerimi ve aklımlı başımdan alıyorsun,
Ne olursun bakma öyle...

17,07,1989

Ömer Çetinkaya

Ne?

Alnıma yazmış,
Söyle yazım ne?
Beyaz koyundan,
Kara kuzum ne?

Topraktan çıkmış,
Bir nebatatmış,
Dünyamı batmış?
Canda sızım ne?

Yerin altında,
Oluşan meyva,
Başlar oymaya,
Elsiz kazım ne?

Dalın yeşiyi,
Büyüler beni,
Üzüm ipini,
Böyle dizim ne?

Allahım(cc) bilem,
Emrine girem,
Ahrete gidem,
Burda izim ne?

Sen Çetinkaya,
Bak kaldın yaya,
Başla koşmaya,
Ömrüm hızım ne?

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Nebâtat ile SENİ BİLMEK -1

Varlığını nebatattan, öğrenelim yüce Mevlâm,
Tohum nokta sümbül elif, çiçek isme hece Mevlâm.

Mor menekşe sarı ciğdem, cevap verdiler soruma,
Mevcut değil tohumda renk, toprak girdi esrarıma,

Dünya alem giyer yeşil, yeşilin türlü ton'unu,
Toprak tohuma ana mı? Filiz verme okulu mu?

Kuru dalda yaprak yaprak, kanlı canlı yeşile bak,
Hangi basınç ile bu su, doruk yaprağa çıkacak?

Tohum maksat tohum gaye, tohum dal için sermaye,
Bir noktada derç edilen, ağaç denen bu paspaye,

Neden önem aldı söyle? Kısmet ayağında böyle,
Bir noktada bir cilt kitap, yazılmış sana sevgiyle...

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Nebâtat ile SENİ BİLMEK -2

Cilt cilt kitap okuyorsan,görmek için bakıyorsan,
O'nu sana anlatacak,nebâtatı tanıyorsan.

Başakların kipriğinde,seherde yaş gördüğünde,
Elbet hayret edeceksin,gülü tutup derdiğinde.

Sana der ki sarı gonca,ne gördün bana bakınca?
Müessire git eserden,yolculuğuna çıkınca,

Lâle başın boşa eğmez,ağaç meyvelerin yemez,
Yüreğinde sevda yoksa,gözlerinden yaşlar gelmez,

Çimen'den ot'tan çayır'dan,haber alırım O yârden,
Hayvan gülü yer düşünmez,Bizi fikrimiz biz eden,

Ot gibi yaşama boşa,aklını toparla başa
Gül dilinden anlamazsan,Ben ne derim sana haşa?

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Nebâtat ile SENİ BİLMEK -3

Nebâtetı anlatmak,okumak tabiatı,
Eserden müessire,gitmenin bir sanatı.

Gördüğünün yüzünde,O'nun mührünü görüp,
Şükür etme uğrunu,alnını yere vurup.

Hissetmek nebâtatı,alnında açık yeşil,
Bunları yaratana,bilmeyen insan değil.

Bu çimeni bir koyun,yeyip ondan süt olur,
Nebâtat hayvanata,geçip merteye alır.

Biraz önce çimendi,şimdi süt'te yağ oldu,
Mercimeğe nisbetle,yağla karlı dağ oldu.

Nebâttan hayvanata,geçip tekâmül eder,
Hayvanattan insana,geçip secdeye gider.

İsmi nakş etmiştir,yarattığı her şeye,
Görüp te inanmayan,sence düşer ne hale.

O bizleri yaratıp,'Beni tanıyın' demiş,
Nebâtat hayvanatı,senin emrine vermiş.

Bir elma utancından,O'na karşı kızarmış,
Sarmaşık dost edinip,kolun dallara sarmış,

Güneş ısı ışık renk,emrime amade dir,
Su daki bu dört halet,Allahın(cc) yed'inde dir.

Yer altında ince kök,taşı deler gürz'ü yok,
Yumurtada civcivin,ağzı bağlı karnı tok,

Pirenin midesini,nebâtatın özünü,
Ömer Çetinkaya O,duyar senin sözünü...

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Neden sen dostluktan kaçarsın böyle?

Bayrak açtım,ilan verdim,gel dedim,
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?
Sevgi harmanıma,sevgin istedim,
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?

Sevgiyi bilenler,dostluğu bilir,
Bizim dostluğumuz,ebedii kalır,
Yürekten dostluklar,ölümsüz olur,
Neden sen dostluktan,kacarsın böyle?

Zararamı düştün,dostlutan yoksa?
Zaten dost olaman,sevgin uzaksa,
Tebessümün,dostluğuna tuzaksa,
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?

İnsanlar davetten,korkar mı oldu?
Neden tekliflerim,havada kaldı?
Sevgi tellallığın,niye son buldu?
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?

Ne sana gel derim,ne ben gelirim,
Ben herkesi,kendim gibi bilirim,
Söz verdim se,sözüm için ölürüm,
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?

Duyuyor anlıyor,cevap vermiyor,
İşte buna benim,aklım ermiyor,
Ömer Çetinkaya,artık sormuyor,
Neden sen dostluktan,kaçarsın böyle?

17.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Nimettir.

Bu aleml insan için,yaratmış,
Bezemiş çiçekle,gül bir nimettir.
Seher vakti,bülbül güle zar eder,
Bense zikr ederim,dil bir nimettir.

Ağzım oynatmadan,besler bir zaman,
Şefkâtli sineye,yaslar bir zaman.
Yoluma yaptırmış,sevgiden harman,
Boyruma dolanmış,kol bir nimettir.

Kucaktan kucağa,taşıttın beni,
Ayakta durmamı imeklememi,
Derken yürümemi,koşmamı hemi,
Sana doğru gelen yol bir nimettir.

Büyüyüp serpildim,kendin bildirdin,
Peygamber gönderip,Kitap indirdin,
İki cihanda,huzur bu Din dedin,
Bahşettin İmanım bol bir nimettir.

Her nimetten,Sana giden yol buldum,
Uçmak için kanat,buldum kol buldum,
Ne istersem hepisinden bol buldum.
Sebep perdesinde,el bir nimettir.

Yaşamak bir nimet,ölmek bir nimet,
Şenin varlığını bilmek,bin nimet,
Ömer Çetinkaya,olmak bir nimet,
İmana bürünmüş,hâl bir nimettin.

Eset Korkmaz Kardeşime sevgilerim ile bu şiirim ithaftır.

24.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Nurlarla dostluk

Ben gönlümün sizlere,dostluğunu sunayım,
Dostlarımların narına,onlar ile yanayım.

Ben feryadı basarım,sen basınca ateşe,
Senin mutlu gününde,bende kahkaha neşe.

Senin ile derdimi,paylaşması ne güzel,
İktizası bu zaten,insansan ebed ezel.

Değilsen ne diyeyim? elbet gülen derdime,
Ama uzak kalırsın,sen böyle Efendime.

Tutuşup yaşayalım,dertlerimiz el ele,
Yok ise heder olur,bu ömrümüz nafîle.

Ben seni seviyorsam,Allah(cc) rızası için,
Ser vermeye hazırım inan ki senin için.

Yoksa hayatın geçer,gam ve keder içinde,
Günlerin üzüntülü,hepsi aynı biçimde.

Hay haşamet işine,ömer gecer su gibi,
Sadece bir AN olur,seherde uyku gibi.

Benim insan sevgimin,sadece bir boyutu,
El ele veremezsek,yıkamayız taut'u.

Milyonlarca insanın,içinde yalnız kalmak,
En büyük ızdıraptır,Dünyada dost suz olma.

Bir şehri İstanbul ki,insan seli adeta,
Burda insan mecburdur,birlikte saltanata.

El ele vermek için,sakın geç kalmayınız,
Nurları rehber edip,gerçek kardeş olunuz...

04.01.1992

Ömer Çetinkaya

O'n dan name

Yüce yaradandan,bir name aldım,
Benim için,yeşil yazmış dağları.
Her yaprakta,ayrı ayrı fark buldum,
Gül eylemiş,bahçeleri bağları.

Baktım gül uçuyor,adı kelebek,
Kayanın üstünde,açılmış çiçek,
Satır satır oku,bunlar ne demek?
Cevap bulurmu ki bilgi çağları?

Hesaba gelmeyen,tonlarca boya,
Her tonda yeşil var,bak doya doya,
Bana neler demez,beyaz papatya,
Gire bilsen,yüreğimde eğleri.

Bir uyum içinde diken ile gül,
Bin cilt kitap verdi,kuşlarda ki dil,
Bakmayı bilirsen,güzellik zebil,
Göremezsın,hezimetten ağları.

Binbir çiçek açmış,binbir gelinlik,
Sanki herbirinde,irade çelik,
Güzellikten oldu,ciğerim delik,
Aşk eritti,güreğimden yağları.

Ömer Çetinkaya,güzele hayran,
Nebatata hayvanat,baharda bayram,
Sözünden çıkarmı? Yarabb selamın alan
Sevgisinden görün,böyle söyleri...

11.05.2006

Ömer Çetinkaya

O'nu bilmek

Dupduru bir yüreğim olsun istedim hep,
Huzur içinde sakın,
Tek düze bir yaşantım olsun istedim,
Hemen her gün aynı,iş
Allahın(cc) emri çerçevesinde bir ömür,
Başlangıçtan O'na gidişim.

Neye baksam bana O'nu anlatan,
Yaptığım her iş O'na yönelik,
O'nun rızasını bulmaya dayalı,
Ne gözümde Dünya malı,
Ne yüreğimde Cehennem korkusu,
Muştuyu almışsına gülüşüm.

Bana yap dediklerini bii harfin yapıyor,
Yapma dediğinden çok uzak,
Kul olma mutluluğunda,
Günlerimi gün ediyor,
Neden mi ağlıyorum?
Gözlerimden yüreğimi yuyuşum.

İmtihan Dünyası olacak elbet,
Ölüm ayrılık acı,
Ben mertebe kat ederim o basamaklarda,
Değilse yerimde say babam say,
Melekler gibi aynı sınıfta,
Yükselmeme basamak O'nu biliş nefsi yenişim.

20.01,1992

Ömer Çetinkaya

O (cc) çok büyük.

Dalar giderim geceleri,
Kendimi yitirir,
Yolumu kaybederim,
Yıldızların arasında,
Uyanırım bir soru'nun şafağında.
Bunlar neden böyle?
Bunların ustası kim diye?
Sekerim yıldız'dan yıldız'a,
USTASINA UZANIRIM.

Eğilir sudaki ay'ı seyrederim,
Şurdan kayan yıldız'ı,
Evrenin enini ölçerim ayaklıyarak,
Derken el açarım, Sen ne mahir Ustasın,
Nasil durdurursun bu mavi göğü?
Nasil durdurursun direksiz?
Ustasını arar,
USTASINA SORARIM.

Umman bir başka,
Yer yüzü bir başka,
Gök yüzü ise bambaşka,
(Ama nice dağlar var semada) ,
Onları kim nasıl tutar?
İşte bu bir (güç) meselesi,
Bir büyüklük en en en büyüklük,
BEN O (cc) BÜYÜĞÜN EMRİNE GİRİREM...

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

O nun sevgisi

Neden yüreğimi yakmıyor benim?
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.
Mekânı olmuyor bedenim tenim,
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.

Nefsim Hak emrine can gönül katmaz,
İnsan olan görevlerin unutmaz,
Neden tüm ömrümü kuşatıp tutmaz?
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.

İnsan insan olur belki de sultan,
Cennete dönüşür büsbütün vatan,
İnsanı zirveye kâmil kul yapan,
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.

Bir nefeste iki ismi zikretsem,
Bir nefes verene bin kez şükretsem,
Buldurur kendimi eğer fikretsem,
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.

Saniyenin kıymetini bilersen,
Esas vatanına erzak alırsan,
Halef eder O na insan olursan,
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı.

Lafı çok uzatma bak şaşak attı,
Aman haa unutma hududu hattı!
Ömer Çetinkaya seni sen yaptı,
Peygamber sevdası Allahın(cc) aşkı...

Ömer Çetinkaya

O ve ben

O atmış kilo geliyor,
Ben ise seksen altı,
O bir atmış beş boyunda,
Ben ise bir yetmiş iki,
O bindokuzyüz bilmem kaç doğumlu,
Ben ise kırk altı,
Niye o öyle de ben böyleyim? gülmemmi.

O yıllar ötesini görebiliyor,
Ben yarından biii haber,
O çok büyük laflar ediyor,
Tarihe altın harflerle kazınan,
O bastığı yerde iz bırakıyor,
Granitin üzerinde bile,
Ben niye böyleyim? ben olmammi.

O nun hayatı hep debdebe içinde
Benim ki ise malum,
O bir giydiğini bir daha giymiyor,
Ben ise bir abaya sarıl babam sarıl,
O elini atmaya görsün külteyle dövüz,
Ben ise sayıyorum şingir şingir nikel,
Ben hazine anahtarımı hiç elime almammi?

O dedim onu seyrettim,
O dedim onun varlarında gözüm,
Derken kendi varlarımın,
Farkını fark edemedim,
Geldi kapıya dayandı emanet alıcı
Sen dedi bunları göremedin ele bakmadan
O'nu seyretmem salak olmammi?

Ömer Çetinkaya

Oku canım O'kul sen ol.

Senin için Kitap vermiş,
Oku canım O'kul sen ol.
İlk emrinde bunu istemiş,
Oku canım O'kul sen ol.

Muatab'sın yaradana,
Ondan name gelmiş sana,
Hece hece mana mana,
Oku canım O'kul sen ol.

İlim bilmek O'nu bilmek,
O'nun muatab'ı olmak,
Hoştur emrine sarılmak,
Oku canım O'kul sen ol.

Her zerre'nin sırrı'na er,
Ecel gelir geç yada er,
Yaprak yaprak gülleri der,
Oku canım O'kul sen ol.

İlim umman dalmayınca,
İnsan boş'tur dolmayınca,
Mihmandarın bulmayında,
Oku canım O'kul sen ol.

(Igra birabbiküm) diyen,
Şenden okuman isteyen,
Ömer Çetinkaya ve sen.
Oku canım O'kul sen ol.

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Okul bana okul oldu hayatta

Mürşidi kâmilim yol gösterenim,
O'kul bana okul oldu hayatta.
Hayat kurtaranım ziynet verenim,
O'kul bana okul oldu hayatta.

Hayatımın gayesini öğretti,
Senin Nur'un ile karanlık gitti,
Cehaletin karşısında heybetti,
O'kul bana okul oldu hayatta.

Kur'anı anlatıp beynime soktu,
Seni tanımaz ken hayatım yoktu,
Karanlık ufkuma Nur'lu şafaktı,
O'kul bana okul oldu hayatta.

Dinim de tarifcim yolda rehberim,
Seni bilmeseydim mahvidi serim,
Düsturumdur Kur'an yolun izlerim,
O'kul bana okul oldu hayatta.

Bukadar çileyin bize meyvesi,
Kur'anı aziymin taze gür sesi,
Bütün ilimlerin ruhu nefesi,
O'kul bana okul oldu hayatta.

Ömer Çetinkaya senin taleben,
İlimle bir olur ruh ile beden,
Ben bir kalas idim sen adam eden,
O'kul bana okul oldu hayatt:..

08.02.2002

Ömer Çetinkaya

Okumak tek çare

İlim ile fen'in,Dinin bilmeye,
Okumaktan başka,çare bulunmaz.
Dünyada dört dörtlük,adam olmaya,
Okumaktan başka,çare bulunmaz.

Beşikten mezara,kadar okursan,
İbadetin,okumakla,dokursan,
Eğer zengin isen,eğer fakirsen,
Okumaktan başya,çare bunumaz.

İnsanı ayakta,tutan okuldur,
İnsanlıkta,zirve tutan okuldur,
Dünyada insanı eden okul (OKUL) dur,
Okumaktan başka,çare bulunmaz.

İnsanda başarı,insanda servet,
Okumakla biter,ağrı ile dert,
Yakamızdan düşsün,cahillik meret,
Okumaktan başka,çane bulunmaz.

Okumak ilimdir,okumak fen dir,
Okumak Adalet,okumak Din dir,
Okuyorsan eğer,günün bu gündür,
Okumaktan başka,çare bulunmaz.

Kur'an da ilk ayet,(İGRA) okudur,
Peygamber sünneti,oku dokudur,
Ulu devlet okumakla bakii dir,
Okumaktan başka,çare bulunmaz.

Ömer Çetinkaya,okurken seni,
Daima doğruluk,hedefi yönü,
Dünyada kurulan,devrin düzeni,
Okumaktan başka çare bulunmaz,

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

Okuyunuz

Allah(cc) Peygamber ve Kitap,
Yazdı isem okuyunuz.
Derdimiz aleme hitap,
Yazdı isem okuyunuz.

Hep kanayan yaramızı,
Bozanları aramızı,
Duyurmaya (nağra) mızı,
Yazdı isem okuyunuz.

Dost düşmanı seçerekten,
İlim ile ölçerekten,
Size kucak açarıktan,
Yazdı isem okuyunuz.

Okuyup alim olmaya,
Kendi kıymetin bilmeye,
Medeni zirve bulmaya,
Yazdı isem okuyunuz.

Geçmişin ve geleceğin,
Benim yazım senin dilin,
Din ve Vatan için ölüm,
Yazdı isem okuyunuz.

Ömer Çetinkaya yazar,
Bütün planları sezer,
Oyunları onlara mezar,
Yazdı isem okuyunuz...

02.12.2005

Yazdı

Ömer Çetinkaya

Olsaydı

Bir deve,bir eşek,bir at,alırdım,
Eğer yeterince param olsaydı.
Bir uçak,bir ada,bir yat alırdım,
Eğer yeterince param olsaydı.

Birlerce dörümlük çiftlik kurardım,
Tüm Dünyüyı baştan başa tarardım,
Kafamın dengince (adem) arardım,
Eğer yeterince param olsaydı.

Her vilayet beni bilir tanırđı,
Hemen her beldede evim olurdu,
Belkide Dünyayı ünüm alırdı,
Eğer yeterince param olsaydı.

Olsaydının yolun sana erdirdim,
Gönlüme Dünyanın boşun gördüdüüm,
Ensonunda şuna karar verdirdim,
Eğer yeterince param olsaydı.

Haktan aldığımı halka aktarsam,
Her zaman dertlinin yanında olsam,
Elimden geldikce yaralar sarsam,
Eğer yeterince param olsaydı.

Ömer Çetinkaya talep ederken,
Gözün yumup dolu dizgin giderken,
Hiç bir şey almazdım burdan giderken,
Eğer yeterince param olsaydı... 04.04.2006

Ömer Çetinkaya

Ondan

Işığa uzak durmuşum,
Benim gölgem uzun ondan.
Yol üstüne S çicişim.,
Eğdi rotam izim ondan.

Kendimi büyük görüşüm
Hafif tartıya girişim,
Millete akıl verişim,
Tutulmuyor sözüm ondan.

Işığı arkama aldım,
Nur'undanda uzak kaldım.
Zannettim ki neler oldum,
Yapmacıktan nazım ondan,.

Kendimi öğmem boşuna,
Gölge olur duruşuma,
Uğrarım sonra hışıma,
Denilirmi yazım ondan?

Işıksız göz neye yarar?
Bakışına verir zarar,
Günle görülür dünyalar,
Nur'lu Dünyam gözüm ondan.

Ömer Çetinkaya senin,
Hakka doğru olsun yönün,
Peşinden gitme gölgenin,
Boş yoldaki hızım ondan.

09.02.2006

Ömer Çetinkaya

Öfke ile inat

İnsanların Dünyasını,
Öfke ile inat yıkar.
Oylum oylum yüreğini,
Öfke ile inat yakar.

Gardaşı bacıdan eder,
Hayatını kaplar keder,
Kötülüğü yafta eder,
Öfke ile inat takar.

Kötülerin kisvesinde,
Şarkı çaldığı sesinde,
Kötünün her nefesinde,
Öfke ile inat kokar.

Düşmanlığın her haltından,
Yetim çocuk suratından,
Yıkılan yuva altından,
Öfke ile inat çıkar.

Bu toplumun yarasından,
Yüzümüzün karasından,
İki kötü arasından,
Öfke ile inat çıkar.

Ömer Çetinkaya nara,
Atar ki sana duyura,
Ya godese ya mezara,
Öfke ile inat tıkar...

27.11.2005

Ömer Çetinkaya

Ölçüne uygun iyi kul olsam

Yaradan Mevladan benim dileğim,
O nun ölçüsünce iyi kul olsam.
İyilerin dostu kötüye düşman,
Kötüden iyiye doğru yol olsam.

Yansam ışık olsam tüm insanlara,
İlaç olsam parçalansam canlara,
Hayat olsam damardaki kan lara,
Toplum ayakta tutan hal olsam.

Yüzüm yol eylesem hakka gidene,
Kalbimi post etsem zikir edene,
Taraftar olurum gaye güdene,
Zayıflara gölge olsam dal olsam.

Seher yeli ile çığlığa dursam,
Aşkın ile başım taş lara vursam,
Sevdan ile bulansam da durulsam,
Akıp gözlerimden coşkun sel olsam.

Fakirin umudu garibin dostu,
İnsanlık uğruna vakfetsem postu,
Güle naz etmiş bülbülün kasti,
Ahu feryat eden güle dil olsam.

Ömer Çetinkaya noldu da doldun?
Yüreğinden Yaradana yol buldun,
Kendini bilmekte böyle geç oldun,
En sonunda nefsim ile el olsam... 13.06.2000

Ömer Çetinkaya

Ölüm en büyük nimet.

Sana inanır,
Sana şükr ederiz,
Verdiklerini vermediklerine sayar,
Sana şükr ederiz,
Aldığımız her soluğa,iki defa,
Her gün doğan güne,
İçtiğimiz bir bardak suya,
Minnet duyar onu nimet biliriz.

Ekmek'te nimettir,
Et'de nimettir,
Anasının yanında kuzusunu keseriz,
O bilir davar aklıyla (emir böyle) ,
Bize karşı gelmez (kin) de duymaz,
Tavuğun yavrularını alırız altından,
Gıkını bile çıkartmaz,çünkü (emir) bu,
Yumurtada nimet süt'te nimettir,alırız.

Gün doğar gün batar,
Bir bir bir daha derken ömrümde alır gider,
Belim bükülür,bastona binerim,
Ellerim titrer,dizde derman yok,
Dişlerim döküldü,
Hayatın yükü tüm ağırlığını bindirdi ton ton,
Yatak yün tarağı,yaşamam azab oldu,
İşte gerçek bu (ölüm en büyük nimettir) ölür anlarız...

24.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Ömer Çetinkaya adım.

Ney üflerim saz çalarım,
Ben de böyle bir insanım.
Seherde kalkıp ağlarım,
Ben de böyle bir insanım.

Suyu havayı okurum,
Ateş'le gergef dokurum,
Ne altın gümüş bakırım,
Ben de böyle bir insanım.

Din ilim dost'u severim,
Derdim şiir gibi derim,
Mert ve dürüst'ü överim.
Ben de böyle bir insanım.

Vara yoğa sabırlıyım,
Ağzım dikili sırlıyım,
Bende senin diyarlıyım,
Ben de böyle bir insanım.

Yansam sana ışık olsam,
Dostlara inâbe salsam,
İyi olsam iyi kalsam,
Ben de böyle bir insanım.

Ömer Çetinkaya adım,
Biraz tuzsuz benim tadım,
Canımı (HAK'ka) adadım,
Ben de böyle bir insanım...

31.Mayıs,2006

Ömer Çetinkaya

Ömür su gibi

Öür su gibi,
Akar kaybolur.
Beni peşine,
Takar kaybolur.

Akar bir yıldız,
İz yaldız yaldız,
Acısı hatsız,
Yakar kaybolur.

Hem var hem yokuz,
Günlerde son hiz,
Ömür gelin kız,
Bakar kaybolur.

Diyemem zinde,
Girdap sevgimde,
Şimşek gözümne,
Çakar kaybolur.

Göravin alan,
Ecelse tamam,
Başına Dünyan,
Yıkar kaybolur.

Yıktın sa şişe,
Kahkaha neşe,
Seni ateşe,
Tıkar kaybolur...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Öyle güzel ki gözlerin

Gözlerini seyretsem,
Doğup ölene kadar,
Ne bir renk uyuyor gözlerine,
Ne ışıkların her tonu.
Öylece seyretsem doyamıyorum,
Öyle güzel ki gözlerin,
Kurban olurum Yaradana.

Ne haki'nin tonları,
Ne kahve'nin tür renkleri,
Ne simsiyah zeytin gibi,
Ne esmerin çeşitleri,
İnan seyrine doyamıyorum,
Öyle güzel ki gözlerin,
Kurban olurum Yaradana.

Var sen gözlerini yumarsan yum,
İstersen sen burada olma,
Gözlerin hep gözlerimde,
Tüm renklerin cem'an'ı,
Şeyrediyor şeyrediyor, doyamıyorum,
Öyle güzel ki gözlerin,
Kurban olurum Yaradana.

Bir gün rüyamda göz göze geldik,
Aman Allahım(cc) ,
Bu ne ihtişam? Bune beni sana çekmek?
Bumu güneşe feyiz vermek?
Bir türlü gözlerine doyamadım,
Öyle güzel ki gözlerin,
Kurban olurum Yaradana...

17.07.1989

Ömer Çetinkaya

Perde

Bülbül'lerin feryadına,
Gülleri perde eylemiş.
Kâinatı var eden O(cc) ,
Elleri perde eylemiş.

Annenin karnında bebek,
Hayat yolu etmiş göbek,
Yürek işi ninni demek,
Dilleri perde eylemiş.

Tohumu toprağa atmak,
Görev suyu suya katmak,
Farzdır haç'da tavaf yapmak,
Yolları perde eylemiş.

Vardan yoku yoktan varı,
Yaratır O(cc) eni darı,
Ülke ülke tüm diyarı,
Kolları perde eylemiş.

Zerreya evreni komuş,
Her zerreye süs dokumuş,
Her işine bekci bakış,
Kulları perde eylemiş.

Ömer Çetinkaya sorun,
Sınavde dert etmiş yârin,
Bu alemde yoğun varın,
Pulları perde eylemiş... 16.01.2006

Ömer Çetinkaya

Peygamberim efendim

Sen olmasan bu alem,
Zindan dı Peygamberim.
Ben dediğim bu beden,
Bir han'dı Peygamberim.

Sen bize güneş oldun,
Dünyaam Nurla doldurdun,
Bana Hakkı buldurdun,
Mihman'dı Peygamberim.

Yaşayan bir Kur'an dın,
İnsanlık için can dın,
İnsanlara sultan dın,
Tüm can'dı Peygamberim.

İnsan lığı öğrettin,
Ademdik adam ettin,
Hayır demeyiz gittin,
Şu an'dı peygamberim.

İnsanlığın güneşi,
Yoktur benzeri eşi,
Her insan Din kardeşi,
Harman'dı peygamberim.

Ümmetin Çetinkaya,
Dinin canımda maya,
Sana lâyük olmaya,
Kurban'dı peygamberim...

Ömer Çetinkaya

Rabbim'e Rubaii

1-
Dolmadım ki taşayım, senin aşkınla Rabbim,
Bu yoldü yol alamam, ben bu aşkımla Rabbim,
Başımı taşlara vurdum, niye hala uyanmadım?
Bir ömürü heder ettim, ben denen şaşkınla Rabbim.

2-
Görüyorum, biliyorum, bende gaflet ne? Rabbim,
İyiye de kötüye de diyorum ki hee Rabbim,
Bir lokmanın peşinden kırk dombalak aşarım,
Ne olursun bana sen (kendine gel) de Rabbim.

3-
Umutlarım bağladım, uykuda düşe Rabbim,
Gözlerim hep kapalı, görünen işe Rabbim,
Niye aklım gözümde? böyle temerküz etmiş,
Bakıp görmemek gibi, dönmüşüm keşe Rabbim.

4-
Bu kalbimin ışığın, Rahmetinle ver Rabbim,
Gözlerimin önüne, gerçeklerin ser Rabbim.
Kalbimin mühüründen, hep sana sığınırım,
Gönlümün zirvesinde, olsun sana yer Rabbim.

5-
At bağrıma ateşin, aşk'la yanayım Rabbim,
Gözlerimin yaşını, içip kanayım Rabbim,
Yüzüm suyunu döktüm, bana beni ver diye,
Bu aciz benliğimi, aşk'a banayım Rabbim.

6-
Sen vermezsın varlardan, ben hiç alamam Rabbim,
Boş doğdum boş giderim, kendim dolamam Rabbim,
Hiç olmazsa Efendim, bir kez rüyamda görsem,
Her iki hayatımda, onsuz olamam Rabbim...

09,01,1992

Ömer Çetinkaya

Rabbim

Düŕeyim nolur,
Aŕkına Rabbim.
Koŕayım nolur,
Aŕkına Rabbim.

Tüm Dünyam dolsun,
Gönlüm haz alsın,
Kalbim yer olsun,
Aŕkına Rabbim.

Her gün her gece,
İman'da güce,
Düŕsem böylece,
Aŕkına Rabbim.

Peygamber'imi,
Sevdim Din'imi,
Verem serimi,
Aŕkına Rabbim.

Her varda sen var,
Yok senden hoş yâr,
At beni ne var,
Aŕkına Rabbim.

Çetinkaya dan,
Memnun olmandan,
Olayım kurban,
Aŕkına Rabbim... 27.11.2005

Ömer Çetinkaya

Rubai ile zaman-1

1-

Anlaşılır gerçekler biliyoruz zamanla,
Kendimiz yitik idik geliyoruz zamanla,
Her derdin dermanıdır her acının ilacı.
Ağlamayı atlattık gülüyoruz zamanla.

2-

Bana verilen ömrün tümüne denir zaman,
Saliseyle tükenir solukla yenir zaman,
Zamanın kıymetini bilmezsen ömrün heder,
Birinci bir taleptir Haktan istenir zaman.

3-

Gerçeklerin değeri anlaşılır zamanla,
Granite su sesi anlatılır zamanla,
Sözlerim gönlünüzde neşvü nema bulacak,
Sevgiyle gülden buket bağlatılır zamanla.

4-

Çok büyük ağırlığı hazmedersen zamanla,
Hayatın yaşamaya azmedersen zamanla,
Dünyayı ellerine her sabah bahşedeni,
Dilin aslını bulur nazm edersen zamanla.

5-

Harabeyi çevirir gül bahçesine zaman,
Tutup bir kültür verir dil lehçesine zaman,
Ne oldu nasıl oldu? sorusuna gelmeden,
Şeklin bir turra yapar el akçesine zaman.

22,02,2002

Ömer Çetinkaya

Rubai ile zaman-2

1-

Çoğumuzun derdinin dermanı oldu zaman,
Kötülerin katlinin fermanı oldu zaman,
Bir boyut ki içinde ilk ve sonum beraber,
İlim irfan ehlinin harmanı oldu zaman.

2-

Dünyada en kıymetli varlığımız zamandır,
Biterse temini yok darlığımız zamandır,
Zamanı veren bize kıymetini bil demiş,
Bulamazsak yaşanmaz zorluğumuz zamandır.

3-

Çalışmakla elinde edilmez servet zaman,
Şana kazandırır hep en büyük kuvvet zaman,
Sen zamanın değerini verirsen bu alemde,
Her kapıyı açan o en büyük kudret zaman.

4-

Biz zamanın içinde bizi gösteren zaman,
Bizi biz eden doku bize güç veren zaman,
Bizim bütünlüğümüz zamanla anlaşılır,
Birlikten bütünlüğe bizi erdiren zaman.

5-

Kendini bilen kişi bilir imiş zamanı,
Teklikten bütünlüğü bulur imiş zamanı,
Zaman havz'ı kevserdir erir onda buz benlik
Zaman zaman çinde insan olurmuş zaman... 22.02.2002

Ömer Çetinkaya

Rubai ile zaman-3

1-
Dünya sana bir zından eğer yok ise zaman,
Ufkun mezarlık olur ecel Hak ise zaman,
İnsanoğlu zamanın değerinden yaşarken,
Kurtuluşa götürür bir şafak ise zaman.

2-
Zamanı anlamaza yardımcı olur zaman,
Beyninde Nurdan mağma sana Nur olur zaman,
Şıratı müstakıymi imanın sağlar sana,
İnsanı hür etmenin yolunu bulur zaman.

3-
Zaman tarif edilmez bence yaşanır zaman,
Acıyın ifadesi gözden boşanır zaman,
Günüyün her anına bizlerde İman denir,
Seni aydınlatmaya bilgiler sunar zaman.

4-
Bir bakarsın Dünyanın bir ucunda ses zaman,
Bilgi denen hayata bir taze nefes zaman,
Anlamayı sağlamak zamanda ana ukte,
Zaman bitse inan ki etmeyecek pess zaman.

5-
Kucaklamış Dünyayı Dünya benim der zaman,
İyilik ülküsüdür iyi odur her zaman,
Zaman zaman insanı gaflet basarya hani,
Hedefe varmak için bize gayrettir zaman...

22.02.2002

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZ-1

1-Yüreğim ayaklarına post-

Yüreğim dalga dalga,ayağına serildi,
Gözlerinden katl'ime,niye ferman verildi?
Biz yâr için ölmeyi,çoktan göze almışken,
Vefasız'lık üstüne,nasıl adım yerildi?

2-Benim zararım-

İster sev ister sevme,benim kararım sensin,
Yaşama savaşımında,birtek yararım sensin,
Dünya malı insana,gelir ve geri gider,
Benim kayıp yönünden,asıl zararım sensin.

3-Sen bir servetsin-

Seni nasıl anlatsam? Bendeki boyutunu,
Nasıl tasvir eylesem? Göz denen o sütunu,
Seni şöyle seyretsem,Doğumdan ölenece,
Bence yine az gelir,ömrümün tüm bütünü.

4-Bakışın ve ben-

Sabahtan akşamaca,tüm günüm de sen varsın,
Gözlerin le sen bana,diyarlardan diyarsın,
Seyretmeye doymak mı? Gözlerini güzelim,
Zerre zerre sen beni,bakışınla sararsın.

5-Sen ile ben-

Çağlayarak dağlardan,süzüldüm sana doğru,
Şevgin beni kuşattı,bedenden cana doğru,
Artık sensiz bir hayat,bence imkânsız oldu,
Bir bütünlük başlattım,ben senden bana doğru.

6-Ben sana doğru-

Yeter varma üstüme,aklımdan olacağım,
Senden başka Dünyada,yok benim alacağım,
Yerken içerken sensin,gündüzüm gecem senle,
Bir yolculuk başlattım,sende SON bulacağım.

09,01,1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZ-2

1-Değerin

Söylermisin yaşanır'mı? Susuz uykusuz ve yârsiz,
Sen kendini var'mı saydın? Sevgisiz sevdasız yersiz,
Yerin yurdun yüreğim'dir,değerin sevdama bağlı,
Benim sevdam olmasaydı,sende olurdu değersiz.

2-Bağlanır-

Çul Allaha(cc) bağlanır,sevgiyi tanır O'nda,
Ömür denen mühletin,O'nu görür ufkunda,
Bir aşk'ı mecaziyi,tevl'eder hakiykiye,
Ve O'na biat eder,hayatca başta sonda.

3-Örnek ol-

Şafak söker gün doğar,bir güne başlar alem,
O'nu tanı O'nu sev,demiş benim Allâmem,
Bir insan bilmediği,bir nesneye düşmandır,
Sen O'na öyle bağlan,örnek alsın el alem.

4-Bekledim-

Hep ağlamak geliyor,sensizlik ten içimden,
İnan memnun değışilim,sendeki bu biçimden,
Bir insan sevdiğini,bu kadar da üzer mi?
Hep seni bekleyerek,oldum dışten saçımdan.

5-Hasretim-

Ne denir bilmiyorum? Bu çektiğim hasrete,
Ben kendimi kaptırdım,bu bendeki gurbete,
Sen olmazsan yanımda,içim gurbet el bana,
Neyle ölçü verirsin? Aşkım'da ki heybete.

6-Gel gayri-

Sensiz geçen geceler,neden bitmek bilmiyor?
Yatağım cam döşeli,asla uykum gelmiyor,
Sırtımda taş taşıdım,hep mağrip,den maşırık'a,
Yeter artık gel gayri,sensiz hayat olmuyor...

09.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZ-3

1-Soran ne ayıp-
Gözlerine bakarken,susuzluğum susarken,
Soluğuyun sesinde,her bir zerrem yanarken,
Sende kalkmış diyorsun,sevgim sende ne kadar?
Adın ele demeden,oylum oylum yanarken.

2-Sevgin-
İnan sorman çok ayıp,bana sevgini böyle,
Yüreğim ellerinde,sevgine mekân eyle,
Ne sınır var ne boyut,nede mihenk aşkıma,
Kâinatı kuşattım,sevgi dediğin şeyle.

3-Gel yandım-
Söyle sen gibi varmı? böyle taşdan yürekli,
Peşinde süründürdün,beni böyle sürekli,
Bitir bu hasretliği,Yaradanın aşkına,
Ben bitmek üzereyim,kavuşmamız gerek'li.

4-gel gayri ne olursun-
Gel gayri ne olursun,ben bitmek üzereyim,
Aşkından mezarıma,bak gitmek üzereyim,
Geldiye yakarışım,ermek üzere Hakka,
Yandım ben aşkın ile,bak tütme üzereyim.

5-Öyle zor ki-
Ha gün doğmuş,ha batmış,sensiz ben zındandayım,
Alem gülüp oynarken,acıımı benim payım?
Her acıyı çekerim,sensizlik olmasında.
Sensizlik öyle zor ki,söyle ben ne yapayım?

6-Kalbime girdiğinde-
Sana bin kez sevgilim,desem her gördüğümde,
Ellerini tutmanın,hazzına erdiğimde,
Gözlerine bakarken,hayatı durdursalar,
Gözlerinden süzülüp kalbime girdiğinde...

09.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZİM ALEM -1

-1-

En büyük sermaye akıl,aklı bilmemiz nimettir,
Aklını başına toplayıp,yola gelmemiz nimettir,
Karanlıkta yol alınmaz,ilim bize ışık gece,
Bulup aydınlanmak güzel,ilim almamız nimettir.

-2-

Kan ile etin içinden,beyaz sütü vereni bil,
Babadan anneye geçtin,seni yolda süreni bil,
Daha ağzın eseri yok,söyle seni kim besledi?
İç içedir insanoğlu,içten içe gireni bil.

-3-

Mejnunu,leyleyi,çölü,bir ittifak kılan kimdir?
Manadan maddeye beni,ben bilmeden salan kimdir?
Almış getirmiş aleme,türlü nimetlerde vermiş,
Bizi imtihan etmeye,bu Dünya'ya salan kimdir?

24.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZİM ALEM -2

-1-

Bir bakarım baştan başa,beyaza boyanır Dünya,
Havada hiç bulut yokken,ayaza boyanır Dünya,
Bunca işleri yaparken,ne ses ne seda duyulur,
Seher vakti meltem eser,tüm naza boyanır Dünya.

-2-

Derken bayar yeli eser,ılgıt ılgıt karlar erir,
Kar eriyip çamur kurur,yerlerini çiçek bürür,
Bahar yeli değer değmez,benimde derdim debreşir,
Obamın geleni kızı,baharda yaylaya yürür.

-3-

Baharda dal çiçek açar,uyanır bütün hayvanat,
Yüreğim bağrımı deler,kelebek le takar kanat,
Kitabı kâinat yazar,senin varlığın yeniden,
Aynı imza aynı eser,yeni haber yeni bir hat...

24.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile BİZİM ALEM -3

-1-

Ey Allahım(cc) varlığını,Kâinat kitabın yazar.
Ticaret yapmaya geldim,aklım param fikrim pazar,
Okumayı bilmeyenin,gördüğü görmek sayılmaz,
Demessin ki yaşıyorum,boşuna alemde gezer.

-2-

Bakmak başka görmek ayrı,uçmak ile düşmek gibi,
Dikmek başka dermek ayrı,gonca ile açmak gibi,
İnsanoğlu bu alemde,bir kaç günlük misafirdir,
Gelmek başka gitmek ayrı,konmak ile uçmak gibi.

-3-

Yiyip içip tuvalet'te,geçen ömür hayat değil,
Yatak'la mutfak arası,hiç te doğru bir hat değil,
Asıl gayeni unuttun,sen Dünya'ya niye geldin?
Gayesiz yaşayan insan,Dünyada hiç rahat değil...

24.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile DÜNYA -1

-1-

Değermi düşünmeye,Dünya denilen kalles,
Ne birine yâr oldu,ne de birine kardeş,
Telli duvaklı gelin,vermez elin kimseye,
Her kulla nişanlanır,olmaz birisine eş.

-2-

Gözümde canlandırdım,ağlayan bulutları,
Birir birer kaybettim,beslenen umutları,
Bir bal çaldı ağızıma,Dünya aldattı beni,
O'na ninni geliyor,mazlum'un ağıtlar.

-3-

Yenik düştüm zamana,medalyam gitti elden,
Güneş yaktı yel aldı,düştü taşlar bedenden,
Önce dişler sızladı,sonra saçlar döküldü,
Elif kattım dal oldu,bükülü verdim belden...

30.06.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile DÜNYA -2

-1-

Akın akın gelir dert,başlayınca bir defa,
Acımaz sana kimse,olmaz Dünyada vefa,
Tek başına kalırsın,bu koskoca alemde,
Sinek gibi ezerim,sonra seni eyyy kafa.

-2-

Sen kaderin elinden,etme böyle vaveylâ,
Her olayda bir hayır,taktir etmiştir Mevlâ,
Güzelliğın üstüne,gamoflajdır sıkıntı.
Çölde buldu kendini,sebebi oldu leylâ.

-3-

Girdab'a kapılmışın,haleti vardır bende,
Sanki deprem oluyor,beynim denen alemde,
Karşında titreyerek,kendimi bulacağım,
Ben senle varım Yarabb,sende mavcutsun bende...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile DÜNYA -3

-1-

Cenderede sıkmazsan,üzüm şıra'sın vermez,
Sıkıntısız yaşayan,yaşam sırrına ermez,
Toprak tohumu sıkıp,filizi fişkirtirmiş,
Filizi gözlemeyen,Hak'kın sırrına ermez.

-2-

Söyle niye eğildin? Rükûde gibi söyüt,
Bana Resûlüm dedi,sana kim verdi öğüt,
Nereden niye geldin nereye gideceksin?
Bu destanda ey sögüt oldun bende bir beyit.

-3-

Bir şeyden her şey yapmak,her şeydende bir şeyi,
Yaratana temennâa, edeceğim secdeyi,
Kulluğun iktizası,Yaratanı bilmektir,
İbadet yaparak sen,sergilersin bilmeyi...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile HALLERİM -1

-1-

Kaç kişinin kanına,girdin utanma söyle?
Hayır dostun olamam,yalancı Dünya senle,
Bir can için eyvallah,eder isem namert'im,
Bin kez canımı alsan,olamazsın benimle..

-2-

Yanarım habersizce,geçip giden ömrüme,
Herhâl senin görevin,dert koydun her güneme,
Ne yaparsın feleğin? Yanlış devrânı böyle.
Bir sünger çeki verdi,Bana ve benliğime.

-3-

Sanıyordum her günüm,böyle bahar olacak,
Bu şima.bu iş,bu gidiş,böyle taze kalacak,
Meğersem yalan Dünya hergün törpü çalarmış,
Bizden habersiz sessiz,ömrümüz aşınacak...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile HALLERİM -2

-1-

Bahar gelmiş açılmış,lâle alem gül alem,
Dünya gelinlik giymiş,bulutlardan tül alem,
Bir zerre'de bin tane,alem vardır iç içe,
Yarabb diye açılmış,seherlerde el alem.

-2-

Anneden yeni doğmuş,yerdeki kuzu alem,
Alnımda oyuk oyuk,kazılmış yazı alem,
Ana,baba,yâr,sıla,alemin taa kendisi,
Şafak yeri atınca,kılınan Namaz alem.

-3-

Taptuk'a hizmet eden,bizim Yonus bir alem,
Yemen'den karan'i den Üveysül'i pir alem,
Asrımızın sahibin,sor ben sana söylerim,
Nur'ların deryasına,çekinme haaa gir alem...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile HALLERİM -3

-1-

Bezemişsin bu Dünyayı,güzel ile gül'le Rabbim,
Kalbim ile tastik ettim,İkrâr ettim dille Rabbim,
Varsın,birsin,yaratansın,ben ise senin kulun'um,
Acizim şaşırıp kaldım,sen yoluna yolla Rabbim.

-2-

Malını başına çaldım,Dünya'yı ben sevmiyorum,
Ziynetin sermiş önüme,almak için evmiyorum,
Lezzet mâlum ömür mahdut,ölüm acı'tır aş'ı mı,
Lokman boğazıma dursun,senin bal'ın yemiyorum.

-3-

Yollar kıvrım kıvrım O'na,erinmeden gitmek gerek,
Her nimetin sahibi var,izin alıp tatmak gerek,
Mal ot'lu dereyi bilip,kurt'lu dereyi bilmez'miş,
İnsanoğluna görev bu,İbadetin yapmak gerek...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İFADEM -1

-1-

Bir sermaye verilmiş,bilmem ne kadar miktan,
Harcamada sınır yok,metre dönüm ve hektar,
Yarisını kaplıyor,hayatımın geceler.
Uykuyla geçti hayat, tembel günde de yatar.

-2-

Hayatı benzetirsen,çift yönlü merdivene,
Doğanlar yanaşmıştır,merdivenin dibine,
Bir kısmı çıkar ona,bir kısmıysa iniyor,
Merdivenden inmekte,hız katarım kendime.

-3-

Bu yalancı Dünyada,yol vardır yolcu vardır,
Esas saray o yanda,bu Dünya ise bir handır,
Buradan erzak almak,molasıdır bir hayat,
Yolcuuz son bir menzile,son bir kapı mezardır...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İFADEM -2

-1-

Elâsı var yeşili var,zeytin gibi siyahı,
Hudut sınır dinlemez,gezer bu seyrangâhı,
Bu alem kitabını,onlar ile okuruz,
Göz görmez yürek görür,tanırlar Allah'ı(cc) .

-2-

Yumak yumak sarılır,çekilir dert çilesi,
Dört dörtlük anlatamaz,insanın allâmesi,
İmtihandan bir bölüm,adına çile denmiş,
Çekeriz sabrederiz,terâkkiyy vesiylesi.

-3-

Derdim başak bağlamış,sabır sınıırım bitmiş,
Yangın dışarı vurup,duman semâyı tutmuş,
Tasâffi edemezsin,(yanmayınca aşk'la sen) ,
Haydi buyur deyince,burdan dertsiz kim gitmiş?

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İFADEM -3

-1-

O'ndan bize geleni,sıralarsam şöylece,
Elimde ki kalan sa,bir tane hiç sadece,
Vermek murat etmezse,istemeyi vermez O(cc) ,
Nimetin idrâk eden,olur elbet secde'de.

-2-

Mania dır bizlere,mesafede kapılar,
Bir kapıyı kapatan,bin tane kapı açar,
Yarabb kapını çaldım,elimi boş çevirme,
Doğmam ilk kapım ise,son kapımız dır mezar.

-3-

Kirlendim ve arındım,güllerin yaprağından,
Yürek yaptın bağıma,kil'inden toprağından,
Yıykadım yüreğimi,gözyaşımda kir kaldı,
Arınmadım Allahım(cc) ,asilik'ten ayıp'tan.

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İTİRAFLARIM -1

-1-

Yeri göğü semayı,Elbet Allah(cc) yaratan,
Bir atom yapısının,farkı yoktur sera'dan,
Fili yaratan Allah(cc) ,pireye imza atmış,
Bir hücre yapısının,farkı yoktur küreden.

-2-

Sınavı kazanırsın,eğer edersen sabır,
Başarının örneğin,Eyyüb'e eyle tabir,
Sabretmeyen hayatta,başarılı olamaz,
Uçar'ı bir hayatta,sondurak olur kabir.

-3-

Üç günlük misafiriz,konup göçeriz bizler,
Allahın(cc) emdi için,serden geçeriz bizler,
Bizler derken,mevcutta,ana,baba,yâr'de var,
El ele vererekten,kem'den kaçarız bizler...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İTİRAFLARIM -2

-1-

Bu Dünyayı türlü renkte,bezemişsin benim için,
Peteğe şifalı balı,özemişsin benim için,
Bunca nimet bunca önem,sevmeseydin vermez idin,
Ne istersen vereceğim,SÖZ demişsin benim için.

-2-

Seher vakti uyanıpta,sana yalvarmak ne güzel,
Emrin olduğunu bilip,secde'ye varmak ne güzel,
İnsan düşünen bir varlıktır,(akıl ile bulur) seni,
Ölmeden evvel başına,kefenin sarmak ne güzel.

-3-

Eğer izin vermese,gözünü kırpamazsın,
Aldın ağzına suyu,yutkunup yutamazsın,
Bir nefes almak için,bunca hava yaratmış,
Soluğunu almadan,beş dakika duramazsın...

30.05.2005

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile İTİRAFLARIM -3

-1-

Anlatmaya söz yetmez,verdiğin nimetlere,
Basında geçin diye,halı serdin yerlere,
Ben öyle varlığım'ki,çok fakir ve çok aciz,
Yapışarak yürürüm,uzattığın ellere.

-2-

Nimetleri derk'etmek,insanların görevi,
Nimeti bilmeyenin,kapının ardı yeri,
Herkesin malumudur,uzanan (EL) bilinir,
Elbet tekrar uzanmaz,döner ise (boş) geri.

-3-

Bunları size yazmam,cahil görmekten değil,
Ben kendi nefsim için,eyledim türlü tevil,
İnsanoğlu bin defa,yemek yer ve su içer,
İnsan için bu külfet,neden sıkıcı değil?

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile portrem-1

1-Beni kuşatan-
Onlar bana diyorlar ki,iyi oydu ne oldu,
İyilik çabasında,işlerin mi bozuldu?
Ama onlar görmüyorlar,beni kuşatan Nur'u,
Işık gördü yarasa,hep gözleri bozuldu.

2-Yaz altını çiz-
Onların dediğini yazıp,hemde altını çizdim,
Kahkahanın arkasında,büyük riyaa lar sezdim,
Ama dinlemek güzel,ders almayı bilince,
Dersimi alır iken,ince elekten süzdüm.

3-Pess demem-
Onları gözlemimden,bana taraf ders gördüm,
Faydalısın alarak,faydasızı ters gördüm,
İnsanoğlu her vardan,büyük dersler almalı,
Hayat denen sınavda,korkaklarda pess gördüm.

4-Esas hayat-
Onlar ile yarışta,onların hedefi yok,
Mutluyuz sanıyorlar,sırtları pek karnı tok,
İnsan ile hayvanın,farkı FİKİR ve ŞÜKÜR,
Deme yaşar ölürüm,hayatın DAHA'sı çok.

5-Dolu ol-
Onlara hep söylemek,senin benim borcumuz,
Bir şeyler vermek için,dolu olsun HURÇ'umuz,
Söylermisin taşarmı,desti kendi dolmadan,
Bilgimiz zirvedeyse,parlayacak burç'umuz.

6-Benliğim-
Kokmuş et çürük kemik,BEN dediğim bumuyum?
Geçmiş diye öğündüm bir damlacık SU muyum?
Et kan kemik bu gövde,aslında bana perde,
Görün sen yüreğimde,ben gözlerim yumuyum.

09.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile portrem-2

1-Efendim-

Bu hayat sahrasında, seni rehber edindim,
Gösterdiğin çizgide, yol almaya didindim,
Benim bütün emeğim, Hakkın rızasını bulmak,
EFENDİM eyyy sultanım, seni Mihmandar bildim.

2-Mektubun-

Benim bütün gayretim, kendim bilmem uğruna,
Her varlığın üstünde, Turra'nı bulmam uğruna,
Her varlık senden bana, mektubu Samedanii,
Şu can veren ruhumda, cana gelmem uğruna.

3-Fark etmez-

Ha gün doğmuş, ha batmış, farketmez kalbin kör'se,
Sana sahip çıkmaz O Senin helini görse,
Müracaat et seherde, seni kaydına alsın,
Elbet selâmın alır, kişi selâm gönderse.

4-Bükülmez kırılırim-

Bükülmez kırılırim, namert'e aman demem,
Aç ölmeye razıyım, bir lokmanın istemem,
Ben bu mihvâl üzere, sana sığındım Rabbim,
İhtiyacım verirsin, başkasına gidemem.

5-Allahım(cc) -

Allahım(cc) yalvarırım, bizi darda bırakma,
Bir vefasız uğruna, ahuu zarda bırakma,
Her işimde yardım et, sınavım zor olmasın,
Benim için şereftir, gözlerimden yaş akma.

6-Vefasıza katlanmak-

Öyle zor öyle zorkii, vefasıza katlanmak,
Mahvedecek yâr diye, bir korkuyla şartlanmak,
Eğer sana kalsaydım, yakardın aşkın ile,
Rahmetiyle Mevlâmın, yunup yunup paklanmak...

10.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile portrem-3

1-Yüzüne gülmek güzel-
Yarabbim seher vakti,sana yönelmek güzel,
Huzurunda eğilip,kendime gelmek güzel,
Hayatı hissederim,alnım kara yerdeyken,
Ölüm denen gerçeğin,yüzüne gülmek güzel.

2-Vazife-
Ayı günü yıldızı,boşuna yaratmadın,
Et kan vede kemiğe,beni boşa katmadın,
Günde beş kez davetin,duyupda gelmiyorsam,
İşte bende insanım,iddiasın yapmadım.

3-Davet-
Ay kaşını eğmezmi? bu benim yaptığıma,
Af buyur hayvan gibi,yan gelip yattığıma,
Bir defa ol emrine,kâinat boyun eğmiş,
Günde beş kez ol diyor,ben gibi kem kuluna.

4-Serzâkir-
Ama bende kafa yok,duyuyor tutmuyorum,
Sultanın davetine,can gönül katmıyorum,
Her varlık lisanınca,zikr'eder yaradani,
Ser Zâkir'e uyupta,halkaya yetmiyorum.

5-Salaklık-
Kendimi ben lâ'yemut,sanmam ise salaklık,
Şeytanın her sözüne,kanmam isa salaklık,
Bu handa misafirim,yolculuk hemen yakın,
Bu han için tutuşup yanmam ise salaklık.

6-Borçluyuz-
Bu gül bu bağ bu deniz,neden bize pervane?
Bu deve inek koyun,bize niye sermaye?
Emrimize verenin,bir maksadı olmaz mı?
Bunca serveti malı,verir mi hiç boş yere?

10.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile SUÇLARIM -1

-1-

İnsanlarda kavim var,güller böyle renk renk'tir,
Ayrı ayrı cins'i var,birbirine denk denk'tir,
Her varlığın üstüne,bizleri hakim kılan,
Bizi imtihan eder,her sorusu cenk cenk'tir.

-2-

Renk'te önem olsaydı,al elma lider idi,
Boyda önem olsaydı,kavak baş çeker idi,
Varlığın değerini,kazandıran (DAVA) 'dır,
Eğer (HAŞİR) olmasa,bu (DAVA) biter idi.

-3-

Bir gözünün değeri,Dünya'lara bedeldir,
Soluk alıp veririz,yaşamamız bir (yel) dir,
Kendiyin değerini,dağ'da taş'ta arama,
O(cc) sana ruh üfürmüş,başlangıcın O (yel) 'dir...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile SUÇLARIM -3

-1-

Beynimde bir infilâk,göç gibi gün'den gül'e,
Sanki hayat amaçsız,yaşam'sa bir yehule,
Dolup dolup taşmamam,üzüntüm'de ölçeğim,
Yeyip içip eğlenmek,sonuçta bir nafile.

-2-

Ömrümün her dakkası,soru üstüne soru,
Sanıyordum gelecek,bu soruların sonu,
Her sorum ayrı renk'te,ağrı acı dert gibi,
Rızasını kazanmak,ömrümün birtek yolu.

-3-

Ne desem bilmiyorum,el bet lâyığım buna,
Cam kırığı döşedin,yatağıma uykuma,
Her aldığım nefesin,hesabın istiyorsun,
Senin REHBER'in getir,(BARİ) benim ufkuma...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile SUÇLARİM -2

-1-

Al canımı beni zelil,eyleme eyy ulu Rabbim,
Ciğerimi hun eyleyip,et gözümü sulu Rabbim,
Beni (kula kul) etme'de,hayatıma hatime ver,
Olam Hak'kına aşına, kullarıyın yolu Rabbim.

-2-

Emrine koydum başımı,canım sana feda Rabbim,
Ben kendimi huzurundan,saymıyorum çüdaa Rabbim,
Bir deryanın üzerinde,bir samanın çöpüyüm ben,
Burnumu yukarı tutup,etsem şöyle edaa Rabbim.

-3-

Dolmayınca taşanı,hiçte gören olmamış,
Yüreğine kör duvar,hiç'te ören olmamış,
Belki benim derdimin,henüz adın bilen yok,
Ayrılıp ta ben gibi,geri eren olmamış...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile VAZİYETİM -1

-1-

Göz alemi görürde,kendini niye görmez?
Zekâ ayrı hıfz ayrı,aklıma aklım ermez,
Beyin ayrı kâlp ayrı,can bunun neresinde?
Bilirim ayrı amma,arasına girilmez.

-2-

Neciyim nerden geldim? burda görevim nedir?
Bu meşgale içinde,asıl ödevim nedir?
Oyalanma yerinde,oyalandım bir süre,
Ev yapmak istiyorum,tapu'lu yerim nedir?

-3-

El var,kol var,ayak var,bunlar niye emrimde?
Kulak duyar,göz görür,tat mevcut şekerim'de,
Parçalayıp keşf ettim,kadavra mı GEN'imî,
Kendimi bulamadım,şu mevcut beden'imde...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile VAZİYETİM -2

-1-

Bir bakarsın üzülür,bir bakarsın güleriz,
Gözlerinden taşarak,yanaklardan ineriz,
Sıcak soğuk etkiler,gül gibi solu verir,
Bu hayat geçicidir,bakii hayat isteriz.

-2-

Su ıslatır gün yakar,rüzgârdan zarar görür,
Rutubetten nem kapar,sıcaktan fire verir,
İnsanoğlu çok naz ile,gül gibi yaratılmış,
Çelikten sağlam derken,vadesi yeter ölür.

-3-

Bir bakarsın ilk bahar,bir bakarsın kış insan,
Görünüşü gül gibi,bazen olur taş insan,
Bazen boran kış olur,bazen başımda duman,
Bazen yürekte sevgi,bazen gözde yaş insan...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile VAZİYETİM -3

-1-

Bülbül ötüp önem alır,seher vakti gül yâr diye,
Mejnun çölde kendin tanır,benim için zâr kâr diye,
İşte bunlar vasıf bize,senin vasfın nedir söyle?
Yedin içtin gezip tozdun,serrr hoş'luk itibâr diye.

-2-

Ne beden'dir ne cüsse'dir,akıl muatap'tır O(cc) na,
Elbetteki takdir olur,görevin bilen insan'a,
Etin önemi olsaydı,Mezbahane MİR olurdu,
Bedeni değilde elbet,önem veriyoruz can'a.

-3-

Ancak görevini yapan,nev'inin en iyisidir,
Milyarlarca olan insan,sınıfın bir sayıdır,
Eşref'(i Mahlukat) olmuş,insan bu görevi için,
Muatap'tır Yaratana,can'ın özü koyusudur...

30.05.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile yol-1

1-Beni seven O(cc) -
Buhca niğmet vererek,sende beni sev diyen,
Kalbime gelenleri,benden önce O bilen,
Nasıl olur seherde,yırtıldığımı duymaz?
Açılmış güller ile,bana selâmi gelen.

2-Sınavımız-
Ben ki senin emrine,boyun eğme yolunda,
Rızanı kazanmaktır,hayatımın sonunda,
Bilirim insanoğlu,sınav için burdadır,
Rabbim'in aşkı için,kaynama var kanımda.

3-Aşk ver ne olur-
Yalvarırım Allahım(cc) ,aşkın ile yanayım,
Seni sevme uğruna,uykudan uyanayım,
Seni seven Dünyada,en bahtiyâr varlıktır,
Şu sevgi deryasından,içip içip kanayım.

4-Rabbim-
Ömrün senin yolunda,verenlerden et Rabbim,
Ben dediğim bu beden,manasız bir et Rabbim,
Seni bilmem Dünya'da,benim asliyy görevim,
Ne var ise alemde? Bir gölge heybet Rabbim.

5-Rızaan'ı dilerim-
Bu aciz lisanımla,rızanı diliyorum,
Benim ki şiir değil bunuda biliyorum,
Aşıkın olmam için,sevdanı dilenirim,
El açıp ağlayarak,kapına geliyorum.

6-Bir izim olsun istedim-
Geldim ve gideceğim,Dünyada izim olsun,
Sözüne uydum diye,orada yüzüm olsun,
Allahım(cc) senin rıza'an,benim canımda gaye,
Emrini tutacağım,verdiğim sözüm olsun...

10.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile yol-2

1-Oymak oymak yangın yeri-
Ne gül kaldı bahçem de,ne gülden eser kaldı,
Senin sevginden bitkin,bir perişan ser kaldı,
Ne olurdu Allahım(cc) onu bana verseydin,
Yüreğimde yangından,oymak oymak yer kaldı.

2-Körpe keklik palazı-
Pişmanlık fayda vermez,elden kacırdım seni,
Bir körpe palaz idin,elden uçurdum seni,
Keşkem hiç görmeseydim,gördüm yangına düştüm,
Seni mutlu eylerken,hasretin yaktı beni.

3-Kanayan yarasın bende-
Hep hatıran gözümde,yıllarca canlı tuttum,
İnan bunca yıl geçti,sanma seni unuttum,
Öyle bir yarasın ki,yüreğimde kanayan,
Adın ele demedim,kanım içime yuttum.

4-Mermerden gül-
Mermerden gül heykeli,yıllar elin değmemiş,
Bu kadar zaman geçmiş,bir dalını eğmemiş,
Çiğ düşmüş ıslanmışsın,yaşlar kirpiklerinde,
Ö kadar tazesin ki,üstüne gün doğmamış,

5-Havana uymak senin-
Seni uzaktan görmek,hele sesini duymak,
Bende doyumsuz huzur,senin havana uymak,
Zaman durur inan ki,gözlerine bakar ken,
Benim sana müjdemdir,sevgimde seni bulmak.

6-Mutluluk katar bana-
Seninle bir Dünyada,yaşamak yeter bana,
Ayrılığını çekmek,ölümden beter bana,
Ama ben dayanırım,çekilmez acılara,
Senin mutlu yaşaman,mutluluk katar bana...

10.01.1991

Ömer Çetinkaya

Rubaii ile yol-3

1-Her noktada yol var-
Her noktadan sana ben,bin yol buldum Allahım(cc) ,
Aslaa şikâyet etmem,göklere çıksa vahım,
Başıma gelen işler,benim sınavda sorum,
Derdim sana arz etmem,hayır değildir ahım.

2-Tarikler ve yollar-
Yol hat ve tarikler,sana bağlılık Rabbim,
Seni her gün sayısız.kalp'de eğlililik Rabbim,
Sensiz olmam ne mümkün,her saat her dakika,
Seni bilip tanımam,yaşam'da sağlık Rabbim.

3-Sana çıkan yollar-
Sana çıkacak yolun,tozuna yüzüm sürsem,
Senin emrin tutarak,esas huzura ersem,
Dünyalar benim olur,tarif edemem halim,
EFENDİM'i bir defa,rüyamda bari görsem.

4-Allahı(cc) tarif eden-
Seni bana tarifci,Kur'an,Resûl,tabiat,
Her zerrende görürüm,sana doğru giden hat,
Benim seni tanımam,emrin tutmamla olur,
Emrine uymamam'sa,bana büyük kabahat,

5-Bilgimi veren-
Sidrei'münteha'da O'na davet veren sen,
Var varlığın zerresinin,genlerini gören sen,
Yüreğimi yol etsem,senin yoluna Rabbim,
Ben beni bilemezdim,bu bilgimi veren sen.

6-Sana doğru-
Yol olup sana doğru,gelen eyle kalbimle,
Her saniyem yaad etsem,senin yüce isminle,
Nasıl sana yalvarsam,Bizleri affet diye,
Huzurunda CEM eyle,bizleri EFENDİM'le.

30.04.2006

Ömer Çetinkaya

Rubaii ler i insan

1-
Her insana ya aferin,veyahutta yûhh derler.
Ya(peki güzel oldu) buna,veyahutta tûhh derler
Önemlisi çok insanın,sana iyi demesi,
İyiye gaybete övüp,kem yüzüne tûhh derler.

2-
Suya sabuna değmez,yaşayana gaz derler,
Kötü lafı tutanların tuttuğuna köz derler,
En ağır yük alemde,kem sözü omuzlamak,
Can evinden vurana Beşbıçak'da söz derler,

3-
Geldik ve gideciz,Dünyaya konak derler,
İyi kullar (aşkınla tutuşup yanak) derler,
Benim gibi abdallar,Dünyayı mekân bilir,
Aslında bu konağa,dipbiz bir çanak derler,

4-
Gelen gider Dünyadan,gidenler geri gelmez,
İnsanoğlu alemde,neler arar ne bulmaz,
Bize biçilen ömür,imtihanın süresi,
Başına gelenlerden insanoğlu ders almaz.

5-
Sorumuzun zorluğu,bizlere makam verir,
Burda tasaffi eder,orada yerin görür.
Eziyetsiz ekmeğin,bence lezzeti olmaz,
Hedefin tesbit eden,dağı bile devirir.

6-
Bizde hedef olmalı,her işte Hak rızası,
Tek bize gelsin O'ndan,bu hayatın ezası,
Ondan bize ne gelmişse,hepsi işe yaramış,
Onun rızasını bulmak,yüreğimin sevdası.

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Sabır etmek

Bilimin başıdır, ilimin kendi,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek.
Engüzel huyların mihengi dengi,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek..

İnsanları saadete erdirir,
Aşıklara maşukunu gördürür,
Sınav kazandırır nefsi öldürür,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek.

Masiyette sabır taatte sabır,
Musiyette sabır hayatta sabır,
Verdiğin her sözde vaat te sabır,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek.

Zirveye çıkartan insanın huyu,
İyilik kazanır kulda her duyu,
Kula kazandırır gülü kokuyu,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek.

İnsanda en büyük duygu meziyet,
Onunla son bulur öfke ve şiddet,
Dünyada en büyük saadet servet,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek.

Ömer Çetinkaya sabır et sabır,
Cennetten bir bahçe olurmuş kabir,
Mükemmele miheng imiş bu tabir,
Sabır etmek, sabır etmek, sabretmek... 30.12.2004

Ömer Çetinkaya

Saçlarına papatya takma

Güzelim,
Saçlarına papatyalar takma,
Güzelliğine gölge olur,
Üzülürüm.

Güzelim,
Ben seni seyrederim doya doya,
Dalların arasından gün huzmesi saçların,
Süzülürüm.

Güzelim,
Ne felek yükümü hafifletti ne verdi seni (bana)
Seni aramak için elimde çatal deynek yollara,
Düzülürüm.

Güzelim,
Sensizliğini çekemiyorum,
Cam kırığı döşeli yatağımda sensiz,
Büzülürüm.

Güzelim,
Gel yada duy benim ahlarımı,
Dayanamadı ve aşkı uğruna fermanı (ölüm) ,
Yazılırım.

Güzelim,
İşte bu yalan Dünya,ve ikimiz,
Sen orada hasta ben oldum verem,
Ezilirim...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Sana doyamadan

Sana doyamadan,ayrılık beni,
Hasretinle can,evimden okladı,
Gurbet dediğimiz,bu zalım düşman,
Seni alıp beni,benden sakladı.

Gecem gece değil,nerde dur durak?
Sensizlik olacak,bana son durak,
Dağlar aman vermez,yoruldu burak,
Hasretliğin beni,böyle hakladı.

Umudumu kestim,artık şafaktan,
Kanım sızar,yün tarağı yataktan,
Boğulurken gece,denen bataktan,
Mehtep doğap,acılarım yokladı.

Ne demek sabır et? Ağlama sus sen,
İnan umut kestim,sen siz ben benden,
Bir örnek vereyim; sana kendimden,
Sevgin benim,yüreğimi pakladı.

Sade sevgin ile,bana yarınsın,
Zemheride güneş,günde serinsin,
Gözlerinle ummanlardan,derinsin,
Bir bakışın,bir acımı çokladı.

Ömer Çetinkaya,sana doymadan,
Seni seviyorum,dediğini duymadan,
Gel evet de,el sözüne uymadan,
Bekleyerek,tüm saçını akladı...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Sana döneyim Yarabb -1

İzin ver de göreyim,alemim ne alemde?
Perdeyi aralayım,ne tür sır mevcut ben de?

Eserden müessire,bir yol buldum ben ile,
Huzura mı erilir? Bu hantal beden ile.

Bir kamofle aracı,beden bana burada,
Bırakırım çürüsün,yol olduğum sırada.

Taş topraktan derlenip,yapılan bu kargasa,
Hizmet etmeye değmez,göç için zaman kısa.

Bırak aslına dönsün,topraktı toprak olup,
Bir önem kazanırız,O'na muatap olup.

Bedenime şereftir,iz olmak Efendime,
Toz olupta bulaşmak, ayağının bendine.

Diyelim ki bir saat,rotar yaptığın yerde,
Hiç saray yapılır mı? Yolculuk varken serde.

İşte biz bir yolcuyuz,beden emanet bize,
Mal O'nun ruhsat O'nun,set konmuş önümüze,

Aşmayınca erilmez,o engelden O yâre,
Hizmetci mi olduk biz? Bu bedene boş yere,

İstiyorum tutsaklık,tez zamanda son bulsun,
Topraktan gelen ceset,yer ile yeksan olsun,

Aramızda kalmasın,ister bu can engeli,
Alda kavuştur nolur,Allahım(cc) benden beni.

Biz ki (senden) gelmişiz,yine (sana) döneriz,
Sevgili Efendimizin.şefaatin dileriz...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Sana döneyim Yarabb -2

Heyyy efendi dur sene,neden selâm sabah yok?
Gidemezsin son sür'at,yollarında maniii çok.

Dur bir defa soluklan,düşün neden yoldasın?
Nerden niye başladın? Belki yolda sondasın.

Neden niye sorusunun,cevabını bulmadan,
Eremezsın Menzile,erzakını almadan.

Hedefini tesbit et,yolculuk yormaz seni,
Bak ayağın takıldı,engelden al hisseni.

Hatırla ki mes'ulsün,Menzile ermemekten,
Sana verilenlerin,hakkını vermemekten.

Sonra kala kalırsın,yol bitmeden erzaksız,
Aç kurt çıkar yoluna,yardım yok dağlar ıssız.

Kaptırırsan kalırsın,kurda yolda yarıda,
Parça parça eder o,bedenide canı da,

Bu alemin sahibin,bilelim tanıyalım,
Bu dağlardan aşılmaz,mihmandarı bulalım.

O bize tarif etsin,dağı nasıl aşarız,
Ne kadar erzak ile,Menzile ulaşıyoruz,

Sahibi ne istiyor,bu yolun bu alemin,
Olurmu gelip geçmek? Hiç bilmeden isteğin.

Öğrenip gereğini,yerine getirmeden,
Geçit vermez bu dağlar,emre boyun eğmeden.

Bu elimin sahibin,Mihmandarın bilelim,
Emirlerin bilerek,muti bir can olalım...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Sana döneyim Yarabb -3

Bir an bir alem demek,alim alim içinde,
Her bir yerde gün aynı,Hintte,Yemende,Çinde.

Gökyüzünü donatır,güneş,yıldız,ay,bulut,
Güneş ile doğmuştur,yeni gün yeni umut.

Yerden göğe ağmıştır,tonlarca su sessizce,
Gözlerimden süzülür,ifadem ince inçe,

Belki sen anlamazsın,sözlerimi gözümde,
Bedenim örnek işte,mevcut olan hüzünden.

Duman durur kafama,karlı dağlar misali,
Esti dağıttı beni,kaderin seher yeli.

Alemimi kapladı,ince bir sis perdesi,
Feryadımı bastırdı,yüreğimin gür sesi.

Adını anıp vurdu,yer yerinden oynadı,
Yüreğimin bu sesi,EFENDİM'i boyladı.

Alemin üzerinde,senin turran var gördüm,
Sana yalvarmam için,Senden izin isterdim.

Şafak yeri atarken,beni huzura iste,
İsmi zikrederim,aldığım her nefeste.

Gönlüm bunu arzular,ama mania büyük,
Yarabb senin emrine,boynum taa dünden eğik.

Alemimde fırtına,hergün eksik olmuyor,
Mutluluğun güneşi,yüreğimi sarmıyor.

Biliyorum sınav bu,başımdaki bu alem,
Varlığına şahittir,alem içinde alem...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Sana mutlu haberim var

Sana mutlu haberim var,
Ben'de seni bulmak gibi.
Çağlayarak yüreğimden,
Yüreğine dolmak gibi.

Keşf'ettim sendeki sırrı,
Bahşettim eldeki varı,
Sensiz ben mi? evet yarı,
Böyle yarım kalmak gibi.

Sensiz çekilmiyor hayat,
Sular acı ekmek bayat,
Yüreğimde ateş kat kat,
Gözden ateş almak gibi.

Gül açmıyor bülbül ötmez,
Ufkum zından şafak atmaz,
Hiç bir şey yerini tutmaz,
Ellerim boş kalmak gibi.

Sensizlik yetti canıma,
Girdi gözlerin kanıma,
Eş ne ola? sultanıma,
Cevahirsin bilmek gibi.

Kıymet biçilir mi sana?
Gönlüm düşmüştür sevdana,
Ömer Çetinkaya yoluna,
Senin için ölmek gibi...

08.01.1991

Ömer Çetinkaya

Sanada denir

Yalancıya ahbap olma,
Sanada yalancı denir,
Kötü ile verip alma,
Ortada kalancı denir.

Kazandan kara bulaşır,
Kötüden kem'lik ulaşır,
İşler karışır dolaşır,
Düzene talancı denir.

Gül taşıyan güzel kokar,
Kokusu herkesi yakar,
Kötü hatır gönül yıkar,
O damdaki hancı denir.

Arkadaşın seçemezsen,
Çevrene Nur saçamazsan,
Kötülerden kaçamazsan,
Yüreğimde sancı denir.

Yan ki çevreni aydınlat,
İsmin alsın altından hat,
Kötü arkadaş kabahat,
Can alıcı kan cı denir.

Ömer Çetinkaya seçti
Kötü arkadaştan kaçtı,
Hak dostuna kucak açtı,
Bu o nun inancı denir... 30.12.2004

Ömer Çetinkaya

Seher vakti

İnsanı kurtarır Hakka kul eder,
Seher vakti ile sabah namazı.
İnsanlar içinde kulu gül eder,
Seher vakti ile sabah namazı.

İhyaa eder her anını gününü,
Nur kuşatır her yönünü önünü,
Tüm çevirir ibadete ömrünü,
Seher vakti ile sabah namazı.

Dağlar taşlar ulu kuşlar uyurken,
Yüreğimde Hak sevgisi büyürken,
Mutluluktur divanında durur ken,
Seher vakti ile sabah namazı.

Vakitlerin sultanıdır dediler,
İnsanı tazeler insanı biler,
Duan kabul olur günahın siler,
seher vakti ile sabah namazı.

Dünyanın ilk anı insanın bile,
Yeni güne hazır olun sevgiyle
Elbette çevirir bahtını güle,
Seher vakti ile sabah namazı.

Ömer çetinkaya seherde yatmaz,
Divandaki lezzeti hiç unutmaz,
İnsanlığı üzmez kulu ağlatmaz,
Seher vakti ile sabah namazı... 07.01.2005

Ömer Çetinkaya

Seher vakti Allah(cc) demek

Kulluğunu bilip boynunu büküp,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.
Suçlarını sayıp göz yaşı döküp,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.

Huzuruna durup bin bir ümitle,
Ben seninim deyip kemikle etle,
Sen benim RABBİM sin ulu heybetle,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.

Resulüyün rehberliği izinde,
Seçade üstünde Kur'an dizinde,
Yüreğinin ifadesi gözünde,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.

Bir ulu kervanda katardan tutup,
İhvan ehli ile cana can katıp,
Yüreğim mihrap tır EFENDİM hatip
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.

Rabitayla ser zakirden el almak,
Benliğin boşaltıp o nurla dolmak,
Ne mutluluk RABBİM sana kul olma,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel.

Ömer Çetinkaya seherde yanmak,
Ne güzel sadasız RABBİN'i anmak,
En büyük mutluluk zikriyle kanmak,
Seher vakti Allah(cc) demek ne güzel...29.12.2004

Ömer Çetinkaya

Seher vakti bülbül ile

Seher vakti bülbül ile,
İnsanoğlu gülü sever.
'Ben seni var ettim' diyen,
Hitap etmiş dili sever.

Yaşar böyle coşku ile,
Girse bile halden hale,
Başına iş gelse bile,
Uzatılan eli sever:

Acı tatlı ağrı acı,
Ne gelse başım tacı,
El açıp ona duacı,
Tarif olmaz hali sever.

Kuzuyu koyunu kurdu,
Büket etti,gülü derdi,
Yüregini yola serdi,
Hak'ka giden yolu seve.

Ana baba yâri sever,
Bülbül ile zar'ı sever,
Deme ki insanlar kin'dar,
Allah(cc) için kulu sever.

Ömer Çetinkaya diye?
Et canın Hak'ka hediye,
El açarak Mevlâm diye,
Gözlerdeki seli sever...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Selam dostlar aranızı ben geldim

Dağılmış inciyi derip dizmeye,
Selam dostlar aranızı ben geldim.
Sevgi ile kalp'den kalp'e gezmeye,
Selam dostlar aranızı ben geldim.

Sevgimi çimento edip katmaya,
Sevgiden oluşan anıt yapmaya,
Severleri bir arada tutmaya,
Selam dostlar aranızı ben geldim.

Benim mesleğim m? sevgi mayası.
Sevdiğiniz olmam ömrüm gayesi,
Sizden olmak emeğimin payesi,
Selam dostlar aranızı ben geldim.

Bizde cinsiyet,din,dil fark'ı yok,
Önce biz insanız kural terk'i yok,
Sevgi rotamızdır eğri çark'ı yok,
Selam dostlar aranızı ben geldim.

Sevgi yaşamaya sevgi saçmaya,
Yemin ettim kötülükten kaçmaya,
iyilere şöyle kucak açmaya,
Selam dostlar aranızı ben geldim.

Ömer Çetinkaya öz be öz sizden,
Birlik için geldi size bu yüzden,
Mayamız dürüstlük öz oğlu özden,
Selam dostlar aranızı ben geldim... 19.04.2006

Ömer Çetinkaya

Semaya bağlanır

Seher vakti mümin kulun,
Eli semaya bağlanır,
Mevlâsından diler affın,
Dili semaya bağlanır.

Önem vermez derde gamma,
Yaşantısı bir muamma,
Ayakları yerde amma,
Yolu semaya bağlanır.

Yuyup yuyup tarar kalbin,
Meslek seçer Nur mektebin,
Mescit olur ona zemin,
Hali semaya bağlanır.

Hareketin ölçer biçer,
Hak için serinden geçer,
Doğruluğa kucak acar,
Kolu semaya bağlanır.

Yıldız tesbihinde tane,
Gece ağlamak şahane,
Seher dua'ma bahane,
Kulu semaya bağlanır.

İbadette huzur olur,
Göz yaşım akar durulur,
Ömer Çetinkaya ölür,
Salı semaya bağlanır...

18.08.1989

Ömer Çetinkaya

Sen

Kâinatta ne var sa,
Allahım(cc) sen yarattın.
Kii aklım bana yârsa?
Allahım(cc) sen yarattın.

Peygamber(asv) efendimi,
Kur'anı Kerim hemi,
Bu devranı düzeni,
Allahım(cc) sen yarattın.

Evren'i yıldız'ları,
Bahar ları yaz ları,
Melek melek kızları,
Allahım(cc) sen yarattın.

Ateş'i su'yu kar'ı,
Mevcut olan tüm var'ı,
Bal ve kovanda arı,
Allahım(cc) sen yarattın.

Sınav için Dünyayı,
Yıldızı hilâl ayı,
Aile emmi dayı,
Allahım(cc) sen yarattın.

Ömer Çetinkaya'yı
Türlü renk ve karayı,
Başımdaki sevdayı,
Allahım(cc) sen yarattın... 16.01.2007

Ömer Çetinkaya

Sen bende kırk gibisin

Çarptım çıkarttım böldüm,
Sen bende kırk gibisin.
Bende miktarın bildim,
Sen bende kırk gibisin.

Gece gündüz demeden,
Başkasin istemeden,
Hiç bir hesap bilmeden,
Sen bende kırk gibisin.

Vereyim sana ser'i,
Gönlüm sevgiyin yer'i,
Değil kırkların bir'i,
Sen bende kırk gibisin.

Seviyorum demek zor,
Sevgin yüreğim de kor,
Cebirden fizikten sor,
Sen bende kırk gibisin.

Gözlerin gönlüm aldı,
Söyle bana ne oldu?
Hesap yerini buldu,
Sen bende kırk gibisin.

Ömer Çetinkaya'nı
Aramızda gaf dağı,
Aldın benden de çoğu,
Sen bende kırk gibisin...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Sen bende nesin? -1

Yerken seni düşünür,
İçerken seni yaşarım,
Yel esse senden haber getirir sım sıcak,
Bir damla su gözlerini anlatır bana,
Bende dolar dolar taşarsın,
Sorarım hep kendime,
Söylersin, sen ben'de nesin? .

Ve şöyle bir türkü gelir aklıma.
Ay benim ahdi yârim.
Ahdimin bahtı yârim
Yüzünde göz izi var,
Sana kim baktı yârim?

Bülbül ötmeye görsün seher seher,
Bir çılgınlık başlar bende,
Eser yağarım gün boyu,
Vururum başımı taşlardan taşlara,
Ararım kendimde kendimi,
Hep seni bulurum seni sorarım kendime?
Söylersin sen ben'de nesin?

Halayda bir türkü tuttururum,
Bir taş attım alıca,
Bir kuş vurdum delice,
Yenile bir yâr sevdim.
Gözleri sürmelice...

devamı var

17.07.1989

Ömer Çetinkaya

Sen bende nesin? -2

İğdeler çiçek açmış,bağ yolunda,
İlkindin üstü gölgesindeyim,
Ellerimde incecik kum,
Birinden birine habire boşaltıyorum.
Tel tel parmaklarımda saçların,
Ellerimdesin iğil iğil sorarım kendi kendime,
Söylermisin sen ben'de nesin?

İşte o zaman şu türküyü çalarım,
Aydoğdu aştı böyle,
Tebdilim şaştı böyle,
Şen orada ben burda,
Ömrümüz geçti böyle.

İnanırmısın? her an seni,
Hatırlar düşünürüm,
Ve derim ki eyyy Yüce Allahım(cc) .
Ya benim imtihanımı kolaylaştır.
Yada benim sabrımı,çoğalt
O bende benden daha fazla,bende o na sorarım,
Söylermisin sen ben'de nesin?

Bir teselli bulamam ve derim ki,
Kaşının karasına,
Kurbanım arasına,
Anca sen melhem olun,
Kalbimin yarasına...

17.07.1989

Ömer Çetinkaya

Sen benim taa şuramdasin

Ne elimde ne dilimde,
Sen benim taa şuramdasin.
Ne tavrımda ne halimde,
Sen benim taa şuramdasin.

Hayır değil zaman zaman,
Günde yirmi dört saat her an,
Yerin değil beynim kafam,
Sen benim taa şuramdasin.

Her duygumda her hissimde,
Ne görmemde ne sesimde,
Ne aldığım nefesimde,
Sen benim taa şuramdasin.

Gelirimde giderimde,
Nakış nakış tüm serimde,
Ne dizlerimin ferinde,
Sen benim taa şuramdasin.

Hayatımın her yerinde,
Ne et kemik ne derimde,
Ömür denen seferimde,
Sen benim taa şuramdasin.

Ömer Çetinkaya senden,
Sıyrılacak bu bedenden,
Vaz geçmiştir candan tenden,
Sen benim taa şuramdasin... 06.12.2005

Ömer Çetinkaya

Sen güle benzersin

Seni methetmeye dilden acizim,
Seherde açılmış güle benzersin.
İfade'i meramımı arz ettim,
Bülbülü şeydada dile benzersin.

Zülfün yele verme seherde şöyle,
Derdim dermansızdır bakmanla böyle,
Sensiz yaşanırmı? Çekinme söyle,
Tariften de öte hala benzersin.

Bir kökte uzamış sarmaşık boyun,
Huri'ye örnektir endamın huyun,
Arı nektar almış çiçek bu deyin,
Oğulun yaptığı bala benzersin.

Nergis'te tomurcuk gül'de halesin,
Kırmızı karanfil beyaz lale'sin,
Denizde yokhamoz gün'de şulesin,
Bulut'tan huzmeli yola benzersin.

Haziranda atmış şafak gibisin,
Bal konmuş mercandan tabak gibisin,
Son arzum'da enson ramak gibisin,
Mutluluk bahşeden kola benzersin.

Çetinkaya över ama aslı bu,
Senden ayrı kaldığından yaslı bu,
Bakışın meltem dir endamın bir su,
Cenneti hak etmiş kula benzersin...

Ömer Çetinkaya

Sen güzelsin güzelim

Nasıl tarif etsem? Seni bilmem ki,
İlk dalda ilk açan,güliden güzelsin.
İlk baharda,dağlar yeşil giyerken,
Seherde ki esen,yelden güzelsin.

Şafağın attığı,ufuktan bile,
Gölgen uzanıyor,nergis'e güle,
Kırpığın değişmem,sele sebile,
Karsuyundan olmuş,selden güzelsin.

Güne karşı zülfün,tel tel eyleme,
Kaşın eğip ciğerimi,dağlama,
(Sakın ola) ,saçına gül bağlama,
Güldeki oluşan,haldan güzelsin.

Bir ömür boyunca seyretsem seni,
Süte ölçek tuttum o beyaz teni,
Arı'nın kurduğu,çarkı düzeni,
Oğulun yaptığı,baldan güzelsin.

Günün her anında,başka güzelsin,
Bütün güzellerden,başta güzelsin,
Sima'da,endam'da,yaştta güzelsin,
Erkân'dan,edeb'ten,yol'dan güzelsin.

Ben seni övmedim,gerçek böyledir,
Şevdan benden taşar,böyle söyler,
Ömer Çetinkaya,güzel söyler,
Bu Dünyada,bütün kuldand güzelsin...

Ömer Çetinkaya

Sen için Dünya'yı seyrâna çıktım

Sen için Dünyayı,seyrâna çıktım,
Bu alemde bin bir türlü,hal gördüm.
Dikenle zırlamış,gülünü Mevlâm,
Zehirli sinekte petek,bal gördüm.

Kimisinde gaftan,gördüm taç gördüm,
Kimisi tok gezer,kimin aç gördüm,
Kın intikam alınmadık,öç gördüm,
İyilikten iyiliğe giden,yol gördüm.

Bazı kulun,harman harman derdi var,
Bir arada koyun kuzu,kurdu var.
Bazısının yaylası var,yurdu var,
Bazısını baştan başa,el gördüm.

Nedir bilirmisin? Bu yıl,bu süre,
İnsan oğlu gelir,gider ha bire,
Bir Esmasın,tabi tutsam tabire,
Bir isminde,bin bir tane dil gördüm.

Yıllar mevsim mevsim,mevsimler ay ay,
Bir nevv'de bulunur,bin tane detay,
Ömür dediğimiz,acemi tor tay,
Fırlayıpta gitmiş,dökük nal gördüm.

Benim gördüğüme,sende şahitsin,
Elden ayrı,bir aleme sahiptin,
Ömer Çetinkaya,sitayış bitsin,
Feryadını başkasından bol gördüm...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Sen kendine sor

Her insana kötü diyorsun ama,
Sen kendini bir hesaba çek hele.
Bir ayna tut bu bedene bu cana,
sen kendini bir hesaba çek hele.

Hiç bir suçunu kabul etmez nefsin,
Nereye oturt tun söyle sen seni,
Nasıl heder ettin bunca her günü,
Sen kendini bir hesaba çek hele.

Sana neler vermiş hesap ettinmi?
Emrine amade ay ile günü,
Sen mi var eyledin bedeni teni?
Sen kendini bir hesaba çek hele.

Bir kahvaltın bin kişinin emeği,
Canlı etten hazırlattın yemeği,
Utan madan söyle benim demeği,
Sen kendini bir hesaba çek hele.

Bir damla pis suya bu kadar değer,
Kim verdi? akletsen anlasan eğer,
Bir gün sapıtmaya alınımız değer,
Sen kendini bir hesaba çek hele.

Ömer Çetinkaya defterin açtı,
Suçunu anladı göz yaşın saçtı,
Hebin görünce aklından geçti,
Sen kendini bir hesaba çek hele... 29.12.2004

Ömer Çetinkaya

Sen ne seçtin ki?

Anne baban'ı,
Sen mi beğendin?
Beden kabın'ı,
Sen mi beğendin?

Bu ili Yurdu,
Yakının fert'i,
Rengin kim verdi,
Sen mi beğendin?

Sıkletin boyun,
Sülalen soyun;
Bir yetmiş boyun,
Sen mi beğendin?

Kaş'ın gözün'ü,
Şakır sözün'ü,
Oğlun kızın'ı,
Sen mi beğendin?

Bunca nimeti,
Tat'ı lezze'ti,
Hayat sıhhat'i
Sen mi beğendin?

Çetinkaya Hep,
Hak'ka şükür et,
Bu kadar nimet,
Sen mi beğendin?

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Sen olmazsan huzur nerede bana

Sen olmazsan,huzur nerede bana,
Çölde susuzluktan,yanmış gibiyim.
Gam kasavet,çörelendi gönlüme,
Ekmeğimi kana,banmış gibiyim.

Aklından çıkarma,aşığım sana,
Aşkımı nakş etsem,senin kafana,
Sevgin inan olsun,can katar cana,
Abu hayat içip,kanmış gibiyim.

Seher yeli gibi,bakışın bana,
Günden huzme gibi, işliyor cana,
Davacı olurum,ulu Sultana,
Hiçe heder olmuş,canmış gibiyim.

Ben sensiz,bütünün kırk ta biriyim,
Sensiz hasretliğim,hasret yeriyim,
Gün vurmuş kar gibi,bak ta eriyim,
Hasretle buz gibi,donmuş gibiyim.

Mehtapta el ele,bir تنها yolda,
Kul nasıl kuş olmaz? Gelde sen olda,
Dolupta taşayım,gönlüme dolda,
Daracık bir kaba,konmuş gibiyim.

Ömer Çetinkaya,sensiz olurmu?
Senden başka,hiç bir ziynet alır mı?
Sen gittinde o,burada kalır mı?
Sensiz sapıtmaya,inmiş gibiyim...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Sen olursan ne olur?

Zülfî yârin cemâlini,gördüm ki,
Akşamaca bütün işim,şad olur,
Eğer ayrılırsam,senden sevgilim,
Dünya alem,benim için yad olur.

Eğme kaşlarını,seyir edeyim,
Yârim diye gayretini,güdeyim,
Ne söylersen,gözüm yumup hee deyim,
Zehir olsa,değmen ile tad olur.

Boyun selvi kavak,eda'an havalı,
Ayağının altı,sanki civalı,
Olabilir deme,bu Dünya halı,
Yoksa benim halim,çok berbad olur.

Salınıp gezmene,hayranım senin,
Senin ile olmam,bayramım benim,
Mihengi alemim,çarkı devranım,
Sevgin dizlerime,güç takat olur.

Zülfüyün teline,takıldı aklım,
Seker gibi yürür,ceylan bacaklım,
Dünyada haziynem,ziynetim saklım,
Bakman katlim için,ulu hat olur.

Ömer Çetinkaya,seni seviyor,
Dili döndüğünce,böyle övüyor,
Kavuşma uğruna,neler veriyor
Yokluğun ahrete,seyahat olur...

02.08.1989

Ömer Çetinkaya

Sen öyle bakma

Yüreğimle tüm Dünya'yı kuşatır,
Sevgimle aydınlatırım çevremi,
Eritirim buz yürekleri,
Sevgi saçarım tüm insanlara,
Yeter'ki ne olur,
Sen öyle bakma.

Ayrılık kelimesini silerim haritadan,
Kavuştururum ne kadar? Seven varsa,
Suya basarım yanan yürekleri,
Kahkahaya boğarım Dünya'yı,
Yeter'ki ne olur,
Sen öyle bakma.

Fikrimin kanına giriyorsun inan,
Bende ne benlik kalıyor,
Ne'de hızlı hızlı kalp atışım,
Anlatılmaz bir haletteyim, donmuş,
Yeter'ki ne olur,
Sen öyle bakma.

Gözlerinde doğuyor gün,
Gözleride batıyor gibi,
Ne soluk aldığımı biliyor,
Ne yaşadım sayıyorum göz göze,
Yeter'ki ne olur,
Sen öyle bakma...

15.01.1991

Ömer Çetinkaya

Sen öyle san

Ellerim vıcık vıcık ter.
Gözlerimde gün doğup doğup batıyor,
Bende bir ızdırap ki sorma,
Ama işte bu en büyük sırrım,
Dudaklarım gülüyor değil de,
Sen öyle san...

Varsın ne olursa olsun; gül sende,
Bunların hepsi gelir geçer,
Biliyorum kanım ondan kuruyor yüreğimde,
Alnımda oyuk oyuk iz,
Gülmemden olmadı onlar da,
Sen öyle san...

Gürül gürül bir su çağlıyor düşün.
Bahar üstüne olsun,
Gün vurmuş kar erimiş üstü köpüklü,
Gözlerimden ağırı,
Yıyıyorum yüreğimde seni her günün ilk ışığında.
Sen öyle san...

Söylemek istiyorum sana her şeyimi de,
Ama bir türlü olmuyor.
Yeniden bir güç alıyor
Yeniden susuyorum böyle.
Diyemiyorum((Seni çok seviyorum)) diye ama,
Sen öyle san... 01.02.1989

Ömer Çetinkaya

Sen yoksunda

Diyemedim dertlerimi,
Hiç kimseye sen yoksun da.
Bilemezsin sensizlik ne?
Sevgim ile sen toksun öda.

Ne günün doğması güzel,
Ne rahmet yağması güzel,
Ne bulut ağması güzel,
Buralardan uzaksın da.

Ne müzikte uyum kaldı,
Ne huzura doyum kaldı,
Ne o eski huyum kaldı,
Düşünceme tuzaksın da.

Neye baksam gözlerin var,
Aramızda olsa dağlar,
Uykum yok sabaha kadar,
Kuş tüyünden yataksın da.

Uzak kalman çözüm değil,
Sevgim dünden eksik değil,
Daha çok eyledim meylil,
Beni yutan bataksın da.

Bilmiyorum sonum nolur?
Sanmam ki gönlüm yorulur,
Çetinkaya(n) huzur bulur,
Yüreğimde berraksın da... 11.06.1989

Ömer Çetinkaya

Sen Yonus'musun?

Sen Taptuğa oduncu,
Ben isem Nur'da oldum.
Bizi od'a koyuncu,
Söyle murat'mı aldın.

Üç damla göz yaşına,
Dünyayı zar'a verdin,
Bende ateşe düştüm,
Artık murada erdin.

Garip diye bir lafla,
Canım ateşe koydun,
şimdi garibim sensiz,
Derdin tadına doydum.

Zorun ney idi sardın,
Alemi sarık diye.
Al Dünya senin olsun,
Benden sana hediye.

Ne Cennet nede Huri,
İstemedin hür oldun.
O'nu bulmam yolunda,
Bana Mihmandar oldun.

Yonus'um çetinkaya'n
Duadayım seherde.
Göğün yüzünü tuttu,
Fizağım perde perde...

23.Mayıs:2006

Ömer Çetinkaya

Sen yüregim olda bir gör

Boyutunu bilmiyorsun bendeki senin,
Ufkumu ne denli kuşatmışsın,
Ben nasıl dolar nasıl boşalırım gözlerinden gönlüne,
Bilmezsin uykusuz gecelerimi,
Bilmezsin ki sevdam ne kadar büyük?
Sen yüregim olda bir gör.

Varsın dallar domurursa domursun,
Gözümün yaşı nedir? Söyle,
Ellerimin boşluğunu bir yaşa hele,
Soluk soluğa dişi ceylanla,
Nasıl savdığımı bilmek istersen eyyy yâr,
Sen yüregim olda bir gör.

Ha bahar gelmiş ha güz,
Ne fark eder deme,
Turnanın katarını oku,bak ne harfleri çıkıyor,
Benim derdimin depresmesini,
Kanımın kaynadığını zemheri havasında,
Sen yüregim olda bir gör.

Dağlardan bir yel eser ya hani?
Mart'ın sonlarına doğru,son cemile düşünce,
Durup durup bir çocuk hıçkırır ya,
Doğan günün ilk huzmesi,ilk rengi gibi,
Kuşatırsın beni öylece eyyy yâr, işte o an,
Sen yüregim olda bir gör...

07.02.1989

Ömer Çetinkaya

Sende ben olmak

Bir ezgi tutturmanın,üstünden yıllar öte,
Kıvrılır dolanırım,gönlümdeki serhate.

Unutmak mı ne mümkün,kokunu soluğunu,
Fısıldar bulut yağmur,hep senin yokluğunu.

Varsın olmasın derim,sevgisi yeter bana,
Çekerim sensizliği,razıyım bir selama.

Eğsin bana ne çıkar,Dünya alem kaşını,
Sevginle ısıtırsın,yüreğimin başını.

Salın derim selviye; Salın sen rakibin var.
Bir gün mahçup olursun,burdan geçerken o yâr.

O endamın o nazın,sülüetin ufkumda,
Hayır hiç fark etmiyor,sevgim sen yoksun da.

İnan bana dün gibi,yüreğimde pırr eden
Zülfüyün bir teliydi,beni de alıp giden.

Elbette ki kızarım,gül sana rakip çıkmış,
Bilmez ki bir bakman,benim bağrımı yakmış.

Ben seni nisbet etmem,aya Dünyaya güle,
Bende seni donattım,yeni baştan sevgiyle.

Yaaa işte canım böyle! Senin bende boyutun,
Benimle yaşıyorsun,uyandırın uyutun.

Günümün her anını,kuşatmışsın dop dolu,
Yani sensiz ben var ya,bomboşum eni sonu.

Ne sevgisi güzelim? Bendeki dolmak sana,
Benim hedefim artık,sende ben olmak anla...

31.01.1989

Ömer Çetinkaya

Senden Yaradana davacı oldum

Senden Yaradana,davacı oldum,
Akan göz yaşımı,silmiyor diye.
Söz verdi de,ahde vefa etmedi,
Gavil yerimize,(gel) miyor diye.

İnan Dünyalara,vermezdim seni,
Bir gözün değerdı,ay ile günü,
Bir kötüye denk,tutuyor kendini,
Kadirin kıymetin,bilmiyor diye.

Şöyle bir bakışın,belim kırardı,
Gözleriyle ciğerimi,tarardı.
Yıktı kaşın,bütün Dünyam karardı,
Lütfedip bir defa,gülmüyor diye.

Bukadar ızdırap,revamı bana?
Ne kadar yalvardım,kâr etmez sana,
İnan ki muhtacım,bir çift selama,
Ayda bir defada,salmıyor diye.

Elbet ulu divan,kurulur bir gün,
Bu senin ettiğin sorulur bir gün,
Aşkından su selâm,verilir birgün,
Gelip namazımı,kılmıyor diye.

Ömer Çetinkaya,davada haklı,
Demez ama,ağzınaca dert yüklü,
Adını haykırmaz,kalbinde saklı,
Gönlüyle kalbimde,kalmıyor diye...

24.08.1989

Ömer Çetinkaya

Seni bana anlatanlar.

Dersim aldım nebâatlar,
Seni bana anlatıyor.
Yer yüzünde bütün otlar,
Seni bana anlatıyor.

Gelinciğin nazlanması,
Gülün güle yaşlanması,
Kökün toprağa dalması,
Seni bana anlatıyor.

Kıştan sonra sarı çiğdem,
Durdurup aldı ifadem,
Çiçek açmış dalda badem,
Seni bana anlatıyor.

Topraksız suda yetişen,
Nilüfer ve mor meneksem,
Yasemen ve gülle gülü şen,
Seni bana anlatıyor.

Yemliklenen buğday arpa,
Mesgen tutmuş nergis sarpa,
Başaklar vururken yalpa,
Seni bana anlatıyor.

Ömer Çetinkaya dersli,
Gülümü anlatır sesli,
Dağlar dumanlı ve puslu,
Seni bana anlatıyor...

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Seni bana bildirenler.

Yüce Melâm seni bildirir bu yer,
Nebâtat hayvanat dil'i bildirir.
Koyun ot'u yiyor et süt oluyor,
Keçide tiftiğin kıl'ı bildirir.

Kartalın kanadı gözû pençesi,
Saksağanın bozuk düzen lehçesi,
Seher vakti öten bülbülün sesi,
Sevda bağladığı gül'ü bildirir

Yerde sürüngenler havada kuşlar,
Bir kısmı toprağın altında kışlar,
Güvercinde kanat ile alkışlar,
Kanadının bir tek tel'i bildirir.

Avını gözeten şahin ve doğan,
Karıncada dehliz arıda kovan,
Dam üstünde durup öten saksagan,
İpeğe bürünmüş tül'ü bildirir.

Kurnaz tilki hür yaşayan bazkurt'um,
Turna der ki göller benim öz yurt'um,
Kekliğim gözüne kınamı sürdürdün?
Kınalı kekliğin al'ı bildirir.

Ömer Çetinkaya dersini aldı,
Emir tutmaz (herhâl) dersi ters aldı,
Seni bana anlatmayan ne kaldı?
Çığlığa dönüşen hâl'i bilirim...

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Seni görüyorum

Tane tane nokta nokta,
Pulda seni görüyorum.
Dili zar ile şafakta,
Dilde seni görüyorum.

Sarı çiçek beyaz gülde,
Omuzda dirsette elde,
Yâr zülfün okşuyor halde,
Yelde seni görüyorum.

Bir avuç toprakta bile,
Neler yetişiyor hele?
Su mu renk katıyor güle?
Dalda seni görüyorum.

Yağmur,dolu,beyaz karda,
Adın anan ahu zarda,
Kovanda fabrika varda,
Balda seni görüyorum.

Seni inkâr eden ah(m) ak,
Nedir gülmek ne ağlamak?
Aynayı al kendine bak,
Hâlde seni görüyorum.

Ömer Çetinkaya senin,
Kimin malı bu bedenin?
Sana çıkar bütün yönün,
Yol da seni görüyorum...

27.07.2003

Ömer Çetinkaya

Seni özlerim

.....
Ne duygusal Dünyamda,nede gördüğün bende,
Yoktur huzur sükunet,tanıdığın bedende,

.....
Savruluyor gibiyim,yel'le ordan oraya,
Gürzle darbe iniyor,şeffaf sırça saraya.

.....
Dağılıp toplanması,yenilik kazandırmaz,
Kırdığın şu gönlümün,tamiri mümkün olmaz.

.....
Deryada dalga gibi,döverken dertler beni,
Hep dimdik ayaktaım,yenerdim hep geleni.

.....
Ama beni yokluğun,böyle zelil eyledi,
Gelde gör eserini,derdin beni neyledi?

.....
Eğilmeyen bu başın,bükülmeyen bu belin,
Aleme ibret hali,işte senin eserin.

.....
Diyememek vardır ya? Hani derdini ele,
Sevginle attın beni,bilinmez halden hale.

.....
Sen o bülbüle bakma,bilmiyor ne dediğin,
Sanki eldemi oldu? Yıllardır istediğin.

.....
Feryad fayda vermiyor,acıyı azaltmıyor,
Yararı herkes görse,hiç biri em katmıyor.

.....
Tın mıyorum hiç birin,ne acının ne derdin,
Tüm derdime denk inan,seni fazla özledim.

.....
Huzur atlı ben yaya,sen yokken kovalarım,
Ben kendimin yanında,sen de var isen varım.

.....
Ben Ömer Çetinkaya,sana ben benim dedim,
İnanırsan benden çok,daha seni özledim...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Seni sevdim saymıyorlar

Adın düşürmedim dile,
Seni sevdim saymıyorlar,
Senin için ölsem bile,
Seni sevdim saymıyorlar.

Ayrılığın azap oldu,
Sıkıntım zirveyi buldu,
Soruyorlar sana noldu?
Seni sevdim saymıyorlar.

Düşlerde görürüm diye,
Sabır nerde beklemeye,
Noldu boynun eğri diye?
Seni sevdim saymıyorlar.

Artık gücümü yitirdim,
Yolun ağzına oturdum,
Sultandan ferman getirdim,
Seni sevdim saymıyorlar.

Kıvrılsın aksın göz yaşım,
Senide yaksın ataşım,
Bu uğura koydum başım,
Seni sevdim saymıyorlar.

Ömer Çetinkaya seni,
Sever eski değil yeni,
Alnıma yazdım ismini,
Seni sevdim saymıyorlar...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Seni söyler

Seni bilmeyene bilmem ne denir?
Hava seni söyler,yel seni söyler.
Topraktan ağaçtan gör neler yenir,
Kök yerden ne alır dal seni söyler.

Seyreyle baharda açan gülleri,
Arı nerden bilir gülde balları?
Bana kucak açan gülden kolları,
Niğmetlerle dolu el seni söyler.

Gözün körmü görmez misin şu günü?
Geleceğin yıldız,yıldız düğünü,
Hesaba katalım uzununu eni,
Binbir varlıktaki hâl seni söyler.

Denizde semekler gökte yıldızlar,
Yarden bize name baharlar yazlar,
Ağustosda terler kışın ayazlar,
Gözlerimden akan sel seni söyler.

Sarı çiçek mor menekşe çiğdemi,
Ne güzel anlatır çarkı düzeni,
Havadaki demir deryada gemi,
Bazan omuzlarda sal seni söyler.

Ömer Çetinkaya seni biliyor,
Nasıl nefes verip nasıl alıyor?
Verilen mühletin sonu geliyor,
Alnı seçcade de kul seni söyler... 01.01.2005

Ömer Çetinkaya

Seni tarihimden sildim

Seni tarihimden,sildim güzelim,
Senin adın sanın,unutacağım.
Ne keder acıya,ben hedef olsam,
Senin adın sanın,unutacağım.

Geceleri uykum,haram olsada,
Yatağıma akrep,yılan dolsada,
Tüm Dünyamın,gonca gülü solsada,
Senin adın sanın,unutacağım.

Sensiz tüm hayatım,zehir olsada,
Ellerim hep,böyle bomboş kalsada,
Bakışların,rica için gelsede,
Senin adın sanın,unutacağım.

Görmem gözlerini,gül'de güneş'te,
Bana yâr değilsin,sen bu gidişte,
Tutarım sözümü,ölümüm işte,
Senin adın sanın,unutacağım.

Kıymetimi bilemedin,malisef,
Dille anlatılmaz,üzüntü esef,
Yokluğun olsada,bana son nefes,
Senin adın sanın,unutacağım.

Ömer Çetinkaya,severken seni,
Başını dik tutup,geçtin sevgimi,
Ölsemde tutarım,inan sözümü,
Senin adın sanın,unutacağım.

04.08.1989

Ömer Çetinkaya

Seni unutamıyorum

Sana ne söyleyeceğimi,bilmiyorum,
Kendimi nasıl? Teselli edeceğimide,
Sende haklısın,ama bende,
Bir çıkar yol bulma çabasında,
Bir bunalım içindeyim,
Tam senin dediğin gibi olsun istiyor,
Bir türlü olamıyor,
Hayır hayır unutamıyorum,
Bir kuş uçsa seni hatırlatıyor,
Bir yel esse kokunu alıyorum,
Olmuyor,olmuyor,olmuyor,
Hayır seni unutamıyorum.

Buna inan istiyorum,
Hayın seni üzmem istermiyim hiç!
Ama elimde değil,
Tutamıyorum kendimi.
İstiyorum seni üzmemek te,
Kendimi bulamıyorum,
Duramıyorum.
Neye baksam gözlerinle göz göze geliyor,
Her varlıkta seni buluyor,
İnan bir acaip oluyorum,
Bak yine yanlış anladın beni,
Olmuyor dedim ye sana,
Hayır seni unutamıyorum...

07.07.1989

Ömer Çetinkaya

Seni unutmamı çıkart aklından

Seni unutmamı, çıkart aklından,
Senin sevgin, mezaraca eş bana.
Alnıma yazılmış, yâr adın kandan,
Senin sevgin, tarihimde baş bana.

Ufkum aydınlatır, gözlerin senin,
Ağzını yırtarım, olmaz diyenin,
Hayırını görün, Sensiz Dünyanın,
Senin sevgin, gözlerimde yaş bana.

Sevgi ummanında, sahildir yüzün,
Seninle olunca, hissetmem hüzün,
Engin denizlere, eş bence gözün,
Senin sevgin, geceleri düş bana.

Ne bahar isterim, ne gül ben sensiz,
Ruhun varlığını, görmek bedensiz,
Sevgisiz devranın, çarkı düzensiz,
Senin sevgin, acılarda boş bana.

Sevgimi anlatmam, o kadar zorki,
Anlatayım sana, gönlüm diyor ki,
Bas bağrına o'nu, engel nedir ki,
Senin sevgin, kanat kanat kuş bana.

Ömer Çetinkaya, seni çok sever,
Kendinden kıskanır, kendine över,
Bulaman kalbimden, daha iyi yer
Senin sevgin, hayata için hoş bana...

14,08,1989

Ömer Çetinkaya

Senin için yananın

Beni bu hayata,
Beni bu Dünyaya bağlayan,
Gülmeme sebep sen,
Ne var ki bu ayrılık,
Beni mahvı perişan ediyor,
Dayanamıyorum artık,
Gel de gör!
Gör senin için yananını.

Neye baksam seni görüyorum,
Kulaklarımda hep o ses,
= Seni seviyorum.
Bu ayrılık ciğerime kâr etti,
Ne durabiliyor,
Nede gelebiliyorum,
Gel de gör!
Gör senin için yananını.

Ne yaşamdan bir tat alabiliyor,
Nede gül'ü seviyorum,
Gün doğarken yokluğun çok acı,
Gün batır ken de,
Çaresini bulamadım sensizliğin,
Öyle bir çıkmazda perişanım ki,
Gel de gör!
Gör senin için yananını...

16.02.1989

Ömer Çetinkaya

Senin kim olduğun öğrendim

Ben senden usandım ben senden bıktım,
Senin kim olduğun öğrendim Dünya.
Seninle kapıştım ben haksız çıktım,
Senin kimliğinden öğrendim Dünya.

Sana bağlanarak hata etmişim,
Düz yol diye karlı dağa gitmişim,
Yeni başlamıştım hemen bitmişim,
Böyle parça parça doğrandım Dünya.

Bana kız göründün kime gelinsin,
Hani benim idin şimdi elinsin,
Bana eziyetsin bana zulümsün,
Ben sana ne diye bağlandım Dünya?

İmtihan olmaya sana salındım,
Soğuktan üşüdüm günden alındım,
Hedefim nereydi nerde bulundum,
Göçmek için biraz eğlendim Dünya.

Ömer Çetinkaya Dünyayı sevmez,
Mahiyetin bilir hiç değer vermez,
Erzakını doldur bomboş gidilmez,
Sınav için sende sağlandım Dünya

Ömer Çetinkaya

Senin öyle bakışından

Yüreğime ateş düştü,
Senin öyle bakışından.
İnan ki tebdilim şaşı,
Senin öyle bakışından.

Bütün halini okudum,
Sanki ben bende yokudum,
Yüreğime ateş kodum.
Senin öyle bakışından.

Gözünden gönlüme aktın,
Beni ne hallere soktun?
Beni ciğerimden yaktın,
Senin öyle bakışından.

Gözlerin benziyor su'ya,
Seyreylesem doya doya,
Düştüm acaip sevdaya,
Senin öyle bakışından.

Bin cilt kitap var gözünde,
Seni özün var özümde,
Tam ifadem yok yazımda,
Senin öyle bakışından.

Ömer Çetinkaya gördü,
Bakışın dan akli durdu,
Gözün hayatıma girde,
Senin öyle bakışından... 06.01.2001

Ömer Çetinkaya

Senin tarifin güzelim

Tanın atması,
Gözlerin gibi.
Suların sesi,
Sözlerin gibi

Aydaki hale,
Suda şelale,
Kırmızı lale,
Yüzlerin gibi.

Saçların ipek,
Dökülür tek tek,
Uçan kelebek,
Nazların gibi.

Çiğdemde sarı,
Dağların karı,
Gülün tomarı,
İzlerin gibi.

Boyun selviye,
Benziyor diye,
Şeni sevmiye,
Öz lerin gibi.

Çetinkaya'nın,
zay ettin aklın,
Açar kucaktın,
Hazların gibi...

22.09.1989

Ömer Çetinkaya

Sensizlik öyle zorkii

Bir uzun yoldayım yalnız,
Yüreğimde böyle ince bir sızı,
Dalıp dalıp gidiyorum,
Bastırmaya acımın çabasında,
Adını bilmediğim dertlerden öte,
Sensizlik öyle zor kiii.

Bir gül görmeyeyim boynu bükük,
Bülbül ötmeye başlamasın,
Sökmesin umutlarımda şafak,
Yaşadığımdan ötelere uzanır,
Aşarım tahammul sınırimi derim;
Sensizlik öyle zor kiii.

O ney çığlık atadursun,
Döne dursun mevlevi semasında,
Beni bassın varsın ecel terleri,
Hiç te umurumda değil,
Boyut bulamadığım acılarım,
Sensizlik öyle zor kiii.

Sen o anasız kuzuya bakma!
Çiğdemin sarılığına kızma,
Duy beni akşamdan dört zaman sonra,
Duy ki seherin ıslaklığını gözlerimde,
Son göçmen kuşlarla al işte sana ahvalim bu,
Sensizlik öyle zor kiii.

Ömer Çetinkaya

SER'İ besttt

Ben hürüm diyor,
Haykırıyordum ben'liğimi,bilgimi,
Derken bugün gözüm ile,
Su' ya takıldım.dedi;
-Bak ben halden hale girer,
-İstediğim yere gider,
-Uçarım daldan dala,her varın üçte ikisi ben,
-Bir plan ve ölçü dahilinde,
Ben akıl'lıyım diyor,
Neler neler icat ediyorum,
Derken kulağım ve kalbimle,
Huu ya takıydım(hani şu hayat veren HAVA)
Hayatım bana sordu,aldığım HAVA
-Senmi istedin doğum tarihini?
-Senmi seçtin annen ile babanı?
-Senmi beğendin bu evi bu beldeyi?
-Senin isteğinle mi giriyorum senin vücuduna?
Ben ince zevkliyim dir,
Güzel sanatların resim bölümü,(işim) ,
Derken iş'imi anladım el el,
Kuğu'ya takıldım,dedi,
-Sen bu kuyruğu seyret,
-Şu zıt renklerin ahenk uyumunu,
-Üstüne kırk göz koy,
-Resmen beynine beni ve SANİ'imi doku dedi,
Ben ser'i best yerine oldum bir
Ser'i mesttt...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Sevdası kalbine düşünce

Allahın(cc) sevdası kalbe düşünce,
Yürek yanar,beden yanar,dil yanar.
İhtilâf düşünce Yurda Vatana.
Oba yanar Vatan yanar el yanar.

Ne görürse dosttan bir parça bulan,
Her esen yel ile selâmın alan,
Kendinden boşalıp kendine dolan,
Ayak yanar, beden yanar,bel yanar.

Bedeni halk ile gönlü HAK ile,
Seherde göz yaşın katarken sele,
Şeyda bülbül gibi zar eden dile,
Yaprak yanar, gonca yanar,gül yanar.

Hazırdır her zaman ulu divana,
Batırmaya hazır bayrağı kana,
Yüreğini katıp sana selâma,
Mektup yanar, kağıt yanar,pul yanar.

Yaşamımda odak senin her emrin,
Senin varlığındır bendeki yerin,
Ben sadece senin rızaan isterim,
Durum yanar,ahvâl yanar,hâl yanar.

Ömer Çetinkaya yanar dumansız,
Sevdana düşmüştür derdi amansız,
Sensiz yaşanırmı? bedensiz cansız,
İnsan yanar,hayat yanar, yol yanar... 27.07.2003

Ömer Çetinkaya

Sevgi ile gidesin

Toprağı sev taşı sev,eğilmedik başı sev,
Çatilsada kaşı sev,ki sende sevilesin,
Esereni severek,Yaratan'ı sevesin.

Gökte uçan kuşu sev,gözden akan yaşı sev,
Dertli dertli başı sev, ki sende sevilesin
Dert sınavdır bilerek, Yaratan'ı sevesin.

Dikeni sev gülü sev,zülüfdeki teli sev,
Kendini sev eli sev, ki sende sevilesin,
Sevginin ışığıyla,Yaratan'ı sevesin.

Seheri sev tan'ı sev,bu kutlu Vatani sev,
Elinden tutanı sev,ki sende sevilesin,
Sevgiye membağ olup,Yaratan'ı sevesin.

Gözder akan yaşı sev,secde eden başı sev,
Bacı ve gardaşı sev,ki sende sevilesin,
Yarattığın severek,Yaratan'ı sevesin.

Evini yuvanı sev,seherde dua nı sev,
Tüm ömrün şu an'ı sev,ki sende sevilesin,
İnsansın gadrin bilip,Yaratan'ı sevesin.

Ana baba yârin sev,bu kutsal diyarın sev,
Tarihdeki varın sev,ki sende sevilesin,
Resulünü(asv) bilerek, Yaratan'ı sevesin.

Ordunu yurdunu sev,yurdun her ferdini sev,
Her ferdin derdini sev,ki sende sevilesin,
Dertlere derman olup, Yaratan'ı sevesin.

Dilini Dinini sev,yurdunu elini sev,
Damat ve gelini sev,ki sende sevilesin,
Aileni severek, Yaratan'ı sevesin.

İlimi sev feni sev,kendini sev beni sev,
Kır at'ı sev gemi sev,ki sende sevilesin,
Servet vereni bilip, Yaratan'ı sevesin.

Hakka giden yolu sev,yürek yürek dolu sev,
Allah(cc) diyen dili sev,ki sende sevilesin.
Yüzde turrasın görüp, Yaratan'ı sevesin.

Ömer Çetinkaya sev,minik değil sev dev sev,
Büyük görev sevde sev,ki sende sevilesin,
Sevgi için can verip, Yaratan'ı sevesin... 15.11.2005

Ömer Çetinkaya

Seviyorsan yaz

Seviyorum demek,söz ile olmaz,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.
Sözde sevgi ile,dostluk bulunmaz,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.

Seven sevdiğinin,halini bilir,
Hiç olmazsa,dertten bir hisse alır,
Benim dost dediğim,böylemi olur?
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.

Sevmek bizim için,yaşam biçimi,
Sevmek üzerine yırttım suçumu,
Beni sevmek için,sen yap seçimi,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.

Sevgi paylaşmakla,çoğalır imiş,
Acı bölüştükçe,azalır demiş,
Muhabbeti dostluğun,gıdası komuş,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.

İnsanın insana faydası,dostluk,
Birlikte aşılır,varlık ve yokluk,
Üç beş günlük olmaz,ebed kardeşlik,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz.

Ömer Çetinkaya,bayılır dosta,
Dostu kederliyse,o ulu hasta,
Hak için sever o,enson nefeste,
Seviyorsan ya haber sal,yada yaz...

11.05.2006

Ömer Çetinkaya

Seyrimdeyim

Elimi kaşımın üzerine koydum,
Seyrediyorum çok uzakları,avcı bakışında,
Gördüklerimi kayda alıyorum,
Onlar bunlar şunlar ne?
Ben neyim diye?
Kendimi siygaya çekiyorum,
Ama heyhaaat,ben dilde plancıyım.

Başımı ellerimin arasına alıp,
Uzun uzadıya düşünüyor,
Sorulara bir boyut koyuyorum,
Şunlar bunlar onlar niye?
Şu neden böyle diye,
Kendimi ölçüye vuruyor.
Ama hey haaat ben elde kalancıyım.

Bakıyorum bakar körüm,
Yarınımdan bii haber,
Bastığım yeri tanıyamıyor,
Düşe kalka yaşantımın,
Bilmiyorum ne önemi var?
Ama hey haaat ben bana yabancıyım.

Yaşadığımın iddiasındayım yıllardır,
Ellerimde bir delilsiz
Ne oldum,ne kendimi buldum,
Neden büyük laf edemiyor?
Niye büyük düşünemiyorum?
Ama hey haaat ben niye seyrancıyım...

08.01.1992

Ömer Çetinkaya

Sıra ile diyeyim mi?

Senin bana ettiklerin,
Sıra ile diyeyim mi?
Nasıl acı çektiklerim,
Sıra ile diyeyim mi?

Kaç uykusuz gecem geçti,
Kaç el bende yara açtı,
Elimden ne fırsatlar kaçtı?
Sıra ile diyeyim mi?

Bilemedin benim derdim,
Ben de sana benim derdim,
Sen ki bana acı verdin,
Sıra ile sayayım mı?

Tatlı hayellerim yıktın,
Bağrım ateşlere yaktın,
İnan ki canımdan bıktım,
Sıra ile diyeyim mi?

Yarama tuz attığını,
Derdime dert kattığını,
Sevgimi unuttuğunu,
Sıra ile diyeyim mi?

Ömer Çetinkaya söyle,
Neye bağlanmışsın neyle?
Cezamı çektim sevgiyle,
Sıra ile sayayım mı?

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Sırrımı faaş eyledin

Sana güvenmem gayri,
Sırrımı faaş eyledin.
Yârimden ayrı koyup,
Gözlerim yaş eyledin.

Yolumu sarp'a vurup,
Kalbim yakıp kavurup,
Şansıma gurbet verip,
Yastığım taş eyledin.

Hasretliği zor yârin,
Huzuru yoktur yerin,
Yürekte yârem derin,
Gönlünü hoş eyledin.

Ben ağladım eğlendin,
Mutlettin kendi kendin,
Beni mahveden sendin,
Emeğim boş eyledin,

Kâr etmiyor laf sana,
Çok bunca acı bana,
Bunca azab insana.
Acıdan aş eyledin.

Ömer Çetinkaya sen,
Neler çektin felekten,
Beni böyle yenmekten,
İşim savaş eyledin.

04.09.1989

Ömer Çetinkaya

Sil baştan Mevlâm beni

Hay huy ile ömrümü,harcadım boştan yere,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni.
Gaflettedir anladım,deli gönlüm ha bire,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni.

Bu karmaşık Dünyada,Menzile ermek için,
Tarif olunan hatta,huzura girmek için,
EFENDİ'min bağından,goncamaı dermek için,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni.

Vurup gerçeğe başım,uyanmamın tadını,
Seherde EFENDİ'min,anmak için adını,
Ne olursun duy Rabbim,acizin feryadını,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni.

Kendimi bula bilme,hazzını haykırmaya,
Nefis denen düşmanın,kemiklerin kırmaya,
Sürünerek ben senin,dağvetine varmaya,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni.

Hesabın bilmediğim,borçlarım ödemeye,
İnsanlığın vasfının,çizgisine dönmeye,
Havalanan gönlümlle,gökten yere inmeye,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni

Ömer Çetinkayanın,duyuyorsun feryadın,
Tatmak için bin defa,kul ola bilme tadın,
Gitmeye EFENDİ'min,izinde koşar adım,
Yaratmanı yakardım,sil baştan Mevlâm beni...

06.09.1989

Ömer Çetinkaya

Simitci

Tarih 1987,de
Aylardan Mart'tı
On iki perşembe on birde,
Çılgın bir kar yağıyordu.

Simitcinin taplası yarım,
Kuytu bir yer arıyordu,
O yürüdü ben peşinde,
Çaktırmadan ağlıyordu.

Yaşı ye sekiz yadokuz,
Sırtta büyükçe kazak vardı.
Dalına kar yağıyor ayaz,
O bir güldü soluyordu.

Yetişip kolundan tuttum,
Bunada ne oluyordu?
Bırak abi ben masumum,
Yazık küçük korkuyordu.

Korkma dedim yavrucuğum,
Gözü yaşlı bakıyordu.
Bunları satınca ben abi,
Anneme ilaç bekliyordu.

Diyecek derken yanıldım,
Küçük kitap istiyordu.
(Abiii şuradaki sergide,
Ucuza kitap var) ,diyordu.

Ben öylece dona kaldım,
Çocuk bana bakıyordu.
İşte böyle Çetinkayam,
İsteyen ZAT okuyordu.

12.Marat.1987

Ömer Çetinkaya

Siz söyleyin şimdi ben ne yapayım?

Sizi benden edip,benden saymaya,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?
Dost'luk başlatmaya,yürek koymaya,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?

Siz beni sevmesenizde; ben sizi sevdim,
Mesaj attım,teker teker gel dedim,
Sevgiden bir anıt,yapmak istedim,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?

Şiirimi beğendin sen,aldın sen,
Bir kez düşün,beni nasıl buldun sen?
Neler olmaz hesap etsen,sevgiden,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?

Ahbab'lık sadece,şiirle olmaz,
Yaşanmayan bir söz,yerini bulmaz,
İnsanlar kavuşur,dağlar kavuşmaz,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?

Olmaz iyi sözden,böyle ES geçmek,
Ben hiç duymamıştım,dost'luktan kaçmak,
İyi ye güzele,bir kucak açmak,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?

Ömer Çetinkaya,size sorunca,
Çok üzülür,sizde gaflet görünce,
Lütfen arayınız,karar verince,
Siz söyleyin,şimdi ben ne yapayım?
Sevgi temelini yalnız mı atayım?

12.05.2006

Ömer Çetinkaya

Sizde olun bu yolda

Canımı cânâna, fedaa uğruna,
Gelin sizde benle olun, bu yolda,
Varımı yoğumu, hakka sunmamda.
Gelin sizde benle olun bu yolda.

Varmısın? Varını, vermeye O'na,
Dokun hem Dünyana, hemide cana,
Biledim azmimi, yöneldim sana,
Gelin sizde benle olun bu yolda.

Sabaha'ca alnın yere koymaya,
Cânân için ciğeri oymaya,
Bu hayatta sevdiğine doymaya,
Gelin sizde benle olun bu yolda.

Yanmak için, serin çöle vurmaya,
Seher vakti huzurunda, durmaya,
Ben neciyim? Sorusunu sormaya,
Gelin sizde benle olun bu yolda.

İdrâkine vardım, vefasız Dünya,
Gülüne doymadı, bülbül'ü şeyda,
Mihmandarım olsun, ne olur Seyda,
Gelin sizde benle olun bu yolda.

Cânân için ciğeri hûn ettim,
Şevdan için göz yaşımı kan ettim,
Ömer Çetinkaya, davet tam ettim,
Gelin sizde benle olun bu yolda...

24,01,1991

Ömer Çetinkaya

Soru üstüne soru?

Kökü,dalı,çiçek ile yaprağı,
Meyve veren,dalları kim yarattı?
Bezemiş Dünyanı,türlü renk ile,
Envay türlü,gülleri kim yarattı?

Nebâtat diyerek beğenmiyoruz,
Ne güçte ne sırda hiç bilmiyoruz,
Taşı deldi geçti hep görüyoruz,
Nazik kökte elleri kim yarattı?

Tohumdan meyveden daldan dolaştım,
Şu Yüce Mevlâmın gücüne şaştım,
Zaten dolu idim dokundun taşım,
Gözümde ki selleri kim yarattı?

Hazır ve nazırsın,Rabbim her yerde,
Elmayı veren sen dal ise perde,
Secdede adını her gün seherde,
Zikreyleyen dilleri kim yarattı?

Nebâtat hayvanat biliyor seni,
İsmin ile şereflemdir dil'imî,
Dinime hizmetkâr eyle bilimi,
Secde eden kulları kim yarattı?

Var ettin alemi ey Ulu Sultan,
Hemi gökten yağan hem yerden çıkan,
Ömer Çetinkaya ağzından akan,
Kulaktadır balları kim yarattı?

31.05.2006

Ömer Çetinkaya

Söyle nasıl yaşar insan?

Bir gün güneş doğmadı say,
Söyle nasıl yaşar insan?
Bulut göğe ağmadı say,
Söyle nasıl yaşar insan?

Havayı tekelerde düşün,
Bedeli de olsa peşin,
Kesilse bir an nefesin,
Söyle nasıl yaşar insan?

Suyun dört hali olmasa,
Kaynaktan eve gelmese,
İnat bu ya içilmese,
Söyle nasıl yaşar insan?

Geceler hiç olmasaydı,
Uyku vakti kalmasaydı,
Yada zaman dolmasaydı,
Söyle nasıl yaşar insan?

Bunca nimet veren bizden,
Mersi istemezmi özden?
Bir taş düşse sevgimizden,
Söyle nasıl yaşar insana?

Annen baban islâm nimet,
Bütün Vatan İslâm nimet,
Çetinkaya şu an nimet,
Söyle nasıl yaşar insan?

Bir duyarlı kardeşimin uyarısı üzerine aşağıdaki-
beyitleri yazmak mecburiyetinde kaldım muhterem
kardeşime çok teşekkür eder saygılarımı arz eder
başarılar dilerim. (elma kurdunun elmanın içinde do-
ğup gıdasının o olduğunu bilip beslendiği halde o
gıdanın farkına varmaması niğmet saymaması) gibi.
(Nimettir) isimli şiirim Esat Korkmaz beyi ithaftır.

Sorumun maksatı bil yap,
İslamı yaşamak hayat,
Dinsizlik ölümden berbat,
Din ile yaşadım der insan...

24.05.2006

Ömer Çetinkaya

Söylenecek çok sözüm var

Söylenecek çok sözüm van,
Ben bilip de diyemedim.
En şık giysim kefen amma,
Korktuğumdan giyemedim.

Muatabım 'sensin' demiş,
Bin bir türlü niğtem vermiş,
Resul'le kitap göndermiş,
Okumayı bilemedim.

Alayı illiyyin yerin,
İlim vermiş sonsuz derin,
Gerçeği görmez gözlerim,
Lâfdan hisse alamadım.

Takıldım sabun'a suya,
Yüreğim doydu kuşkuya,
Perestişim güne aya,
Gerçek Nur'u bulamadım.

Sevgiyi aşkı bilmedim,
Söylenen sözden almadım,
Ayıp kendime gelmedi,
Destim kırık dolamadım.

Kervan göçtü kaldım yaya,
Yetemedim kâmil huya,
Bense Ömer Çetinkaya,
Diyorlar da olamadım... 12.12.2003

Ömer Çetinkaya

Su dedi ki

İşte size bir rehber, alıp Hakka götüren,
Bir damlacık derya'da, yaparak size tören.

O Allahın(cc) emrine bii hakkın uymaktadır,
Tonlarca ağırlıkla, sema'da durmaktadır.

Ne kaynarken ateşden, şikâyetini duyduk,
Hiç yüzünü azdırmaz, demez soğuktan buyduk.

Eser savrulur yağar, türlü simaya girer,
Emrine uymak ile, yüce divana erer.

Hele camda oluşan, tablolara bakar ken,
Acımı alır gider, gözlerimden akarken.

Sana hayran olmamak, inan ki elde değil,
Uçmayın nedeni mi? engine etmen meyil.

Sen alçaktan aldıkça, Hak seni yüceltiyor,
Emeğine karşılık, NUR'dan sima veriyor.

Soğuk sıcak der iken, suya takılıp kaldık,
Şeffaflığın seyrinde, üşüyüp soğuk aldık.

Eğerki arıyorsan, O'na gider yol çöktür,
Sana rehberlik eder, sesi yok dili yoktur.

Bana Hakkı anlatır, mevcüdatın her dili,
Ya sağır olmalıyım, yada akıldan deli.

Değilse kafamızı, gömelim bizde kuma,
İşin aslın bilmezsen, düşün böyle kumkuma. (kuş)

Soğuk kar su buz derken, Yaradanı tanıdık,
Bakmayı bilse idik, bizde çok ders alırdık,

Değil ise su kadar, olmayız Hak yanında,
Seni küçük görenin, devranısın kanında.

Karlı dağlar durağın, sen dağlara kefensin,
Aslında abu hayat, Haktan gelen namemsin...

04.01.1992

Ömer Çetinkaya

Su ondan ıslak

Allahım(cc) hep senin dediğın olur,
Ateş ondan yakar su ondan ıslak.
Beni sen gönderdin burda sınava,
Acım ondan çıkar dert ondan tuzak.

Suluk almam senin bana niğmetin,
İş yaparım demem benim kuvvetim,
Bende ne var ise kemiğim etim,
Gözüm ondan bakar yol ondan ufak.

İstemezsen hep benim bu çabam boş,
En güzel işlerim görünür na hoş
Senin kahrın hoştur narında çok hoş,
Gülüm ondan kökar dal ondan uzak.

Bir süre tanıdın sınav vermeye,
Hududullah çizgisinde durmaya,
Türlü hallar verdin soru sormaya,
Aşkım ondan yakar yâr ondan uzak.

Mal verdin elimden alıp denedin,
Mungariz bir halde kılıp denedin,
Bazan ağlattırdın gülüp denedin,
Coşkum ondan çıkar dert ondan kucak.

Ömer Çetinkaya çok memnun senden,
Ne olur Allahım(cc) memnun ol benden,
Bunları söylemem değil öfkemden,
Gönlüm ondan yıykar can ondan sıcak... 18.03.2006

Ömer Çetinkaya

Su renkte gözlüm

Suda zümrüt yeşili,
Çiğdem'de sarı gibi.
Bakman bağrım soğuttu,
Dağların karı gibi.

Gözlerinin rengini,
Yeşil değil zeytuni,
Bulamadım dengini,
Ferhatın yâri gibi.

Mehtapta aydan aydın,
Güle gonca olaydın,
Dağlarda mor kalaydın,
Mavinin yeri gibi.

Goyak goyak yeşillik,
Beyazda iplik iplik,
Yapılmış gözren ilik,
Ruhumun yeri gibi.

Bakışların buğulu,
Tüm renklerin çoğulu,
Sanki balın oğulu,
Arı'nın teri gibi.

Çetinkaya gözüne,
Dalıp kayboldu yine,
Geldi orda kendine,
Emsalin Huri gibi...

17.07.1989

Ömer Çetinkaya

Suyu kuruttum

İnsanlığa büyük hizmet,
Suyun kurusunu buldum.
Nefsimi teskiye edip,
Kalbim duru insan oldum.

Kalp olunca O'nun yeri,
Değer alır et le deri,
Yoluna harcarsak seri,
Bunu yol'a düstur bildim.

Suyu veren kurutan O,
Beni ayakta tutan O,
Bedenime can katan O,
O'nun sevgisiyle doldum.

Göz yaşımı su mu sandın?
Suya yaş dedim aldandım,
Derin değilim bulandım,
İçime akıp duruldum.

Suya türlü haller vermiş,
Gözümün önüne sermiş,
Bir damlada Dünya varmış,
Görünce hayrette kaldım.

Ömer çetinkaya susuz,
Gecen geçerse uykusuz,
En ufacık bir kuşkusuz,
Allahımdan(cc) İman aldım... 09.02.2006

Ömer Çetinkaya

Suyun ağzından suçunu itirafı

Ben güneşin ilk düştüğü doruklarda yaşar,
Bem beyaz gelinlikler içinde gelinim,
Süzülürüm yücelerden engine,
Benim seğmenim güneş, gelin atım yel.
Gelin kuşağımı bağlayıp,
Günü tüllerime takıp size gelirim,
Ben su yum ben abu hayat ben buyum.

Göllenirim yanık yanık yüreklerde buuz gibi,
Eflatun şafaklar yakamozlanır gözlerim de,
Dalgaları öpücüğü kondururum,
Havaya,güneşe,sevgililerin geldikleri koya,
Bir bakarsın al al olurum gelinciğin yüzünde,
Bir bakarsın menekşede mor,
Ben su yum bulutlardan kanatlı ben buyum.

Her geçtiğim yere iz bırakır,
Toprağa hayat olurum elvan türlü gül gül,
Benimle kutsallaşır Vatan,
Benimle temizlenir ilk doğan yavrucuklar,
Kir pis benim Dünyam da papatyam sı,
Başımı taşlara vuru vura sana gelirim,
Ben su yum ben size aşığım ben buyum.

Siz Allaha(cc) yönelmeye benle başlarsınız,
Son yolculuğa ben uğurlarım gusül gusül,
Kefeniniz siler göz yaşlarımı,
Sizinle hem hâl olurum,
Ama sizler beni hiç hatırlamaz,
Fark etmezsiniz dört çarpı dört hallerimi,
Ben su yum bazen buz bazı toz ben buyum.

Dağlardan başlayan yolculuğum,
Engin yüreklerde noktalanır Deniz,Deniz,
Senin gemilerin üzerimde süzülür,
Yine yükünüzü ben taşıyım yüreğim de,
Size gıda,size eda,size seda,olurum,Raad,
Sesime süsüme nefesime doyum olmaz,
Ben su yum tüm güzellikler duayeni ben buyum.

Acılarını ben ifade ederim eeey Ömer Çetinkaya,
Sözülürüm al yanaktan göz göz,
Sen bensiz olabilirmisin hiç?
Gitsem beni bulabilir,
Kollarına alabilirmisin?
Ben seni çok çok severim,
Ben suyum sana gelin geldim ben buyum... 09.02.2002

Ömer Çetinkaya

Suyun sesi

Aylardan aralık tı,aralığın sonları,
Karakış başlamıştı,yaşıyorduk DÖN'ları.

Bir bakarsın fırtına,evden eve varılmaz,
Soğğun şiddetiyle,dışarıda durulmaz.

Günlerdir görmüyorduk,güneşin doğduğunu,
Üşüyen mahlukatı,ısıya boğduğunu.

Beni en çok hayrete,buzlar düşürüyordu,
Su dediğimiz mayii,cam süngü oluyordu.

Saçaklardan uzanmış,binlerce parmak bize,
Yere dikkat et diye,adetaa rehber ize.

Parmaktan kola uzan,koldan bedeni anla,
Su ile oluyordu,bu konuşma insanla.

Ben diyordu mübarek,sizlerin emrindeyim,
Sırrımı anladın mı? söylermisin ben neyim?

Bir bakarsın ağarım,semadan sana doğru,
Aç gözünü iyi bak,eyye insan bana doğru.

Sayrulurum rüzgârla,denizlerden çöllere,
Yağarım damla damla,can olurum güllere.

Değilse durur hayat,ben sert tavrım takınsam,
Verilen görevimden,sizler gibi yakınsam.

Soğuk beni büyütür,kırarım çelik kabı,
Hangi pranga tutar,gösterdiğim feryadı.

Kristale dönerim,renkler bende renk olur,
Işığın görünümü,ayrı bir sima alır.

Lapak lapak yağarım,pamuktan daha beyaz,
Seyrime doyamazsın,hava yapsamda ayaz.

Her zerremen şeklinde,ayrı bir sima olur,
Simamı görebilen,ustama hayran olur...

04.01.1992

Ömer Çetinkaya

Şairlik

Şairlik bir yeri öğmek değildir,
Ap ayrı bir duygu bence şairlik.
Herkesle kaşların eğmek değildir,
Ap ayrı bir duygu bence şairlik.

Kötüyle güzeli fark edip bilmek,
Arayıp membağın başını bulmak,
Her olaydan kendisine ders almak,
Ap ayrı bir duygu şairlik bence.

Bile bile bir yerlere dokunmak,
Değildir bilgiçlik tavrı takınmak,
Hoş değil eldeki var'dan yakınmak,
Ap ayrı bir duygu şairlik bence.

Şair aynasıdır toplumun ferdin,
Tüm benim derdimdir senin o derdin,
Hayat hep toz pembe olsun isterdim,
Ap ayrı bir duygu şairlik bence.

Gülde çiğ tanesin deryalar bilir,
Senle hem hâl olur açını alır,
Mahsun olur boynu bükülü kalır,
Ap ayrı bir duygu bence şairlik.

Ömer Çetinkaya sevmeyi sever,
Sanmaki şair de kendini över,
Gelip yüreğime girersen eğer,
Ap ayrı bir duygu bence şairlik...

27.04.2006

Ömer Çetinkaya

Şiir bence bu olmalı

Duyguların bilememe,
Şiir bence bu olmalı,
Göz yaşını silememe,
Şiir bence bu olmalı

Suyun düşüşünün sesi,
Hakka ermişler nefesi,
Çocuğun anam demesi,
Şiir bence bu olmalı.

Buluttan günün taşması,
Yağmurun yere düşmesi,
Elin elde eğleşmesi,
Şiir bence bu olmalı.

Cura ile uzun hava,
Yâr gelirken dura dura,
Saçlarını yel savura,
Şiir bence bu olmalı.

Ala karda çıkan çiğdem,
Issız yolda yalnız gidem,
Bülbül ile feryad edem,
Şiir bence bu olmalı.

Yârin kokusunu almak,
Sarılırken bir hoş olmak,
Çetinkaya ile kalmak,
Şiir bence bu olmalı...

15.01.1992

Ömer Çetinkaya

Şiir yazacağım seni unutmak üzerine

Şiir yazacağım seni unutmak üzerine,
Şiir yazacağım sevgi renkli,
Şiir yazacağım ayrılığına (neden) sizce,
Şiir yazacağım üzgün üzgün,
Beklemen umutsuzca ıslak,
Şiir yazacağım senin üstüne üstüne.

Şiir yazacağım her ayrı gününe kat,
Şiir yazacağım zülfüyün teline deste,
Şiir yazacağım gül'e kızdığım için,
Şiir yazacağım (inim inim) ,
Şehir vakti bülbüle ve sana inat,
Şiir yazacağım senin üstüne üstüne.

Şiir yazacağım sana olan sevgimin boyunca,
Şiir yazacağım harfsiz sessiz sözsüz,
Şiir yazacağım boğduğun gecelerimce,
Şiir yazacağım (hıçkırık) sız,
Tüm tebessümlerimi kat leden,
Şiir yazacağım senin üstüne üstüne.

Şiir yazacağım (canım sevgilim) diye başlayan,
Şiir yazacağım taşı mum eden cinsten,
Şiir yazacağım umutsuzluğuma,
Şiir yazacağım böyle yırtılışıma (yüreğim) e,
Bütün acılarımın sebebi bu bu bu,
Şiir yazacağım senin üstüne üstüne.

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Şuramdasin

Ne elimde,ne dilimde,
Sen benim,taaa şuramdasin.
Ne tavrımda,ne halimde,
Sen benim,taaa şuramdasin.

Hayır değil,zaman zaman,
Günde yirmi dört saat,her an,
Yerin değil,beynim kafam,
Sen benim,taaa şuramdasin.

Her duygumda,her hissimde,
Ne görmemde,ne sesimde,
Ne aldığım,nefesimde,
Sen benim,taaa şuramdasin.

Gelirimde,giderimde,
Nakış nakış,tüm serimde,
Ne dizlerimin feride,
Sen benim,taaa şuramdasin.

Hayatımın,her yerinde,
Ne et kemik,ne derimde,
Ömür denen,seferimde,
Sen benim,taaa şuramdasin.

Ömer Çetinkaya,senden,
Sıyrılacak,bu bedenden,
Bir bütünüz,senle benden,
Sen benim,taaa şuramdasin...

06.02.2006

Ömer Çetinkaya

Takıldım

Ben senin varlığın isbat yolunda,
Bir bahar da bin bir güle takıldım.
Bir anadan doğma aynı babadan,
Ayrı kavimlerde dile takıldım.

İşşığın huzmesi suyun sedası,
Seherde bülbülün güle sevdası,
Her insanın ayrı ayrı siması,
Her kuldaki halden hale takıldım.

Aynı ham maddeden biberle balı,
Bir saharda zemin yemyeşil halı,
Ziynete çeviren kurumuş dalı,
Zehirli böcekte bala takıldım.

Yüreğimi harman yeri edene,
Gözlerimden ciğerime gidene,
Saniye saneye beni güdene,
Benden ona giden yola takıldım.

Atomdan zerreye zerreden bana,
Her varlıktan bin yol buldum ben sana,
Beynimde damara dalarda kana,
Yüzümü kızartan ak'a takıldım.

Çetinkaya takılısada yolunda,
Çok şükür keşf etti seni sonunda,
Şenin aşkın problemi onunda,
İşte bu BEN denen kula tekıldım... 29.05.2000

Ömer Çetinkaya

Tamda ağlamanın zamanı Şimdi

Elimden aldurdım,telli sunamı,
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.
Zalım felek buldu,beni yına mı?
Kamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

Yüreğimde oylum oylum,yara var,
Gece gündüz oldu,işim ahu zar,
Yârden ayrı kaldım,daha mı ne var?
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

Acımı dindirmek,ne mümkûn bence,
Yârden ayrı kalmam,büyük işkence,
Artık tek bildiğim,ulu düşünce,
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

Ağlamak teselli,vermiyor bana,
Bunca acı,revamıdır insana,
Derdimi arz edip,Ulu Sultana,
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

Has bahçede,gayri bülbül ötmüyor,
Yârden ayrı yaramı,em tutmuyor,
Yâr gözlerin,gözlerimden gitmiyor,
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

Ömer Çetinkaya,ağlaya dursun,
Deme hasretiyle,yanıp kavrulsun,
Gün gelince senden,hesap sorulsun,
Tamda ağlamanın,zamanı Şimdi.

04.09.1989

Ömer Çetinkaya

Tanı

Havayı suyu,
Vereni tanı,
Göze uykuyu,
Vereni tanı:

Bastığın yeri,
Yâri ağyâri,
Dermanı ferî,
Verini tanı:

Baharı yazı,
Şükr'ü niyazı,
Kalem ve yazı,
Vereni tanı.

Et süt ekmeği,
Bunca yemeği,
Balı sineği,
Vereni tanı.

Sevmek duygusu,
Gülün kokusu,
İman tutkusu,
Vereni tanı.

Çetinkaya sen,
Çayma şükürden,
Nur'ları erken,
Vereni tanı...

25,05,2006

Ömer Çetinkaya

Tarif namen - 1

Başımı dizine koyup uzanmışım,
Çiçekli badem dalının altında,
Çimen kokulu sabah serinliğinde,
Eğilince yüzüme saçların değiyor,
Tel tel yel gibi.
Sep serin.

Hem seni yaşıyordum soluk soluk,
Hem bademdeki yeni oluşumu,
Nasıldı bu toprak tan bu renk,
Bu tabloyu kim yapıp,
Kim gözlerime ikram ediyordu,
Hak derim.

Pırıl pırıl ufkumda sen,
Hem dünümü hem bu günümü kuşatmışsın,
Yaşadığımı hissediyorum iliklerime kadar,
Dalıp gidiyorum gözlerine,
Bütün güzelliklerin seyrinde Sanii görüyorum,
Dep derin...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Tarif namen - 2

Hiç umurumda değil, seninle olunca,
Yalan Dünyanın hayı haşemeti,
Gördünya yuva yapma çabasında kumruları,
Öyle yerleşmişinki yüreğime,
Yer yerinden oynasın isterse,
Orası asıl yerin.

Kumru bilip plana uygun yuvayı kurdu,
Toprak bilerek tablo yapımına durdu,
Benim yüreğim seve seve seni sardı,
Bunların yöneticisi ne demek istiyor? ,
Bir oyunmu bu?
Gelin siz bende görün.

Bilmiyorum nasıl denir vurgunluğum,
Sana güzelliğine seni var edene,
Yel nasıl eser sensiz
Şiirmi yazılırmış, Yürek coşmayınca?
Güzeli görüp ustasını bilip. demeli ki,
Bunlar senin eserin...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Tebessüm renginde gözlerin yine

Tebessüm renginde gözlerin yine,
Mutluluktan uçuyorsun güzelim.
Yanağın dönüştü gülün rengine,
Güller gibi açıyorsun güzelim.

Baharda çiğdemsin kar'ın yanında,
Seni ortak görüyorum canımda,
Kaynayıpta coşu vermek kanımda,
Kalp'ten kalp'e geçiyorsun güzelim.

Su üstünde halka halka gülüşün,
Gül deyince ikide bir dalışın,
İç geçirip derin soluk alışın,
Sanki kanım içiyorsun güzelim.

El ele tutuşup bağıın yolunda,
Kuşlar cıvıldarken iğde dalında,
İkimiz bir çiftte kumru halinde,
Niye kendin seçiyorsun güzelim.

Tebessüm rengini gözün alınca,
Senin kokun ciğerime dolunca,
Ellerini ellerime alınca,
Kalp'e perde açıyorsun güzelim.

Ömer Çetinkaya seni gözlerken,
Gözlerinde tüm renkleri izlerken,
Sensiz benim ciğerlerim sızlarken,
Niye benden kaçuyorsun güzelim?

19.09.1989

Ömer Çetinkaya

Telli turnam

Telli turnam niye böyle?
Katar oldun yele karşı.
Ben yarimi rakip gördüm,
Açmış gonca güle karşı.

Bence böyle güzel sima,
Gelmez yalan Dünya sana,
Sevgin kâr eyliyor cana,
Demem aşkın ele karşı.

Seher vakti bülbüle gül,
Çıglık atar çile değil,
Ağlıyorum halimi bil,
Gözüm yaşı sele karşı.

Gözlerin kaynağın başı,
Tuttu sevgim dağı taşı,
Şu zalım feleğin işi,
Böyle garip kula karşı.

Kokun gelir esen yelle,
Şeklini çizemem dille,
Yarıшта bulunma gülle,
Gülün şansı bola karşı.

Ömer Çetinkaya yârin,
Seviyor sevgisi derin,
Durup durup canımm derim,
Gelir kokun yola karşı...

26.09.1989

Ömer Çetinkaya

Teşekkür ederim

İnsan verene,
Teşekkür eder.
Seni görene,
Teşekkür eder.

Ekmeğe su'ya.
Gece uyku'ya,
Bunca duygu'ya,
Teşekkür eder.

Güne geceye,
Harf'e heceye,
Taktın inciye,
Teşekkür eder.

Üzüme nar'a,
Çarşı pazara,
Verilen Yâre,
Teşekkür eder.

Eve evlada,
Aldığın tada,
Bunca murada,
Teşekkür eder.

Çetinkaya sen,
Daha ne isten,
Sevgiyle içten,
Teşekkür eder...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Tezyinat

Alemi baştan başa,tezyin eden bu biçim,
Sayısız nimet'leri,yaratmış bizim için.

Limon ekşi nar tane,elma neden al oluş?
Ayva kime tutkun ki,benzi sararıp solmuş?

şekeri yere gömmüş,pancara karıştırıp,
Zeytin gözün karartmış,ellerini yağ edip.

Tezyinat'ın hizmeti,aşıkâre bir hikmet,
Temiz hava duru su,bizlere büyük nimet.

Toprak değilde Dünya,kompile taş olsaydı,
Adım attığın her yer,polat'la sarılıyadı.

Toprağın üzerinde,biten bunca nebatat,
Köklerini salmaya,nasıl bulurdu fırsat?

Bitkisiz bir toprağın,ne faydası olurdu?
Oksijensiz Dünyada,hayat zehir olurdu.

Alemi tezyin eden,çok ince hesap yapmış,
En son doğacak canın,hakkın hesaba katmış.

İlk doğandan başlayıp,enson doğanı bilir,
Her canın ayrı ayrı,en ince halin bilir.

Bunlara malik olan,elbette malik bana,
Ben nasıl güvenirim,elde emanet cana.

En iyisi şimdiden,biz O'na sığınalım,
O'nun isteğin bil tut,iyi puan alalım.

Ömer Çetinkaya bil,bizi böyle yaratan,
Elbetteki Allahtır(cc) ,mayemize Nur katan...

24.05.2006

Ömer Çetinkaya

Türlü hâller

Yüce MEVLÂM,kullarının durumun,
İşte böyle bin bir türlü hâl etmiş,
Bazısı Dünyada,bulmuş konumun,
Aşk yüzünden bazısını deli etmiş.

Bir kuru ekmeğe, talimde çoğu,
Bazısı fethetmiş,deryayı göğü,
Bazısı bağenmez,bal ile yağı,
İşte benim efkârımı,bol etmiş.

Kimisi Vatana,hasretle yaşar,
Yolları gurbetten,gurbete düşer,
Kimide dert ile,dolmuş ta daşar,
Derdin anlatamaz dilin lal etmiş.

Muhanete el açtırır,kimini,
Kimi ihya eder,Hakkın Dinini,
Çoğuları şaşırtıyor,yönünü,
Ayaklar altında,tozlu yol etmiş.

Kimisi taneyi,yele kaptırmış,
Sevdiği yârini,ele kaptırmış,
Bağın bahçesini,sele kaptırmış,
Ağlayıp ta,göz yaşını sel etmiş.

Ömer Çetinkaya,feleğe kırgın,
Sevgi dediğimiz,ummandan vurgun,
Kalkacak hali yol gönlü çok yorgun,
Felek acılara,beni dil etmiş...

13.08.1989

Ömer Çetinkaya

Ulu düşünce

Bendeki ulu fikir,Senin varlığın bilmem,
Her emrini severek,emrine boyun eğmem.

Bu ulu düşünceyi,öğmüş benim efendim,
Bunu kıvanç bilirim,biliyor isem kendim.

Senin bin bir ismiyin,cilvelerini görmem,
Şu yalancı Dünyada,gizli sırlara ermem.

Temenni'İm bunlar değil,tek hedefim kulluğum,
Benim neyime yetmez? Ona ümmet olduğum.

Ne gül beni cezbeder,ne baharda kar suyu,
Efendim'in sevgisi,tebliğinin kokusu.

Bence Dünyalar değer,tebliğinin ve Hadisin,
Ulaştırana şükür,işte beynimde sesin.

İlelebet bu Dinin,Müdevemi kulumdur,
Senin çizdiğin hudut,benim hayat yolumdur.

Efendim Peygamberim,Sultanım Can Ahmedim,
Hayatımın membağı,Sevgili Muhammedim(asv) .

Senden gelen bu Nurla,doldum da taşamadım,
Aramızda engel ben,sana ulaşamadım.

Üç beş günlük ömrümün,yok önemi yolunda,
Hayır beni korkutmaz,acı keder ölümdede.

Bir ulu düşünce var,Senin yolunda ölmek,
Yüreğimden yapılmış sana doğru yol olmak.

Peygamberim Sultanım,hasret çekilmez böyle,
Ne olursun Efendim,Bize şefaate eyle.

Yolumu aydınlatan,elbette Senin Nur'un,
Acizim huzur yerim,ancak Senin huzurun...

07.02.1989

Ömer Çetinkaya

Umudumun üzerine sis durdu

Sükûtü hayale,uğradı gönlüm,
Umutlarım üzerine,sis durdu.
Dedim ki askıda,kalacak sevgim.
Umutlarım üzerine,sis durdu.

Sevgi biter bitmez,can gider derler,
Sevgi ekseninde,hayat güdenler,
Dost için gönlünü,harman edenler,
Umutlarım üzerine,sis durdu.

Ayağına diken,batsa ordayım,
Şenin acın için,ahuu zardayım,
Ölsem de gelirim,(deki dardayım) ,
Umutlarım üzerine,sis durdu.

Attım attım,karavana dediler,
Sevgime bir başka,mana verdiler,
Değer bulamayıp,kem'mi? gördüler,
Umutlarım üzerine,sis durdu.

Bu işin şakası,olur mu? dedim,
Gel diye yoluna,gönlümü serdim,
Malisef,bu işi,bir tuhaf gördüm,
Umutlarım üzerine,sis durdu.

Durdum durdum,duramadım taşıdım ben,
Benden sayıp,size gönlüm açtım ben,
Ömer Çetinkaya,dostluğunu seçtim ben,
Umutlarım üzerine,sis durdu.

17.Mayıs.2006

Ömer Çetinkaya

Unutmam adını

Senin adın taa şuramda yazılı,
Unutmadım,unutmadım,unutmam.
İsmi pakin her zerremde kazılı,
Unutmadım,unutmadım,unutmam.

İsmin zikrettikçe yüreğim yanar,
Adın abu hayat ruh içer kanar,
Kanımda adın var tüm damar,damar,
Unutmadım,unutmadım,unutmam.

Her şafakla sana selâm salarım,
Beynimin içine senle dolarım,
Livail hamt sancağını dilerim,
Unutmadım, unutmadım,unutmam.

Adını zikretmem ruhum doyurur,
Benliğimi sana taraf ayırır,
Doğan güneş senin nurun duyurur,
Unutmadım,unutmadım,unutmam.

Her ezan sesinde hemen her anda,
Sevgin yankılanır bedende canda,
Benim ismim sensin benim armamda,
Unutmadım,unutmadım,unutmam.

Ömer Çetinkaya aşıktır sana,
Peygamberi için kıymazmı cana?
Yüzünü sürmeye gelip kapına,
Unutmadım,unutmadım,unutmam... 05.01.2005

Ömer Çetinkaya

Unutuldum

Hani diyordunki; Unutmam seni,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.
Mevlânın adına olan yemini,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

Ayrılık deyince,kaşın çatardın,
Boram buram,sevdam ile tüterdin,
Dizlerimin üzerine,yatardın,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

Hani gönlün,yollarıma post idi?
Gözlerimiz,birbirine dost idi,
Ölümümüz ayrılığa kast idi,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

Senden başka yârim,olmaz diyordun,
Benim beğendiğim,libas giyyordun,
Yeminin her türün hep ediyordun,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

Bunca acı çektim adın demedim,
İnan olki ben sözümü yemedim,
Dürütlük ten elim yüzüm yumadım,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

Ömer Çetinkaya,sadık sözüne,
Hasret kaldı,bunca zaman yüzüne,
Ey vahhh deyip vurdu elin dizine,
Niye yalan çıktın,bak unutuldum.

14.01.1991

Ömer Çetinkaya

Uzanır gönlümden öte

Uzanır gönlümden öte,
Yollar leyladan Mevlâya.
Yanıp kavrulur sine,
Çöller leyladan Mevlâya.

Sensiz hayat mı olurmuş?
Kanım akıp durulurmuş,
Haber diye verilirmiş,
Diller Leyladan Mevlâya.

Sen bir başka leyla oldun,
Kendimi çölünde buldum,
Buket diye kalbim yoldum,
Güller leyladan Mevlâya.

Yanmak avutmıyor beni,
Terk mi etsem bu bedeni?
Mevlâm versin bana seni,
Kullar leyladan Mevlâya.

Gece gündüz gözümdesin,
Dışta değil özümdesin,
Söylermisin bende nesin?
Hâller leyladan Mevlâya.

Leyla demem lafta benim,
Eses yârin belli canım,
Çetinkaya ettim yemin,
Zûl'ler leyladan Mevlâya...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Uzuv'larımız.

Benim diye övündüğüm,uzuv'larım sayacağım,
Organlarımın yerine,biraz aklımı koyacağım.

Bunca uzuv bunca aza,bu düzende olmasaydı,
Yaşamak azap olurdu,ölçü sabit kalmasaydı.

İsterseniz bir sayalım,uzuv'ların yerlerini,
O yerde öyle olupta,yaptığı görevlerini.

Eğer gözüm burda değil,örneğin tepemde olsa,
Önümü nasıl görürdüm? Hele birde ayaktaysa.

Bükülsem rükû'de gibi,buna bel mi dayanırdı?
Yaşamak bir azap olur,insan burdan tat'mı alırdı?

Güneş vururdu üstelik,Gözlerini açamazdın,
Göz olmasa insan görmez,doğru yolu seçemezdin.

Göz yaşlarım süzülerek,yüreğimi arıtmazdı,
İnsanoğlu bu şekilde,gülün rengini tatmazdı.

Yada ayrı ayrı olsa,gözlerimiz yan tarafta,
Bilemezdik mesafeyi,hedef ne kadar uzakta?

Veyahut'ta olsa idi,gözlerimiz arka yönde,
Tökezleyip düşerdik hep,görmezdik ne varsa önde.

Hasılı hayatın tadı bize,zehir olurdu öyle,
İnan insan yaşayamaz, gözler olmasaydı böyle.

Yediğini içteğini,göremezdin yer içerken,
Daha uygun yer mi olur? Gözün bulunduğu yerden.

USTAM bilip planlamış,her şeyi uygun yaratmış,
Ömer Çetinkaya seni,böyle sevinç'ten ağlatmış...

29.05.2006

Ömer Çetinkaya

Vardır

Yâr için serden,
Geçenler vardır.
Yâr diye yerin,
Seçenler vardır.

Yanan kavrulan,
Dönen çevrilen,
Göge savrulan,
Uçanlar vardır.

Göz yaşı saçan,
Canından geçen,
Kefenin biçen,
Göçenler vardır.

Hakkın yolunda,
Ölmek uğrunda,
İlmin dalında,
Açanlar vardır.

Aktan karadan,
Sorar Yaradan,
Ulvii davadan,
Kaçanlar vardır.

Çetinkaya hoş,
Bilir Dünya boş,
Gözünden kan yaş,
Saçanlar vardır...

24.Mayıs:2006

Ömer Çetinkaya

Vay Dünya vay

Dedirttin bana,
Vay Dünya vay.
Ömür sermayem,
Say Dünya say.

Her günüm acı,
Gösterip öcü,
Gelen gidici,
Koy Dünya koy.

Bakiyim sanan,
En uzun kalan,
Her canlı inan,
Toy Dünya toy.

Gelen gidecek,
Yere girecek,
Beyaz giyecek,
Soy Dünya soy.

Bükülmem sana,
Güç yetmez bana,
En son bu cana.
Doy Dünya doy.

Çetinkaya'yı,
Eyledin zayı,
Yırttım kıl payı,
Oy Dünya oy...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Vur başını gerçeğe

Geçti bu kadar ömrüm,bana hiç danışmadan,
Bin tane hasretim den,birine kavuşmadan

Sanki daha dün gibi,kırk yıl öncesi günüm,
Diyen bilerek demiş,ölümümdür düğünüm.

Cahilliğin nişanı,böyle ayak diremem,
Bunca geçen ömrümün,kıymetini bilmemem.

İki ayna ortasına,durup seyire dalmam,
Dünle yarın ortasında,bu günüm ebed sanmam.

Söyle akıl kârımı,bu Dünya'ya tutulmam,
Ebedii bir sevdanın,akışına kapılmam.

Halbuki kaç kez dedim,konduk ve göçeceğiz,
Bir yoldayız çok uzun, burdan da geçeceğiz.

Değermi söyle bana? bu Dünyayı sevmeğe,
En değerli hazinen tüm buraya vermeğe.

Şu üç günlük ömüre,kırk günlük erzak etmen,
Asıl vatanın olan Ahiretim unutman.

Bilmem ki nasıl denir? hani canım ahmağa,
Boz bulanık sel gibi,baştan kara akmağa.

Bugün var yarın yoksun,bunu unutman niye?
Seni seferber etmiş,kulluğunu bil diye.

Yaramaz çocuk gibi,sen hala oynaş tasın,
Cüssen bağda bahçede,yürek le ataş tasın.

Vur başını gerçeğe,ömür geçmeden uyan,
Mihmandarını bulup,sende Nurlara boyan... 01.01.1992

Ömer Çetinkaya

Vurun Şu kuşları

Hürriyetimi tarif ediyorlar bana,
Kanat kanat özgürlük,
Çekemiyorsanız dar kafalılar,
Vurun Şu kuşları.

Sen gülünce Dünya gülüyorgibi gelir,
Gülelim öyleyse,
Gülmemi çekemiyorsan somurtkan sende,
Yıkın Şu kaşları.

Ben diklenirim elbet,
Söke söke hakkımı almasını da bilirim,
Baş kaldırdım işte cellatlar,
Kesin Şu başları.

Patavatsız sende,
Hiç böyle söylenirmi? yüzüme karşı,
Artık seni sevmiyorum, diye.,
Silin Şu yaşları.

Ben hürüm hür doğdum hür yaşarım,
İstedimide severim elbet,
Tutar seni değil suçluyorum hep,
Bakın Şu feleğin işleri.

Ne Hürriyet ne Dünya ne ben,
Hiç bir Şey yok bence,
Gelmiş geçmiş ne varsa sen yokken,
İşte varlığım Şu mezar taşları...

22,09.1989

Ömer Çetinkaya

Yakın benim yüreğimin ucunu

Yakın benim yüreğimin ucunu,
Yârden yana görün size ne söyler?
Dayanamaz cananına canına,
Yâr uğruna karlı dağı yol eyler.

Acıyı yaşamak zevkine varmak,
Kolaymıdır yâr uğruna ser vermek?
Belki ters bilinir bu halde görmek,
Gurbetlik adamın ciğerin dağlar.

Seher vakti Yaradana el açmak,
Gerçeğin düşmanı görevden kaçmak,
Huzurmudur gözlerimden yaş saçmak?
Ciğer yanar yürek pişer göz ağlar.

Gücün harcamayan onurun harcar,
Ölüme gülmeyen hayattan korkar,
Ateş değil yüreğimi söz yakar,
Bir çift söz dilimi demire bağlar.

Acıyı anlatmam yaşarım böyle,
Ağzımaca doldum taşarım böyle,
Çok zaman aklıma şaşarım böyle,
Çoğum öldü bende kalan bu sağlar.

Ömer Çetinkaya her lâfı demez,
Zehire razıdır kahırını yemez,
Hakkına razıdır fazla istemez,
Boşalır kendinden kendine çağlar...

08.07.2004

Ömer Çetinkaya

Yalah Dünya dikmiş gözün üstüme

Kedinin ciğere baktığı gibi,
Yalan Dünya dikmiş gözün üstüme.
Bin bir tuzak kurmuş akan su gibi,
İyi olmam ile çözüm üstüne.

Her gün başka bir dert başka bir soru,
Zirveye merdiven eylemiş zoru,
İnsan DİN de bulur gerçek huzuru,
Dünya yerim yapmış közün üstüne.

İyi kalmak iyi olmaktan daha zor,
En küçük hatada görülürsün hor,
Gördüğün her kem'i iyiliğe yor,
Yoksa duramazsın dizin üstüne.

Her gün üyün kıymetini idrak et,
Boşuna verilmez bu günün elbet,
Senide kuşatır edersen nefret,
Gölge olur nefret sözün üstüne.

Bir düzine düşün bir defa söyle,
Etrafına yeşillik yay sevgiyle,
Yoksa ruhumuzu besyeriz neyle?
Aman duman durur yazın üstüne.

Ömer Çetinkaya Dünyaya kanma,
Nefsine yenilip ateşe yanma,
Yollar tuzak yanılıp da aldanma,
Tozak kar lar yağar izin üstüne...

22.02.2006

Ömer Çetinkaya

Yalan ateştir

Yalan Cehennem den ateştir bize,
Diyen yanar,duyan yaran uyanda.
Dilinde kezzap tır söylenen söze,
Diyen yanar,duyan yanar,uyanda.

İnsanın ömrünü hayatın yakar,
Nice haneleri mahveder yıkar,
Yalan insanları kodese tıkar,
Diyen yanar, duyan yanar,uyanda.

Yüzü kara olur yalan diyenin,
Yalan işi olur haram yiyenin,
Onuru olurmu başın egenin,
Diyen yanar,duyan yaran,uyanda.

Hiç kimse inanmaz yalan diyene,
Ahlak dayanır mı haram yiyene?
Yalan zarar verir İmana Dine,
Diyen yanar,duyan yanar,uyanda.

İnsanın değeri sözüyle olur,
Toplumda yerini sözünden alır,
Yalan diyen adam sap gibi kalır,
Diyen yanar,duyan yanar,uyanda.

Ömer Çetinkaya aman haa aman,
Çok söze karışır aman haa yalan,
Yalan eder kulun Dünyasın talan,
Diyen yanar,duyan yanar, uyanda... 29.12.2004

Ömer Çetinkaya

Yalan Dünya dertlerinden

Yalan Dünya dertlerinden,
Öleyim de kurtulayım.
Nedir bu çektiğim elinden,
Öleyim de kurtulayım.

Ekmek verdin su vermedin,
Gecemde uyku vermedin,
Düşmandan korku vermedin,
Öleyim de kurtulayım.

Dertverdin de derman nerde?
Sıkıntı ankadaş serde,
Allah(cc) diyerek seherde,
Öleyim de kurtulayım.

Yalandan korkarım inan,
Yılandan çeksem el aman,
Yalan Dünya ettin talan,
Öleyim de kurtulayım.

Benim sevdiklerim aldın,
Tarifsiz dertlere saldın,
Şonu olmayan masaldın,
Öleyim de kurtulayım.

Ömer Çetinkaya seni,
Nefreti değildir yeni,
Gırtlığımdan tuttun beni,
Öleyimde kurtulayım... 12.02.2002

Ömer Çetinkaya

Yandım

Bir leyla uğruna kendimi çöle,
Vurmasam'da yandım,vursam'da yandım.
O nazlı sunamın uğruna canım,
Vermesem'de yandım,versem'de yandım.

Uzandım dermeye yetişemedim,
Gözümün yaşına katışamadım,
İçin için yandım tutuşamadım,
Görmesem'de yandım,görsem'de yandım.

Diyar'ı gurbete düşeli beri,
Görmeye hasretim gül yüzlü yâri,
Gözlerim yollarda gelmez haberi,
Sormasa'da yandım,sorsa'da yandım.

Ciğerimi harman ettim yoluna,
Bir kez olsun bakmıyorsun halıma,
Deste gülüm atsam kulaç koluna,
Sarmasan'da yandım,sarsan'da yandım.

Ahd'i peymanemsin darı Dünya'da,
Seher vakti gör halimi şeyda'da,
Sonu belirlesen sen bu sevda'da,
Ermesem'de yandım,ersem'de yandım.

Ömer Çetinkaya pervane sana,
Aşkıyın elinden kıyacak cana,
Kavuşmak muradı ulu Sultana,
Varmasam'da yandım,varsam'da yandım.

30.12.1990

Ömer Çetinkaya

Yarabb

Yüklendi yüreğim senin sevgini,
Benden bana giden göç benim Yarabb.
İnsan olmam bana en büyük baniii,
Kulum demem bana taç benim Yarabb.

Çiçeği bahane eyledin bala,
Meyve'yi ne ile bağladın dala?
Kaç kitap tercüman bendeki hala,
Seni bilmiyorsam suç benim Yarabb.

Zerre zerre bedenimi var ettin,
Resulün'ü tutup bana yâr ettin,
Gönül ufkum sonsuz bir diyâr ettin,
Varlıklar içinde heç benim Yarabb.

Uyan diye seher verdin her güne,
Her günde beş defada çağırdın Dine,
Doymam mümkün olurmu hiç sevgine?
Doymuyorum doyor aç benim Yarabb.

Sevginle sen beni doldurda taşır,
Yüzüm yol et sana taraf yol aşır,
Yüreğimi yakta hamları pişir,
Senin mahsulünden ceç benim yarabb.

Ömer Çetinkaya yolunda ölse,
Yoklukta var olup kendini bilse,
Ne güzel bir İSLAM ismini alsa,
Ahd'i peymaneme paç benim Yarabb.

13.03.2004

Ömer Çetinkaya

Yarabb bara sabırlar ver

Acım acılardan öte,
Yarabb bana sabırlar ver.
Hizmetinde marifete,
Yarabb bana sabırlar ver.

Yangın vardır yüreğimde,
Sabır tükende serim de,
Beden denen eserin de,
Yarabb bana sabırlar ver.

Göz yaşım yüreğim yusun,
Acımı alemde duysun,
Dileğim yerini bulsun,
Yarabb bana sabırlar ver.

Acım tariflerden beri,
Aşkın ile olsam deli,
Ne olur garibin hali,
Yarabb bana sabırlar ver.

Bunca yaşım ettim heba,
Hatam gelmiyorn hesaba,
Dolup taştım kabdan kaba,
Yarabb bana sabırlar ver.

Ömer Çetinkaya sabret,
Acında olsada heybet,
Kulun olsam ilelebet,
Yarabb bana sabırlar ver...

06.10.1989

Ömer Çetinkaya

Yaradanım yavruları sen koru

Altı yavru onbir tane torun var,
Yaradanım yavruları sen koru.
Cümleyle olmasın Dünyaları dar,
Yaradanım yavruları sen koru.

Akıllırı yetmez hata etmesin,
Şaşırtıp da eğri yola gitmesin,
Aman Rabbim yanlış işler yapmasın,
Yaradımın yavruları sen koru.

Emrine uyarak seni bilsinler,
Hududullah çizgisine gelsinler,
Ömür boyu şen olsunlar gülsenler,
Yaradanım yavruları sen koru.

Yuvaları mutlu huzurlu olsun,
Her biri bir yolun başını alsın,
Senin tarifiyin içinde kalsın,
Yaradanım yavruları sen koru.

İmanlı yaşasın İmanlı ölsün,
İnsanlık yolunda merteye alsın,
Senin Resulüyün sünnetin bilsin,
Yaradanım yavruları sen koru.

Ömer Çetinkaya cümle insanın,
Allahım(cc) sen koru malın ve canın,
Bize örnek olmuş Ulu Sultanım,
Yaradanım tüm Vatani sen koru...

27.04.2006

Ömer Çetinkaya

Yarin gönlün etmek için

Yarin gönlün etmek için,
Bilmiyorum ne desem ki?
Derdim tarif etmek için;
Bilmiyorum ne desem ki?

Deli gibi seviyorken,
Aramızda kara diken,
Biti verdi böyle erken,
Bilmiyorum ne desem ki?

Saysam suçum özür etsem,
Açıp kolumu uzatsam,
Lafıma gözyaşı katsım,
Bilmiyorum ne desem ki?

Bir milyon kez canım desem,
Elinden bir dem istesem,
Ne olursun etme sitem,
Bilmiyorum ne desem ki?

Tamda ereceğim anda,
Kırdım çok kötü zamanda,
Yüreğim bak el amanda,
Bilmiyorum ne desem ki?

Ömer Çetinkaya,yas'ta
Yaşayamaz sensiz asla,
Koşup geldim bin havasla,
Bilmiyorum ne desem ki?

16.08.1980

Ömer Çetinkaya

Yavruları çok severim

Yavrularım kuzularım,
Ben sizi çok çok severim.
Benim alın yazılarım,
Ben sizi çok çok severim.

Sanki gülün goncaları,
Böyle bal yapamaz arı,
Kimi esmer kimi sarı,
Ben sizi çok çok severim.

Cennetten kaçmış Huriler,
Boydan boya bir seriler,
Dünyada en güzel niğmetler,
Ben sizi çok çok severim.

Fark etmez oğlan ile kız,
Benim can bağım oldunuz,
Benim sevgim engin Deniz,
Ben sizi çok çok severim.

Onbir torun iki oğlan,
Bir boydalar sev sev eğlen,
Üçü kız da sekiz kızan,
Ben sizi çok çok severim.

Ne kadar şükretsem azdır,
Ömer Çetinkaya sizdir,
Dör oğlan iki kız bizdir,
Ben sizi çok çok severim... 07.02.2002

Ömer Çetinkaya

Yaz hele sen yaz diyorsun da

Senin elinde ne varki?
Yaz hele sen yaz diyorsun(DA)
Hani sermayeyin farkı?
Yaz hele sen yaz diyorsun.

Aldın zararına sattın,
Boyunca zarara battın,
Babandan kalanı nettin?
Yaz hele sen yaz diyorsun.

Kendini bir metaa sandın,
Ömer boyu hep aldandın,
Böylece ortada kaldın,
Yaz hele sen yaz diyorsun.

Hep kendini büyük gördün,
Büyük lokmaları yerdin,
Ağzına geleni derdin,
Yaz hele sen yaz diyorsun.

İyi örnek alamadın,
Seviyende kalamadın,
Aradığın bulamadın,
Yaz hele sen yaz diyorsun.

İşte Ömer Çetinkaya,
İndi attan kaldı yaya,
Ömrünü kaptırdı hayy'a
Yaz hele sen yaz diyorsun (DA)
08.02.2002

Ömer Çetinkaya

Yer'de yerin

İnsanoğ bu alemde,
Zerre gibi nokta gibi.
Dünya ömrüne nisbeten,
Var'da gibi yok'ta gibi.

Eli ermez gücü yetmez,
Bağrı yanar duman tütmez,
Bunlara'da akli yetmez,
Çok'az gibi çok'ta gibi.

Uçsuz bucaksız aleme,
Düşmüş gidiyor elem'e,
İki iş uyuma yeme,
Aç'ta gibi tok'da gibi.

Uzanır'da eli yetmez,
Kudreti ne adım atmaz?
Olan iş alkına yatmaz,
Sersem gibi şok'ta gibi.

Geceleri bakar göğe,
Korkar yıldıza değmeğe,
Yüzü tutmaz istemeğe,
Yaşar gibi mork'ta gibi.

Ömer Çetinkaya alem,
Açtı derdin binbir alem,
Belki'de bu son ifadem,
Bitti gibi gonk'ta gibi...

29.06.2006

Ömer Çetinkaya

Yeter gözlerin bana

Dünya malın istemem,
Gözlerin yetiyor bana.
Bundan başkasın bilmem,
Gözlerin yetiyor bana.

Ne araba ne kat ne yat,
Ne şaş'a ne saltanat,
Nede yıldıza seyahat,
Gözlerin yetiyor bana.

Ne sürüyle yoz isterim,
Ne ördek ne kaz isterim,
Ne gelin ne kız isterim
Gözlerin yetiyor bana.

Yıllarca seyretsem böyle,
Yeter bana bakman şöyle,
Ne isteyim Haktan söyle,
Gözlerin yetiyor bana.

Hayır kıymet biçilemez,
Ölsem bile seçilemez,
Bundan hoş gül açılmaz,
Gözlerin yetiyor bana.

Kâinatta rengi yoktur,
Başka lâfa karnım toktur,
Çetinkaya bakacaktır,
Gözlerin yetiyor bana...

09.07.1989

Ömer Çetinkaya

Yıkma Dünyamı

Kaşların çatmayı,meslek edindin,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.
Beni ağlatmayı,bir zevk mi bildin?
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.

Ne huzurum kaldı,ne de dur durak,
Benim için sensiz,mutluluk uzak,
Bir kerecik olsun,gülde kurtulak,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.

Güne yaşmak oldu,kaşını eğmen,
Söylermisin canım,böylemi sevmen?
Dünyamı karanlık,içine koyman,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.

Gülde renkler soldu,koku kalmadı,
Turnalar katarla,yolcu olmadı,
Diyemez sin,o halimi bilmedi,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.

Baharımı güz eyledin,gülmeyip,
Sevgi denen şeyden,hisse almayıp,
Böyle olur,gül çağırma gelmeyip,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı.

Ömer Çetinkaya,gülmeni diler,
Güzel dediğimiz,güzelce güler,
Benden sana,ömür boyu sevgiler,
Eğip kaşlarını,yıkma Dünyamı...

04.08.1989

Ömer Çetinkaya

Yitirdim

Ben neler kazandım,neler kaybettim,
Paha biçilmeyen,ömrüm yitirdim.
Kendime kumanda,etmekten bittim,
Yap diye nefsimde,emrim yitirdim.

Toz pembe Dünyamı,kara eyledim,
Gül den nazik kalbim,yara eyledim,
Aklıma ihtisas,(sara) eyledim,
Yenilik yapacak,devrim yitirdim.

Bir hayalin tuzağına,takıldım,
Yaram üstü,yüzükoyun yıkıldım,
Bir gölge misali,sessiz çekildim,
Kendi endamımda,seyrim yitirdim.

Gerçeklerden,uzak kalmayı sectim,
Başkasını bırak,kendimden geçtim,
Bazı özellikten,aramı açtım,
İnsanda var olan,hayrım yitirdim.

Beyhude çalıştım,boşa yoruldum,
İyi sanıp kötülüğü,sarıldım,
Takat kesik,yatağıma kuruldum,
Kem ile birleştim,ayrım yitirdim.

Ömer Çetinkaya,aransın hele,
Hayatını kayıp,etmen nafile,
Niye toparlanman? hem bile bile,
Alemi Dünyada,cevrim yitirdi...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Yok

Felekten kendimi,kollamak için,
Sığınacak siper,elde silah yok.
Sergilemek için,ünvanım şanım,
Omuzumda cubbe,başta külah yok.

Yağmur verdin,boran verdin kar verdin,
İşim gücüm gece gündüz,zar verdin,
Bir kuru ekmeğim,böyle zor verdin,
Sanki benden başka,can yok cenah yok.

Yâr diye vefasız,birine düştüm,
Cıkk dedi,yıllarca peşinden koştum,
Benim üzüntüme,pürlenip coştun,
Oynamana başka,bar yok samah yok,

(Felek bir taş vurdu,gardaş tamda sıralı) ,
Varmı benim gibi,tam kalbinden yaralı,
Ben beni belili,böyle bahtım karalı,
Daha bundan büyük,sana günah yok.

Elimden sevgili,yârimi aldın,
Böyle garip yetim,biii naçar kaldım,
Dünya acısına,istinad oldum,
Sen gibi aç gözlü,bencil tamah yok.

Ömer Çetinkaya,saza sarıldı,
Mızrabı tutmadı,teli kırıldı,
Felekle savaşta,kalp'ten vuruldu,
Mevlâ'sından başka o'na İLAH yok...

16.08.1989

Ömer Çetinkaya

Yokluğunu çekemedim gel gayri

Hasretine dayanacak,gücüm yok,
Yokluğunu çekemedim,gel gayri.
Gurbetlik sinemde,zehirli bir ok.
Yokluğunu çekemedim,gel gayri.

Günler aya döndü,aylar mevsime,
Hasretlik elinden,yareli sine,
Ne olursun varma,artık üstüme,
Yokluğunu çekemedim,gel gayri.

Cenneti verseler,istemem sensiz,
Bir hiç sayılırım,ruhsuz bedensiz,
Gül hasret bülbüle,bülbülse yemsiz,
Yokluğunu çekemedim,gel gayri.

Sanki yüreğimde,yanan bir kor sun,
Ne hakla sen beni,sevme diyorsun,
Sana telli turna,selamım versin,
Yokluğunu çekemedin,gel gayri.

Sensiz birtek gecem,eş oldu yıla,
Mevlâm böyle derdi,verme her kula,
Cemalini rakip,eylemem güle,
Yokluğunu çekemedim,gel gayri.

Ömer çetinkaya,hasret yârine,
Gurbetlik payımdır,acı yerine,
Tak etti hasretlik,artık serime,
Yokluğunu çekemedim,gel gayri...

14.08.1989

Ömer Çetinkaya

Yokmu benim derde ortak birisi?

İyi günde kötü günde her zaman,
Yokmu benim derde ortak birisi?
Yüreğimi edeceğim ben harman,
Yokmu benim derde ortak birisi?

Kadın erkek yaşlı ve genç fark etmez,
Zorda bile beni asla terk etmez,
Doğruluktan eğriliğe çark etmez,
Yokmu benim derde ortak birisi?

Varım, diyenlere yüreğim açtım,
Yollarına sevgi edip gül saçtım,
Her zaman kalleşten uzağa kaçtım,
Yokmu benim derde ortak birisi?

Bende onun dertlerine ortağım,
Aramızda oldu sayıp kan bağım,
Sevgi ili dolup taşmış bardağım,
Yokmu benim derde ortak birisi?

Ayağına diken batsa ordayım,
Bir haber sal ben gelirim; Dardayım,
Senin derdin ben çekmeye adayım,
Yokmu benim derde ortak birisi?

Ömer Çetinkaya sana söz verdi,
Dostluk bahçesinin içine girdi,
Yüreğini senin yoluna serdi,
Yokmu benim derde ortak birisi? ...

05.05.2006

Ömer Çetinkaya

Yüce Allahın(cc) yüce kulu

Onsuz canlı yaşayamaz,
İnsanoğlu su dan yüce.
Düşmanlar geçip aşamaz,
İnsanoğlu sur dan yüce.

Hükümran yıldıza aya,
İnmek istemem detaya,
Çıksan yedi kat semaya,
İnsanoğlu burdan yüce.

Suya biner havaya da,
Söz sahibi karaya da,
Ateşe düşüp yansada,
İnsanoğlu kor dan yüce.

Mavi deniz kara toprak,
Bize mihenk mi? Olacak,
Yağar gökten lapak lapak,
İnsanoğlu kar dan yüce.

Yürekte bitip büyüyen,
Hasatı gözünen olan,
Sevgidir canlar verilen,
İnsanoğlu yâr den yüce.

Ömer Çetinkaya demez,
Sabırı bitip tükenmez,
Allahın(cc) yolundan dönmez,
İnsanoğlu var dan yüce...

25.05.2006

Ömer Çetinkaya

Yüreğim taş oldu ağlayamadım

Elimden çıkana kaçan fırsata,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.
Boşa giden ömre geçen hayata,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.

Göz yaşının lezzetini tatmadım,
Göz yaşına dua larım katmadım,
Efendimin doğru yolun tutmadım,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.

Ne Dünya malına nede uhraya,
Ne karlı dağlara nede sahraya,
Bağrımdaki hep kanayan yaraya,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.

Göz yaşı olmasa kir mi yıkanır,
Defterdenmi düştüm beni kim tanır,
Ettiğimden insan olan utanır,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.

Kırk kez tövbe ettim kırkını bozdum,
Doğru yoldur diye dağları gezdim,
Kendimi unuttum canımdan bevzım,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım.

Ömer Çetinkaya dün bugün yarın,
Söyle hazırım ne? elinde varın,
Gitti anam babam gencecik karım,
Yüreğim taş oldu ağlayamadım...04.01.2005

Ömer Çetinkaya

Yüreğimde ay tutuldu -1

Yüreğimde ay tutuldu güzelim,
Sen yoksunda,
Ne meltem esiyor seher seher,
Ne şeyda şarkıda,
Ne ben mutluyum,
Ne Dünya toz pembe,
Sen yoksun da.

Bizi yaradan bizi bilir,
Bizim mutluluğumuzu da,
Bilmiyorum benim mutluluğumu,
Neden alıp götürdün.
Ufkumu koyu griye boyadın,
Güneş eski parlaklığında değil,
Sen yoksun da.

Sanki hayatım son buldu güzelim,
Bütün ahenkler aksak,
Ne kağı sesi duyuluyor dağ yollarında,
Ne yüreğimde bir kıpırtı,
Ne ellerimde sıcaklık var,
Tüm dualarımda kara kilit,
Sen yoksun da.

20.07.1989

Ömer Çetinkaya

Yüregimde ay tutuldu -2

Yüregimde ay tutuldu güzelim,
Gözlerime yine yaş doldu,
Ne doyasıya güle biliyor,
Nede teselli bulabiliyorum.
Zılgıt zılgıt bir üzüntü,
Ben kederin tam ortasındayım,
Sen yoksun da.

Yüregimde aytutuldu güzelim,
Yüregimde bahar coşkusu yok
Ne yarınlarımın hayâli,
Nede bugünümün huzuru var,
Gözlerimi yumunca ne güller seyrediyor.
Ne beyaz gelinlik kokusu alıyorum,
Sen yoksun da.

İmam hergün sabah hatırlatıyor,
Esselatü hayrün minennevm.
(Namaz uykudan hayırlıdır) teklifini
Ama hala ben yarı baygın yaşıyorum
Şafak sökmedi yüregimde.
Bir türlü kendime geledim,
Sen yoksun da...

20.07.1989

Ömer Çetinkaya

Yüreğimde bir el var

Yüreğimde bir el var,tutuyor ikimizi,
Kendimin keşfindeyim,yıllardır sözün özü.

Durup durup sordum hep,kendimi göstererek,
Sırrını sınırladım,canım misal vererek.

Benim diye sayıyor,ele,göze,ayağa,
Akla fikre sahip hep,dile,dişe,dudağa.

Benim dersin aleme,senin alem ne alem?
Sanki senin emrinde ay,güneş,Dünya alem.

Ortaya koyamadım,Ben diye kendi varım,
Baştar başa bir alem,sanki sonsuz diyarım.

Durup seyir etmedim,hiç kendimde kendimi,
Nasil tavsif eylemiş,ben denen mihengini.

Takmış beni peşine,bir haletin yıllardır,
Sayıyorum Dünyada sadece bir ben vardır.

Ben ne ise sırrını,hep böyle kapatarak,
Kendimi unuturum,yönüm öte tutarak.

Detaylarda ömrümü,böyle hebaa ederim,
Ne eğilir kendime,nede ben neyim? derim.

Yeyip içip koşarım,bir hayalin peşinde,
Asıl işi bırakıp,nafile iş peşinde.

Asıl görevim nedir? nereden nasıl geldim?
Hiç sormadım kendime,nede görevim bildim.

Bir anafor içinde,kendime geledim,
Hayatı tamam ettim,hissemi alamadım...

03.01.1992

Ömer Çetinkaya

Yüreğimde oylum oylum bu ateş

Yüreğimde oylum oylum,bu ateş,
Senin için,yazılmış bir şiir dir.
Güneşin huzmesi,güllerin rengi,
Tenin için,yazılmış bir şiir dir.

Sesin bülbül sesi,kaşların hilâl,
Görmedim sen gibi,güzel bir cemâl,
Libasın olmalı,ışığa misâl,
Yenin için,yazılmış bir şiiri dir.

Tarife gelmiyor,tavrın endamın,
İste bahşedeyim,yoluna canım,
İste kölen olam,dile kurbanın,
Dilin için,yazılmış bir şiir dir.

Gözüm yaşı,yüreğime göl oldu,
Boyun selvi gibi,fidan dal oldu,
Bu sevdiğin,senin için deloldu,
Benim için,yazılmış bir şiir dir.

Dumanlı dağ gibi,gözlerin senin,
Yanagın al elma,incidir dişin,
Eğme ne olursun,o hilal kaşın,
Günün için,yazılmış bir şiir dir.

Ömer Çetinkaya,şiirde hece,
Hakka aşık oldu,seni sevince,
Süzülür gözünden,yaş ince ince,
Simin için,yazılmış bir şiir dir...

05.05.2005

Ömer Çetinkaya

Yüreğimde tutsam seni

Yüreğimi mekân edip,
Seni burda tutmam nerde?
Oğul balı leblerinden,
Dilim ile tatmam nerde.

İçlemiştir ciğerime,
Cerrah erişmez yerine,
Seni saymışlar serime,
Birde tutup atmam nerde?

Halim orta yerde işte,
Çarpıklık var bu gidişte,
İşte benim pazar işte,
Metaa ımı satmam nerde? ,

Beni bütün eden sensin,
Doğru bulmaya düzensin,
Sence senden ne istersin?
Balı yağa katmam nerde?

Gönlüm mekân ettim sana,
Hükümrânlık kurdun bana,
Nerede ahdi peymanana.
Canı pazar etmem nerde?

Çetinkaya sevdi seni,
Terk eyleme gel seveni,
Ne var ise eski yeni,
Derdimi unutmam nerde?

25.10.1990

Ömer Çetinkaya

Yüreğimden benek benek

Yüreğimden, benek benek,
Sevgin ile, bağlanırım.
Sevdiceğim, bu Dünyaya,
Sevgin ile, bağlanırım.

Tüm renklere, hakim sevgin,
Dertlerime, hekim sevgin,
Yaşamıma, hüküm sevgin,
Sevgin ile, eğlenirim.

Eğme kaşlarını bana,
Zayıat verirsin cana,
Seninle olmam, yan yana,
Sevgin ile, bağlanırım.

El eleyiz biz bu yolda,
Huzur benim yârim kolda,
Övdüm seni sağda solda,
Sevgin ile koğlanırım.

Işık dedim ufkuma o,
Onsuz olmak Dünyada yoo
Beni kendi halime koo,
Yüreğimden yağlanırım.

Ömer Çetinkaya sana,
Aşık oldu inan sana,
Su bari ver yananına,
Sevgin ile sağlanırım.

02.08.1989

Ömer Çetinkaya

Yüreğimi bent edip.

Yüreğimi bent edip,
Eğlemek istiyorum.
Gideni gözle tutup,
Eğlemek istiyorum.

Fırsatların kaçmadan,
Saçına ak düşmeden,
Kuş kafesten uçmadan,
Bağlamak istiyorum.

Çadır kurmuştuk çöle,
Göçüp gitmiş kafile,
Yüreğimi od ile,
Dağlamak istiyorum.

Dünya sana kış olup,
Acılara eş olup,
Gezlerinden yaş olup,
Çağlamak istiyorum.

Son oldu bu atağım,
Mezardır son durağım,
Kapandı bak kontağım,
Sağlamak istiyorum.

Ömer Çetinkaya sen,
Yıllar geçmiş üstünden,
Ne beklersin sen senden?
Yođđđlamak istiyorum...

29.06.2006

Ömer Çetinkaya

Yüreğimin dediğini yazarım

Ben aşığım,ben şairim,ben senden,
Yüreğim acıtan derdim yazarım.
Minareler parmak Şehadet çeker,
Kan ile Bayrak'lı yurdum yazarım.

Denge kuramamış doğu batıyı,
Babası kırılmış çökük çatıyı,
Abide şeklinde mermer yapıyı,
Altı minareden dördün yazarım.

Bayrağında kan'ı yıldız'ı ayı,
Allaha(cc) Resule(asv) olan sevdayı,
Şehadet ünvanlı emmi ve dayı,
Kanımız bayrağa verdim yazarım.

BALIŞEYH' den Medine'ye yol gönlüm,
Dinim için kılıç tutan kol gönlüm,
EFENDİM'in yoluna gül ol gönlüm,
Yüreğim yoluna serdim yazarım.

İSLÂM bir bütündür bir vücut gibi,
Say ki engin derya bulunmaz dibi,
Kalemim cahildir sayarsın sabi,
Daha dün büluğa erdim yazarım.

Ömer Çetnkaya durma yaz hele,
Toplumun derdini getir sen dile,
Gözümün yaşını çevirip sele,
Gönlüm dalga dalga vurdum yazarım... 12.02.2006

Ömer Çetinkaya

Yüreğimin destanı bu-2

Olursa olsun dedim,
Hiç mi hiç yılmadım,
Başıma gelen her olayın,
Mutlak bir iyi yanını buldum,
Hiç bir acıma inan,
Yuhh bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı.

Ölüm gördüm üç yılda üç tane
Allah(cc) ımın emridir dedim,
Anam,babam refikai hayatım,
Dört yavru vardı yozdum,
Acılarda yüzdüm,
Eyvahh bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı.

Yeniden yuva yaptım,
Çifte meyveli,torunlardan küçük,
Çalıştım çabaladım, tekaüt oldum,
Üfkumda iki taşlı bir kapı göründü,
Dolu dolu yaşamadan (657) sonrasını,
Ahhh ah bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı... (dahası var) 17.02.2002

Ömer Çetinkaya

Yüreğimin destanı bu-3

Benim üzüntüm şu,
Niye geldin demezler,
Ne getirden? diyenlere,
Ben ne diyeceğim?
Hayatımın hiç kârı,
Yooh bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı.

Karda gezdim iz yok,
Çamurda gezdim izim yok,
Hasılı bu Dünyada benim,
Yol,su köprü gibi,
İz yapacak gücüm yok,
Vahh vah bile dememde,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahma ömer destanı.

Ne vasiyette bulunayım,
Haniya elimde ne varda,
Allahım(cc) bu günüme şükür noktasın da,
Konduk mamur olamadım,
Göçtüm virân gidiyorum,
Hahh bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı... 17.02.2002

Ömer Çetinkaya

Yüreğimin destanı bu -1

Bilmem ki nasıl anlatsam sana?
İçimdeki fıtnayı,ilk baharı, çiğdemi.
Benim umutlarımı,
Senin bana lââyık gördüklerini.
Verdiğin acılara varya,
Öf bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı.

Doğmuşum dağır başında bir köyde,
Dağların şartlarında yoğrulmuş,
Her bir acıya bağışıklık kesb edip,
Acıların iyi yanlarını bulup,
Barışmışım ızdıraplarla,
Ahh bile demem de,
Bunlar benim yüreğimin,
Ahmak ömer destanı.

Derken bu kap bana dar gelmeye başladı,
Ufukta bir şeyler sezinledim,
Leylekler her mart ta umut getirdiler,
Dahada; dahası var dediler,
Senin Dünya'larıyın dahası,
Tuhh bile demem dee
Bunlar benim yüreğimin
Ahmak ömer destanı... (dahası var) 17,02,2002

Ömer Çetinkaya

Yürekten kanmak

Hemen her gün bir problem,
Bu gün bende bir sıkıntı,
Yarın komşum da,
Sanki bir yarıştayız acı yarışında.
Hiç sıkıntılarım bitmiyor, madde madde,
Neden bu kadar deneniyorum?

Bugün tecdidi İman getirdim,
Sana sonsuz inanç içindeyim,
Senin sonsuz Rahmetini görüp,
Biliyorum her yerde hazır ve nazırsın,
Mekândan münezzehtir,
Allahım(cc) ben sana inanıyorum.

Azlı azından çoklu çoğundan,
Elbet sorguya çekilecek,
Nereden kazandın?
Nasıl hercadın? sorulacak,
Allahım(cc) senin lütfun sonsuz,
Günahlar affolunacak sanıyorum.

Güneşten yanar soğuktan üşür,
Sıkıntıdan sana sığınır,
Acizliğimi anlarım,
Seher vakti ağlamaktan zevk alır,
Gözlerimden süzülüp,
Allahım(cc) yürekten kanıyorum...

20.01.1992

Ömer Çetinkaya

Yüz bu yüz yüz yüz

Yüz kere söyledim,sana sevgimi,
Artık demiyorum,yüz bu yüz yüz yüz.
Ölsem bile sana,demem derdimi,
Ahdim deniyorum,söz bu söz söz söz.

Yükünü yukarı yığıp,naz ettin,
Benim baharımı,.tutup güz ettin,
Çektiğim acıyı,zevkle haz ettin,
Diyorsun derdime,azbu az az az.

Artık hayalinle,yaşar haldeyim,
Umudun peşinden,koşar haldeyim,
Ağzımaca doldum,taşar haldeyim,
Akan gözlerimden,buz bu buz buz buz.

Ne var dı? yüzüme,red'din çalmaya.
Benim çektiğimden,mutlu olmaya,
Alışırım sandım,ayrı kalmaya,
Sevgin yüreğimde,köz bu köz köz köz.

Demeki sevgiden,ölmezmiş kişi,
İnan beğenmedim,ben bu gidişi,
Akıl sınıırımın,çığlık son işi,
Belki uçup gitti,toz bu toz toz toz.

Ömer Çetinkaya,kendinden ayrı,
Çanına hayırı,dokunmaz gayri,
Ölürsem ölüme,gelme sen bayri,
Sanma bu sözümü,naz bu naz naz naz.

12.09.1989

Ömer Çetinkaya

Yüzümdeki oyuklar

Dünyamı aydınlatan,O Nurun sevdalısı,
Oldum olalı beri,Efendimin(asv) delisi.

Mutluluktan doluyum,taşıp böyle göl oldum,
Seher bülbülü ile,zikir çeken dil oldum.

Yaramın üzerine,tuzu sarıp sabrettim,
Bağrımda köz taşıyıp,gözden uzak ta tüttüm.

Bir ummana kavuştum,ummanın sahiline,
Bir isim koyamadım,işte ben bu halime.

Bu ummana karışan,bir damla olmak için,
Elbet almalı insan,Nurdan ruh Nurdan biçim.

Bilmenin çağı geçmiş,bildiğin yaşamalı,
İnsan denen bu köprü bilgiyi taşımalı.

İnsanoğnu alemde,bir ölçü bir nirengi,
Tüm mahlukat bir olsa,olmaz insanın dengi.

Sevgi ile alemi,sığdırır yüreğine,
Omuzlar çeker yükü,halel vermez serine.

İşte size bunların ben bir canlı örneği,
Dostlarımın uğruna,yüreğim harman yeri.

Bükülmek ne kelime? benim lügatte nanay,
Senin bana tarifin,ufkumda bir dolunay.

Sana hülasaa ettim,ben beni bölüm bölüm,
Dostlarımın uğruna,bana tozlo yol ölüm.

Elbet sana sitemim,sana saygı duymamdan,
Yüzümdeki bu oyuk,seherde ağlamamdan.

Ömer Çetinkaya

Yüzün gibi -1

-1-

Güneşin doğumundan üç zaman sonra,
Çiğ'in yaldızladığı, çiçeklerin üzerinde,
Sisten dikilmiş tül, gelenliğin içinde,
Bir sülûet'tir gözlerimde, gül gül,
Tariflerden çok ötelere bir hâl,
Yüzün gibi.

-2-

Saydığım vasıftayken, (beşbiçak) köyümün ovası,
Kırarım o fağnusu taşarım,
Bir çağdan bir çağa doğru,
Bir kervan başlatırım yüreğimden,
Beni sana taşıyan (savran) ,
Yüzün gibi.

-3-

Yıllır geçti halâ kulaklarımda o ses,
Güneşin tel duvak olduğu şu an,
Anlatıyor, anlatıyor, anlatıyor,
Seni zerre zerre bana nakş ederek,
Güzelliklere bir ölçü arayışında,
Yüzün gibi.

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

Yüzün gibi -2

-1-

Ne bahar ne yaz hiç fark etmez,
Seninle beraber olunca,
Her mevsimi bahar bilir,
Taç yaparım papatyadan Dünyaya,
Bağlarım kollarından bulutları zülfü yâre,
Yüzün gibi.

-2-

Ne horozun müjdesi getirir sabahı,
Ne sabahın gelinliği,beni mutlu eder,
Her işin içinde sen olmasan,
Ben güzelliklere bağlanırmıyım? hiç,
Sana sevgim böyle sağlam olmasa net,
Yüzün gibi.

-3-

Yaşamıma mana benim,güzelim,
Senin şöyle bir tebessümün,
Nelere bedelsin ahhh bir bilebilsen,
Ne sabah,ne bahar,ne bülbülün nağmeleri,
Her şey bana öyle geliyorki,
Yüzün gibi

24.12.1992

Ömer Çetinkaya

Yüzün senin

Cemre düşer kar erir,dağlarda alan alan,
Günün ilk ışıkları ile,
Bir hayat başlar o alanlarda,
Mum yanar gibi bir can oluşur,karın koynunda
Şap sarı bir çiçek eğer.çiğdem diye,
YÜZÜN SENİN.

Bahar gelir bir yel eser ılık,
Yüreğimde ılgıt ılgıt kar erir,
Bilmem hangi derede bir koyun kuzular,
Bembeyaz yün yumağı kuzunun,
Şiimsiyah gözlerinde gördüğüm,
YÜZÜN SENİN.

Baharın akşam üstülerindeki an,
Hani canım akşamdan biraz önce,
Havada turnalar yazı olurya? Katar,
Adımızın baş harfleri gibi,
Bende seni ifade eden duygu o an,
YÜZÜN SENİN.

Bir elimde bahar havası,
Bir elimde duygularım,
Derken şuramdan bir şey kopup,
Gökyüzünde bir şekil alıyor,
Nurumsu bir simaa,
YÜZÜN SENİN...

07.02.1989

Ömer Çetinkaya

Zalim felek ile kavgam

Çileden çıkardı bu felek beni,
Beni tutup bir güzele kul edip.
Sandala binerek seyrana çıktı,
Gözlerimin yaşlarını sel edip.

Niye eğdin başım gülü vurarak?
Hatırım almadın halim sorarak,
Mekân tuttun defterimi dürerek,
Urganla bağlanan beni del ettin.

Baharın tadını almam nerede?
Yardan ayrı huzur bulmam nerede?
Sen yok iken burda kalmam nerede?
Geleceğim karlı dağa yol edip.

Ben nerdeyim bana gülmek nerede?
Kaldım tek başıma ara derede,
Tanda feryad edeceğim sırada,
Kesti sesim acılarım bol edip.

Öğrendim sevmeyi elimden aldı,
Acı gam gasafet ızdırap boldu,
Acılar çekmemden sana kâr moldu?
Başımıza bin bir türlü hal edip.

Ömer Çetinkaya coşmuşsun yine,
Acı ızdırabın aşmış sın yine!
Felekle kavgaya düşmüşsün yine,
Omuzundan kırık bir çift kol edip... 12.07.1989

Ömer Çetinkaya

Zarar görür

Seher vakti ötme bülbül,
Güllerimiz,zarar görür.
Gülü tutmayı bilmezsek,
Ellerimiz,zarar görür.

Pire iken,dev görünme,
Ağa paşa,bey görünme,
Cüssen ile,pey görünme,
Kullarımız,zarar görür.

Açık yola,engel olma,
Büyükten bed,dua alma,
Yâr diye,ele sarılma,
Kolarımız,zarar görür.

Giden bir gün,eser bırak,
Yüreğini,etme çorak,
Kel başına,şimşir tarak,
Kıllarımız,zarar görür.

Kilonu aklından,atma,
Kalkacağın,yeri tutma,
Muhanetin,aşın tatma,
Dillerimiz,zarar görür.

Çetinkaya,akıl verme,
Alan olur,kafan yorma,
Basıpta,goncayı kırma,
Dallarımız,zarar görür...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya

Zehiri içer

Merâk edip kendin,üzme boşuna,
Başına gelenler,geçer mi geçer.
İmtihan'da soru,elbet zor olur,
Zorluklar iyi'yi seçer mi seçer.

İnişi yokuşu,yaratan Hüda,
Boşuna olurmu? Başımda sevda,
Seherde ne söyler? gül için şeyda,
Sevgiyle gonca gül,açar mı açar.

Kimin fakir eder,kimini zengin,
Söyle senmi seçtin,gözüne rengin,
Yaratan gönlünü,etmezse zengin,
Gönül havalarda,uçar mı uçar.

Haddimizi bilip,yola gelmezsek,
Bu Dünyada,görevimiz bilmezsek,
Eğer adam gibi,adam olmazsak,
Elimizden fırsat,kaçar mı kaçar.

Şöyle yada böyle,geçer bu ömür,
Emir karşısında,mum olur demir,
Polar taştan yürek,olurmuş hamur,
Polat taşı sevgi,biçer mi biçer.

Ömer Çetinkaya,derdini sevse,
Yaradan Hüdadan, bir selâm bilse,
Yüreğine hakkın,sevdaşı sinse,
Bal diye zehiri,İÇER Mİ İÇER...

28.05.2006

Ömer Çetinkaya

Zordur

İyilik batağa batmış,boyunca,
Uzanıp ta tutamamak,çok zordur.
Yapışmış yakana,bir kötü yafta,
Silkeleyip atamamak,çok zordur.

Hayır işte muzır,mani'i çok olur,
Bir çift sözle,bütün emek yok olur,
Yardım etsek,bütün açlar tok olur,
Yoğa var'ı katamamak,çok zordur.

Bir emanet sırrı,mahfuz eylemek,
Küfredene,tatlı kelâm söylemek,
Sabır edip,öfkemizi eğlemek,
Ateşlenip tütememek,çok zordur.

Yoksula fakire,elin uzatmak,
Müslüman semtinde,salyangoz satmak,
Bir olma uğruna,cana can katmak,
Menziline yetememek,çok zordur.

İstihap hattinden acı,ağır söz,
Gözden ateş alıp,yanan közsüz öz,
Kefen dediğimiz,beyaz temiz bez,
Sarınp ta yatamamak,çok zordur.

Ömer Çetinkaya,zorladın yine,
Emrini tutarak,bağlanmak Dine,
(Şeb'i aruz) denen,o toy düğüne,
Damatlığı tadamamak,çok zordur...

02.12.1992

Ömer Çetinkaya